Legea 571/2003 coroborată cu HG 44/2004 privind

CODUL FISCAL
CU NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE

Text valabil pentru anul 2015, actualizat prin mijloace informatice. Aceasta nu este o republicare.

Ultima actualizare: Legea nr. 54 din 24 martie 2015

CUPRINS SUMAR

Titlul Denumirea

I DISPOZIȚII GENERALE

II IMPOZITUL PE PROFIT

III IMPOZITUL PE VENIT

IV * ABROGAT**

IV^1 IMPOZITUL PE VENITURILE MICROÎNTREPRINDERILOR

V IMPOZITUL PE VENITURILE OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENȚI ŞI IMPOZITUL PE REPREZENTANȚELE FIRMELOR STRĂINE ÎNFIINȚATE ÎN ROMÂNIA

VI TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

VII ACCIZE ŞI ALTE TAXE SPECIALE

VIII MĂSURI SPECIALE PRIVIND SUPRAVEGHEREA PRODUCȚIEI, IMPORTULUI ŞI CIRCULAȚIEI UNOR PRODUSE ACCIZABILE

IX IMPOZITE ŞI TAXE LOCALE

IX^1 INFRACȚIUNI

IX^2 CONTRIBUȚII SOCIALE OBLIGATORII

IX^3 IMPOZITUL PE CONSTRUCȚII

X DISPOZIȚII FINALE

CUPRINS DETALIAT

TITLUL I Dispoziții generale

CAP. 1 SCOPUL ŞI SFERA DE CUPRINDERE A CODULUI FISCAL

ART. 1 Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 2 Impozitele, taxele şi contribuțiile sociale reglementate de Codul fiscal

CAP. 2 INTERPRETAREA ŞI MODIFICAREA CODULUI FISCAL

ART. 3 Principiile fiscalității

ART. 4 Modificarea şi completarea Codului fiscal
ART. 5 Norme metodologice, instrucțiuni şi ordine
ART. 6 Înființarea şi funcționarea Comisiei fiscale centrale
CAP. 3 DEFINIȚII
ART. 7 Definiții ale termenilor comuni
ART. 8 Definiția sediului permanent
CAP. 4 REGULI DE APLICARE GENERALĂ
ART. 9 Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor
ART. 10 Venituri în natură
ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal
ART. 12 Venituri obținute din România
ART. 12^1 Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene

TITLUL II Impozitul pe profit
CAP. 1 DISPOZIȚII GENERALE
ART. 13 Contribuabili
ART. 14 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 15 Scutiri
ART. 16 Anul fiscal
ART. 17 Cotele de impozitare
ART. 18 Impozit minim
CAP. 2 CALCULUL PROFITULUI IMPOZABIL
ART. 19 Reguli generale
ART. 19^1 Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare
ART. 19^2 *** Abrogat.
ART. 19^3 Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară
ART. 19^4 Scutirea de impozit a profitului reinvestit *(se aplică din 1 iulie 2014)*
ART. 20 Venituri neimpozabile
ART. 20^1 Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene
ART. 21 Cheltuieli
ART. 22 Provizioane şi rezerve
ART. 23 Cheltuieli cu dobânzile şi diferențe de curs valutar
ART. 24 Amortizarea fiscală
ART. 25 Contracte de leasing
ART. 25^1 Contracte de fiducie
ART. 26 Pierderi fiscale
ART. 27 Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare
ART. 27^1 Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

ART. 28 Asocieri fără personalitate juridică
ART. 28^1 Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene
ART. 28^2 Asocieri cu personalitate juridică înființate potrivit legislației unui alt stat
CAP. 3 ASPECTE FISCALE INTERNAȚIONALE
ART. 29 Veniturile unui sediu permanent
ART. 29^1 Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România
ART. 30 Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare
ART. 31 Credit fiscal
ART. 32 Pierderi fiscale externe
CAP. 4 *** ABROGAT
ART. 33 *** Abrogat
CAP. 5 PLATA IMPOZITULUI ŞI DEPUNEREA DECLARAȚIILOR FISCALE
ART. 34 Declararea şi plata impozitului pe profit
ART. 35 Depunerea declarației de impozit pe profit
CAP. 6 IMPOZITUL PE DIVIDENDE
ART. 36 Declararea, reținerea şi plata impozitului pe dividende
CAP. 7 DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
ART. 37 Pierderi fiscale din perioadele de scutire
ART. 37^1 Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate
ART. 38 Dispoziții tranzitorii

TITLUL III Impozitul pe venit

CAP. 1 DISPOZIȚII GENERALE
ART. 39 Contribuabili
ART. 40 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 41 Categorii de venituri supuse impozitului pe venit
ART. 42 Venituri neimpozabile
ART. 42^1 Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operațiunea de fiducie
ART. 43 Cotele de impozitare
ART. 44 Perioada impozabilă
ART. 45 Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe
CAP. 2 VENITURI DIN ACTIVITĂȚI INDEPENDENTE
ART. 46 Definirea veniturilor din activități independente
ART. 46^1 Venituri scutite
ART. 47 *** Abrogat.
ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate
ART. 49 Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit
ART. 50 Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală
ART. 51 Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitate

ART. 52 Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente
ART. 52^1 Opțiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activități independente
ART. 53 Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente
ART. 54 Impozitarea venitului net din activități independente
CAP. 3 VENITURI DIN SALARII
ART. 55 Definirea veniturilor din salarii
ART. 55^1 Venituri scutite
ART. 56 Deducere personală
ART. 56^1 Deducere specială pentru credite restructurate
ART. 57 Determinarea impozitului pe venitul din salarii
ART. 58 Termenul de plată a impozitului
ART. 58^1 *** Abrogat
ART. 59 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii
ART. 60 Plata impozitului pentru anumite venituri salariale
Art. 60^1 . Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din salarii la funcția de bază şi din pensii
CAP. 4 VENITURI DIN CEDAREA FOLOSINȚEI BUNURILOR
ART. 61 Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor
ART. 62 Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor
ART. 62^1 Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit
ART. 62^2 Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opțiunii pentru determinarea venitului net în sistem real
ART. 62^3 Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal.
ART 63 Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor
ART. 64 Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor
ART. 64^1 Recalcularea venitului realizat din cedarea folosinței bunurilor
CAP. 5 VENITURI DIN INVESTIȚII
ART. 65 Definirea veniturilor din investiții
ART. 66 Stabilirea venitului din investiții
ART. 67 Reținerea impozitului din veniturile din investiții
ART. 67^1 *** Abrogat
ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual
CAP. 6 VENITURI DIN PENSII
ART. 68 Definirea veniturilor din pensii
ART. 68^1 Venituri scutite
ART. 69 Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii
Art. 69^1 Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din pensii
Art. 69^2 Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din pensii şi din salarii
ART. 70 Reținerea impozitului din venitul din pensii

ART. 70^1 *** Abrogat
CAP. 7 VENITURI DIN ACTIVITĂȚI AGRICOLE, SILVICULTURĂ ŞI PISCICULTURĂ
ART. 71 Definirea veniturilor
ART. 70^1 Venituri scutite
ART. 72 Venituri neimpozabile
ART. 73 Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit
ART. 74 Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole
CAP. 8 VENITURI DIN PREMII ŞI DIN JOCURI DE NOROC
ART. 75 Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
ART. 76 Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc
ART. 77 Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
CAP. 8^1 VENITURI DIN TRANSFERUL PROPRIETĂȚILOR IMOBILIARE DIN PATRIMONIUL PERSONAL
ART. 77^1 Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal
ART. 77^2 Rectificarea impozitului
ART. 77^3 Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare
CAP. 9 VENITURI DIN ALTE SURSE
ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse
ART. 79 Calculul impozitului şi termenul de plată
ART. 79^1 Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată
CAP. 10 VENITUL NET ANUAL IMPOZABIL
ART. 80 Stabilirea venitului net anual impozabil
ART. 80^1 Stabilirea câştigului net anual impozabil
ART. 81 Declarații privind venit estimat/norma de venit
ART. 82 Stabilirea plăților anticipate de impozit
ART. 83 Declarația privind venitul realizat
ART. 84 Stabilirea şi plata impozitului anual datorat
ART. 84^1 Termenul scadent al obligației de plată stabilită în urma verificărilor
CAP. 11 PROPRIETATEA COMUNĂ ŞI ASOCIAȚIILE FĂRĂ PERSONALITATE JURIDICĂ
ART. 85 Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun
ART. 86 Reguli privind asocierile fără personalitate juridică
CAP. 12 ASPECTE FISCALE INTERNAȚIONALE
ART. 87 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente
ART. 88 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente
ART. 88^1 Reguli de stabilire a bazei de calcul a veniturilor impozabile pentru persoanele fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European
ART. 89 Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente
ART. 90 Venituri obținute din străinătate
ART. 91 Creditul fiscal extern
ART. 92 *** Abrogat
CAP. 13 OBLIGAȚII DECLARATIVE ALE PLĂTITORILOR DE VENITURI CU REȚINERE LA SURSĂ

ART. 93 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă
CAP. 14 DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
ART. 94 Dispoziții tranzitorii
ART. 95 Definitivarea impunerii pe anul fiscal
ART. 96 - 112 *** Abrogate

TITLUL IV^1 Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor
ART. 112^1 Definiția microîntreprinderii
ART. 112^2 Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii
ART. 112^3 Aria de cuprindere a impozitului
ART. 112^4 Anul fiscal
ART. 112^5 Cota de impozitare
ART. 112^6 Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro sau venituri din consultanță şi management
ART. 112^7 Baza impozabilă
ART. 112^8 Termenele de declarare a mențiunilor
ART. 112^9 Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale
ART. 112^10 Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere
ART. 112^11 Prevederi fiscale referitoare la amortizare

TITLUL V Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți şi impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România
CAP. 1 IMPOZITUL PE VENITURILE OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENȚI
ART. 113 Contribuabili
ART. 114 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 115 Venituri impozabile obținute din România
ART. 116 Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți
ART. 117 Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol
ART. 118 Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislației Uniunii Europene
ART. 119 Declarații anuale privind reținerea la sursă
ART. 120 Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți
ART. 121 Dispoziții tranzitorii
CAP. 2 IMPOZITUL PE REPREZENTANȚE
ART. 122 Contribuabili
ART. 123 Stabilirea impozitului
ART. 124 Plata impozitului şi depunerea declarației fiscale
CAP. 3 MODUL DE IMPOZITARE A VENITURILOR DIN ECONOMII OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE PERSOANE FIZICE REZIDENTE ÎN STATE MEMBRE ŞI APLICAREA SCHIMBULUI DE INFORMAȚII ÎN LEGĂTURĂ CU ACEASTĂ CATEGORIE DE VENITURI
ART. 124^1 Definiția beneficiarului efectiv

ART. 124^2 Identitatea şi determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi
ART. 124^3 Definiția agentului plătitor
ART. 124^4 Definiția autorității competente
ART. 124^5 Definiția plății dobânzilor
ART. 124^6 Sfera teritorială
ART. 124^7 Informațiile comunicate de un agent plătitor
ART. 124^8 Schimbul automat de informații
ART. 124^9 Perioada de tranziție pentru trei state membre
ART. 124^10 Reținerea la sursă
ART. 124^11 Distribuirea venitului
ART. 124^12 Excepții de la sistemul de reținere la sursă
ART. 124^13 Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor
ART. 124^14 Eliminarea dublei impuneri
ART. 124^15 Titluri de creanțe negociabile
ART. 124^16 Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124^15
ART. 124^17 Data aplicării
CAP. 4 REDEVENȚE ŞI DOBÂNZI LA ÎNTREPRINDERI ASOCIATE
ART. 124^18 Sfera de aplicare şi procedura
ART. 124^19 Definiția dobânzii şi a redevențelor
ART. 124^20 Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent
ART. 124^21 Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe
ART. 124^22 Fraudă şi abuz
ART. 124^23 Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia
ART. 124^24 Clauza de delimitare
ART. 124^25 Măsuri luate de România
ART. 124^26 Lista societăților acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii)
ART. 124^27 Data aplicării
CAP. 5 SCHIMB DE INFORMAȚII ÎN DOMENIUL IMPOZITELOR DIRECTE
ART. 124^28 Prevederi generale
ART. 124^29 Schimb la cerere
ART. 124^30 Schimbul automat de informații
ART. 124^31 Schimbul spontan de informații
ART. 124^32 Limita de timp pentru transmiterea informației
ART. 124^33 Colaborarea dintre oficialii statului vizat
ART. 124^34 Prevederi privind secretul
ART. 124^35 Limitări la schimbul de informații
ART. 124^36 Notificarea
ART. 124^37 Verificări simultane
ART. 124^38 Consultări
ART. 124^39 Schimb de experiență
ART. 124^40 Aplicabilitatea unor prevederi lărgite referitoare la asistență
ART. 124^41 Data aplicării

TITLUL VI Taxa pe valoarea adăugată

CAP. 1 DEFINIȚII
ART. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată
ART. 125^1 Semnificația unor termeni şi expresii
ART. 125^2 Aplicare teritorială
CAP. 2 OPERAȚIUNI IMPOZABILE
ART. 126 Operațiuni impozabile
CAP. 3 PERSOANE IMPOZABILE
ART. 127 Persoane impozabile şi activitatea economică
CAP. 4 OPERAȚIUNI CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 128 Livrarea de bunuri
ART. 129 Prestarea de servicii
ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii
ART. 130^1 Achizițiile intracomunitare de bunuri
ART. 131 Importul de bunuri
CAP. 5 LOCUL OPERAȚIUNILOR CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 132 Locul livrării de bunuri
ART. 132^1 Locul achiziției intracomunitare de bunuri
ART. 132^2 Locul importului de bunuri
ART. 133 Locul prestării de servicii
ART. 133^1 Locul operațiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

CAP. 6 FAPTUL GENERATOR ŞI EXIGIBILITATEA TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ
ART. 134 Faptul generator şi exigibilitatea - definiții
ART. 134^1 Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134^2 Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134^3 Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă
ART. 135 Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri
ART. 136 Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri
CAP. 7 BAZA DE IMPOZITARE
ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării
ART. 138 Ajustarea bazei de impozitare
ART. 138^1 Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare
ART. 139 Baza de impozitare pentru import
ART. 139^1 Cursul de schimb valutar
CAP. 8 COTELE DE TAXĂ
ART. 140 Cotele
CAP. 9 OPERAȚIUNI SCUTITE DE TAXĂ
ART. 141 Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării
ART. 142 Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare
ART. 143 Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internațional şi intracomunitar
ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

ART. 144^1 Scutiri pentru intermediari
CAP. 10 REGIMUL DEDUCERILOR
ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere
ART. 145^1 Limitări speciale ale dreptului de deducere
ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere
ART. 147 Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă
ART. 147^1 Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă
ART. 147^2 Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România
ART. 147^3 Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153
ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital
ART. 149 Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital
CAP. 11 PERSOANELE OBLIGATE LA PLATA TAXEI
ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România
ART. 150^1 Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare
ART. 151^1 Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri
ART. 151^2 Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei
CAP. 12 REGIMURI SPECIALE
ART. 152 Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici
ART. 152^1 Regimul special pentru agențiile de turism
ART. 152^2 Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități
ART. 152^3 Regimul special pentru aurul de investiții
ART. 152^4 Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană
Art. 152^5. Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum
CAP. 13 Obligații
ART. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA
ART. 153^1 Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii
ART. 154 Prevederi generale referitoare la înregistrare
ART. 155 Facturarea
ART. 155^1 Alte documente
ART. 156 Evidența operațiunilor
ART. 156^1 Perioada fiscală
ART. 156^2 Decontul de taxă
ART. 156^3 Decontul special de taxă şi alte declarații
ART. 156^4 Declarația recapitulativă

ART. 157 Plata taxei la buget
ART. 158 Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale
ART. 158^1 Baza de date privind operațiunile intracomunitare
ART. 158^2 Registrul operatorilor intracomunitari
CAP. 14 DISPOZIȚII COMUNE
ART. 159 Corectarea documentelor
ART. 160 Măsuri de simplificare
ART. 160^1 *** Abrogat
CAP. 15 DISPOZIȚII TRANZITORII
ART. 161 Dispoziții tranzitorii
ART. 161^1 Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării
ART. 161^2 Directive transpuse

TITLUL VII Accize şi alte taxe speciale
CAP. 1 ACCIZE ARMONIZATE
ART. 162 -175^4 *** Abrogate
ART. 176 Nivelul accizelor
ART. 177 Calculul accizei pentru țigarete
ART. 178 – 206^1*** Abrogat
CAP. 1^1 REGIMUL ACCIZELOR ARMONIZATE
ART. 206^2 Sfera de aplicare
ART. 206^3 Definiții
ART. 206^4 Alte teritorii de aplicare
ART. 206^5 Faptul generator
ART. 206^6 Exigibilitatea
ART. 206^7 Eliberarea pentru consum
ART. 206^8 Importul
ART. 206^9 Plătitori de accize
SECȚIUNEA A 2-A ALCOOL ŞI BĂUTURI ALCOOLICE
ART. 206^10 Bere
ART. 206^11 Vinuri
ART. 206^12 Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri
ART. 206^13 Produse intermediare
ART. 206^14 Alcool etilic
SECȚIUNEA A 3-A TUTUN PRELUCRAT
ART. 206^15 TUTUN PRELUCRAT
SECȚIUNEA A 4-A PRODUSE ENERGETICE
ART. 206^16 Produse energetice
ART. 206^17 Gaz natural
ART. 206^18 Cărbune, cocs şi lignit
SECȚIUNEA A 5-A ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206^19 Energie electrică

SECȚIUNEA A 6-A EXCEPȚII DE LA REGIMUL DE ACCIZARE PENTRU PRODUSE ENERGETICE ŞI ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206^20 Excepții
SECȚIUNEA A 7-A REGIMUL DE ANTREPOZITARE
ART. 206^21 Reguli generale
ART. 206^22 Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal
ART. 206^23 Condiții de autorizare
ART. 206^24 Autorizarea ca antrepozit fiscal
ART. 206^25 Respingerea cererii de autorizare
ART. 206^26 Obligațiile antrepozitarului autorizat
ART. 206^27 Regimul de transfer al autorizației
ART. 206^28 Anularea, revocarea şi suspendarea autorizației
SECȚIUNEA A 8-A DESTINATARUL ÎNREGISTRAT
ART. 206^29 Destinatarul înregistrat
SECȚIUNEA A 9-A DEPLASAREA ŞI PRIMIREA PRODUSELOR ACCIZABILE AFLATE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE
ART. 206^30 Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize
ART. 206^31 Documentul administrativ electronic
ART. 206^32 Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize
ART. 206^33 Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize
ART. 206^34 Raportul de export
ART. 206^35 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție
ART. 206^36 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație
ART. 206^37 Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize
ART. 206^38 Structura şi conținutul mesajelor
ART. 206^39 Proceduri simplificate
ART. 206^40 Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată
ART. 206^41 Nereguli şi abateri
SECȚIUNEA A 10-A RESTITUIRI DE ACCIZE
ART. 206^42 Restituiri de accize
SECȚIUNEA A 11-A DEPLASAREA INTRACOMUNITARĂ ŞI IMPOZITAREA PRODUSELOR ACCIZABILE DUPĂ ELIBERAREA PENTRU CONSUM
ART. 206^43 Persoane fizice
ART. 206^44 Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România
ART. 206^45 Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite
ART. 206^46 Documentul de însoțire
ART. 206^47 Vânzarea la distanță
ART. 206^48 Distrugeri şi pierderi
ART. 206^49 Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile
ART. 206^50 Declarații privind achiziții şi livrări intracomunitare
SECȚIUNEA A 12-A OBLIGAȚIILE PLĂTITORILOR DE ACCIZE
ART. 206^51 Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 206^52 Depunerea declarațiilor de accize
ART. 206^53 Documente fiscale
ART. 206^54 Garanții
ART. 206^55 Responsabilitățile plătitorilor de accize
SECȚIUNEA A 13-A SCUTIRI LA PLATA ACCIZELOR
ART. 206^56 Scutiri generale
ART. 206^57 Scutiri speciale
ART. 206^58 Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice
ART. 206^59 *** Abrogat.
ART. 206^60 Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică
SECȚIUNEA A 14-A MARCAREA PRODUSELOR ALCOOLICE ŞI A TUTUNULUI PRELUCRAT
ART. 206^61 Reguli generale
ART. 206^62 Responsabilitatea marcării
ART. 206^63 Proceduri de marcare
ART. 206^64 Eliberarea marcajelor
SECȚIUNEA A 15-A ALTE OBLIGAȚII PENTRU OPERATORII ECONOMICI CU PRODUSE ACCIZABILE
ART. 206^65 Confiscarea tutunului prelucrat
ART. 206^66 Controlul
ART. 206^67 Întârzieri la plata accizelor
ART. 206^68 Procedura de import pentru produse energetice
ART. 206^69 Condiții de distribuție şi comercializare
ART. 206^70 Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită
ART. 206^71 Scutiri pentru tutun prelucrat
Art. 206^72. Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului
CAP. 2 ALTE PRODUSE ACCIZABILE
ART. 207 Sfera de aplicare
ART. 208 Nivelul şi calculul accizei
ART. 209 Plătitori de accize
ART. 210 Scutiri
ART. 211 Exigibilitatea
ART. 212 Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate
ART. 213 Plata accizelor la bugetul de stat
ART. 214 Declarațiile de accize
CAP. 2^1 TAXE SPECIALE PENTRU AUTOTURISME ŞI AUTOVEHICULE
ART. 214^1 - 214^3 *** Abrogat
CAP. 3 IMPOZITUL LA ȚIȚEIUL DIN PRODUCȚIA INTERNĂ
ART. 215 Dispoziții generale
ART. 216 Scutiri
ART. 217 Declarațiile de impozit
CAP. 4 DISPOZIȚII COMUNE
ART. 218 *** Abrogat
ART. 219 Obligațiile plătitorilor

ART. 220 Decontările între operatorii economici
ART. 220^1 Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante
CAP. 5 DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI DEROGĂRI
ART. 220^2 Acciza minimă pentru țigarete
ART. 221 *** Abrogat
ART. 221^1 Derogare pentru autoturisme
ART. 221^2 *** ABROGAT
CAP. 6 CONTRAVENȚII ŞI SANCȚIUNI
ART. 221^3 Contravenții şi sancțiuni
ART. 221^4 Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor
ART. 221^5 Dispoziții aplicabile

TITLUL VIII Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului şi circulației unor produse accizabile
ART. 222 – 246 *** Abrogat

TITLUL IX Impozite şi taxe locale
CAP. 1 DISPOZIȚII GENERALE
ART. 247 Definiții
ART. 248 Impozite şi taxe locale
CAP. 2 IMPOZITUL ŞI TAXA PE CLĂDIRI
ART. 249 Reguli generale
ART. 250 Scutiri
ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice
ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri
ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice
ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor
ART. 255 Plata impozitului
CAP. 3 IMPOZITUL ŞI TAXA PE TEREN
ART. 256 Reguli generale
ART. 257 Scutiri
ART. 258 Calculul impozitului
ART. 259 Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului
ART. 260 Plata impozitului
CAP. 4 TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT
ART. 261 Reguli generale
ART. 262 Scutiri
ART. 263 Calculul taxei
ART. 264 Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport
ART. 265 Plata taxei
CAP. 5 TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAȚIILOR

ART. 266 Reguli generale
ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire şi a altor avize asemănătoare
ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizații similare
ART. 269 Scutiri
CAP. 6 TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ŞI PUBLICITATE
ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate
ART. 271 Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate
ART. 272 Scutiri
CAP. 7 IMPOZITUL PE SPECTACOLE
ART. 273 Reguli generale
ART. 274 Calculul impozitului
ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci
ART. 276 Scutiri
ART. 277 Plata impozitului
CAP. 8 TAXA HOTELIERĂ
ART. 278 Reguli generale
ART. 279 Calculul taxei
ART. 280 Scutiri
ART. 281 Plata taxei
CAP. 9 TAXE SPECIALE
ART. 282 Taxe speciale
CAP. 10 ALTE TAXE LOCALE
ART. 283 Alte taxe locale
ART. 283^1 Contracte de fiducie
CAP. 11 FACILITĂȚI COMUNE
ART. 284 Facilități pentru persoane fizice
ART. 285 Facilități pentru persoanele juridice
ART. 285^1 Scutiri şi facilități pentru persoanele juridice
ART. 286 Scutiri şi facilități stabilite de consiliile locale
CAP. 12 ALTE DISPOZIȚII COMUNE
ART. 287 Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene
ART. 288 Hotărârile consiliilor locale şi județene privind impozitele şi taxele locale
ART. 289 Accesul la informații privind impozitele şi taxele locale
ART. 290 *** Abrogat
ART. 291 Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 292 Indexarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 293 Elaborarea normelor
CAP. 13 SANCȚIUNI
ART. 294 Sancțiuni
ART. 294^1 Sancțiuni
CAP. 14 DISPOZIȚII FINALE
ART. 295 Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

ART. 295^1 Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale
ART. 296 Dispoziții tranzitorii

TITLUL IX^1 Infracțiuni

ART. 296^1

TITLUL IX^2 Contribuții sociale obligatorii

CAP. 1 CONTRIBUȚII SOCIALE OBLIGATORII PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ VENITURI DIN SALARII, VENITURI ASIMILATE SALARIILOR ȘI VENITURI DIN PENSII, PRECUM ȘI PERSOANELE AFLATE SUB PROTECȚIA SAU ÎN CUSTODIA STATULUI
ART. 296^2 Sfera contribuțiilor sociale
ART. 296^3 Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale
ART. 296^4 Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale
ART. 296^5 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.
ART. 296^6 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1
ART. 296^7 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 2
ART. 296^8 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 3
ART. 296^9 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. d) şi de cele care primesc indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale
ART. 296^10 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 6, 7 şi 8
ART. 296^11 Baza de calcul al contribuțiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate
ART. 296^12 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 10
ART. 296^13 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 11
ART. 296^14 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. c
ART. 296^15 Excepții generale
ART. 296^16 Excepții specifice
ART. 296^17 Alte sume pentru care se calculează şi se reține contribuția de asigurări sociale de sănătate
ART. 296^18 Calculul, reținerea şi virarea contribuțiilor sociale
ART. 296^19 Depunerea declarațiilor

CAPITOLUL I^1 CATEGORII DE PERSOANE FIZICE EXCEPTATE DE LA PLATA CONTRIBUTIEI DE ASIGURARI SOCIALE DE SANATATE
ART. 296^20 Prevederi speciale
CAP. 2. CONTRIBUȚII SOCIALE OBLIGATORII PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ VENITURI IMPOZABILE DIN ACTIVITĂȚI INDEPENDENTE, ACTIVITĂȚI AGRICOLE, SILVICULTURĂ, PISCICULTURĂ, DIN ASOCIERI FĂRĂ PERSONALITATE JURIDICĂ, PRECUM ŞI DIN CEDAREA FOLOSINȚEI BUNURILOR
ART. 296^21 Contribuabili
ART. 296^22 Baza de calcul
ART. 296^23 Excepții specifice
ART. 296^24 Plăți anticipate cu titlu de contribuții sociale
ART. 296^25 Declararea, definitivarea şi plata contribuțiilor sociale
ART. 296^26 Cotele de contribuție
CAP. 3 CONTRIBUȚIA DE ASIGURĂRI SOCIALE DE SĂNĂTATE PRIVIND PERSOANELE CARE REALIZEAZĂ ALTE VENITURI, PRECUM ŞI PERSOANELE CARE NU REALIZEAZĂ VENITURI
ART. 296^27 Contribuabilii
ART. 296^28 Stabilirea contribuției
ART. 296^29 Baza de calcul
ART. 296^30 Calculul contribuției
ART. 296^31 Plata contribuției
ART. 296^32 Contribuția de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care nu realizează venituri

TITLUL IX^3 Impozitul pe construcții
ART. 296^33 Contribuabili
ART. 296^34 Definiția construcțiilor
ART. 296^35 Cota de impozitare şi baza impozabilă
ART. 296^36 Plata impozitului şi depunerea declarației fiscale

TITLUL X Dispoziții finale
ART. 297 Data intrării în vigoare a Codului fiscal
ART. 298 Abrogarea actelor normative

TITLUL I

Dispoziții generale

CAP. 1
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 1 Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabileşte cadrul legal pentru impozitele, taxele şi contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la **art. 2**, care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru şomaj şi fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precizează contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe şi contribuții sociale, precum şi modul de calcul şi de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite, taxe şi contribuții sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni şi ordine în aplicarea prezentului cod şi a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

ART. 2 Impozitele, taxele şi contribuțiile sociale reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele şi taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) impozitul pe profit;

b) impozitul pe venit;

c) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;

d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;

e) impozitul pe reprezentanțe;

f) taxa pe valoarea adăugată;

g) accizele;

h) impozitele şi taxele locale;

i) impozitul pe construcții.

(2) Contribuțiile sociale reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) contribuțiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;

b) contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

c) contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

d) contribuțiile asigurărilor pentru șomaj datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj;

e) contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat;

f) contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare.

CAP. 2
Interpretarea şi modificarea Codului fiscal

ART. 3 Principiile fiscalității

Impozitele şi taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori şi capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român şi străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;

d) eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice şi juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

ART. 4 Modificarea şi completarea Codului fiscal

(1) Prezentul cod se modifică şi se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

ART. 5 Norme metodologice, instrucțiuni şi ordine

(1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni şi ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele şi instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de preşedintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora şi emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează şi sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod şi pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

ART. 6 Înființarea şi funcționarea Comisiei fiscale centrale

(1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare şi funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile şi legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) *** Abrogat

(8) *** Abrogat

CAP. 3
Definiții

ART. 7 Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **activitate** - orice activitate desfăşurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. **activitate dependentă** - orice activitate desfăşurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplineşte cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, şi respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin şi modul de îndeplinire a acestora, locul desfăşurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit foloseşte exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă sau altele asemenea şi contribuie cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfăşurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detaşare în țară şi în străinătate, precum şi alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă şi indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

2.2. În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit şi contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculate și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul şi beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază

Norme metodologice

3. **activitate dependentă la funcția de bază** - orice activitate desfăşurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcție de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulți angajatori, angajatul este obligat să declare fiecăruia locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază ;

4. **activitate independentă** - orice activitate desfăşurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. **asociere, fără personalitate juridică** - orice asociere în participațiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înțelesul impozitului pe venit şi pe profit, conform normelor emise în aplicare;

5^1. **autoritate fiscală centrală** - Ministerul Finanțelor Publice, instituție cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale**.**

6. **autoritate fiscală competentă** - organul fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice şi serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

7. **contract de leasing financiar** - orice contract de leasing care îndeplineşte cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă şi durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depăşeşte 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. **contract de leasing operațional** - orice contract de leasing încheiat între locator şi locatar, care transferă locatarului riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, şi care nu îndeplineşte niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b) - e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. **comision** - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune comercială;

10. **contribuții sociale obligatorii** - orice contribuții care trebuie plătite, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru protecția şomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. **credit fiscal** - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri sau aşa cum se stabileşte în prezentul cod;

12. **dividend** - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanții la persoana juridică respectivă procentul de deținere a titlurilor de participare;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal şi se supune aceluiaşi regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri şi/sau servicii,

dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

13. **dobânda** - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13^1. **dreptul de autor şi drepturile conexe** — constituie obiect al acestora operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiințific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinația lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum şi drepturile conexe dreptului de autor şi drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare;

14. **franciza** - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

14^1. **impozitul pe profit amânat**— impozitul plătibil/recuperabil în perioadele viitoare în legătură cu diferențele temporare impozabile/deductibile dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea fiscală a acestora;

15. **know-how** - orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau ştiințifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent şi a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate şti din simpla examinare a produsului şi din simpla cunoaştere a progresului tehnicii;

16. **mijloc fix** - orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an şi o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

17. **nerezident** - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă şi orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

18. **organizație nonprofit** - orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile şi activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;

19. **participant** - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

20. **persoană** - orice persoană fizică sau juridică;

21. **persoane afiliate** - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv. Între persoanele afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer;

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât şi la cea de-a doua.

22. **persoană fizică nerezidentă** - orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. **persoană fizică rezidentă** - orice persoană fizică ce îndeplineşte cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional şi interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România şi nici membrii familiilor acestora;

Norme metodologice

24. **persoană juridică română** - orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României

24^1. **persoană juridică înființată potrivit legislației europene** - orice persoană juridică constituită în condițiile şi prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;

25. **persoană juridică străină** - orice persoană juridică care nu este persoană juridică română şi orice persoană juridică înființată potrivit legislației europene care nu are sediul social în România;

26. **preț de piață** - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în acelaşi moment şi în acelaşi loc, pentru acelaşi bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

27. **proprietate imobiliară** - orice teren, clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

28. **redevență** - orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau ştiințifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum şi efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software.

Nu se consideră redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achiziția în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau ştiințific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevența cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activități similare;

29. **rezident** - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, şi orice persoană fizică rezidentă;

30. **România** - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială şi spațiul aerian de deasupra teritoriului şi mării teritoriale, asupra cărora România îşi exercită suveranitatea, precum şi zona contiguă, platoul continental şi zona economică exclusivă, asupra cărora România îşi exercită drepturile suverane şi jurisdicția în conformitate cu legislația sa şi potrivit normelor şi principiilor dreptului internațional;

31. **titlu de participare** - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiții;

31^1. **titlu de valoare** - orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi părțile sociale;

32. **transfer** - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum şi transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie potrivit Codului civil. (în vigoare la data intrării în vigoare a L 287/2009 privind Codul civil).

33. **valoarea fiscală** reprezintă:

a) pentru active şi pasive, altele decât cele menționate la lit. b) şi c) - valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile;

b) pentru titlurile de participare/valoare - valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul câştigului sau al pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;

c) pentru mijloace fixe amortizabile şi terenuri - costul de achiziție, de producție sau valoarea de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ şi reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situația reevaluării terenurilor care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;

d) pentru provizioane şi rezerve - valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil.

34. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea valorii fiscale vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru imobilizările necorporale, în valoarea fiscală se includ și reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează reevaluări ale imobilizărilor necorporale care determină o descreștere a valorii acestora, subvaloarea rămasă neamortizată stabilită în baza valorii de înregistrare în patrimoniu, valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilizărilor necorporale se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza valorii de înregistrare în patrimoniu;

b) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, în valoarea fiscală a activelor și pasivelor stabilită potrivit regulilor prevăzute la pct. 33, cu excepția mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu se include actualizarea cu rata inflației;

c) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, din valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor se scad reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile și se include actualizarea cu rata inflației;

d) pentru proprietățile imobiliare clasificate ca investiții imobiliare, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziție, de producție sau de valoarea de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale investițiilor imobiliare care determină o descreștere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață a investițiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a investițiilor imobiliare se recalculează până la

nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață, după caz, a investițiilor imobiliare.

e) pentru mijloacele fixe amortizabile clasificate ca active biologice, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziție, de producție sau de valoarea de piață în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, după caz, utilizată pentru calculul amortizării fiscale. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale activelor biologice care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziție/producție sau valorii de piață în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a activelor biologice se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție/producție sau a valorii de piață, după caz."

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfăşurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

ART. 8 Definiția sediului permanent

(1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum şi o mină, un puț de țiței sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale, precum şi locul în care continuă să se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la **art. 27^1;**

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(7^1) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum şi sediul permanent/sediul permanent desemnat din România aparținând persoanelor juridice străine beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică şi orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate pentru activități desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea şi a altor activități similare se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază. (în vigoare de la 1 iulie 2013)

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice

CAP. 4
Reguli de aplicare generală

ART. 9 Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor

(1) Impozitele şi taxele se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfăşoară o activitate într-un stat străin şi îşi ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente şi impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

ART. 10 Venituri în natură

(1) În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar şi/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabileşte pe baza cantității şi a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic şi care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obişnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate.

(1^1) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declarați inactivi conform art. 78^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care desfăşoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuşi obligațiilor privind plata impozitelor şi taxelor prevăzute de prezenta lege, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul

de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate. Pentru achizițiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 156^2 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149;

c) achizițiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(1^2) Beneficiarii care achiziționează bunuri şi/sau servicii de la contribuabili persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare.

(1^3) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. b) - e) şi h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuşi obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor taxabile desfăşurate în perioada respectivă. Pentru achizițiile de bunuri şi/sau de servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operațiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VI, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă

valorii rămase neamortizate la momentul înregistrării. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149;

c) achizițiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(1^4) Beneficiarii care achiziționează bunuri şi/sau servicii de la contribuabilii persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. b) - e) şi h) şi au fost înscrişi în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane române şi persoane nerezidente afiliate, precum şi între persoane române afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice

ART. 12 Venituri obținute din România

Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, sub formă de:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activitățile dependente desfăşurate în România;

c) dividende de la o persoană juridică română;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevențe de la un rezident;

g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România şi venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;

i) venituri din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7 alin. (1) pct. 31**, la o persoană juridică, dacă aceasta este persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una ori mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România, precum şi veniturile din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite **la art. 65 alin. (1) lit. c)**, emise de rezidenți români;

j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;

k) venituri din servicii prestate în România de orice natură şi în afara României de natura serviciilor de management, de consultanță în orice domeniu, de marketing, de asistență tehnică, de cercetare şi proiectare în orice domeniu, de reclamă şi publicitate indiferent de forma în care sunt realizate şi celor prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari publici, contabili, auditori; nu reprezintă venituri impozabile în România veniturile din transportul internațional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) *** Abrogat;

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activități sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

q) *** Abrogat

r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

s) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;

t) orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfăşurată în România;

ț) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române;

u) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie.

ART. 12^1 Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene

Ministrul finanțelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă şi schimb de informații cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor şi impozitului pe venit.

TITLUL II
Impozitul pe profit

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 13 Contribuabili

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române; ***Norme metodologice***

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu/mai multor sedii permanente în România; (în vigoare de la 1 iulie 2013) ***Norme metodologice***

c) persoanele juridice străine şi persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere cu sau fără personalitate juridică;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

e) persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât şi în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține şi se varsă de către persoana juridică română.

f) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

ART. 14 Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române şi al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil determinat la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile fiscale; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

c) în cazul persoanelor juridice străine şi persoanelor fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere cu sau fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii care se atribuie fiecărei persoane;

d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât şi în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

ART. 15 Scutiri

(1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii şi disponibilitățile realizate şi utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, şi Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

b^1) persoanele juridice române care plătesc impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în titlul IV^1;

c) *** Abrogat;

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat; ***Norme metodologice***

e) *** Abrogat.

f) cultele religioase, pentru: venituri obținute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activității de cult, potrivit legii, venituri obținute din chirii, alte venituri obținute din activități economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreținerea şi funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice şi alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001*) privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare; ***Norme metodologice***

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice şi care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătățirea utilităților şi a eficienței clădirii, pentru întreținerea şi repararea proprietății comune;

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;

k) Banca Națională a României;

l) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii.

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizațiile şi taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuțiile băneşti sau în natură ale membrilor şi simpatizanților;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;

d) veniturile obținute din vize, taxe şi penalități sportive sau din participarea la competiții şi demonstrații sportive;

e) donațiile şi banii sau bunurile primite prin sponsorizare;

f) dividendele şi dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;

g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;

i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obținute din reclamă şi publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcționare, din domeniul culturii, cercetării ştiințifice, învățământului, sportului, sănătății, precum şi de camerele de comerț şi industrie, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale. ***Norme metodologice***

l) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului şi obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

m) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit şi pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 17** alin. (1) sau **art. 18**, după caz.

Norme metodologice

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcționează potrivit Legii nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor

Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr.169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 16 Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contribuabilii care au optat, în conformitate cu legislația contabilă în vigoare, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic pot opta ca anul fiscal să corespundă exercițiului financiar. Primul an fiscal modificat include şi perioada anterioară din anul calendaristic cuprinsă între 1 ianuarie şi ziua anterioară primei zi a anului fiscal modificat, acesta reprezentând un singur an fiscal. Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea anului fiscal, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de începutul anului fiscal modificat.

Norme metodologice

ART. 17 Cotele de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la **art. 38.**

ART. 18 Impozit minim

(1) Contribuabilii care desfăşoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

2) – 7) *** Abrogat

Norme metodologice

CAP. 2
Calculul profitului impozabil

ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare. ***Norme metodologice***

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieşirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția

cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului. ***Norme metodologice***

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții. ***Norme metodologice***

(5) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, potrivit căruia tranzacțiile între persoanele afiliate se efectuează în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

(6) În scopul determinării profitului impozabil, contribuabilii sunt obligați să evidențieze în registrul de evidență fiscală veniturile impozabile realizate din orice sursă, într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit **art. 21**.

ART. 19^1 Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul profitului impozabil, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil, în proporție de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor **art. 26**;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului educației, cercetării şi inovării.

(3) Stimulentele fiscale se acordă pentru activitățile de cercetare-dezvoltare care conduc la obținerea de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabili, efectuate atât pe teritoriul național, cât şi în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparțin Spațiului Economic European.

(4) Activitățile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea profitului impozabil trebuie să fie din categoriile activităților de cercetare aplicativă şi/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea industrială sau comercială desfăşurată de către contribuabili.

(5) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activitățile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfăşurat.

ART. 19^2 * Abrogat.**

ART. 19^3 Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea profitului impozabil vor avea în vedere și următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele înregistrate în soldul creditor al contului «Rezultatul reportat din provizioane specifice», reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit **art. 22** alin. (5);

2. sumele înregistrate în soldul debitor al contului «Rezultatul reportat din provizioane specifice», reprezentând diferențele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 3/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ajustările pentru depreciere, evidențiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaționale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eșalonat, în tranșe egale, pe o perioadă de 3 ani;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit **art. 22** alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

1^1. În situația în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu sunt menținute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

a) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit **art. 22** alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct,

în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

b) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz;

2. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor; ***Norme metodologice***

c) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, cu excepția sumelor care provin din provizioane specifice și a sumelor care provin din actualizarea cu rata inflației, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;

2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate suplimentar, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile **art. 21**;

4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;

5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

d) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, altele decât cele prevăzute la lit. a), sumele care provin din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din introducerea provizioanelor conform reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.

ART. 19^4 Scutirea de impozit a profitului reinvestit (în vigoare din 1 iulie 2014)

(1) Profitul investit în echipamente tehnologice - maşini, utilaje şi instalații de lucru - astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele

normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul desfăşurării activității economice, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, în anul punerii în funcțiune a echipamentelor tehnologice respective. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 iulie - 31 decembrie 2014, în aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut înregistrat începând cu data de 1 iulie 2014 şi investit în activele menționate la alin. (1) produse şi/sau achiziționate şi puse în funcțiune după aceeaşi dată.

(4) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea.

(5) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 112^1 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 112^6, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul anului investit în echipamentele tehnologice menționate la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceştia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(6) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârşitul exercițiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârşitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârşitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(7) Pentru echipamentele tehnologice prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări.

(8) Prevederile alin. (1) se aplică pentru echipamentele tehnologice considerate noi, potrivit normelor de aplicare.

(9) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu echipamentele tehnologice respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit şi se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilității, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi echipamentele tehnologice care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul echipamentelor tehnologice furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(10) Prin excepție de la prevederile art. 24 alin. (6) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru echipamentele tehnologice respective.

(11) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(12) Rezerva constituită potrivit alin. (6) nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (6), urmând să se impoziteze la momentul utilizării sub orice formă, precum şi în cazul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii, dacă societatea beneficiară nu preia această rezervă.

(13) Prevederile prezentului articol se aplică pentru profitul reinvestit în echipamentele tehnologice produse şi/sau achiziționate după 1 iulie 2014 şi puse în funcțiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Norme metodologice

ART. 20 Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română sau de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terț, astfel cum acesta este definit la art. 20^1 alin. (3) lit. c), cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă persoana juridică română care primeşte dividendele deține, la persoana juridică română sau la persoana juridică străină din statul terț, la data înregistrării acestora potrivit reglementărilor contabile, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende;

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se dețin titlurile de participare, cu excepția celor aferente titlurilor de participare pentru care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la lit. e) şi h);

Norme metodologice

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice; ***Norme metodologice***

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative; ***Norme metodologice***

e) veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social

al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri;

f) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat și înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;

g) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiții imobiliare/active biologice, după caz;

h) veniturile din lichidarea unei alte persoane juridice române sau unei persoane juridice străine situate într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data începerii operațiunii de lichidare, potrivit legii, contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de 1 an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice supuse operațiunii de lichidare.

ART. 20^1 Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile şi:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiții:

1. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

2. deține minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

3. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 1 an. (*se aplică pentru dividendele înregistrate de persoana juridică română/sediul permanent din România al persoanei juridice străine distribuite de o filială situată într-un stat membru, respectiv pentru dividendele plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice română, după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență nr. 102/2013.*)

Sunt, de asemenea, neimpozabile şi dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplineşte cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 - 3;

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. deține minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 1 an. (*se aplică pentru dividendele înregistrate de persoana juridică română/sediul permanent din România al persoanei juridice străine distribuite de o filială situată într-un stat membru, respectiv pentru dividendele plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice română, după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență nr. 102/2013.*)

Norme metodologice

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) şi b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include şi participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 2 şi lit. b) pct. 4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;

c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) pct. 1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

a) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, şi alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

a^1) societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca „събирателно дружество”, „командитно дружество”, „дружество с ограничена отговорност”, „акционерно дружество”, „командитно дружество с акции”, „неперсонифицирано дружество”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия” şi care desfăşoară activități comerciale;

a^2) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;".

b) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăți supuse impozitării, conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

c) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

d) societățile înființate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutunes (E.P.E.)", şi alte societăți constituite conform legii greceşti, supuse impozitului pe profit grec;

e) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcționează în baza legii private; alte entități constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol ("Impuesto sobre Sociedades");

f) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "sociétés par actions simplifiees", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale, precum şi alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

g) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii asociațiilor industriale şi de aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii asociațiilor de construcții şi trusturi bancare de economii, înființate în baza Legii trusturilor bancare de economii, 1989;

h) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", şi entități publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

i) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "société cooperative", "société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăți constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

j) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge

grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăţi constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

k) societăţile înfiinţate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", şi alte societăţi constituite în baza legii austriece şi supuse impozitului pe profit austriac;

l) societăţile comerciale sau societăţile de drept civil ce au o formă comercială şi întreprinderile publice înfiinţate în conformitate cu legea portugheză;

m) societăţile înfiinţate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtyio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank" and "vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

n) societăţile înfiinţate în baza legii suedeze, cunoscute ca "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

o) societăţile înfiinţate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

p) societăţile înfiinţate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind Statutul societăţii europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociaţiile cooperatiste înfiinţate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societăţii Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societăţii Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaţilor;

q) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

r) societăţile înfiinţate în baza legii estoniene, cunoscute ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

s) societăţile înfiinţate în baza legii cipriote, cunoscute ca "etaireies", supuse impozitului pe profit cipriot;

ş) societăţile înfiinţate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

t) societăţile înfiinţate în baza legii lituaniene;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

u) societăţile înfiinţate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta" "Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

v) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

w) societăţile înfiinţate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost".

(5) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă şi filialelor acestora din diferite state membre.

ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. ***Norme metodologice***

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi:

a) cheltuielile cu achiziționarea ambalajelor, pe durata de viață stabilită de către contribuabil;

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale; ***Norme metodologice***

c) cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii, şi cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale; ***Norme metodologice***

d) cheltuielile de reclamă şi publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstrații la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri şi servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

e) cheltuielile de transport şi de cazare în țară şi în străinătate, efectuate pentru salariați şi administratori, precum şi pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme**;** ***Norme metodologice***

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit; ***Norme metodologice***

g) taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă; ***Norme metodologice***

h) cheltuielile pentru formarea şi perfecționarea profesională a personalului angajat;

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

j) cheltuielile de cercetare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

k) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea şi perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;

l) cheltuielile pentru protejarea mediului şi conservarea resurselor;

m) taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile datorate către camerele de comerț şi industrie, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale;

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;

2. debitorul a decedat şi creanța nu poate fi recuperată de la moştenitori;

3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;

4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul. ***Norme metodologice***

o) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparțin domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate;

p) cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărțile funciare sau cărțile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituției titulare a dreptului de proprietate.

r) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvențiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenții guvernamentale și alte instituții naționale și internaționale;

s) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului III.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit; ***Norme metodologice***

b) *** Abrogat;

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile şi protezele, precum şi cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creşe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti, pentru şcolile pe care le au sub patronaj, precum şi alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse şi cheltuielile reprezentând: tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori şi salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie şi contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament; ***Norme metodologice***

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice; ***Norme metodologice***

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) *** Abrogat

g) cheltuielile cu provizioane şi rezerve, în limita prevăzută la **art. 22;**

h) cheltuielile cu dobânda şi diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la **art. 23**;

i) amortizarea, în limita prevăzută la **art. 24**;

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant; ***Norme metodologice***

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea şi repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%; ***Norme metodologice***

m) cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop; ***Norme metodologice***

n) cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere şi de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit **art. 21** alin. (4) lit. t), la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum și cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară; ***Norme metodologice***

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalitățile, datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale; ***Norme metodologice***

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor **titlului VI**. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile şi mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme; ***Norme metodologice***

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii; ***Norme metodologice***

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; ***Norme metodologice***

g) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

h) *** Abrogat.

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la **art. 20** lit. c) ***Norme metodologice***

j) cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;

k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform **titlului III**;

l) alte cheltuieli salariale şi/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor **titlului III**;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfăşurate şi pentru care nu sunt încheiate contracte; ***Norme metodologice***

n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum şi cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit **art. 22**, precum şi pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, în alte situații decât cele prevăzute la **art. 21** alin. (2) lit. n). În această situație, contribuabilii care scot din evidență clienții neîncasați sunt obligați să comunice în scris acestora scoaterea din evidență a creanțelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3 la mie din cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul «cifra de afaceri» această limită se determină potrivit normelor;

2. 20% din impozitul pe profit datorat.

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleaşi condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

Norme metodologice

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

s) cheltuielile cu taxele şi cotizațiile către organizațiile neguvernamentale sau asociațiile profesionale care au legătură cu activitatea desfăşurată de contribuabili şi care depăşesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) şi m).

ş) cheltuielile reprezentând valoarea deprecierilor mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări, se înregistrează o descreştere a valorii acestora.

ș^1) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^2) cheltuielile din reevaluarea mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^3) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreștere a valorii acestora;

ș^4) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie;

ş^5) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

ş^6) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziționate în baza unor contracte cu plată amânată.

t) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu

depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin norme;

Norme metodologice

ț) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaților în instrumente de capitaluri cu decontare în acțiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor dacă acestea sunt impozitate conform titlului III;

u) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupție, potrivit legii.

(5) Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul profitului impozabil următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile reprezentând diferența dintre sumele cuvenite pe bază de contract de prestări de servicii cu Senatul, Camera Deputaților, Administrația Prezidențială, Guvernul României şi Curtea Constituțională pentru plata activității de reprezentare şi protocol şi cheltuielile înregistrate efectiv de regie;

b) cheltuielile efectuate, în condițiile legii, pentru asigurarea administrării, păstrării integrității şi protejării imobilului "Palat Elisabeta" din domeniul public al statului;

c) *** Abrogat.

(6) Compania Națională "Imprimeria Națională - S.A." deduce la calculul profitului impozabil:

a) cheltuielile aferente producerii şi emiterii permiselor de şedere temporară/permanentă pentru cetățenii străini, în condițiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărții electronice de identitate, a cărții de identitate, a cărții de alegător aferente şi a cărții de identitate provizorii, în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărții electronice de rezidență şi a cărții de rezidență în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 22 Provizioane şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil; ***Norme metodologice***

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților; ***Norme metodologice***

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului; ***Norme metodologice***

d) provizioanele specifice, constituite de instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ținut de Banca Națională a României, de instituțiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum și provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare și funcționare; ***Norme metodologice***

d^1) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României, se determină ajustări prudențiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor așteptate, înregistrate de către instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, și filtrele prudențiale potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale sunt elemente similare veniturilor; ***Norme metodologice***

d^2) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene și state aparținând Spațiului Economic European, potrivit reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, aferente creditelor și plasamentelor care intră în

sfera de aplicare a reglementărilor prudențiale ale Băncii Naționale a României referitoare la ajustările prudențiale de valoare aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European;

e) *** Abrogat

f) *** Abrogat

g) *** Abrogat

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcționare, cu excepția rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării; ***Norme metodologice***

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unei procent de 100% din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2007;

2. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situație;

3. nu sunt garantate de altă persoană;

4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

k) provizioanele pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitelor de deşeuri, constituite de contribuabilii care desfăşoară activități de depozitare a deşeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română. ***Norme metodologice***

m) provizioanele/ajustările pentru deprecierea creanțelor preluate de la instituțiile de credit în vederea recuperării acestora, în limita diferenței dintre valoarea creanței preluate prin cesionare şi suma de achitat cedentului, pentru creanțele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt cesionate şi înregistrate în contabilitatea cesionarului după data de 1 iulie 2012 inclusiv;

2. sunt transferate de la o persoană sau datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului cesionar;

3. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului cesionar. ***Norme metodologice***

(2) Contribuabilii autorizați să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă şi să deducă

provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea şi vânzarea zăcămintelor naturale şi cheltuielile efectuate cu extracția, prelucrarea şi livrarea acestora, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependințelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile şi cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană şi costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depăşesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă. ***Norme metodologice***

(5^1) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz. ***Norme metodologice***

(5^2) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România. ***Norme metodologice***

(7) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege şi majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(8) Provizioanele constituite pentru creanțele asupra clienților, înregistrate de către contribuabili înainte de 1 ianuarie 2004, sunt deductibile în limitele prevăzute la alin. (1) lit. c), în situația în care creanțele respective îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) nu sunt garantate de altă persoană;

b) sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

d) creanța este deținută asupra unei persoane juridice pentru care a fost deschisă procedura falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situație;

e) nu au mai fost constituite provizioane deductibile fiscal pentru creanța respectivă.

ART. 23 Cheltuieli cu dobânzile şi diferențe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(1^1) În înțelesul alin. (1), prin credit/împrumut se înțelege orice convenție încheiată între părți care generează în sarcina uneia dintre părți obligația de a plăti dobânzi şi de a restitui capitalul împrumutat.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar al contribuabililor care îşi încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se transferă contribuabililor nou-înființați, respectiv celor care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar al contribuabililor care nu îşi încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se împarte între aceşti contribuabili şi cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depăşesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferenţe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bănci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obţinute de la instituţiile de credit române sau străine, instituţiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum şi cele obţinute în baza obligaţiunilor admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică societăţilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care îşi desfăşoară activitatea în România, societăţilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societăţilor de credit ipotecar, instituţiilor de credit, precum şi instituţiilor financiare nebancare.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu. ***Norme metodologice***

ART. 24 Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziţionării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătăţirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) este deţinut şi utilizat în producţia, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, asociere în participaţiune şi altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descopertă în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum şi pentru lucrările de deschidere şi pregătire a extracției în subteran şi la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali şi care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum şi în dezvoltări şi modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile şi operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălțile şi iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu îşi pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor;

h) imobilizările necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile.

(5) *** Abrogat

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor şi instalațiilor, precum şi pentru computere şi echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabileşte prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani. ***Norme metodologice***

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăşi 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată. ***Norme metodologice***

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor şi a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum şi a investițiilor pentru descopertă se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum şi la cheltuielile de investiții pentru descopertă;

2. din 10 în 10 ani la saline;

e^1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activității de explorare şi producție a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanțe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanță

cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică şi pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activității de explorare şi producție a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanțe minerale;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la **art. 21** alin. (3) lit. n).

Norme metodologice

(11^1) Prin derogare de la prevederile **art. 7** alin. (1) pct. 33 şi 34, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip şi eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinței nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (11) lit. f). Sunt exceptate situațiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții, precum şi pentru test drive şi pentru demonstrații;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosință, în cadrul contractelor de leasing operațional sau pentru instruire de către şcolile de şoferi.

(11^2) Alin. (11^1) se aplică inclusiv pentru mijloacele de transport persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, achiziționate/produse anterior datei de 1 februarie 2013, pentru cheltuielile cu amortizarea stabilite în baza valorii fiscale rămase neamortizate la această dată.

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi

penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. ***Norme metodologice***

(13) Pentru investițiile realizate în parcurile industriale până la data de 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investițiilor în construcții sau a reabilitărilor de construcții, infrastructură internă şi de conexiune la rețeaua publică de utilități, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea şi duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. ***Norme metodologice***

(15^1) În cazul în care se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părților înlocuite şi majorarea cu valoarea fiscală aferentă părților noi înlocuite, pe durata normală de utilizare rămasă.

(15^2) În cazul în care se înlocuiesc părți componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică sau un expert tehnic independent.

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înființării şi funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(17) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol **.**

(18) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil şi clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin

metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care îşi menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificația şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(20) *** Abrogat.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere şi subcontractanții acestora, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale şi necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale şi necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât şi în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârşitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(22) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi ale art. 8 din aceeaşi lege.

(23) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deținute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării şi reclasificate în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deținute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă determinată în baza duratei normale de utilizare inițiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deținute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deținute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

ART. 25 Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit **art. 24.**

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatarul deduce chiria (rata de leasing). ***Norme metodologice***

ART. 25^1 Contracte de fiducie (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

(1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care constituitorul are şi calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidență contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară şi va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile şi cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la **art. 24,** care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispozițiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terță persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

ART. 26 Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se recuperează de către contribuabilii nou-înființați ori de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu îşi încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de acești contribuabili şi de cei care preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu activele şi pasivele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menținute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1), respectiv alin. (5) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile şi cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România. Pierderile fiscale înregistrate până la data de 30 iunie 2013 de sediile permanente care aparțin aceleiaşi persoane juridice străine, care aplică prevederile art. 29^1, nerecuperate până la această dată, se transmit sediului permanent desemnat şi se recuperează în funcție de perioada în care acestea au fost înregistrate, astfel:

a) pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 iulie - 31 decembrie 2013 inclusiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului

2013, perioada 1 iulie - 31 decembrie 2013 inclusiv nefiind considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează acestei date, pe perioada de recuperare rămasă din perioada inițială de 5 ani, respectiv 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia; anul 2013 este considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi. (în vigoare de la 1 iulie 2013)

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, după caz.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pierderea fiscală anuală realizată începând cu anul 2009, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora. ***Norme metodologice***

ART. 27 Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare

(1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă. ***Norme metodologice***

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3). ***Norme metodologice***

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare; ***Norme metodologice***

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor şi pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare; ***Norme metodologice***

d) achiziționarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la

persoana juridică achizitoare şi, dacă este cazul, a unei plăți în numerar care nu depăşeşte 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

a) transferul activelor şi pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) schimbul unor titluri de participare deținute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu şi al **titlului III**;

c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;

d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, aşa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primeşte un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;

e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la **art. 24**, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit **art. 22** alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia şi le menține la valoarea avută înainte de transfer;

g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;

h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deținute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare şi titlurile de participare distribuite, proporțional cu prețul de piață al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active şi pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.

(6) *** Abrogat

(7) În înțelesul prezentului articol, valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare este valoarea utilizată pentru calculul amortizării şi al câştigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

ART. 27^1 Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;

b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE).

(3) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune - operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți şi, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăți şi, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare - operațiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active şi pasive transferate - activele şi pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. schimb de acțiuni - operațiunea prin care o societate dobândeşte o participație în capitalul altei societăți în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deținând această majoritate, achiziționează încă o participație, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care îşi transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;

8. societate beneficiară - societatea care primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;

9. societate achiziționată - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace; ***Norme metodologice***

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în **anexa** care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni ori exceptări. ***Norme metodologice***

13. Transferul sediului social înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, îşi transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(4) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă şi nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleaşi condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-şi astfel drepturile şi obligațiile societății cedente.

(7) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. a), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 15%, respectiv 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizitoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni;

d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite şi celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului III, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății;

(10) Dispozițiile alin. (4) - (9) se aplică şi transferului de active.

(10^1) În cazul în care activele şi pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ şi activele şi pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(10^2) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală, pentru acele active şi pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România şi care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea şi orice câştiguri sau pierderi aferente

activelor şi pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca şi cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene ori societățile cooperative europene şi care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleaşi condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății europene ori al societății cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naştere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.

(11) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective frauda şi evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale frauda şi evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplineşte condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(12) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active şi schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite şi transferului sediului social al unei societăți europene sau societăți cooperative europene între statele membre.

ART. 28 Asocieri fără personalitate juridică

(1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care îşi desfăşoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părți care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfăşoare activitate;

b) conducerea evidențelor contabile ale asocierii;

c) plata impozitului în numele asociaților, potrivit dispozițiilor **art. 34** alin. (5);

d) depunerea unei declarații fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conțină informații cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum şi impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;

e) furnizarea de informații în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum şi la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare din asociere.

(4) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică străină şi/sau cu persoane fizice nerezidente, precum şi cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

ART. 28^1 Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene

Prevederile referitoare la persoana juridică română ale **art. 13** lit. d) şi e), **art. 14** lit. d) şi e), **art. 20** lit. a), **art. 20^1** alin. (1) - (3), **art. 23** alin. (7), **art. 27** alin. (2) - (5), **art. 28** alin. (3) şi (4), **art. 30** alin. (1), (1^1), (3) şi (4), **art. 31** alin. (1) şi (3), precum şi ale **art. 36** se aplică, în aceleaşi condiții şi situații, şi persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene.

ART. 28^2 Asocieri cu personalitate juridică înființate potrivit legislației unui alt stat

(1) În cazul unei asocieri cu personalitate juridică înregistrate într-un alt stat, dintre persoane juridice străine şi/sau persoane fizice nerezidente şi/sau persoane fizice rezidente şi/sau persoane juridice române, care desfăşoară activitate în România, sunt aplicabile prevederile **art. 28**.

(2) În cazul în care o persoană juridică română este participant într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, aceasta determină profitul impozabil luând în calcul veniturile şi cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asociere. ***Norme metodologice***

CAP. 3
Aspecte fiscale internaționale

ART. 29 Veniturile unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligația de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în **cap. 2** al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile.

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile prețurilor de transfer.

(4) În situația în care persoana juridică străină îşi desfăşoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care revin potrivit prezentului titlu. ***Norme metodologice***

ART. 29^1 Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

(1) Începând cu data de 1 iulie 2013, persoana juridică străină care desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligația să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparținând aceleiaşi persoane juridice străine.

(2) Sediile permanente care aplică dispozițiile alin. (1) închid perioada impozabilă potrivit legislației în vigoare până la data de 30 iunie 2013 inclusiv. Calculul, plata şi declararea impozitului pe profit datorat pentru profitul impozabil obținut de fiecare sediu permanent în perioada 1 ianuarie 2013 - 30 iunie 2013 se efectuează până la 25 iulie 2013 inclusiv, prin excepție de la prevederile **art. 34** şi 35.

(3) Profitul impozabil al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligațiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligațiile fiscale.

(4) Profitul impozabil la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparținând aceleiaşi persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (3) şi prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deține o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative

trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(5) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară şi plăteşte obligaţiile ce revin potrivit titlului II pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine.

(6) În situaţia în care sediul fix care îndeplineşte obligaţiile fiscale potrivit titlului VI constituie şi sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu

ART. 30 Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

(1) Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(1^1) În perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, nu se impozitează profitul obţinut de persoanele juridice străine din tranzacţionarea pe piaţa autorizată şi supravegheată de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română.

(2) Veniturile din proprietăţile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România;

b) câştigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

c) câştigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România;

d) veniturile obţinute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câştigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

Norme metodologice

(3) Orice persoană juridică străină care obţine venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română are obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit, potrivit **art. 34** şi **35**. Orice persoană juridică străină poate desemna un împuternicit pentru a îndeplini aceste obligaţii.

(4) În cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obţinute de persoanele juridice străine, obligaţia de a calcula, reţine, declara şi vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacţiei, urmând ca persoana juridică străină să declare şi să plătească impozit pe profit potrivit **art. 35**. ***Norme metodologice***

(5) *** Abrogat

(6) Prevederile **art. 119** se aplică oricărei persoane care are obligația să rețină impozit, în conformitate cu prezentul articol.

ART. 31 Credit fiscal

(1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă şi veniturile sunt impozitate atât în România cât şi în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(1^1) Dacă o persoană juridică străină rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European îşi desfăşoară activitatea în România printr-un sediu permanent şi acel sediu permanent obține venituri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European, iar acele venituri sunt impozitate atât în România, cât şi în statul unde au fost obținute veniturile, atunci impozitul plătit în statul de unde au fost obținute veniturile, fie direct, fie indirect prin reținerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la **art. 17** alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(2^1) Deducerea prevăzută la alin. (2) se acordă doar din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin.

Norme metodologice

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin şi dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

(3^1) Prin excepție de la prevederile alin. (3), impozitul plătit de un sediu permanent din România pentru veniturile obținute dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat din Spațiul Economic European este dedus în România, dacă:

a) venitul a fost obținut de sediul permanent din România al unei persoane juridice străine rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European; şi

b) venitul a fost obținut dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spațiul Economic European; şi

c) se prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit în acel stat membru al Uniunii Europene sau în acel stat din Spațiul Economic European.

(3^2) Prevederile alin. (1^1) şi (3^1) nu se aplică sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine rezidente într-un stat din Spațiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

Norme metodologice

(4) *** Abrogat
(5) *** Abrogat

ART. 32 Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi . ***Norme metodologice***

CAP. 4 *** Abrogat

ART. 33 *** Abrogat

CAP. 5
Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale

ART. 34 Declararea şi plata impozitului pe profit

(1) Declararea şi plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de **25** inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la **art. 35**.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) şi (5), pot opta pentru declararea şi plata impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la **art. 35**.

(3) Opțiunea pentru sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opțiunea efectuată este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi. Ieşirea din sistemul anual de declarare şi plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv. Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor **art. 16** alin. (3) comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual/trimestrial de

declarare şi plată a impozitului pe profit, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

(4) Contribuabilii societăți comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine au obligația de a declara şi plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la **art. 35**.

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizațiile nonprofit au obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură au obligația de a declara şi de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuți la **art. 13** lit. c) - e) au obligația de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) şi (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situații:

a) nou-înființați;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt considerați contribuabili nou-înființați cei care se înregistrează ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuți la alin. (4) nou-înființați, înființați în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(8^1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, plățile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influența ce provine din aplicarea prevederilor **art. 19^3**, inclusiv pentru anii fiscali în care se deduc sumele evidențiate în soldul debitor al contului rezultatul reportat din provizioane specifice.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute de alin. (3), înregistrează pierdere fiscală efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

(10) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează şi se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(11) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

c) contribuabilii înființați prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9);

d) contribuabilii care primesc active şi pasive prin operațiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent

proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, şi care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la **art. 27^1**, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parțiale şi transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (12), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română şi cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (9).

Norme metodologice

(13^1) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (3), pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial şi pentru care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării şi plății impozitului pe profit, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic

respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic;

b) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, pentru anul fiscal modificat continuă efectuarea plăților anticipate la nivelul celor stabilite înainte de modificare; în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării şi efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic. ***Norme metodologice***

(14) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit și să plătească impozitul până la data depunerii situațiilor financiare la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(15) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(16) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat.

(17) Prin excepție de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor județene, precum şi cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale şi/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut. ***Norme metodologice***

(18) Pentru aplicarea sistemului de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, indicele prețurilor de consum necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate. ***Norme metodologice***

ART. 35 Depunerea declarației de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de **25 martie** inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la **art. 34** alin. (5) lit. a) şi b), alin. (14) şi (15), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii prevăzuți la **art. 13** lit. c) şi e) au obligația de a depune şi declarația privind distribuirea între asociați a veniturilor şi cheltuielilor. ***Norme metodologice***

(3) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor **art. 16** alin. (3) au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat.

CAP. 6
Impozitul pe dividende

ART. 36 Declararea, reținerea şi plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care distribuie/plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/plăteşte dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține, la data plății dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă neîntreruptă de un an împlinit până la data plății acestora inclusiv. *(se aplică pentru dividendele înregistrate de persoana juridică română/sediul permanent din România al persoanei juridice străine distribuite de o filială situată într-un stat membru, respectiv pentru dividendele plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice română, după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență nr. 102/2013.)*

(4^1) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor distribuite/plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

b) organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică şi asupra sumelor distribuite/plătite fondurilor deschise de investiții, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piața de capital. ***Norme metodologice***

CAP. 7
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 37 Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit **art. 26**. Pierderea fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire şi profitul impozabil total în aceeaşi perioadă.

ART. 37^1 Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate

(1) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate, înregistrate până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, se recuperează potrivit prevederilor în vigoare până la această dată.

(2) Pentru anul 2010, pierderile realizate printr-un sediu permanent situat într-un stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se determină luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate de la începutul anului fiscal.

ART. 38 Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate. ***Norme metodologice***

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 1 iulie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni şi în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, şi care continuă investițiile conform ordonanței menționate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investițiile respective, fără a depăşi data de 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care îşi desfăşoară activitatea în zona liberă pe bază de licență şi care până la data de 1 iulie 2002 au realizat investiții în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puțin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la data de 31 decembrie 2006. Dispozițiile prezentului alineat nu se mai aplică în situația în care survin modificări în structura acționariatului contribuabilului. În înțelesul prezentului alineat, modificare de acționariat în cazul societăților cotate se consideră a fi o modificare a acționariatului în proporție de mai mult de 25% din numărul acțiunilor, pe parcursul unui an calendaristic.

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfăşurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004. ***Norme metodologice***

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1) - (4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la **art. 24** alin. (12).

(6) Unitățile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu

modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obținute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziției de echipament tehnologic, maşini, utilaje, instalații şi/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la data de 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicați în producția de filme cinematografice, înscrişi ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la data de 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părți din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;

b) reducerea impozitului pe profit în proporție de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă şi se asigură creşterea numărului scriptic de angajați, cu cel puțin 10% față de anul financiar precedent.

(8) Societatea Națională "Nuclearelectrica" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2010, în condițiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanțarea lucrărilor de investiții la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială "Automobile Dacia" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(10) Societatea Comercială "Sidex" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2004.

(11) Compania Națională "Aeroportul Internațional Henri Coandă - Otopeni" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la data de 31 decembrie 2006.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activitățile desfăşurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, până la punerea în funcțiune a acestuia;

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii; ***Norme metodologice***

c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

(13) Pentru investițiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la data de 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiția. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor **art. 26.** Pentru investițiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepția investițiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile **art. 24** alin. (12).

(14) Facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum şi cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele şi în condițiile stipulate de acestea.

ANEXA 1

LISTA SOCIETĂȚILOR
la care se face referire în art. 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. a)

a) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind statutul societății europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului, din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

b) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité limitée"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité illimitée"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, şi alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

c) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

c^1) societățile înființate în baza legii croate, cunoscute ca "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croația;

d) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăți supuse impozitării conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

e) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

f) societățile înființate în baza legii estoniene ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

g) societățile înființate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutuns (E.P.E.)";

h) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcționează în baza legii private;

i) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", " société en commandite par actions", " société à responsabilité limitée", " sociétés par actions simplifiées", " sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prévoyance", " sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale şi alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

j) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate pe baza legii asociațiilor industriale şi de aprovizionare, societăți de construcții, înființate pe baza legii asociațiilor de construcții, şi trusturile bancare de economii, înființate pe baza legii trusturilor bancare de economii, 1989;

k) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsibilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assircurazione" şi entități publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

l) societățile înființate în baza legii cipriote ca "etaireies", supuse impozitului pe profit;

m) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

n) societățile înființate în baza legii lituaniene;

o) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca " société anonyme", " société en commandite par actions", " société a responsabilite limitee", " société cooperative", " société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăți constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

p) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

q) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

r) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "Vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăți constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

s) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften";

ş) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

t) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au formă comercială, precum şi alte entități a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;

ț) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba', "druzba z omejeno odgovornostjo";

u) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost' s rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

v) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank' and 'vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

w) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

x) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

TITLUL III

Impozitul pe venit

Extras din OUG 109/2009: ART. V. Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislația în vigoare până la această dată.

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 39 Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu şi sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activități dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la **art. 89**.

ART. 40 Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României;

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceştia devin rezidenți în România;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la **art. 39** lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice nerezidente care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic următor anului în care aceştia devin rezidenți în România.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenți ai unor state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, cărora le sunt aplicabile prevederile convențiilor.

(4) În cursul anului calendaristic în care persoanele fizice nerezidente, cu excepția celor menționate la **art. 40** alin. (3), îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) sunt supuse impozitului numai pentru veniturile obținute din România.

(5) O persoană este considerată rezident sau nerezident pentru întregul an calendaristic, nefiind permisă schimbarea rezidenței pe parcursul anului calendaristic.

(6) Rezidenții statelor cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri trebuie să îşi dovedească rezidența fiscală printr-un certificat de rezidență emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a acelui stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenței într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenței, precum şi în următorii 3 ani calendaristici.

ART. 41 Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activități independente, definite conform **art. 46**;

b) venituri din salarii, definite conform **art. 55**;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform **art. 61;**

d) venituri din investiții, definite conform **art. 65**;

e) venituri din pensii, definite conform **art. 68**;

f) venituri din activități agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform **art. 71**;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform **art. 75**;

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform **art. 77^1**;

i) venituri din alte surse, definite conform **art. 78** şi **art. 79^1**.

Norme metodologice

ART. 42 Venituri neimpozabile

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile şi alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii; ***Norme metodologice***

a^1) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepția câştigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale; ***Norme metodologice***

b^1) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii; ***Norme metodologice***

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanțate de la bugetul de stat;

e) *** Abrogat;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII^1. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării şi bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice; ***Norme metodologice***

h) drepturile în bani şi în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții şi elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională şi persoanele civile, precum şi cele ale gradaților şi soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat; ***Norme metodologice***

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire ori donație. Pentru proprietățile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donațiilor se aplică reglementările prevăzute la **art. 77^1** alin. (2) şi (3);

k) *** Abrogat.

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activitățile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizațiilor internaționale din activitățile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale şi organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfăşurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități şi cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii şi văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmaşii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945; ***Norme metodologice***

t) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii şi participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României; ***Norme metodologice***

u) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obținute de elevi şi studenți în cadrul competițiilor interne şi internaționale, inclusiv elevi şi studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfăşurate în România; ***Norme metodologice***

v) prima de stat acordată pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.

99/2006 privind instituțiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, aşa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

ART. 42^1 Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operațiunea de fiducie
(în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind codul civil)

(1) Transferul de la constituitor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înțelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părțile implicate, respectiv constituitor şi fiduciar, în cazul în care părțile respective sunt contribuabili potrivit titlului III.

(2) Remunerația fiduciarului contribuabil potrivit titlului III, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale constituie, în înțelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă şi se supune impunerii cumulat cu veniturile din activitatea desfăşurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente».

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația fiduciarului, se stabileşte în funcție de natura venitului respectiv şi se supune impunerii potrivit regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constituitorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constituitorul este contribuabil potrivit titlului III, obligațiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani şi în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. IX «Venituri din alte surse». Fac excepție veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale în situația în care acesta este constituitorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligația evaluării veniturilor realizate, la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive şi nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.

ART. 43 Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 16% şi se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activități independente;
b) salarii;
c) cedarea folosinței bunurilor;
d) investiții;
e) pensii;
f) activități agricole, silvicultură şi piscicultură;
g) premii;
h) alte surse.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul III.

Norme metodologice

ART. 44 Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice

ART. 45 Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la zece lei, în sensul că fracțiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

CAP. 2
Venituri din activități independente

ART. 46 Definirea veniturilor din activități independente

(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene şi modele, mostre, mărci de fabrică şi de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

Norme metodologice

ART. 46^1 Venituri scutite

Veniturile din activități independente, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat sunt scutite de impozit pe venit.

ART. 47 * Abrogat.**

ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut şi cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile **art. 49** şi **50**.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în **titlul II**, după caz;

c^1) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiții în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile **art. 24** alin. (16).

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor **capitolului 3** din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

e) să fie efectuate pentru salariați pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizațiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) *** Abrogat;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f^1) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la fondurile de pensii facultative, în conformitate cu legislația în materie, precum şi cele la schemele de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în limita echivalentului în lei a 400 de euro pentru fiecare participant, într-un an fiscal;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați şi contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituțiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, pentru împrumuturile în lei, în vigoare la data restituirii împrumutului, şi, respectiv, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută, prevăzută la **art. 23** alin. (5) lit. b);

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing şi societățile de leasing;

m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

n) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere şi penalitățile datorate autorităților române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) *** Abrogat.

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

l^1) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activității şi a căror masă totală maximă autorizată nu depăşeşte 3.500 kg şi nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietate sau în folosință. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin norme;

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii pentru care determinarea venitului anual se efectuează în sistem real au obligația să completeze Registrul de evidență fiscală, în vederea stabilirii venitului net anual.

(9) Modelul şi conținutul Registrului de evidență fiscală vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice

ART. 49 Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri comerciale definite la **art. 46** alin.(2) venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activității.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în conformitate cu activitățile din Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare. Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(2^1) Norma de venit pentru fiecare activitate independentă desfăşurată de contribuabil care generează venit comercial nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(3) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulțirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor.

Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă, care generează venituri comerciale, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activități care generează venituri comerciale, venitul net din aceste activități se stabileşte prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate desemnată conform alin. (2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**.

(7) *** Abrogat.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală şi nu au obligații privind evidența contabilă.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor, au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, la sfârșitul anului fiscal. ***Norme metodologice***

ART. 50 Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabileşte prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabileşte prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 25% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită şi al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2). . ***Norme metodologice***

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii pot completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală sau îşi îndeplinesc obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Contribuabilii care îşi îndeplinesc obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit au obligația să arhiveze şi să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege şi nu au obligații privind evidența contabilă. ***Norme metodologice***

ART. 51 Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitate

(1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit **art. 48**.

(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 48, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal. ***Norme metodologice***

ART. 52 Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

(1) Pentru următoarele venituri, plătitorii persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din activități desfăşurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum şi a contractelor de agent. Fac excepție veniturile din activități desfăşurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil obținute de contribuabilii care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere şi sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie;

c) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

d) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX^2;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. d), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV^1.

Norme metodologice

(4) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (1) nu au obligația calculării, reținerii la sursă şi virării impozitului reprezentând plata anticipată din veniturile plătite dacă efectuează plăți către:

a) asocierile fără personalitate juridică, precum şi persoanele juridice care organizează şi conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu;

b) persoanele fizice, plățile efectuate de plătitorii de venituri de la alin. (1) reprezentând venituri realizate de persoanele fizice din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul afacerii.

ART. 52^1 Opțiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activități independente

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activitățile menționate la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c) pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestuia.

(2) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut.

(3) Impozitul calculat şi reținut reprezintă impozit final.

(4) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

ART. 53 Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente au obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit **art. 82**, cu excepția veniturilor prevăzute la **art. 52**, pentru care plata anticipată se efectuează prin reținere la sursă sau pentru care impozitul este final, potrivit prevederilor **art. 52^1**.

(2) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f), calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48.** Plățile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.

ART. 54 Impozitarea venitului net din activități independente

Venitul net din activități independente se impozitează potrivit prevederilor **capitolul 10** din prezentul titlu.

CAP. 3
Venituri din salarii

ART. 55 Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizații din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum şi la regiile autonome;

d^1) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d^2) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) indemnizația şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariați pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice. Aceste prevederi se aplică şi în cazul salariaților reprezentanțelor din România ale persoanelor juridice străine;

i^1) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru țara de rezidență a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

j) indemnizația administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

j^1) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile;

j^2) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) şi (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii;

h) tichete-cadou acordate potrivit legii.

Norme metodologice

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanțate din buget; ***Norme metodologice***

a^1) *** Abrogat;

a^2) *** Abrogat;

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare; ***Norme metodologice***

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, precum şi compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale; ***Norme metodologice***

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari şi diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție şi de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare; ***Norme metodologice***

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariați, pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare; ***Norme metodologice***

g^1) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în țară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^2) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, în limita nivelului legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru țara de rezidență a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului; ***Norme metodologice***

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizațiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă; ***Norme metodologice***

j) *** Abrogat;

k) *** Abrogat;

k^1) *** Abrogat;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale şi familiei, al ministrului comunicațiilor şi tehnologiei informației şi al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situația în care România are drept de impunere; ***Norme metodologice***

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecționarea angajatului legată de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piață, pentru credite şi depozite.

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Pentru indemnizații şi orice alte sume de aceeaşi natură impozabile primite pe perioada delegării şi detaşării, în altă localitate, în România şi în străinătate, impozitul se calculează şi se reține la fiecare plată, iar virarea impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial potrivit prevederilor **art. 58** şi **60**, după caz.

ART. 55^1 Venituri scutite

Veniturile din salarii prevăzute la **art. 55** alin. (1) - (3) realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat sunt scutite de impozit pe venit.

ART. 56 Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 250 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 350 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 450 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 550 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 650 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.000,01 lei şi 3.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 250 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole şi silvice în suprafață de peste 10.000 mp în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) *** Abrogat.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 56^1 Deducere specială pentru credite restructurate

Notă: Conform OUG 46/2014, prevederile referitoare la deducerea specială pentru credite restructurate se aplică pentru drepturile reprezentând venituri din salarii sau pensii aferente lunilor cuprinse în perioada ianuarie 2016-decembrie 2017.

(1) Deducerea specială pentru credite se acordă dacă restructurarea creditelor, care semnifică modificarea condițiilor de rambursare a acestora, îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) să fie acordată pentru credite care nu înregistrează întârzieri la plată sau care au întârzieri la plată de cel mult 90 de zile;

b) să conducă la diminuarea cu cel mult 35% a obligațiilor lunare de plată ale debitorului, aferente creditului supus restructurării, dar nu cu mai mult de 900 lei sau echivalent, indiferent dacă împrumutul respectiv a fost acordat în lei sau în valută, pentru o perioadă de maximum 2 ani. Pentru creditele în valută şi cele exprimate în lei, a căror decontare se face în funcție de cursul unei valute, cursul de schimb utilizat este cel comunicat de Banca Națională a României în vigoare la data depunerii cererii prin care se solicită restructurarea;

c) să asigure prelungirea duratei inițiale a creditului cu perioada pentru care se diminuează obligațiile de plată conform lit. b);

d) sumele reprezentând diminuările ratelor lunare de plată prevăzute la lit. b), inclusiv costul suportat de debitor pentru amânarea la plată a acestora, să fie distribuite pe o durată egală cu cea pentru care a fost acordată diminuarea obligațiilor de plată, începând cu data de la care nu mai operează diminuarea respectivă;

e) împrumutătorul nu poate majora rata dobânzii sau, după caz, marja de dobândă, pentru creditele cu dobândă variabilă, sau alte costuri aferente creditului şi nici nu poate impune alte costuri, altfel decât era prevăzut în contract la data restructurării;

f) împrumutătorul pune la dispoziția debitorilor, înainte ca aceştia să intre în procedura de restructurare a creditelor, scadențarul aferent întregii durate de viață a mecanismului de restructurare.

(2) Deducerea specială reglementată de prevederile alin. (1) poate fi acordată pentru o singură restructurare aprobată unei persoane fizice, la unul sau mai multe credite, cu condiția ca suma totală amânată la plată să se încadreze în limita valorică determinată potrivit alin. (1) lit. b).

(3) Deducerea specială reglementată de prevederile alin. (1) poate fi aplicată în cazul creditelor acordate de instituțiile de credit atât persoane juridice române, cât şi sucursale ale instituțiilor de credit persoane juridice străine şi de instituțiile financiare nebancare persoane juridice române, înscrise în Registrul general al Băncii Naționale a României, denumite în continuare împrumutători, care optează pentru restructurarea creditelor, potrivit condițiilor stabilite în normele interne şi cu respectarea cerințelor prevăzute la alin. (1).

(4) Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi alin. (2), care sunt titulare ale unor contracte de credite supuse restructurării conform alin. (1), au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere specială pentru credite, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile, numai pentru veniturile din salarii realizate la locul unde se află funcția de bază. Acelaşi regim fiscal se aplică şi în cazul moştenitorilor care au preluat contractele de credite restructurate, precum şi garanților care au preluat prin novație credite restructurate, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de acordare a facilității.

(5) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ persoanele fizice prevăzute la alin. (4) pentru acordarea deducerii speciale pentru credite sunt următoarele:

a) să fie titulară a unui contract de credit aflat în derulare la data de 31 mai 2014, indiferent de data acordării creditului;

b) creditul primit de persoana fizică să fi fost supus restructurării, potrivit prevederilor alin. (1) până la data de 1 ianuarie 2016;

c) persoana fizică să realizeze venituri brute din salarii prevăzute la **art. 55,** cu excepția veniturilor prevăzute la alin. (2)-(4), la funcția de bază, de până la 2.200 lei, inclusiv, în fiecare lună a perioadei impozabile în care se acordă deducerea.

(6) Deducerea specială pentru credite nu se mai acordă începând cu luna în care contribuabilul realizează venituri brute din salarii prevăzute la **art. 55**, cu excepția veniturilor prevăzute la alin. (2)-(4), la funcția de bază, mai mari de 2.200 lei/lună, pe parcursul derulării contractului supus restructurării, pentru perioada respectivă sau pentru perioada în care plățile nu au fost efectuate conform graficului stabilit de împrumutător după restructurarea creditului.

(7) Deducerea specială pentru credite se acordă lunar la locul unde se acordă şi deducerea personală pentru contribuabilii care obțin venituri din salarii la funcția de bază. În cazul în care contribuabilul se mută în cursul unei luni la un alt angajator, deducerea specială pentru credite se acordă numai la primul angajator pentru luna respectivă, iar în cazul celui detaşat pentru care plata veniturilor din salarii se efectuează de entitatea la care a fost detaşat, deducerea respectivă se acordă la această entitate.

(8) Deducerea se acordă lunar, după încheierea perioadei de diminuare a ratei, în perioada prevăzută la alin. (1) lit. d), şi reprezintă rata din această perioadă, dar nu mai mult de 900 lei/lună.

(9) În cazul creditelor în valută echivalentul în lei a deducerii acordate se stabileşte utilizând cursul de schimb al Băncii Naționale a României pentru ziua în care s-a efectuat plata, comunicat de Banca Națională a României în cursul zilei anterioare.

(10) Obligația acordării deducerii speciale pentru credite revine angajatorului, iar procedura de aplicare se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) În vederea acordării facilității fiscale, contribuabilul va prezenta angajatorului următoarele documente justificative emise de împrumutător:

a) la solicitarea acordării deducerii, documentul emis de împrumutător din care să rezulte: titularul creditului, rata creditului de după încheierea perioadei de diminuare a ratei, prevăzută la alin. (1) lit. d), graficul plăților stabilit în urma restructurării;

b) lunar, documentul emis de împrumutător, care atestă plata ratelor conform graficului stabilit în urma restructurării.

(12) Documentele se păstrează la angajator în vederea acordării facilității fiscale.

ART. 57 Determinarea impozitului pe venitul din salarii

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii, cu respectarea prevederilor Uniunii Europene sau ale convențiilor/acordurilor privind coordonarea sistemelor de securitate socială în care România este parte, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- deducerea specială pentru credite;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, în conformitate cu legislația în materie, la schemele de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 de euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut şi contribuțiile sociale obligatorii

aferente unei luni, datorate potrivit legii, cu respectarea prevederilor Uniunii Europene sau ale convențiilor/acordurilor privind coordonarea sistemelor de securitate socială în care România este parte, pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2^1) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(2^2) În cazul veniturilor reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, impozitul se calculează şi se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii şi virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) şi (5) se stabileşte prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice

ART. 58 Termenul de plată a impozitului

(1) Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula şi de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat şi reținut la data efectuării plății acestor venituri, se virează, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor:

a) asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, persoane juridice, cu excepția instituțiilor publice, care în anul anterior au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro şi au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate şi întreprinderile individuale, precum şi persoanele fizice care exercită profesii libere şi asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariați şi veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor **art. 296^19** alin. (1^3) şi (1^4).

Norme metodologice

ART. 58^1 * Abrogat.**

ART. 59 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului au obligația să completeze şi să depună declarația privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la **art. 93** alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Norme metodologice

ART. 60 Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit **art. 57.**

(2^1) Deducerea specială pentru credite va fi luată în calcul la stabilirea bazei impozabile şi în cazul contribuabililor pentru care obligațiile declarative şi de plată ale impozitului lunar la bugetul de stat sunt stabilite potrivit alin. (2). Prevederile **art. 56^1** se aplică în mod corespunzător cu excepția alin. (10)-(12), pe baza documentelor justificative emise de împrumutător.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale şi ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activității de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepția situației în care îndeplineşte obligația privind calculul, reținerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice

Art. 60^1 Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din salarii la funcția de bază şi din pensii

(1) În cazul în care contribuabilul realizează venituri atât din salarii, cât şi din pensii, deducerea specială pentru credite se acordă la stabilirea bazei impozabile pentru venitul realizat de la o singură sursă desemnată de contribuabil.

(2) Contribuabilii au obligația să înştiințeze angajatorul la care au funcția de bază, desemnat în vederea acordării deducerii speciale pentru credite, prin depunerea unei declarații pe propria răspundere că nu beneficiază de deducerea respectivă la determinarea bazei impozabile pentru alte venituri realizate din salarii sau pensii.

CAP. 4
Venituri din cedarea folosinței bunurilor

ART. 61 Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile şi imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar din închirierea camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una și 5 camere inclusiv.

(4) În categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor se cuprind și cele realizate de contribuabilii prevăzuți la alin. (3) care, în cursul anului fiscal, obțin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuințe proprietate personală. De la data producerii evenimentului, respectiv de la data depășirii numărului de 5 camere de închiriat, și până la sfârșitul anului fiscal, determinarea venitului net se realizează în sistem real potrivit regulilor de stabilire prevăzute în categoria venituri din activități independente.

(5) Veniturile obținute din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare mai mare de 5 camere de închiriat, sunt calificate ca venituri din activități independente pentru care venitul net anual se determină pe bază de normă de venit sau în sistem real și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II din prezentul titlu.

Norme metodologice

ART. 62 Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(1^1) În cazul veniturilor obținute din închirierea bunurilor mobile și imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^1) În cazul veniturilor obținute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabilește pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părți și reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(2^2) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2^2.1) În cazul în care prețurile medii ale produselor agricole, stabilite potrivit prevederilor alin. (2^2), au fost modificate în cursul anului fiscal de realizare a venitului, potrivit procedurii de la alin. (2^2) noile prețuri pentru evaluarea în lei a veniturilor din arendă exprimate în natură, pentru determinarea bazei impozabile, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare comunicării acestora către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice.

(2^3) Venitul net din arendă se stabilește la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

(2^4) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(2^5) Impozitul astfel calculat și reținut pentru veniturile din arendă se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2^6) *** Abrogat.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48.** Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor şi nu determină venitul net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**, nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală şi de conducere a evidenței contabile.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la **art. 51** alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

Norme metodologice

ART. 62^1 Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(2) Norma anuală de venit corespunzătoare unei camere de închiriat se determină de direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice și a propunerilor Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului privind nivelul normelor anuale de venit. Propunerile privind nivelul normelor anuale de venit se transmit anual de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica normele anuale de venit, Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, au obligația publicării anuale a normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(4) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv, declarația privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de 31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit **art. 61** alin. (3), în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului aceștia au obligația completării și depunerii declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru anul fiscal în curs.

(5) Organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul estimat/norma de venit și emite decizia de impunere la termenul și potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(7) Impozitul anual datorat se virează integral la bugetul de stat.

(8) Plata impozitului se efectuează în cursul anului către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv și 50% din impozit până la data 25 noiembrie inclusiv. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie, impozitul

anual datorat se stabilește prin decizie de impunere anuală, pe baza declarației privind venitul estimat/norma de venit și se plătește în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(9) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală şi de conducere a evidenței contabile.

ART. 62^2 Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opțiunii pentru determinarea venitului net în sistem real

(1) Contribuabilii care realizează venituri definite la **art. 61** alin. (3) au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**, iar în cazul în care îşi exprimă această opțiune au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

(2) Opțiunea se exercită pentru fiecare an fiscal, prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit **art. 61** alin. (3), opțiunea se exercită pentru anul fiscal în curs, în termen de 15zile de la data producerii evenimentului, prin completarea și depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit.

(3) În cursul anului fiscal contribuabilii sunt obligați să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv și 50% din impozit până la data 25 noiembrie inclusiv. În cazul în care decizia de impunere pentru anul fiscal în curs nu a fost emisă până la data de 1 noiembrie, precum și în cazul contribuabililor care realizează venituri definite la **art. 61** alin. (3) după data de 1 noiembrie a anului fiscal în curs, nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net anual urmând să fie supus impunerii potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(4) Organul fiscal competent stabilește plățile anticipate prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual estimat din declarația privind venitul estimat/norma de venit și emite decizia de impunere, care se comunică contribuabililor, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(5) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune declarația privind venitul realizat la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(6) Impozitul anual datorat se calculează de organul fiscal competent, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**, impozitul fiind final.

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează obligații fiscale accesorii conform Codului de procedură fiscală.

(9) Impozitul anual datorat se virează integral la bugetul de stat.

ART. 62^3 Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal.

(1) În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii prevăzuți la **art. 61** alin. (4) realizează venituri din închirierea unui număr mai mare de 5 camere, aceștia sunt obligați să notifice evenimentul, respectiv depășirea numărului de 5 camere de închiriat, organului fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii acestuia. Pentru perioada din anul fiscal în care venitul a fost determinat pe baza normei de venit, conform prevederilor **art. 62^1**, organul fiscal va recalcula norma de venit și plățile stabilite în contul impozitului anual datorat.

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabileşte în sistem real, potrivit prevederilor **art. 48**, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Contribuabilii respectivi sunt obligați să completeze şi să depună declarația privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, la organul fiscal competent, în vederea stabilirii plăților anticipate pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârşitul anului fiscal. Regulile de impunere aplicabile pentru venitul realizat în perioada rămasă sunt cele prevăzute la **art. 62^2** alin. (3) - (9).

ART. 63 Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor

(1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor **art. 82.**

(2) Fac excepție contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părți este stabilită în lei, nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real şi la sfârşitul anului anterior nu îndeplinesc condițiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activități independente pentru care plățile anticipate de impozit sunt egale cu impozitul anual datorat, şi impozitul este final.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, stabilite pe bază de normă anuală de venit sau care optează pentru determinarea venitului în sistem real, precum și pentru cei care închiriază în scop turistic, în cursul anului, un număr mai mare de

5 camere de închiriat în locuințe proprietate personală sunt aplicabile prevederile **art. 62^1** alin. (8), **art. 62^2** alin. (3)—(4) și **art. 62^3** alin. (3).

(4) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii, prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f), calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut, reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**. Plățile anticipate vor fi luate în calcul la definitivarea impozitului anual de către organul fiscal competent.

ART. 64 Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. X din prezentul titlu.

(2) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la **art. 61** alin. (3) și (4) nu sunt aplicabile reglementările cap. X «Venitul net anual impozabil» din prezentul titlu.

ART. 64^1 Recalcularea venitului realizat din cedarea folosinței bunurilor

(1) Organul fiscal competent are obligația determinării, pe categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor, a venitului anual realizat, sumă de venituri nete anuale, în vederea aplicării prevederilor referitoare la verificarea încadrării în plafonul corespunzător anului fiscal respectiv pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la titlul IX^2 - «Contribuții sociale obligatorii».

(2) Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate prevăzute la titlul IX^2 - «Contribuții sociale obligatorii» datorate în cursul anului se deduc din veniturile realizate din categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor numai de organul fiscal competent la stabilirea obligațiilor fiscale anuale.

(3) Organul fiscal competent are obligația recalculării bazei impozabile în vederea acordării deductibilității contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la titlul IX^2 - «Contribuții sociale obligatorii» şi determinarea impozitului pe venit anual datorat.

(3^1) Din veniturile realizate anual din categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor, indiferent dacă determinarea venitului net se efectuează în sistem real, pe baza normelor de venit sau prin utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli, se deduc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate prevăzute la titlul IX^2 datorate pentru anul fiscal.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor de la alin. (1) - (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAP. 5
Venituri din investiții

ART. 65 Definirea veniturilor din investiții

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor **art. 7**;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operațiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Norme metodologice

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) *** Abrogat

b) *** Abrogat

c) *** Abrogat

c^1) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcție de fondul social deținut.

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul "Proprietatea" de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății şi justiției, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate din deținerea şi tranzacționarea titlurilor de stat şi/sau a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale.

NOTĂ: Conform art. 5 lit. b) din Legea nr. 247/2005:

"ART. 5

(1) Titlurile de despăgubire au următorul regim juridic şi caracteristici:

[...] b) prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, sau moştenitorii legali ai acestora, nu sunt venituri impozabile;"

ART. 66 Stabilirea venitului din investiții

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții şi părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare şi prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferență între prețul de vânzare şi prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câştigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare şi prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul

plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare. ***Norme metodologice***

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câştigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare şi valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului potrivit alin. (1) - (3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(4^1) *** Abrogat

(4^2) Determinarea câştigului/pierderii potrivit alin. (1)—(3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investițiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacție.

(5) *** Abrogat

5^1) Câştigul net anual/Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv. Câştigul net anual/ Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor **art. 83**. Câştigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

(6) Pentru tranzacțiile cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, efectuate în cursul anului fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câştigului/pierderii la fiecare tranzacție, efectuată pentru contribuabil;

b) calcularea totalului câştigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

c) transmiterea în formă scrisă către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

d) depunerea la organul fiscal competent a declarației informative privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(6^1) Procedura de aplicare a prevederii alin. (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

(7) Veniturile obținute sub forma câştigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni, în momentul încheierii operațiunii şi evidențierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferență între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operațiuni. Câştigul net anual se determină de către contribuabil pe baza declarației privind

venitul realizat, depusă potrivit prevederilor **art. 83**. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câştigul anual/pierderea anuală, precum şi impozitul calculat şi reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până în ultima zi a lunii februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. ***Norme metodologice***

ART. 67 Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării şi reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plăteşte până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

(1^1.1) Regimul fiscal aplicabil veniturilor din dividende prevăzut la alin. (1) se aplică şi pentru veniturile considerate dividende, reprezentând sume plătite de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

(1^1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.

Norme metodologice

(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plății dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a

lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile.

Norme metodologice

(2^1) *** Abrogat.

(3) Calculul, reținerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) impozitul anual datorat de contribuabil pentru câştigul net anual impozabil se stabileşte de organul fiscal competent, potrivit prevederilor **art. 84**, pe baza declarației privind venitul realizat.

Pentru câştigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu data de 1 ianuarie 2013 inclusiv, nu se efectuează plăți anticipate în cursul anului fiscal, în contul impozitului anual datorat

a1) *** Abrogat.

Norme metodologice

b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, şi din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului şi/sau în registrul asociaților/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat; ***Norme metodologice***

c) câştigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate şi supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat.

Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat şi reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

d) venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reținut la sursă se virează până la **data** depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori. ***Norme metodologice***

(4) Pierderile rezultate din tranzacțiile cu părți sociale şi valori mobiliare, în cazul societăților închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează şi nu se reportează.

(5) *** Abrogat.

(6) Pierderile rezultate din operațiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate şi supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârşitul anului fiscal cu câştigurile de aceeaşi natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

(7) *** Abrogat.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea şi virarea impozitului pe câştigul de capital din transferul titlurilor de valoare obținut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

(9) *** Abrogat.

(10) *** Abrogat.

ART. 67^1 *** Abrogat

ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual

Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, şi câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen se impozitează potrivit prevederilor capitolul X din prezentul titlu.

CAP. 6
Venituri din pensii

ART. 68 Definirea veniturilor din pensii

Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanțate de la bugetul de stat.

ART. 68^1 Venituri scutite

Veniturile din pensii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat sunt scutite de impozit pe venit.

ART. 69 Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

(1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din venitul din pensie, în ordine, a următoarelor:

a) contribuții sociale obligatorii calculate, reținute şi suportate de persoana fizică;

b) suma neimpozabilă lunară de 1.000 lei;

c) deducerea specială pentru credite.

(2) Deducerea specială pentru credite se acordă şi în cazul moştenitorilor care au preluat contractele de credite restructurate, precum şi garanților care au preluat prin novație credite restructurate şi care realizează venituri din pensii, în situația în care sunt îndeplinite condițiile de acordare a facilității.

Art. 69^1 Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din pensii

(1) Deducerea specială pentru credite se acordă pentru persoanele fizice care realizează un venit brut lunar din pensii la locul desemnat pentru acordarea deducerii speciale pentru credite, de până la 2.200 lei, inclusiv, în fiecare lună a perioadei impozabile în care se acordă deducerea şi care îndeplinesc cumulativ condițiile de la **art. 56^1** alin. (5) lit. a) şi b).

(2) Deducerea specială pentru credite nu se mai acordă începând cu luna în care contribuabilul realizează venituri brute din pensii, mai mari de 2.200 lei/lună, la locul desemnat pe parcursul derulării contractului supus restructurării, pentru perioada respectivă sau pentru perioada în care plățile nu au fost efectuate conform graficului stabilit de împrumutător după restructurarea creditului.

(3) Deducerea se acordă lunar, după încheierea perioadei de diminuare a ratei, în perioada prevăzută la **art. 56^1** alin. (1) lit. d), şi reprezintă rata din această perioadă, dar nu mai mult de 900 lei/lună.

(4) Prevederile **art. 56^1** alin. (9) se aplică în mod corespunzător şi în cazul contribuabililor care realizează venituri din pensii.

(5) Obligațiile privind acordarea deducerii speciale pentru credite prevăzute la **art. 56^1** alin. (10)-(12) stabilite în sarcina angajatorilor revin plătitorilor de venituri din pensii.

Art. 69^2 Acordarea deducerii speciale pentru credite în cazul contribuabililor care obțin venituri din pensii şi din salarii

(1) În cazul în care contribuabilul realizează venituri atât din pensii, cât şi din salarii, deducerea specială pentru credite se acordă la stabilirea bazei impozabile pentru venitul realizat de la o singură sursă desemnată de contribuabil.

(2) În cazul în care contribuabilul realizează venituri din pensii din mai multe surse de venit, deducerea specială pentru credite se acordă la stabilirea bazei impozabile pentru venitul realizat de la o singură sursă desemnată de contribuabil.

(3) Contribuabilii au obligația să înştiințeze plătitorul de venit desemnat în vederea acordării deducerii speciale pentru credite, prin depunerea unei declarații pe propria răspundere, că nu beneficiază de deducerea respectivă la determinarea bazei impozabile pentru alte venituri realizate din salarii sau pensii.

ART. 70 Reținerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabileşte prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii şi virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

Norme metodologice

(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reține şi se virează integral la bugetul de stat.

ART. 70^1 * Abrogat**

Cap. 7
Venituri din activități agricole, silvicultură şi piscicultură

Notă: art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 40/2014 prevede următoarele:

(1) Se anulează, proporțional cu gradul de calamitate al producției agricole, impozitul pe venitul din activități agricole datorat pentru anul fiscal 2013 de contribuabilii care au desfăşurat activități agricole individual sau în asociere, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) impozitul a fost stabilit pe bază de norme de venit;

b) pentru producția agricolă nu au fost încheiate polițe de asigurare;

c) producția a fost calamitată în proporție de peste 30%. Gradul de calamitate se dovedeşte cu procesele-verbale de constatare a pagubelor, pentru fiecare producător agricol şi unitate/subdiviziune administrativ-teritorială, întocmite de către comisiile locale pentru situații de urgență constituite prin ordin al prefectului, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal emite decizie de anulare a impozitului şi, după caz, a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestuia, chiar dacă împotriva actelor administrative fiscale prin care au fost stabilite s-au exercitat ori nu căi de atac.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1), care au efectuat plata creanțelor fiscale anulate potrivit prezentului articol, au dreptul la restituirea sumelor achitate. Prevederile

art. 117 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Procedura de anulare a impozitului pe venitul din activități agricole datorat potrivit art. 74 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestuia, se stabileşte prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 71 Definirea veniturilor

(1) Veniturile din activități agricole cuprind veniturile obținute individual sau într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, din:

a) cultivarea produselor agricole vegetale;

b) exploatarea plantațiilor viticole, pomicole, arbuştilor fructiferi şi altele asemenea;

c) creşterea şi exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură şi piscicultură reprezintă veniturile obținute din recoltarea şi valorificarea produselor specifice fondului forestier național, respectiv a produselor lemnoase şi nelemnoase, precum şi cele obținute din exploatarea amenajărilor piscicole.

(3) Veniturile din silvicultură şi piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. IX.

(4) Veniturile obținute din valorificarea produselor prevăzute la alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activități independente şi se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(5) Veniturile definite la alin. (1) pentru care nu au fost stabilite norme de venit sunt venituri impozabile şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor **art. 48**, contribuabilii având obligația de a completa Registrul de evidență fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Norme metodologice

ART. 71^1 Venituri scutite

Veniturile din activități agricole, silvicultură şi piscicultură, altele decât cele prevăzute la **art. 72**, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică de către persoanele fizice cu handicap grav ori accentuat, sunt scutite de impozit pe venit.

ART. 72 Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

a) produse culese din flora sălbatică, exclusiv masa lemnoasă. În cazul masei lemnoase sunt venituri neimpozabile numai veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea acesteia în volum de maximum 20 mc/an din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate;

b) produse capturate din fauna sălbatică, cu excepția celor realizate din activitatea de pescuit comercial supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente».

(2) Veniturile definite la **art. 71** alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	**Suprafață**
Cereale	până la 2 ha
Plante oleaginoase	până la 2 ha
Cartof	până la 2 ha
Sfecla de zahăr	până la 2 ha
Tutun	până la 1 ha
Hamei pe rod	până la 2 ha
Legume în câmp	până la 0,5 ha
Legume în spații protejate	până la 0,2 ha
Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
Pomi pe rod	până la 1,5 ha
Vie pe rod	până la 1 ha
Arbuşti fructiferi	până la 1 ha
Flori şi plante ornamentale	până la 0,3 ha
Animale	**Nr. de capete/ Nr. de familii de albine**
Vaci	până la 2
Bivolițe	până la 2
Oi	până la 50
Capre	până la 25
Porci pentru îngrăşat	până la 6
Albine	până la 75 de familii
Păsări de curte	până la 100

Norme metodologice

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile obținute din exploatarea păşunilor şi fânețelor naturale.

(4) În cazul persoanelor fizice/membrilor asocierilor fără personalitate juridică, cultivarea terenurilor cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producția de masă verde destinate furajării animalelor deținute de contribuabilii respectivi pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la **art. 72** alin. (2) nu generează venit impozabil.

ART. 73 Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabileşte pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele prevăzute la **art. 72** alin. (2).

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

(4) Începând cu anul fiscal 2014, normele de venit se propun de către entitățile publice mandatate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, se aprobă şi se publică de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, până cel târziu la data de 15 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(5) În cazul contribuabililor care realizează venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

(6) Contribuabilii care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală şi de conducere a evidenței contabile.

(7) În cadrul anului fiscal curent pentru veniturile realizate de persoanele fizice, individual sau într-o formă de asociere, în cazul în care s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale precum înghețul, grindina, poleiul, inundațiile, ploaia abundentă, seceta, precum şi a celor produse de animalele sălbatice, care afectează peste 30% din suprafețele destinate producției agricole vegetale/animale deținute, norma de venit se reduce proporțional cu pierderea respectivă.

(8) Constatarea pagubelor prevăzute la alin. (7) şi evaluarea pierderilor se face la cererea persoanelor fizice/asocierilor fără personalitate juridică, care desfăşoară activități agricole pentru care venitul anual se stabileşte pe bază de norme de venit de o comisie numită prin ordin al prefectului județului/municipiului Bucureşti, la propunerea directorului executiv al direcției agricole județene/municipiului Bucureşti, comisie formată pe plan local dintr-un reprezentant al primăriei, un specialist al Agenției de Plăți şi Intervenție pentru Agricultură, un reprezentant al direcției agricole județene/municipiului Bucureşti şi un reprezentant al direcției generale regionale a finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (7) şi (8) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu avizul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

ART. 74 Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

(1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfăşoară o activitate agricolă prevăzută la **art. 71** alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual o declarație la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice în cadrul aceluiaşi termen. Anexa declarației depusă de asociatul desemnat va cuprinde şi cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii.

(2^1) Contribuabilii/Asocierile fără personalitate juridică care desfăşoară activități agricole pentru care venitul se stabileşte pe bază de norme de venit şi dețin suprafețe destinate producției agricole vegetale/animale în localități diferite vor opta pentru stabilirea localității sau localităților unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 72 alin. (2). Opțiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a «Declarației privind veniturile din activități agricole impuse pe norme de venit».

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la **art. 72**.

(4) Organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat în două rate egale, astfel:

a) 50% din impozit până la data de 25 octombrie inclusiv;

b) 50% din impozit până la data de 15 decembrie inclusiv.

(6) Impozitul se virează la bugetul de stat şi din acesta nu se distribuie cote defalcate către bugetele locale.

Norme metodologice

CAP. 8
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

ART. 75 Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la **art. 42**, precum şi cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale.

(1^1) Nu sunt venituri impozabile materialele publicitare, pliantele, mostrele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice. *valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* Veniturile din jocuri de noroc

cuprind toate sumele încasate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice

Norme metodologice

ART. 76 Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc

valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu: **Stabilirea venitului net din premii**

Venitul net este diferența dintre venitul din premii sau din jocuri de noroc şi suma reprezentând venit neimpozabil. *valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* Venitul net este diferența dintre venitul din premii şi suma reprezentând venit neimpozabil.

ART. 77 Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câştigurilor realizate într-o zi de la acelaşi organizator sau plătitor. *valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 1% aplicată asupra tuturor sumelor încasate de un participant de la un organizator de jocuri de noroc. Veniturile din jocuri de noroc care depăşesc echivalentul a 15.000 euro se impozitează cu 16%, iar veniturile care depăşesc echivalentul a 100.000 euro se impozitează cu 25%.

(3) Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil:

a) pentru fiecare premiu;

b) pentru câştigurile din jocuri de noroc, de la acelaşi organizator sau plătitor într-o singură zi.

valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu: (4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii, în bani şi/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil pentru fiecare premiu.

(5) Impozitul calculat şi reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Următoarele alineate intră în vigoare din 12 februarie 2015:

(7) Nu sunt impozabile la sursă veniturile realizate de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanță (on-line), slot-machine, lozuri şi festivaluri de poker.

(8) Persoanele fizice care obțin venituri din jocurile de noroc prevăzute la alineatul (7) au obligația de a depune declarația privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Organul fiscal competent are obligația de a stabili impozitul datorat, aferent venitului încasat din jocurile de noroc, pe baza declarației privind venitul realizat din jocuri de noroc, prin emiterea deciziei de impunere.

(9) Cota de impunere pentru veniturile din jocuri de noroc prevăzute la alineatul (7) este de 1% pentru sumele de până la echivalentul a 14.999 euro, 16% pentru sumele cuprinse între 15.000 - 99.999 euro şi 25% pentru sumele care depăşesc echivalentul a 100.000 euro. Organizatorul de jocuri de noroc prevăzute la alineatul (7) are obligativitatea de a păstra o evidență nominală a persoanelor fizice care au obținut venituri din jocuri de noroc mai mari de 15.000 euro şi a le declara organului fiscal competent, până la 25 mai inclusiv a anului următor, celui de realizare a venitului."

Norme metodologice

CAP. 8^1
Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

ART. 77^1 Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;

- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;

- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv. ***Norme metodologice***

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soți. ***Norme metodologice***

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul

nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale. ***Norme metodologice***

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum şi între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate. ***Norme metodologice***

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice. ***Norme metodologice***

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent. Instanțele judecătoreşti care pronunță hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moştenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti şi a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligației de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) şi (3) şi, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Norme metodologice

(7) Impozitul stabilit în condițiile alin. (1) şi (3) se distribuie astfel:

a) o cotă de 50% se face venit la bugetul consolidat;

b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare şi virare a impozitului perceput în condițiile alin. (1) şi (3), precum şi obligațiile declarative se vor stabili prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

ART. 77^2 Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori sau omisiuni în calcularea şi încasarea impozitului prevăzut la **art. 77^1** alin. (1) şi (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situație, cu motivarea cauzelor care au determinat

eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnați la **art. 77^1** alin. (1) şi (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la **art. 77^1** alin. (1) şi (3) este angajată numai în cazul în care se dovedeşte că neîncasarea integrală sau parțială este imputabilă notarului public care, cu intenție, nu şi-a îndeplinit această obligație.

ART. 77^3 Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

a) părțile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

CAP. 9
Venituri din alte surse

ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit **cap. 3** din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) *** Abrogat.

f) venituri obținute din valorificarea prin centrele de colectarea deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea. Nu sunt impozabile veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice, în conformitate cu prevederile **art. 42** lit. a^1) și lit. g).

g) venituri obținute de persoana fizică în baza contractului de administrare încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare. Fac excepție veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea masei lemnoase,

definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, care sunt neimpozabile;

h) veniturile distribuite persoanelor fizice membrii formelor asociative de proprietate - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât veniturile neimpozabile realizate din:

1. exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, pentru fiecare membru asociat;

2. exploatarea masei lemnoase, definite potrivit legislației în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, acordată fiecărui membru asociat.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum şi cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din alte surse nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală şi de conducere a evidenței contabile.

Norme metodologice

ART. 79 Calculul impozitului şi termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat şi reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

ART. 79^1 Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor şi metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului şi al accesoriilor.

CAP. 10
Venitul net anual impozabil

ART. 80 Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la **art. 41** lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual. ***Norme metodologice***

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente, cedarea folosinței bunurilor şi din activități agricole, silvicultură şi piscicultură se reportează şi se compensează cu venituri obținute din aceeaşi sursă de venit din următorii 5 ani fiscali. ***Norme metodologice***

(3^1) Pierderile din categoriile de venituri menționate la **art. 41** lit. a), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului. ***Norme metodologice***

(5) Prevederile alin. (1) - (4) nu se aplică în cazul veniturilor din activități agricole definite la **art. 71** alin. (1) pentru care sunt stabilite norme de venit.

ART. 80^1 Stabilirea câştigului net anual impozabil

(1) Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câştigul net anual şi pierderile reportate din anii fiscali anteriori.

(2) Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, stabilită prin declarația privind venitul realizat, se recuperează din câştigurile nete anuale obținute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.

ART. 81 Declarații privind venitul estimat/norma de venit

(1) Contribuabilii, precum şi asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile

prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți. Contribuabilii care obțin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de 15 zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, și declarația privind venitul estimat/norma de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declarația privind venitul estimat/ norma de venit completată corespunzător.

Norme metodologice

ART. 82 Stabilirea plăților anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole impuse în sistem real, prevăzute la **art. 71** alin. (5), precum şi din silvicultură şi piscicultură, cu excepția veniturilor din arendare, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(1^1) Nu se datorează plăți anticipate în cazul contribuabililor, persoane fizice cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din activități independente, din activități agricole, silvicultură şi piscicultură, prevăzute la cap II şi VII, scutite de impozit pe venit.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate

pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în conformitate cu prevederile **art. 48**, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar plata impozitului anual se efectuează potrivit deciziei de impunere.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/ norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la **art. 43** alin. (1).

(5^1) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la **art. 78** alin. (1) lit. f) se stabilește prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor **art. 63** alin. (2), precum şi pentru veniturile din activități independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice

(7) În situația rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, plățile anticipate stabilite potrivit prevederilor **art. 63** alin. (2) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

Norme metodologice

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente şi/sau din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură şi piscicultură şi care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea, precum şi cei care intră în suspendare temporară a activității, potrivit legislației în materie, au obligația de a depune la organul fiscal competent o declarație, însoțită de documente justificative, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăților anticipate.

(9) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (8) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 83 Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură şi piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1^1) Declarația privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuți la **art. 63** alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția **art. 82** alin. (7).

(2) Declarația privind venitul realizat se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de **25 mai** inclusiv a anului următor celui de realizare a câştigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(2^1) *** Abrogat.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/ norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la **art. 52** alin. (1) lit. a)—c), a căror impunere este finală potrivit prevederilor **art. 52^1**;

b^1) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor **art. 62** alin. (2^1);

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la **art. 63** alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarația privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la **art. 60**;

e) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) veniturile din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor **art. 74** alin. (1);

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice

ART. 84 Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(1^1) *** Abrogat.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise, câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligația calculării, reținerii şi virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) şi (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7^1) Prin excepție de la prevederile alin. (7), organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor având în vedere prevederile **art. 64^1** şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice

ART. 84^1 Termenul scadent al obligației de plată stabilită în urma verificărilor

În cazul în care în perioada de prescripție a obligațiilor fiscale organele de inspecție fiscală constată nedepunerea declarației de venit, termenul scadent al obligației de plată stabilite în urma verificărilor este termenul-limită prevăzut pentru emiterea deciziilor anuale de impunere stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. *(se aplică începând cu obligațiile declarative aferente anului 2014.)*

CAP. 11
Proprietatea comună şi asociațiile fără personalitate juridică

ART. 85 Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Venitul net obținut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceştia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice

ART. 86 Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 28**;
- fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din **titlul II**;
- fondurilor de pensii administrat privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislației specifice în materie;
- asocierilor fără personalitate juridică în cazul în care membrii asociați realizează venituri stabilite potrivit **art. 49**.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părțile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociației;

c) contribuția asociaților în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii. Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat. ***Norme metodologice***

(3) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă. ***Norme metodologice***

(4) Asocierile, cu excepția celor care realizează venituri din activități agricole impuse pe baza normelor de venit, au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde şi distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaților, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere. ***Norme metodologice***

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) *** Abrogat.

(8) *** Abrogat.

(9) Venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV^1, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net anual.

(10) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, revine persoanei juridice române.

CAP. 12
Aspecte fiscale internaționale

ART. 87 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la

venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform **art. 48**, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri. ***Norme metodologice***

ART. 88 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activități dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu. ***Norme metodologice***

ART. 88^1 Reguli de stabilire a bazei de calcul a veniturilor impozabile pentru persoanele fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European

(1) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European beneficiază de aceleaşi deduceri ca şi persoana fizică rezidentă la stabilirea bazei de calcul pentru veniturile impozabile obținute din România. Baza de calcul se determină după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia, potrivit prezentului titlu.

(2) Deducerile prevăzute la alin. (1) se acordă în limita stabilită prin legislația română în vigoare pentru persoana fizică rezidentă, dacă persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spațiul Economic European prezintă documente justificative şi dacă acestea nu sunt deduse în statul de rezidență al persoanei fizice.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică persoanelor fizice rezidente într-un stat din Spațiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.

ART. 89 Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la **art. 87**, **88** şi la **titlul V**, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. ***Norme metodologice***

ART. 90 Venituri obținute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la **art. 40** alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiția prevăzută la **art. 40** alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(2^1) Pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România şi neimpozabile în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică acelaşi tratament fiscal ca şi pentru cele obținute din România.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de **25 mai** a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice

ART. 91 Creditul fiscal extern

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi în decursul aceleiaşi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la **art. 41**.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal

extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară şi pe fiecare natură de venit.

(3^1) După data aderării României la Uniunea Europeană, pentru veniturile din economii, definite la **art. 124^5**, obținute de persoanele fizice rezidente din acele state membre care au perioada de tranziție specificată la **art. 124^9**, se aplică metoda de eliminare a dublei impuneri, prevăzută la **art. 124^14** alin. (2).

(4) *** Abrogat

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv. ***Norme metodologice***

ART. 92 *** Abrogat

CAP. 13
Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

ART. 93 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze şi să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(3) Prin excepție de la prevederile alineatului (2), plătitorii de venituri din jocuri de noroc cu reținere la sursă au obligația de a depune, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul precedent, o declarație centralizatoare privind veniturile totale plătite, precum şi impozitele totale calculate, reținute şi virate la bugetul general consolidat al statului, fără a menționa datele de identificare a beneficiarilor de venit. *În vigoare din 12 februarie 2015.*

CAP. 14
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 94 Dispoziții tranzitorii

(1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabili nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi şi nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

(3) Prevederile privind îndeplinirea condiției prevăzute la **art. 40** alin. (2) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004.

(4) Prevederile **art. 49** alin. (2^1), **art. 50** alin. (1) lit. a) şi alin. (2) lit. a) se vor aplica în mod corespunzător începând cu 1 iulie 2010.

(5) Prevederile **art. 55** alin. (3) lit. h) se aplică începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010. Veniturile reprezentând:

— tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

— tichetele de vacanță, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum şi sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițişti aflați în situații similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie, devin impozabile începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.

(6) Procedura de aplicare a prevederii alin. (4) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise, precum şi câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, realizate de persoanele fizice în anul 2010, se declară în declarația privind venitul realizat, iar stabilirea şi plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activitate de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi şi obțin venituri din activități independente pentru care venitul net a fost

determinat în sistem real în anul 2011, în conformitate cu prevederile **art. 69** din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, cu modificările şi completările ulterioare, au dreptul să opteze începând cu anul 2012 pentru determinarea venitului net anual pe bază de norme de venit.

(9) Opțiunea se exercită prin completarea declarației privind venitul estimat/norma de venit cu informații privind stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit și depunerea la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul 2011.

(10) Fişele fiscale care cuprind informații referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii aferente anului 2011 vor fi depuse până în ultima zi a lunii februarie a anului 2012.

(11) Dispozițiile **art. 59** şi **art. 93** alin. (2) se aplică începând cu drepturile aferente lunii ianuarie 2012 pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor.

(12) Prevederile **art. 48** alin. (4) lit. c^1) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziționate începând cu 1 ianuarie 2012.

(13) Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, pentru care la data respectivă erau aplicabile prevederile **art. 52**, obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului reprezentând plăți anticipate sunt cele în vigoare la data plății veniturilor.

(14) În cazul veniturilor din arendare realizate în anul 2013 pentru care determinarea venitului net anual a fost efectuată în sistem real, obligațiile fiscale sunt cele prevăzute în legislația în vigoare la data realizării acestora.

(15) Propunerile Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului pentru anul 2012 privind nivelul normelor anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat în cazul veniturilor din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, se transmit Ministerului Finanțelor Publice până la data de 10 ianuarie 2012. Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, au obligația determinării și publicării anuale a normelor anuale de venit până la data de 15 ianuarie 2012, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice și a propunerilor Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.

(16) Pentru câştigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate până la data de 1 ianuarie 2013, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora. ***Norme metodologice***

(17) Pentru veniturile din activități agricole realizate până la 1 februarie 2013, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.

(18) Pentru veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit obținute în perioada 1 ianuarie 2013 şi până la 1 februarie 2013, normele de venit se stabilesc de către direcțiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi se aprobă de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice. Normele de venit se stabilesc, se avizează şi se publică până cel târziu la data de 31 mai a anului pentru care se aplică aceste norme de venit. Norma anuală de venit se corectează astfel încât să corespundă perioadei impozabile

cuprinse între 1 ianuarie 2013 şi 1 februarie 2013. Obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.

(19) Pentru veniturile obținute din activități agricole pentru care venitul net anual se determină în sistem real între 1 ianuarie 2013 şi 1 februarie 2013 nu se mai stabilesc plăți anticipate, iar venitul net anual se declară până la data de 25 mai 2014.

(20) Pentru veniturile prevăzute la cap II, III, VI şi VII, realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat până la data de 1 februarie 2015, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.

(21) Pentru veniturile prevăzute la cap. II şi VII, realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, obținute în perioada 1 ianuarie 2015 şi până la 1 februarie 2015, se aplică următoarele reguli:

a) normele anuale de venit se corectează astfel încât să corespundă perioadei impozabile;

b) în cazul veniturilor pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, nu se mai stabilesc şi nu se efectuează plăți anticipate, iar venitul net anual se declară până la data de 25 mai 2016.

ART. 95 Definitivarea impunerii pe anul fiscal

(1) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat în anul fiscal 2006 se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 96 - 112 *** Abrogate

TITLUL IV^1

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

ART. 112^1 Definiția microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele prevăzute la **art. 112^2** alin. (6);

a^1) realizează venituri, altele decât cele din consultanță şi management, în proporție de peste 80% din veniturile totale;

b) *** Abrogat;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 65.000 euro;

d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul şi autoritățile locale.

e) nu se află în dizolvare cu lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătoreşti, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 112^2 Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la **art. 112^1**.

(3) Pentru anul 2013, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2012 îndeplinesc condițiile prevăzute la **art. 112^1** sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2013, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 25 martie 2013 inclusiv. Până la acest termen se va depune şi declarația privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obținut în perioada 1 ianuarie 2013 - 31 ianuarie 2013, prin excepție de la prevederile **art. 34** şi **35.**

(4) O persoană juridică română care este nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la **art. 112^1** lit. d) este îndeplinită la data înregistrării la registrul comerțului.

(4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (4), persoana juridică română nou-înființată care, începând cu data înregistrării în registrul comerțului, intenționează să desfăşoare activitățile prevăzute la alin. (6) nu intră sub incidența prezentului titlu.

(4^2) Prin excepție de la prevederile alin. (4), persoana juridică română nou-înființată care, la data înregistrării în registrul comerțului, are subscris un capital social reprezentând cel puțin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro poate opta să aplice prevederile titlului II. Opțiunea este definitivă, cu condiția menținerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existență a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiție nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea reprezentând echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro de la data înregistrării, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de **art. 112^1**. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei pentru suma de 25.000 euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării persoanei juridice.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la **art. 112^1**.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor prezentului titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activități în domeniul bancar;

b) desfăşoară activități în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfăşoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activități în domeniul jocurilor de noroc.

(7) Persoanele juridice române care au optat pentru acest sistem de impunere potrivit reglementărilor legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 păstrează acest regim de impozitare pentru anul 2013.

Norme metodologice

ART. 112^3 Aria de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra veniturilor din orice sursă, cu excepția celor prevăzute la **art. 112^7**.

ART. 112^4 Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înființează sau îşi încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice

ART. 112^5 Cota de impozitare

Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este 3%.

ART. 112^6 Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro sau venituri din consultanță şi management

Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță şi management în veniturile totale este de peste 20% inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit oricare dintre limitele prevăzute în prezentul articol, luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv.

Norme metodologice

ART. 112^7 Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;

c) veniturile din producția de imobilizări corporale şi necorporale;

d) veniturile din subvenții;

e) veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil ;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

h) veniturile din diferențe de curs valutar;

i) veniturile financiare înregistrate ca urmare a decontării creanțelor şi datoriilor în lei în funcție de un curs valutar diferit de cel la care au fost înregistrate inițial;

j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării.

(1^1) Pentru determinarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, la baza impozabilă determinată potrivit alin. (1) se adaugă următoarele:

a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării;

b) în trimestrul IV, diferența favorabilă dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare înregistrate ca urmare a decontării creanțelor şi datoriilor în lei în funcție de un curs valutar diferit de cel la care au fost înregistrate inițial şi cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulat de la începutul anului.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 112^8 Termenele de declarare a mențiunilor

(1) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale teritoriale aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se plăteşte impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu mențiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale teritoriale ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv.

(4) Microîntreprinderile care intră sub incidența prevederilor **art. 112^6** comunică organelor fiscale teritoriale ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, în cursul anului respectiv, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 112^9 Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale

(1) Calculul şi plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Obligația fiscală reglementată de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

ART. 112^10 Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică între o microîntreprindere şi o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, reține, declara şi plăti la bugetul de stat impozitul stabilit prin aplicarea cotei de 3% la veniturile ce revin acesteia din asociere, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

ART. 112^11 Prevederi fiscale referitoare la amortizare

Microîntreprinderile sunt obligate să țină evidența amortizării fiscale, conform **art. 24** al Titlului II.

TITLUL V

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți şi impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAP. 1
Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

ART. 113 Contribuabili

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol şi sunt denumiți în continuare contribuabili.

ART. 114 Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

ART. 115 Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent /a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013) ***Norme metodologice***

d) redevențe de la un rezident; ***Norme metodologice***

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent /a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

h) venituri din activități sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) *** Abrogat;

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România de orice natură şi în afara României de natura serviciilor de management, de consultanță în orice domeniu, de marketing, de asistență tehnică, de cercetare şi proiectare în orice domeniu, de reclamă şi publicitate indiferent de forma în care sunt realizate şi celor prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari publici, contabili, auditori; nu reprezintă venituri impozabile în România veniturile din transportul internațional şi prestările de servicii accesorii acestui transport; ***Norme metodologice***

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la **art. 69**;

n) *** Abrogat

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România; ***Norme metodologice***

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la acelaşi organizator într-o singură zi de joc; *valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, pentru toate sumele încasate de un participant de la un organizator de jocuri de noroc.

Norme metodologice

q) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare;

r) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operațiunii de fiducie. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II , III sau IV^1, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România; (în vigoare de la 1 iulie 2013)

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deținute într-o persoană juridică română;

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deținute la o persoana juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c); ***Norme metodologice***

e) veniturile obținute de nerezidenți dintr-o asociere constituită în România, inclusiv dintr-o asociere a unei persoane fizice nerezidente cu o microîntreprindere.

(2^1) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remunerația acestuia, este stabilit în funcție de natura venitului respectiv şi supus impunerii conform prezentului titlu, respectiv titlului II şi III, după caz. Obligațiile fiscale ale constituitorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil) ***Norme metodologice***

(3) Veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c), respectiv al titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română, nu reprezintă venituri impozabile în România.

(4) *** Abrogat.

(5) Veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la **art. 7** alin. (1) pct. 31, deținute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la **art. 65** alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români, nu reprezintă venituri impozabile în România.

(6) Venitul obținut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operațiunii de fiducie, reprezintă venit neimpozabil. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

ART. 116 Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține şi se plăteşte la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) *** Abrogat.

b) *** Abrogat.

c) 25% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. p); *valabil până pe 12 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* "c) 1% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p), cu excepția jocurilor de noroc prevăzute la art. 77 alin. (7).

c^1) 50% pentru veniturile prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. a) - g), k) şi l), dacă veniturile sunt plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații. Aceste prevederi se aplică numai în situația în care veniturile de natura celor prevăzute la **art. 115** alin. (1) lit. a) - g), k) şi l) sunt plătite ca urmare a unor tranzacții calificate ca fiind artificiale conform **art. 11** alin. (1).

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, aşa cum sunt enumerate la **art. 115**.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit **art. 57**; ***Norme metodologice***

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit **art. 70**.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor.

(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituții de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit şi al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării. ***Norme metodologice***

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare şi/sau de declarare a veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

ART. 117 Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) *** Abrogat;

b) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei și în valută, veniturile obținute din tranzacțiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operațiunilor de administrare a riscurilor asociate obligațiilor de natura datoriei publice guvernamentale și veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat și a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei și în valută, pe piața internă și/sau pe piețele financiare internaționale, precum și dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară și veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României;

c) *** Abrogat

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale şi internaționale artistice, culturale şi sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice; ***Norme metodologice***

f) *** Abrogat;

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfăşoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;

h) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întruneşte cumulativ următoarele condiții:

1. persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene are una dintre formele de organizare prevăzute la **art. 20^1** alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv şi, în temeiul unei convenții privind evitarea

dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 1 an, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent îşi desfăşoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 - 4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plăteşte dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române şi are una dintre următoarele forme de organizare: «societate pe acțiuni», «societate în comandită pe acțiuni», «societate cu răspundere limitată»;

2. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plăteşte dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. ***Norme metodologice***

i) *** Abrogat.

j) veniturile din dobânzi şi redevențe, care intră sub incidența cap. IV din prezentul titlu; ***Norme metodologice***

k) *** Abrogat.

l) dobânzile şi/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb.

m) veniturile obținute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câştiguri provin şi din România.

ART. 118 Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislației Uniunii Europene

(1) În înțelesul **art. 116**, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația

internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impuneri. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente. ***Norme metodologice***

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri şi a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum şi, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală şi, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală şi, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență. ***Norme metodologice***

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depăşesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. ***Norme metodologice***

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme. ***Norme metodologice***

(5) Machetele «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România» și «Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România» se stabilesc prin norme.

ART. 119 Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o

declarație privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(1^1) După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligația să depună o declarație informativă referitoare la plățile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declarația se depune până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului curent, pentru informații referitoare la plățile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul şi conținutul declarației informative, precum şi procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. ***Norme metodologice***

(2) *** Abrogat

ART. 120 Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

(1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele său. ***Norme metodologice***

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 121 Dispoziții tranzitorii

Veniturile obținute de partenerii contractuali externi, persoane fizice şi juridice nerezidente şi de contractorii independenți ai acestora, din activități desfăşurate de aceştia pentru realizarea obiectivului de investiții "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2", sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol până la punerea în funcțiune a obiectivului de mai sus.

CAP. 2
Impozitul pe reprezentanțe

ART. 122 Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol. ***Norme metodologice***

ART. 123 Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv. ***Norme metodologice***

ART. 124 Plata impozitului şi depunerea declarației fiscale

(1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranşe egale, până la datele de 25 iunie şi 25 decembrie inclusiv. ***Norme metodologice***

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere. ***Norme metodologice***

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată. ***Norme metodologice***

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România. ***Norme metodologice***

CAP. 3
Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre şi aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

ART. 124^1 Definiția beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înțelege orice persoană fizică ce primeşte o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepția cazului când această persoană dovedeşte că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

a) acționează ca un agent plătitor, în înțelesul **art. 124^3** alin. (1); sau

b) acționează în numele unei persoane juridice, al unei entități care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE, din 20 decembrie 1985, privind coordonarea dispozițiilor legale, de reglementare şi administrare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entități la care se face referire la **art. 124^3** alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele şi adresa acelei entități operatorului economic care

efectuează plata dobânzii şi operatorul transmite aceste informații autorității competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau

c) acționează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv şi dezvăluie agentului plătitor identitatea acelui beneficiar efectiv, în conformitate cu **art. 124^2** alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informații care arată că persoana fizică ce primeşte o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identității beneficiarului efectiv, conform prevederilor **art. 124^2** alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuție drept beneficiar efectiv.

ART. 124^2 Identitatea şi determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi

(1) România va adopta şi va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi şi locul lor de rezidență, în scopul aplicării prevederilor **art. 124^7** - 124^11. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerințele minime prevăzute la alin. (2) şi (3).

(2) Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcție de cerințele minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii, la data începerii relației, astfel:

a) pentru relațiile contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele şi adresa sa, prin utilizarea informațiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire şi dispozițiilor Directivei 91/308/CEE, din 10 iunie 1991, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă şi, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidență pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în paşaport, nici în cardul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menționat în paşaport, în cardul de identitate oficial sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidență fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin menționarea datei şi a locului naşterii, stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabileşte rezidența beneficiarului efectiv, pe baza cerințelor minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii la data începerii relației. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidența se află în țara în care beneficiarul efectiv îşi are adresa permanentă:

a) în cazul relațiilor contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza informațiilor de care dispune, în

special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire şi a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza adresei menționate în paşaport, în cardul de identitate oficial sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, şi în concordanță cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă paşaportul sau cardul de identitate oficial emis de către un stat membru şi care declară ele însele că sunt rezidente într-o țară terță, rezidența lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidență fiscală, emis de o autoritate competentă a țării terțe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidența este situată în statul membru care a emis paşaportul sau un alt document de identitate oficial.

ART. 124^3 Definiția agentului plătitor

(1) În sensul prezentului capitol, se înțelege prin agent plătitor orice operator economic care plăteşte dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanței care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plății de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plăteşte dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plății sau garantării unei astfel de plăți. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepția celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE. Un operator economic care plăteşte dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru şi care este considerată agent plătitor, în temeiul prezentului alineat, va comunica numele şi adresa entității şi suma totală a dobânzii plătite sau garantate entității autorității competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informații autorității competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuşi să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, aşa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercitarea acestei posibilități face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. România va elabora norme în ceea ce priveşte această opțiune ce poate fi exercitată de entitățile stabilite pe teritoriul său.

(4) Atunci când operatorul economic şi entitatea vizate la alin. (2) sunt stabiliți în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplineşte prevederile prezentului capitol atunci când acționează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinyhtio (y) şi kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag şi kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) şi kommanditbolag (KB).

ART. 124^4 Definiția autorității competente

În sensul prezentului capitol, se înțelege prin autoritate competentă:

a) pentru România - Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) pentru țările terțe - autoritatea competentă definită pentru scopul convențiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impuneri sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidență fiscală.

ART. 124^5 Definiția plății dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înțelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanțele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, şi, în special, veniturile din obligațiuni guvernamentale şi veniturile din obligațiuni de stat, inclusiv primele şi premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligațiuni sau titluri de creanță; penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăți de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanțelor, prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plățile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entități prevăzute la **art. 124^3** alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la **art. 124^3** alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la **art. 124^6**;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acțiunilor ori unităților în următoarele organisme şi entități, dacă aceste organisme şi entități investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colectiv sau entități la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanțe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiția ca acest venit să corespundă câştigurilor care, direct sau indirect, provin din plățile dobânzilor care sunt definite la lit. a) şi b). Entitățile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la **art. 124^3** alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la **art. 124^6**.

(2) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. c) şi d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație cu privire la proporția veniturilor care provin din plăți de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată plată de dobândă.

(3) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind procentul activelor investite în creanțe, în acțiuni sau în unități, acest procent este considerat a fi superior celui de 40% . Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acțiunii ori unităților.

(4) Atunci când dobânda, aşa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deținut de o entitate prevăzută la **art. 124^3** alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opțiunii prevăzute la **art. 124^3** alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. b) şi d), România cere agenților plătitori situați pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăşi un an, şi să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăți de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c) şi d), România va exclude din definiția plății dobânzii orice venit menționat în prevederile legate de organisme sau entități stabilite pe teritoriul lor, unde investiția acestor entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele lor. În acelaşi fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiția plății dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entități prevăzute la **art. 124^3** alin. (2), care nu beneficiază de opțiunea prevăzută la **art. 124^3** alin. (3) şi este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiția acestei entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele sale. Exercitarea acestei opțiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, procentul prevăzut la alin. (1) lit. d) şi la alin. (3) va fi de 25% .

(8) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi la alin. (6) sunt determinate în funcție de politica de investiții, aşa cum este definită în regulile de finanțare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităților, iar în lipsa acestora, în funcție de componenta reală a activelor acestor organisme sau entități.

ART. 124^6 Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică pe baza art. 299.

ART. 124^7 Informațiile comunicate de un agent plătitor

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informațiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorității competente din România sunt următoarele:

a) identitatea şi rezidența beneficiarului efectiv, stabilite conform **art. 124^2**;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare de dobândă;

d) informații referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conținutul minim de informații referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor trebuie să le comunice, va face distincția dintre următoarele categorii de dobândă şi va indica:

a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. b) şi d): fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;

c) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. c): fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuției;

d) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (4): suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la **art. 124^3** alin. (2), care îndeplineşte condițiile prevăzute la **art. 124^1** alin. (1);

e) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (5): suma dobânzii anualizate.

(3) România va limita informațiile care privesc plățile de dobânzi ce urmează a fi raportate de către agentul plătitor la informația referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului şi la suma totală a veniturilor obținute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

ART. 124^8 Schimbul automat de informații

(1) Autoritatea competentă din România va comunica autorității competente din statul membru de rezidență al beneficiarului efectiv informațiile prevăzute la **art. 124^7**.

(2) Comunicarea de informații are un caracter automat şi trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârşitului anului fiscal, pentru toate plățile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu cele ale **cap. 5** din prezentul titlu, cu excepția prevederilor **art. 124^35**.

ART. 124^9 Perioada de tranziție pentru trei state membre

(1) În cursul unei perioade de tranziție, începând cu data la care se face referire la alin. (2) şi (3), Belgia, Luxemburg şi Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informații în ceea ce priveşte veniturile din economii. Totuşi, aceste țări au dreptul să primească informații de la celelalte state membre. În cursul perioadei de tranziție, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi, care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2) Perioada de tranziție se va termina la sfârşitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, şi Confederația Elvețiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco şi Principatul Andorra, care prevede schimbul de informații la cerere, aşa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informații în materie fiscală, publicat la data de 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plățile de dobândă, aşa cum sunt definite în prezentul

capitol, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul acestor țări către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus față de aplicarea simultană de către aceste țări a unei rețineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la **art. 124^10**;

b) data la care Consiliul se învoieşte, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informații, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plățile de dobânzi efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii.

(3) La sfârşitul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg şi Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzute la **art. 124^7** şi **124^8**, şi să înceteze aplicarea perceperii unei rețineri la sursă şi a venitului distribuit, reglementate la **art. 124^10** şi **124^11**. Dacă, în decursul perioadei de tranziție, Belgia, Luxemburg şi Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informații privind veniturile din economii, prevăzut la **art. 124^7** şi **124^8**, atunci nu se vor mai aplica nici reținerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute la **art. 124^10** şi **124^11**.

ART. 124^10 Reținerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziție prevăzute la **art. 124^9**, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru, altul decât cel în care agentul plătitor este stabilit, Belgia, Luxemburg şi Austria vor percepe o reținere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziție (1 iulie 2005 - 30 iunie 2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1 iulie 2008 - 30 iunie 2011) şi de 35% pentru următorii ani (începând cu 1 iulie 2011).

(2) Agentul plătitor va percepe o reținere la sursă după cum urmează:

a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare şi rambursare;

c) în cazul plății de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. c): pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plății de dobândă, în înțelesul **art. 124^5** alin. (4): pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entității la care s-a făcut referire la **art. 124^3** alin. (2), care îndeplineşte condițiile **art. 124^1** alin. (1);

e) atunci când un stat membru exercită opțiunea prevăzută la **art. 124^5** alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) şi b), reținerea la sursă este percepută la pro-rata pentru perioada de deținere a creanței de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul plătitor nu este în măsură să determine perioada de deținere pe baza informațiilor de care dispune, se consideră că beneficiarul efectiv a deținut creanța pe toată perioada de existență, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziție.

(4) Perceperea unei reţineri la sursă de statul membru al agentului plătitor nu împiedică statul membru de rezidenţă fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul, conform legii sale naţionale, prin respectarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunităţii Europene.

(5) În decursul perioadei de tranziţie, statele membre care percep reţinerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plăteşte dobândă sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la **art. 124^3** alin. (2) lit. c) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent plătitor în locul entităţii şi va percepe reţinerea la sursă pentru această dobândă, dacă entitatea nu a acceptat formal numele şi adresa sa şi suma totală a dobânzii care îi este plătită sau garantată, care să fie comunicată conform ultimului paragraf al **art. 124^3** alin. (2) lit. c).

ART. 124^11 Distribuirea venitului

(1) Statele membre care aplică o reţinere la sursă, conform **art. 124^10** alin. (1), vor reţine 25% din venitul lor şi vor transfera 75% din venit statului membru de rezidenţă al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reţinere la sursă, conform **art. 124^10** alin. (5), vor reţine 25% din venitul lor şi vor transfera 75% altor state membre, proporţional cu transferurile efectuate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1).

(3) Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal al statului membru al agentului plătitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

ART. 124^12 Excepţii de la sistemul de reţinere la sursă

(1) Statele membre care percep o reţinere la sursă, conform **art. 124^10**, prevăd una sau două dintre următoarele proceduri, permiţând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reţinere să nu fie aplicată:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informaţiile, în conformitate cu **art. 124^7** şi **124^8**. Această autorizaţie acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz se aplică prevederile **art. 124^8**;

b) o procedură care garantează că reţinerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului său plătitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului său de rezidenţă fiscală, în concordanţă cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidenţă fiscală va emite un certificat care indică:

a) numele, adresa şi numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data şi locul naşterii beneficiarului efectiv;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanţiei.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depăşeşte 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

ART. 124^13 Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor

Procedura administrării acestui capitol în relația cu cele 3 state care au perioadă de tranziție în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124^14 Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenți eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reținerii la sursă în țările care au perioadă de tranziție, prevăzute la **art. 124^9**, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reținut conform **art. 124^10**.

ART. 124^15 Titluri de creanțe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, prevăzută la **art. 124^9**, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, obligațiunile naționale şi internaționale şi alte titluri de creanțe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autoritățile competente, în înțelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerințele de redactare, verificare şi distribuire a informațiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autoritățile competente ale țărilor terțe, nu sunt considerate creanțe, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. a), cu condiția ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanțe negociabile să nu fi fost realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuşi, dacă perioada de tranziție se prelungeşte după data de 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce priveşte aceste titluri de creanțe negociabile:

a) care conțin clauzele de sumă brută şi de restituire anticipată; şi

b) atunci când agentul plătitor, aşa cum este definit la **art. 124^3** alin. (1) şi (2), este stabilit în unul dintre cele trei state membre care aplică reținerea la sursă şi atunci când agentul plătitor plăteşte dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanțe negociabile menționate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acționează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internațional, în înțelesul **art. 124^16**, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine şi în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanță, în înțelesul **art. 124^5** alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică în niciun fel România de a impozita veniturile obținute din titlurile de creanțe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislația fiscală națională.

ART. 124^16 Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124^15

Pentru scopurile **art. 124^15**, următoarele entități sunt considerate ca fiind entități care acționează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internațional:

1. entități din Uniunea Europeană:

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communauté française (Comunitatea Franceză);
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);

Bulgaria

- municipalități;

Spania

- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucia (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autonoma del Pais Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunității Autonome a Țărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orăşenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orăşenesc al Barcelonei);
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Credito Oficial (Instituția Creditului Public);
- Instituto Catalan de Finanzas (Instituția Financiară a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituția Financiară a Valenciei);

Grecia

- Organismos Tegepikoinonion Ellados (Organizația Națională de Telecomunicații);
- Organismos Siderodromon Ellados (Organizația Națională a Căilor Ferate);
- Demosia Epikeirese Elektrismou (Compania Publică de Electricitate);

Franța

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Răscumpărare a Datoriei Publice);
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenția Franceză de Dezvoltare);
- Réseau Ferré de France (RFF) (Rețeaua Franceză de Căi Ferate);
- Caisse Nationale des Autoroutes (CAN) (Fondul Național al Autostrăzilor);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Asistența Publică a Spitalelor din Paris);
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Compania Minieră şi Chimică);

Italia

- regiuni;
- provincii;
- municipalități;
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite şi Împrumuturi);

Letonia

- Pasvaldibas (guvernele locale);

Polonia

- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- zwiazki gmîn (asociații de comune);
- powiatow (asociații de districte);
- wojewodztw (asociații de provincii);
- miasto stoleczne Warszawa (capitala Varşovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenția pentru Restructurare şi Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomosci Rolnych (Agenția Proprietăților Agricole);

Portugalia

- Regiao Autonoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);
- Regiao Autonoma dos Acores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalități;

România

- autoritățile administrației publice locale;

Slovacia

- mesta a obce (municipalități);
- Zeleznice Slovenskej Republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate);
- Statny fond cestneho hospodarstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);
- Slovenske elektrarne (Companiile Slovace de Energie);
- Vodohospodarska vystavba (Compania de Economie a Apei).

2. entități internaționale;

- Banca Europeană pentru Reconstrucție şi Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiții;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;

- Banca Mondială - Banca Internațională de Reconstrucție şi Dezvoltare - Fondul Monetar Internațional;
- Corporația Financiară Internațională;
- Banca InterAmericană de Dezvoltare;
- Fondul Social de Dezvoltare al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Comunitatea Europeană;
- Corporația Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oțelului;
- Banca Nordică de Investiții;
- Banca Caraibiană de Dezvoltare.

Prevederile **art. 124^15** nu aduc atingere nici uneia dintre obligațiile internaționale pe care România şi le-a asumat în relațiile cu entitățile internaționale menționate mai sus.

3. entități din state terțe:

- acele entități care îndeplinesc următoarele criterii:

a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naționale;

b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunității, care administrează şi finanțează un grup de activități, furnizând în principal bunuri şi servicii din afara Comunității, destinate beneficiului Comunității şi care sunt efectiv controlate de guvernul central;

c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni şi cu regularitate;

d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

ART. 124^17 Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei nr. 2003/48/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

CAP. 4
Redevențe şi dobânzi la întreprinderi asociate

ART. 124^18 Sfera de aplicare şi procedura

(1) Plățile de dobânzi şi redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt stat membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor şi redevențelor doar dacă primeşte acele plăți pentru beneficiul său propriu, şi nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor:

a) dacă creanța sau dreptul de utilizare a informației, în privința căreia plățile de dobânzi sau redevențe iau naştere, este efectiv legată de acel sediu permanent; şi

b) dacă plățile de dobânzi sau redevențe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menționate la **art. 124^20** lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, "impozitului nerezidenților/belasting der niet-verblijfhouders" ori, în cazul Spaniei, "impozitului asupra venitului nerezidenților" sau unui impozit care este identic sau în mod substanțial similar şi care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevențelor, nicio altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevențe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevențelor este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevențe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevențele sunt plătite de către ori către un sediu permanent situat într-un stat terț al unei întreprinderi dintr-un stat membru şi activitatea întreprinderii este, în întregime sau parțial, desfăşurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislația sa fiscală, dobânzile sau redevențele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se vor aplica unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condițiile stabilite la **art. 124^20** lit. b) nu au fost menținute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerințelor stabilite de prezentul articol şi de **art. 124^20** va fi dovedită la data plății dobânzilor sau redevențelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea

cerințelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plății, se va aplica reținerea impozitului la sursă.

(12) *** Abrogat.

(13) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări şi va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevențe din România şi, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primeşte astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile **art. 124^20** lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;

d) o deținere minimă, în conformitate cu prevederile **art. 124^20** lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(16) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului şi a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 124^19 Definiția dobânzii şi a redevențelor

În sensul prezentului capitol:

a) termenul dobândă înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului şi, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele şi premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

b) termenul redevențe înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiințifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf şi software, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori ştiințific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori ştiințific vor fi considerate redevențe.

ART. 124^20 Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în această privință în lista prevăzută la **art. 124^26**; şi

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru şi nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit şi pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunității; şi

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar şi care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- korporativen danăk în Bulgaria
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impôt sur les sociétés, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impôt sur le révenu des collectivités, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/in komstskatten, în Finlanda;
- statling in komstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;

- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- korporativen danăk, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croația;.

b) o întreprindere este o întreprindere asociată a unei alte întreprinderi dacă, cel puțin:

(i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi; sau

(iii) o întreprindere terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât şi în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunității Europene;

c) termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfăşoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidente într-un alt stat membru.

ART. 124^21 Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe

(1) Nu se vor acorda beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să îşi schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor şi beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei şi o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depăşeşte suma care s-ar fi convenit între debitor şi beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

ART. 124^22 Fraudă şi abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

(2) România poate, în cazul tranzacțiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este frauda, evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

ART. 124^23 Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia

(1) Grecia, Letonia, Polonia şi Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi şi redevențe între întreprinderi asociate până la data de 1 iulie 2005, iar pe durata perioadei de tranziție de 8 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de dobândă sau redevențe, care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% în timpul primilor 4 ani şi 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi şi redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziție de 6 ani, începând de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această țară asupra plăților de redevențe făcute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% . În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziție de 6 ani, cota de impozit aplicată asupra plăților de dobânzi făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru nu va depăşi 10%; pentru următorii 2 ani, cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăți de dobânzi nu va depăşi 5% .

Spania şi Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de redevențe între întreprinderi asociate, până la data de 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziție de 6 ani, începând cu data de 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de redevență făcute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu va depăşi 10% . Slovacia este autorizată, numai pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziție de doi ani, începând cu data de 1 mai 2004.

Totuşi, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricăror cote de impozit, mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în condițiile unor acorduri bilaterale încheiate între Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia şi alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:

a) primeşte dobânzi sau redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia;

b) primeşte redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Cehă, Spania sau Slovacia;

c) primeşte dobânzi sau redevențe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui stat membru; sau

d) primeşte redevențe de la un sediu permanent situat în Republica Cehă, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru.

România acordă la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în

conformitate cu alin. (1), stabilită asupra acelui venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obținut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută la alin. (2) nu poate să depăşească acea sumă mai mică:

a) față de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, pe baza alin. (1); sau

b) a părții de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primeşte dobânda sau redevențele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăți, conform legislației naționale a României.

ART. 124^24 Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau celor bazate pe tratatele la care România este parte şi ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor şi a redevențelor.

ART. 124^25 Măsuri luate de România

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124^26 Lista societăților acoperite de prevederile art. 124^20 lit. a) pct. (iii)

Societățile acoperite de prevederile **art. 124^20** lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca: "naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée a responsabilite limitee" şi acele entități publice legislative care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca: "aktieselskab" şi "anpartsselskab";

c) societăți cunoscute în legislația germană ca: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschrankter Haftung" şi "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca: "anonume etairia";

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" şi acele entități publice legale care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: "société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée" şi entități publice şi întreprinderi industriale şi comerciale;

g) societăți cunoscute în legislația irlandeză ca societăți pe acțiuni sau pe garanții, societăți private pe acțiuni sau pe garanții, entități înregistrate conform legislației societăților industriale şi prudențiale sau societăți de construcții înregistrate conform legii societăților de construcții;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca: "societa per azioni, societa în accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" şi entități publice şi private care desfăşoară activități industriale şi comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca: "société anonyme, société en commandite par actions şi société a responsabilite limitee";

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca: "noomloze vennootschap" şi "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca: "Aktiengesellschaft" şi "Gesellschaft mit beschrankter Haftung";

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, şi cooperative şi entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca: "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" şi "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca: "aktiebolag" şi "forsakrin gsaktiebolag";

o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;

p) societăți cunoscute în legislația cehă ca: "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym", "verejna obchodni spolecnnost", "komanditni spolecnost", "druzstvo";

q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca: "taisuhin g", "usaldusuhin g", "osauhin g", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum şi alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;

s) societăți cunoscute în legislația letonă ca: "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

ş) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;

t) societăți cunoscute în legislația ungară ca: "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

ț) societăți cunoscute în legislația malteză ca: "Kumpaniji ta' Responsabilita'Limitata", "Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca: "spolka akcyjna", "spolka z ofraniczona odpowiedzialnoscia";

v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca: "delniska druzba", "komanditna delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo", "druzba z neomejeno odgovomostjo";

w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca: "akciova spolocnos", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnos", "verejna obchodna spolocnos", "druzstvo".

x) societăți cunoscute în legislația română ca: “societăți în nume colectiv”, “societăți în comandită simplă”, “societăți pe acțiuni”, “societăți în comandită pe acțiuni”, “societăți cu răspundere limitată”;

y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca: “Akționerno drujestvo”, “Komanditno drujestvo s akții”, “Drujestvo s ogranicena otgovornost”."

z) societăți aflate sub incidența legislației croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăți constituite în conformitate cu legislația croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croația.

ART. 124^27 Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi şi redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2011.

CAP. 5
Schimb de informații în domeniul impozitelor directe

ART. 124^28 - ART. 124^41

*** Abrogate

TITLUL VI
Taxa pe valoarea adăugată

CAP. 1
Definiții

ART. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

ART. 125^1 Semnificația unor termeni şi expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **achiziție** reprezintă bunurile şi serviciile obținute sau care urmează a fi obținute de o persoană impozabilă, prin următoarele operațiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziții intracomunitare şi importuri de bunuri;

2. **achiziție intracomunitară** are înțelesul **art. 130^1**;

3. **active corporale fixe** reprezintă orice activ deținut pentru a fi utilizat în producția sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de un an şi valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu;

4. **activitate economică** are înțelesul prevăzut la **art. 127** alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfăşurate de aceasta;

5. **baza de impozitare** reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform **cap. 7**;

6. **bunuri** reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. **produse accizabile** sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VII din prezenta lege, cu excepția gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem;

8. **codul de înregistrare în scopuri de TVA** reprezintă codul prevăzut la **art. 154** alin. (1), atribuit de către autoritățile competente din România persoanelor care au obligația să se înregistreze conform **art. 153** sau **153^1**, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru;

9. **data aderării** este data la care România aderă la Uniunea Europeană;

10. **decont de taxă** reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform **art. 156^2**;

11. **Directiva 112** este Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

12. **factura** reprezintă documentul prevăzut la **art. 155**;

13. **importator** reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform **art. 136**, şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform **art. 151^1**;

14. **întreprindere mică** reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la **art. 152** sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281 - 292 din Directiva 112;

15. **livrare intracomunitară** are înțelesul prevăzut la **art. 128** alin. (9);

16. **livrare către sine** are înțelesul prevăzut la **art. 128** alin. (4);

17. **perioada fiscală** este perioada prevăzută la **art. 156^1**;

18. **persoană impozabilă** are înțelesul **art. 127** alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;

19. **persoană juridică neimpozabilă** reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă, în sensul **art. 127** alin. (1);

20. **persoană neimpozabilă** reprezintă persoana care nu îndeplineşte condițiile **art. 127** alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. **persoană** reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

22. **plafon pentru achiziții intracomunitare** reprezintă plafonul stabilit conform **art. 126** alin. (4) lit. b);

23. **plafon pentru vânzări la distanță** reprezintă plafonul stabilit conform **art. 132** alin. (2) lit. a);

24. **prestarea către sine** are înțelesul prevăzut la **art. 129** alin. (4);

25. **regim vamal suspensiv** reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile şi destinațiile vamale prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

26. **servicii furnizate pe cale electronică** sunt: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informații şi punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, ştiințifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;

26^1. **servicii de telecomunicații** sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepția de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. *(se aplică din 1 ianuarie 2015)*

26^2. **servicii de radiodifuziune şi televiziune** sunt serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce priveşte locul prestării serviciilor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.042/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013;

27. **taxă** înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

28. **taxă colectată** reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform **art. 150** - **151^1**;

29. **taxă deductibilă** reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achizițiile efectuate;

30. **taxă de dedus** reprezintă taxa aferentă achizițiilor, care poate fi dedusă conform **art. 145** alin. (2) - (4);

31. **taxă dedusă** reprezintă taxa deductibilă, care a fost efectiv dedusă;

32. **vânzarea la distanță** reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea prevăzută **la art. 126** alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condițiile prevăzute la **art. 132** alin. (2) - (7).

(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Norme metodologice

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la **art. 126** alin. (3) lit. b) şi la **art. 143** alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cmc sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția:

1. navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare; şi

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată;

b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

ART. 125^2 Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Norme metodologice

CAP. 2
Operațiuni impozabile

ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul **art. 128** - **130**, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile **art. 132** şi **133**;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la **art. 127** alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la **art. 127** alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit **art. 132^2**.

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile şi următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit **art. 132^1**:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile **art. 132** alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale **art. 132** alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform **art. 143** alin. (1) lit. h) - m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile **art. 132^1** alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu **art. 150** alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi de antichități, în sensul prevederilor **art. 152^2**, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la **art. 140**;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la **art. 143** - **144^1**;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la **art. 141**;

d) importuri şi achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform **art. 142**;

e) operațiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la **art. 152**, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

Norme metodologice

CAP. 3
Persoane impozabile

ART. 127 Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole şi activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. ***Norme metodologice***

(2^1) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfăşurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (5) şi (6). ***Norme metodologice***

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfăşurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform **art. 141**.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

a) telecomunicații;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expozițiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activitățile organismelor de publicitate comercială;

i) activitățile agențiilor de călătorie;

j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operațiunile posturilor publice de radio şi televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare. ***Norme metodologice***

(8) În condițiile şi în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic. ***Norme metodologice***

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip *joint venture*, *consortium* sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune. ***Norme metodologice***

CAP. 4
Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. ***Norme metodologice***

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condițiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite; ***Norme metodologice***

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art. 149** alin. (1)

lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) *** Abrogat

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege. ***Norme metodologice***

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) *** Abrogat

b) *** Abrogat

c) *** Abrogat

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activității economice, în condițiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12). ***Norme metodologice***

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat în condițiile prevăzute la **art. 132** alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în condițiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la **art. 143** alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la **art. 143** alin. (1) lit. h), i), j), k) şi m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizațiilor internaționale şi forțelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).

Norme metodologice

ART. 129 Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la **art. 128**.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor **art. 145^1**;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu ori al personalului acesteia, ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) *** Abrogat.

(7) Prevederile **art. 128** alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Norme metodologice

ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

Norme metodologice

ART. 130^1 Achizițiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfăşurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile **art. 128** alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la **art. 142** alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare şi achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a). ***Norme metodologice***

ART. 131 Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Comunității de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 24 din Tratatul de înființare a Comunității Europene;

b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Comunității .

CAP. 5
Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 132 Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedința sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, în situația în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parțial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activității economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedința obişnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la **art. 126** alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție şi antichitățile, astfel cum sunt definite la **art. 152^2** alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea şi în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, prevăzut la **art. 152^2**;

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice

ART. 132^1 Locul achiziției intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la **art. 126** alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu **art. 153** face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la **art. 126** alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

Norme metodologice

ART. 132^2 Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la **art. 131** lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în **art. 131** lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul **art. 131** lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

ART. 133 Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu **art. 126** alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți şi agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți şi de societățile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) *** Abrogat;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare şi punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau

îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriştilor şi avocaților, contabililor şi experților contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de energie electrică ori la rețelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuția prin intermediul acestor sisteme ori rețele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepția de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România; *(se abrogă din 1 ianuarie 2015)*

10. serviciile de radiodifuziune şi televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune şi de televiziune sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România; *(se abrogă din 1 ianuarie 2015)*

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care îşi are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă

care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în România, se consideră că locul prestării este în România; *(se abrogă din 1 ianuarie 2015)*

12. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activităţile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate către persoane neimpozabile.

g) locul de închiriere, cu excepţia închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită. Prin *închiriere* se înţeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepţie, locul de închiriere a unei ambarcaţiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepţia închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcaţiunea de agrement este pusa efectiv la dispoziţia clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activităţii sale economice sau sediul sau fix. Prin *termen scurt* se înţelege deţinerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile);

h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicaţii;
2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune;
3. serviciile furnizate pe cale electronică. *(se aplică din 1 ianuarie 2015)*

(6) *** Abrogat

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunităţii, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunităţi, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunităţii. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunităţii sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Comunităţii, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Comunităţii.

Norme metodologice

ART. 133^1 Locul operațiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 132 - 133**, pentru operațiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin, se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operațiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreținerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achizițiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreținerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operațiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului, se consideră toată lungimea podului ca fiind:

a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;

b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

CAP. 6
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 134 Faptul generator şi exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor **art. 157** alin. (1). Această dată determină şi momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

(4^1) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la **art. 134^2** alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la **art. 134^2** alin. (2)

lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la **art. 134^2** alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la **art. 152**, care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153**, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare.)

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile **art. 140** alin. (3) şi (4), iar pentru operațiunile prevăzute la **art. 160** regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform **art. 134^2** alin. (1) şi (2).)

(7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parțială a prestării de servicii şi/sau au fost emise facturi pentru valoarea parțială a prestării de servicii până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) şi (5).

Norme metodologice

ART. 134^1 Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor

livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesionare, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu **art. 150** alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la **art. 143** alin (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

ART. 134^2 Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. *Avansurile* reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care au sediul activității economice în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei, şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul, cu

condiția ca la data exercitării opțiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform **art. 132** şi **133**, realizate în cursul anului calendaristic;

b) persoanele impozabile, care au sediul activității economice în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor **art. 127** alin. (8);

b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a);

c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);

d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art. 153** în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcție de operațiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform **art. 153**.

(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puțin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepția situației în care în cursul aceluiaşi an cifra de afaceri depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunța la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 şi 25 ale lunii, cu excepția primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemul TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operațiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor **art. 132**, sau locul prestării, conform prevederilor **art. 133**, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operațiuni care intră sub incidența regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau art. 160;

b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA;

c) operațiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la **art. 152^1** -**152^3** ;

d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 21.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieșirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieșirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieșirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieșirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră că include şi taxa aferentă aplicându-se următorul mecanism de calcul pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124, în cazul cotei standard, şi 9 x 100/109 ori 5 x 100/105, în cazul cotelor reduse. Aceleași prevederi se aplică corespunzător şi pentru situațiile prevăzute la alin. (5).

(9) În cazul evenimentelor menționate la **art. 138**, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleași ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menționate la **art. 138**, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleași ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilității taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situația prevăzută la **art. 138** lit. a):

1. în cazul în care operațiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operațiunea este anulată parțial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit

exigibilitatea taxei, iar în situația în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferență exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii;

b) pentru situația prevăzută la **art. 138** lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situația prevăzută la **art. 138** lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situația prevăzută la **art. 138** lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situația prevăzută la **art. 138** lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

(11) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 134^3 Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 134^2**, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform **art. 143** alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la **art. 155** alin. (14) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la **art. 155** alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

(2) Prevederile **art. 134^2** alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce privește livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 135 Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent **art. 155** alin. (14) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la **art. 155** alin. (8) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă. ***Norme metodologice***

ART. 136 Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la **art. 144** alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Norme metodologice

CAP. 7
Baza de impozitare

ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la **art. 128** alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la **art. 128** alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la **art. 128** alin. (10) şi pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la **art. 130^1** alin. (2) şi (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la **art. 129** alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor **art. 7** alin. (1) pct. 21, baza de impozitare este considerată valoarea de piață în următoarele situații:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145**, **145^1** şi **147**;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** şi **147** şi livrarea sau prestarea este scutită conform **art. 141**;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** şi **147**.

(1^1) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii. ***Norme metodologice***

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, astfel cum s-a pronunţat Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-224/11 BGZ Leasing sp. z o.o., precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Norme metodologice

ART. 138 Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desfiinţării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice

ART. 138^1 Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform **art. 137** pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform **art. 130^1** alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c) şi ale **art. 137** alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme metodologice

ART. 139 Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la **art. 137** alin. (3) lit. a) - d).

Norme metodologice

ART. 139^1 Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2)

Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situația în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.) ***Norme metodologice***

CAP. 8
Cotele de taxă

ART. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziții şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform **art. 141** alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale şcolare, cărți, ziare şi reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

g) livrarea următoarelor bunuri *(în vigoare de la 1 septembrie 2013):*

1. toate sortimentele de pâine, precum şi următoarele specialități de panificație: cornuri, chifle, batoane, covrigi, minibaghete, franzelețe şi împletituri, care se încadrează în grupa produse de brutărie la codul CAEN/CPSA 1071;

2. făină albă de grâu, făină semialbă de grâu, făină neagră de grâu şi făină de secară, care se încadrează la codul CAEN/CPSA 1061;

3. triticum spelta, grâu comun şi meslin, care se încadrează la codul NC 1001 99 00, şi secară, care se încadrează la codul NC 1002 90 00, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012.

(2^1) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei. În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuinţe care au o suprafaţă utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuinţelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuinţa nu depăşeşte suprafaţa de 250 mp, inclusiv amprenta la sol a locuinţei, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuinţe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuinţe nu poate depăşi suprafaţa de 250 mp, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuinţe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziţiona o singură locuinţă cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deţinut şi să nu deţină nicio locuinţă în proprietate pe care au achiziţionat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soţul sau soţia să nu fi deţinut şi să nu deţină, fiecare sau împreună, nicio locuinţă în proprietate pe care a/au achiziţionat-o cu cota de 5%;

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(3^1) În cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la **art. 134^2** alin. (2), precum şi în situaţia prevăzută la alin. (3^1).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice

CAP. 9
Operaţiuni scutite de taxă

ART. 141 Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi; ***Norme metodologice***

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens; ***Norme metodologice***

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de provenienţă umană;

f) activitatea de învăţământ prevăzută în Legea învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulţilor, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activităţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate; ***Norme metodologice***

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituţiile publice şi entităţile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activităţile scutite conform lit. f);

h) meditaţiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învăţământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; ***Norme metodologice***

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; ***Norme metodologice***

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență; ***Norme metodologice***

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică; ***Norme metodologice***

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor; ***Norme metodologice***

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i) - m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale; ***Norme metodologice***

o) activitățile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activitățile de natură comercială; ***Norme metodologice***

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora; ***Norme metodologice***

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operațiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităților acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părți de cheltuieli comune, în limitele şi în condițiile stabilite prin norme şi în condițiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurențiale; ***Norme metodologice***

r) furnizarea de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanțiilor de credit ori a altor garanții sau orice operațiuni cu astfel de garanții, precum şi administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacții, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;

4. tranzacții, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, şi anume monede de aur, argint sau

din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacții, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranță, cu acțiuni, părți sociale în societăți comerciale sau asociații, obligațiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepția documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiții;

Norme metodologice

b) operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni; ***Norme metodologice***

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activități;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepție următoarele operațiuni:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice

f) livrarea de construcții/părți de construcții şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. *teren construibil* reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. *construcție* înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. *livrarea unei construcții* noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. *o construcție nouă* cuprinde și orice construcție transformată sau parte transformată a unei construcții, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției sau a părții din construcție, astfel cum aceasta este stabilită printr-un raport de expertiză, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării; ***Norme metodologice***

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform **art. 145** alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform **art. 145^1**. ***Norme metodologice***

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condițiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 142 Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul şi achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării;

b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziția intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziționează bunurile în orice situație ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor **art. 147^2**;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 79/2006/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006;

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

e^1) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței; ***Norme metodologice***

f) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaționale, altele decât cele menționate la lit. e^1), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu; ***Norme metodologice***

g) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțeşte forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale; ***Norme metodologice***

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității**;** ***Norme metodologice***

j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare ;

k) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform **art. 143** alin. (2); ***Norme metodologice***

m) importul de aur efectuat de Banca Națională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 143 Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internațional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunității de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepția bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcațiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliți în Comunitate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- călătorul nu este stabilit în Comunitate, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Comunității. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Internelor şi Reformei Administrative;

- bunurile sunt transportate în afara Comunității înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;

- valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obținut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

- dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ține locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Comunitate;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la **art. 141**, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la **art. 141**, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit **art. 139**;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Comunității de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internațional de persoane;

h) în cazul navelor atribuite navigației în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura Combinată (NC) cod 8906 10 00 care părăsesc țara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția proviziilor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanți şi provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la **art. 144^1**, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate;

j^1) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de

protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale, altele decât cele menționate la lit. j^1), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

l) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;

m) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forțelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinație, pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înființare a Republicii Cipru, datat 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forțe sau personalului civil care le însoțeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

n) livrările de aur către Banca Națională a României;

o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunității, ca parte a activităților umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor **art. 152^2**;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) şi (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului, din 25 februarie 1992, privind regimul general, depozitarea, circulația şi controlul produselor supuse accizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepția:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor **art. 152^2**;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la **art. 128** alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor **art. 152^2**.

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;

2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;

3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;

4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;

5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;

- pentru alimentarea cu carburanți şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările şi completările ulterioare;

- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România şi definită prin norme; ***Norme metodologice***

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la **art. 144^1**;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 144^1 Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la **art. 143** şi **art. 144**, cu excepția operațiunilor prevăzute la **art. 143** alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfăşurate în afara Comunității.

CAP. 10
Regimul deducerilor

ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilității taxei.

(1^1) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor **art. 134^2** alin. (3) - (8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

(1^2) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor **art. 134^2** alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului sau, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform **art. 134^2** alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art. 150** alin. (2) - (6), **art. 152^3** alin. (10) sau **art. 160**.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform **art. 143**, **art. 144** şi **art. 144^1**;

d) operațiuni scutite de taxă, conform **art. 141** alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum şi în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la **art. 128** alin. (7) şi la **art. 129** alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la **art. 128** alin. (8) şi la **art. 129** alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform **art. 153**. ***Norme metodologice***

(4^1) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit **art. 11**, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. (în vigoare la 15 zile de la publicarea OG 30/2011)

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform **art. 137** alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

ART. 145^1 Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 145** se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări şi de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi şi/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a bunurilor şi/sau serviciilor, înainte de data de 1 iulie 2012, dacă livrarea/prestarea intervine după această dată.

(5) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin.(1) fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la **art. 145** şi **art. 146** – **147^1**.

(6) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin norme.

Norme metodologice

ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155**, precum şi dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform **art. 150** alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155** sau documentele prevăzute la **art. 155^1** alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform **art. 157** alin. (4) şi (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la **art. 155^1** alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la **art. 130^1** alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la **art. 155**

alin. (8), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la **art. 155^1** alin. (1).)

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei. ***Norme metodologice***

ART. 147 Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile **art. 127**, cât şi operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfăşoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât şi operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități şi aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce. ***Norme metodologice***

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaşte destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere şi operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) şi a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la **art. 128** alin. (4) şi la **art. 129** alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la **art. 128** alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de **25 ianuarie** inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la **art. 156^2**.

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la **art. 156^2**, aferent ultimei perioade fiscale

a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce priveşte taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform **art. 149** alin. (1), utilizate pentru operațiunile prevăzute la alin. (5):

a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naştere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse inițial;

b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțeşte cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă inițial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(14) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunțe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice;

c) să-şi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni;

d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.

(16) Prevederile alin. (6) - (13) se aplică şi pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) şi (15). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare:

a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b);

b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b).

(17) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro-rata sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcție de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

ART. 147^1 Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform **art. 145** - **147**.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile şi formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la **art. 146**, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții şi formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naştere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere. ***Norme metodologice***

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

ART. 147^2 Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a

mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la **art. 145** alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalități şi dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

Norme metodologice

ART. 147^3 Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat şi a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la **art. 156^2**, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului .

(4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (3) şi (4), diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul

perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform **art. 153**, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.

(8) În situația în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat, precum şi soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(10) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la **art. 143** alin. (1) lit. b), j), k), l) şi o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la **art. 138**;

c) persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate în cazul unor evenimente precum modificări legislative, modificări ale obiectului de activitate, alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care

dau drept de deducere şi, ulterior, alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, bunuri lipsă din gestiune.

Norme metodologice

(2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

b) situațiilor prevăzute la **art. 128** alin. (8).

(3) *** Abrogat.

ART. 149 Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

Norme metodologice

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor **art. 145^1**;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital îşi încetează existența, cu următoarele excepții:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. *** Abrogat;

4. situațiile prevăzute la **art. 128** alin. (8);)

e) în cazurile prevăzute la **art. 138**.

(4^1) *** Abrogat.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la **art. 138,** conform procedurii prevăzute în norme.

(5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se vor efectua pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

CAP. 11
Persoanele obligate la plata taxei

ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) şi **art. 160**. ***Norme metodologice***

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform **art. 133** alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform **art. 153** alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform **art. 153** sau **153^1**, căreia i se livrează produsele prevăzute la **art. 132** alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform **art. 153** alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform **art. 126** alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) şi d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform **art. 153**, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153**, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform **art. 153**, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform **art. 132** sau **133**.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în

condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei. ***Norme metodologice***

ART. 150^1 Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice

ART. 151^1 Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

Norme metodologice

ART. 151^2 Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform **art. 150** alin. (1), dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19):)

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

Norme metodologice

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6), dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19) sau autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1):))

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților

contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform **art. 150^1**, dacă factura prevăzută la **art. 155** alin. (19) sau autofactura prevăzută la **art. 155^1** alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA şi accize şi proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la **art. 151^1**.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuți răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform **art. 150** alin. (1), (5) şi (6) şi **art. 151^1**.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform **art. 150** alin. (7) şi/sau **art. 150^1** alin. (2), este ținută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

CAP. 12
Regimuri speciale

ART. 152 Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la **art. 126** alin.(1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile, sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform **art. 145** alin. (2) lit. b), a operațiunilor

scutite cu drept de deducere şi a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la **art. 125^1** alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1). ***Norme metodologice***

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153**, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform **art. 153**. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform **art. 153**.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile **art. 156^1**. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la **art. 156^2**, indiferent de perioada fiscală aplicată conform **art. 156^1**, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(7^1) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, potrivit alin.(7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin.(2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin.(1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform **art. 153**, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului Titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153** a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7^2) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă, conform **art. 153^1**, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform **art. 153**. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art. 153^1**, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile **art. 145** şi **art. 146**;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) *** Abrogat

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

ART. 152^1 Regimul special pentru agențiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță şi alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agențiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi

prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor **art. 145** alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

Norme metodologice

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile **art. 137** alin. (3) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

ART. 152^2 Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri "prima zi", serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții şi piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase şi alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi prețul de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Comunităţii, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform **art. 141** alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform **art. 139**, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile **art. 143** alin. (1) lit. a), b), h) - m) şi o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) pentru opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform **art. 142** alin. (1) lit. a) şi e) - g) şi **art. 143** alin. (1) lit. h) - m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform **art. 143** alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform **art. 156^1** şi **art. 156^2**;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform **art. 156^1** şi **art. 156^2**.

(15) Dispozițiile alin. (1) - (14) se aplică şi vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme. ***Norme metodologice***

ART. 152^3 Regimul special pentru aurul de investiții

(1) Aurul de investiții înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;
2. sunt reconfecționate după anul 1800;
3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; şi
4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depăşeşte valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%;

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin.(1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare şi importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum şi operațiunile referitoare la aurul de investiții care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutății sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum şi pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile

care şi-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții şi va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Norme metodologice

ART. 152^4 Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană *(valabil din 1 ianuarie 2015)*

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene şi care nu are obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform **art. 133** alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoştința organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare

special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform **art. 147^1**, dar va

putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile **art. 147^2** alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

Art. 152^5. Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum *(valabil din 1 ianuarie 2015)*

(1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform **art. 133** alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform **art. 153**.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, şi defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declarația specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele

publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile **art. 147^2** alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activități care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la **art. 156^2**.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reține ca venit al bugetului de stat un procent de 30% în perioada 1 ianuarie 2015 - 31 decembrie 2016 şi, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017 - 31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAP. 13
Obligații

ART. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform **art. 145** alin. (2) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la **art. 152** alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform **art. 125^1** alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform **art. 150** alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul **art. 125^1** alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul **art. 125^1** alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al **art. 150** alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la **art. 125^1** alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform **art. 143** alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform **art. 153** va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul **art. 143** alin. (1) lit. c)-m), **art. 144** alin. (1) lit. c) şi **art. 144^1**, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform **art. 150** alin. (2)-(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform **art. 125^1** alin. (2) şi nici înregistrată

în scopuri de TVA în România conform **art. 153** poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform **art. 141** alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform **art. 141** alin. (3).

(4^1) Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la **art. 152^4** şi **art. 152^5**. *(se aplică din 1 ianuarie 2015)*

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform **art. 150^1**; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să îşi îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5) *valabil până la 1 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* **(7)** Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (5) sau solicită înregistrarea conform alin. (9^1).

(7^1) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili criterii pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților comerciale cu sediul activității economice în România înființate în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția și are capacitatea de a desfășura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. *valabil până la 1 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* **(7^1)** Prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc criterii pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA a societăților cu sediul activității economice în România, înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerțului. Organele fiscale competente stabilesc, pe

baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepție de la prevederile alin. (7), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor art. 78^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data declarării ca inactivă;

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, de la data înscrierii mențiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerțului;

c) dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea şi funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA numai în situația în care asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; *valabil până la 1 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* **c)** dacă asociații/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea şi funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepție, în cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăților pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

2. asociații majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăți decât cele menționate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracțiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la **art. 156^2**, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală

luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la **art. 156^2** pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație.

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situație şi respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152**;

h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activității economice în România, înființată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerțului, nu justifică intenția şi capacitatea de a desfăşura activitate economică potrivit criteriilor şi în termenele stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrarea Fiscală. *(în vigoare de la 1 februarie 2015)*

(9^1) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (9) lit. a) - e) şi h), organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (7^1) astfel:

a) din oficiu, de la data la care a încetat situația care a condus la anularea înregistrării, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b); *valabil până la 1 februarie 2015, când se înlocuieşte cu:* **a)** la solicitarea persoanei impozabile, pentru situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

b) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. c), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociați din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situația care a condus la anularea înregistrării conform alin. (9) lit. c);

c) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informații/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;
2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. e), pe baza unei declarații pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activități economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

e) la solicitarea persoanei impozabile, în situația prevăzută la alin. (9) lit. h), dacă încetează situația care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA *(în vigoare de la 1 februarie 2015)*

Persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute de prezentul alineat nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la **art. 152** până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3).

(9^2) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la **art. 153** alin. (9). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3) de la data prevăzută la **art. 153** alin. (9) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (1^2) şi alin. (1^4) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** a fost anulată.

(9^3) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se

anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acționează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepția situației în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la **art. 152**;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la **art. 145 - 147^1**.

(9^4) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153**, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menținându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condițiile prevăzute la **art. 145 - 147^1**, considerându-se că achizițiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfăşurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență şi procedura aplicabilă. ***Norme metodologice***

ART. 153^1 Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligația să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată şi care nu are obligația să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al **art. 150** alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligația să se înregistreze conform **art. 153** şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform **art. 150** alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform **art. 153**, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform **art. 126** alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform **art. 126** alin. (6), cu excepția cazului în care a depăşit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situații:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform **art. 153**; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8); sau

c) persoana respectivă își încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile **art. 153** alin. (9) lit. a), b) şi f) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice

ART. 154 Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art. 153** ;şi **153^1**, are prefixul "RO", conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării şi de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform **art. 150** alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform **art. 153** vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform **art. 153^1** vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform **art. 150** alin. (2) - (6) şi **art. 150^1**;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al **art. 150** alin. (2). ***Norme metodologice***

ART. 155 Facturarea

(1) În înțelesul prezentului titlu sunt considerate *facturi* documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguități la factura inițială are același regim juridic ca şi o factură.

(3) În înțelesul prezentului titlu, prin *factură electronică* se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic.

(4) Fără să contravină prevederilor alin. (30) - (34) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor **art. 132** şi 133, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform

prevederilor **art. 132** şi **133**, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepție de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor **art. 132** şi **133**, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;

2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform **art. 132** şi **133**, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Comunitate, conform prevederilor **art. 125^1** alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform **art. 150** este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

În situația în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (17), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate în conformitate cu prevederile **art. 132** şi **133**.

(5) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile **art. 132** alin. (2) şi (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile **art. 143** alin. (2) lit. a) - c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit. a) şi b).

(6) Prin excepție de la alin. (5) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform **art. 141** alin. (1) şi (2).

(7) Persoana înregistrată conform **art. 153** trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (15), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(8) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (14), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la **art. 128** alin. (10), şi pentru fiecare operațiune asimilată unei achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România în condițiile prevăzute la **art. 130^1** alin. (2) lit. a).

Norme metodologice

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (5) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul şi prestările de servicii către populație, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții;

c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin norme se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operațiuni.

Norme metodologice

(10) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

(11) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la **art. 139^1**;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(12) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanțelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10) să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (20), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin norme:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la **art. 139^1**; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (19) sau la alin. (22) să fie extrem de dificilă.

Norme metodologice

(13) Prevederile alin. (11) şi (12) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (5) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA

este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(14) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile **art. 143** alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei.

(15) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (14), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(16) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către același client, în următoarele condiții:

a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naștere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

Norme metodologice

(17) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme.

(18) Pot fi emise facturi de către un terț în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu exista niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă.

Norme metodologice

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art. 153**, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la **art. 153** ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularitățile prevăzute la **art. 125^1** alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, mențiunea «autofactură»;

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoană obligată la plata TVA, mențiunea «taxare inversă»;

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, mențiunea «regimul marjei - agenții de turism»;

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, una dintre mențiunile «regimul marjei - bunuri second-hand», «regimul marjei - opere de artă» sau «regimul marjei - obiecte de colecție şi antichități», după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, mențiunea «TVA la încasare»;

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeași operațiune.

(20) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (11) şi (12) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura inițială şi la detaliile specifice care se modifică. ***Norme metodologice***

(21) În situația prevăzută la alin. (4) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factura informațiile prevăzute la alin. (19) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (4) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conțină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (19) lit. i) şi j).

(22) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca valoarea TVA colectată să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la **art. 139^1**. ***Norme metodologice***

(23) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

(24) Autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabilește modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului şi a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. «Autenticitatea originii» înseamnă asigurarea identității furnizorului sau a emitentului facturii. «Integritatea conținutului» înseamnă ca nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol.

(25) În afară de controalele de gestiune menționate la alin. (24), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrității conținutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandările Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor. ***Norme metodologice***

(26) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliți în țări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticității originii şi integrității conținutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (25).

(27) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziția aceluiaşi destinatar, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(28) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conțină factura.

(29) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(30) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terț în numele şi în contul sau, precum şi a tuturor facturilor primite.

(31) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (30) să fie puse la dispoziția autorităților

competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) 904/2010 sau la dreptul menționat la alin. (36) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective.

(32) Prin excepție de la prevederile alin. (31), persoana impozabilă care are sediul activității economice în România are obligația de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terț în numele şi în contul sau, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplică prevederile alin. (31). Aceeași obligație îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puțin pe perioada existenței pe teritoriul României a sediului fix.

Norme metodologice

(33) În situația în care locul de stocare prevăzut la alin. (31) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul **art. 125^1** alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informațiilor stocate conform alin. (30).

(34) (34) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, cu modificările ulterioare.

(35) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situații sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor **art. 132** şi **133**, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul **art. 125^1** alin. (2).

Norme metodologice

(36) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul online la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul **art. 125^1** alin. (2) are obligația de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligația de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se afla locul de stocare pentru care a optat.

ART. 155^1 Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6) şi ale **art. 150^1**, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul

generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părților;

c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(6) Pentru operațiunile menționate la alin. (4), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) şi (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) şi (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform **art. 155** alin. (8).)

(8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (4) şi (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(9) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(9^1) În situația bunurilor livrate în regim de consignație sau pentru stocuri puse la dispoziția clientului, de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin.(8) şi (9) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(10) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la **art. 128** alin. (7) şi la **art. 129** alin. (7), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la **art. 153**, al ambelor părți, după caz;

d) o descriere exactă a operațiunii;

e) valoarea transferului.

ART. 156 Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfăşurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.
Norme metodologice

(5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

ART. 156^1 Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform **art. 132** şi **133**, dar care dau drept de deducere conform **art. 145** alin. (2) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform **art. 153**, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în

perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform **art. 153**, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art. 152**.

(6^1) Prin excepție de la prevederile alin. (2)—(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform **art. 156^2** alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6^2) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6^1) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, şi va utiliza ca perioadă fiscală

luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situațiile şi condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic. ***Norme metodologice***

ART. 156^2 Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform **art. 153** trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform **art. 153** va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la **art. 147^1** alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

ART. 156^3 Decontul special de taxă şi alte declarații

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform **art. 153**, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform **art. 153^1**;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform **art. 153^1**;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform **art. 153^1**;

d) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform **art. 150** alin. (2) - (4) şi (6);

e) pentru operațiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform **art. 150** alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform **art. 153^1**, sunt obligate

să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153^1** şi care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform **art. 125^1** alin.(3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform **art. 153**, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform **art. 153^1**, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conținut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul **art. 125^1** alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153^1**, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la **art. 152** alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, precum şi suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la **art. 152** alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

c) suma totală şi taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform **art. 153**.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă

organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor **art. 136**.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la **art. 128** alin.(7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform **art. 128** alin.(4), **art. 148**, **149** sau **161**.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform **art. 153** alin. (9) lit. g), persoanele impozabile depun o declarație până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligația sau, după caz, dreptul de ajustare/corecție a ajustărilor/regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecții a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situații:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform **art. 128** alin. (4), **art. 148**, **149** sau **161**;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la **art. 134** alin. (5) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor **art. 138**, pentru operațiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din norme.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a) - e) şi h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/ori servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile **art. 11** alin. (1^1) şi (1^3) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziții de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit **art. 134^2** alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(10^1) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor **art. 153** alin. (9) lit. g) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25

inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit **art. 134^2** alin. (3) - (8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoana impozabilă prevăzută la **art. 134^2** alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3) lit. a), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligația să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la **art. 134^2** alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(11^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (11) sau al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^2);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(12) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor **art. 134^2** alin. (5). În situația în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor

impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (13). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plății în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achizițiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1).

(12^1) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la **art. 134^2** alin. (3) - (8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^2). Persoana impozabilă nu este însă sancționată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la **art. 134^2** alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plății potrivit prevederilor **art. 145** alin. (1^1), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(13) Agenția Națională de Administrare Fiscală organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform **art. 134^2** alin. (3)-(8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (11), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la **art. 134^2** alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condițiile prevăzute la alin. (12). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situația în care data publicării în registru este ulterioară datei de

la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile **art. 145** alin. (1^1), începând cu data publicării în registru. ***Norme metodologice***

ART. 156^4 Declarația recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1** trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la **art. 132^1** alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform **art. 150** alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la **art. 143** alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform **art. 143** alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la **art. 133** alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care

furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu **art. 143** alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform **art. 130^1** alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform **art. 143** alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform **art. 143** alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile **art. 137** alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la **art. 133** alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile **art. 138** şi **art. 138^1** .

Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 157 Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la **art. 156^2** şi **156^3**.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform **art. 153** va evidenția în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la **art. 145** - **147^1**, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile **art. 150** alin. (2) - (6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2017, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la **art. 145** - **art. 147^1**.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condițiile **art. 154** alin. (3), de la înregistrare, conform **art. 153**, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la **art. 142** alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. ***Norme metodologice***

ART. 158 Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declarațiilor prevăzute la **art. 156^2** - **156^4**, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislației vamale în vigoare.

(2) Taxa se administrează de către organele fiscale şi de autoritățile vamale, pe baza competențelor lor, aşa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme şi în legislația vamală în vigoare.

ART. 158^1 Baza de date privind operațiunile intracomunitare

Ministerul Finanțelor Publice creează o bază de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 158^2 Registrul operatorilor intracomunitari

(1) Începând cu data de 1 august 2010, se înființează şi se organizează în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit **art. 132** alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condițiile prevăzute la **art. 143** alin. (2) lit. a) şi d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la **art. 132^1** alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziții intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor **art. 132^1**;

e) achiziții intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile **art. 133** alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit **art. 153** sau **153^1**, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, şi pentru care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit **art. 150** alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit **art. 153** sau **153^1** persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit **art. 153** şi **153^1** vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaților, cu excepția societăților pe acțiuni, şi al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza și va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(8^1) Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepția societăților pe acțiuni, au obligația ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaților, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociați care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

(9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor **art. 153** alin. (9);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

c) persoanele înregistrate conform **art. 153** sau **153^1** care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1);

e) persoanele impozabile care nu respectă obligația prevăzută la alin. (8^1).

(11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) şi (10) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(12^1) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**, cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru.

(13) Organizarea şi funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art. 153** sau **153^1**.

(15) În sensul prezentului articol, prin asociați se înțelege asociații care dețin minimum 5% din capitalul social al societății.

Norme metodologice

CAP. 14
Dispoziții comune

ART. 159 Corectarea documentelor

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează şi se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul şi data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la **art. 138** furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la **art. 138** lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la **art. 145** - **147^2**.

Norme metodologice

ART. 160 Măsuri de simplificare

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 150** alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform **art. 153**.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1—3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare.

c) livrarea de cereale și plante tehnice menționate în continuare, care figurează în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun:

Cod NC	Produs
1001 10 00	Grâu dur
1001 90 10	Alac (Triticum spelta), destinat însămânțării
ex 1001 90 91	Grâu comun destinat însămânțării
ex 1001 90 99	Alt alac (Triticum spelta) și grâu comun, nedestinate însămânțării
1002 00 00	Secară
1003 00	Orz
1005	Porumb
1201 00	Boabe de soia, chiar sfărâmate
1205	Semințe de rapiță sau de rapiță sălbatică, chiar sfărâmate
1206 00	Semințe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate

1212 91	Sfeclă de zahăr

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform **art. 125^1** alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care deține licența pentru activitatea de operator al pieței de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare şi pe piața intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiție, respectiv că în perioada ianuarie - noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obține licența de furnizare a energiei electrice în perioada 1 - 31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1 - 20 ianuarie a anului calendaristic următor o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare, care este valabilă pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. Agenția Națională de Administrare Fiscală are obligația să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru

îndeplinirea condiției prevăzute la **art. 160** alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare între 1 şi 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform **art. 159** alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data la afişării pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere. Pentru achizițiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare a energiei electrice eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;

f) *(în vigoare din 1 septembrie 2013)* transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la **art. 156^2**, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condițiile stabilite la **art. 145** - **147^1**.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c), e) şi f) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

Norme metodologice

ART. 160^1 *** Abrogat

CAP. 15
Dispoziții tranzitorii

ART. 161 Dispoziții tranzitorii

(1) În aplicarea alin. (2) - (14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor **art. 149**.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv

valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile **art. 149**, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor **art. 149**.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile **art. 149**, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau

modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile **art. 149**, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art. 141** alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform **art. 149**.

(14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la **art. 141** alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la **art. 149**.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne străine, de organisme internaționale şi de organizații nonprofit şi de caritate din străinătate şi din țară sau de persoane fizice, îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acțiunilor cuprinse în Planul național de

cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanțate în parteneriat internațional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații şi întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol şi de **art. 161^1**.

Norme metodologice

ART. 161^1 Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la **art. 144** alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit inițiate în condițiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condițiile **art. 143** alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spațiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situațiile menționate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziționate sau importate înaintea datei aderării, în condițiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme**.** ***Norme metodologice***

ART. 161^2 Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 112, Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a

Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităților Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 44 din 20 februarie 2008.

TITLUL VII
Accize şi alte taxe speciale

CAP. 1
Accize armonizate

ART. 162 -175^4 *** Abrogat.

SECȚIUNEA a 3-a
Nivelul accizelor

ART. 176 Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în **anexa nr. 1** care face parte integrantă din prezentul titlu şi se aplică începând cu 1 ianuarie 2015, cu excepția nivelului accizelor pentru țigarete care se aplică de la data de 1 aprilie 2015. Pentru anii următori, nivelul accizelor armonizate aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an, respectiv 1 aprilie a fiecărui an pentru țigarete, este nivelul actualizat calculat conform alin. (1^1).

Norme metodologice

(1^1) Nivelul accizelor armonizate prevăzut în **anexa nr. 1** se actualizează anual cu creşterea prețurilor de consum, din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2013 - septembrie 2014, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(1^2) După actualizarea prevăzută la alin. (1^1) nivelul accizelor armonizate exprimate în lei, înscris în **anexa nr. 1**, se rotunjeşte la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 şi prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din **anexa nr. 1** cuprinde şi contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15 grade C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul şi condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

(6) Este supusă unui nivel al accizelor diferențiat, stabilit prin diminuarea cu 189,52 lei/1.000 litri, respectiv cu 224,30 lei/tonă, a nivelului standard prevăzut pentru motorină în **anexa nr. 1**, motorina utilizată drept carburant pentru motor în următoarele scopuri:

a) transport rutier de mărfuri în cont propriu sau pentru alte persoane, cu autovehicule ori ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de mărfuri şi cu o greutate brută maximă autorizată de cel puțin 7,5 tone;

b) transportul de persoane, regulat sau ocazional, cu excepția transportului public local de persoane, cu un autovehicul din categoria M2 ori M3, definit în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor şi remorcilor acestora, precum şi a sistemelor, componentelor şi unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective.

(7) Reducerea nivelului accizelor prevăzută la alin. (6) se realizează prin restituirea sumelor reprezentând diferența dintre nivelul standard al accizelor şi nivelul accizelor diferențiat prevăzut la alin. (6) către operatorii economici licențiați în Uniunea Europeană. Condițiile, procedura şi termenele de restituire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(8) Nivelul accizelor diferențiat prevăzut la alin. (6) se actualizează anual cu creşterea prețurilor de consum conform regulilor prevăzute la alin. (1^1) şi (1^2).

ART. 177 Calculul accizei pentru țigarete

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică şi acciza *ad valorem.*

(2) Acciza *ad valorem* se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum.

(3) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(3^1) Nivelul accizelor pentru țigarete se actualizează anual, începând cu data de 1 aprilie, conform regulilor prevăzute la art. 176 alin. (1^1) şi (1^2).

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de țigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în **anexa nr. 1**.

(5) Preţul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcţie de valoarea totală a tuturor ţigaretelor eliberate pentru consum, pe baza preţului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărţit la cantitatea totală de ţigarete eliberate pentru consum. Acest preţ mediu ponderat se stabileşte până la 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantităţile totale de ţigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent şi va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 30 de zile de la data stabilirii.

Norme metodologice

(6) Preţul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţa publică în conformitate cu cerinţele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea, de către orice persoană, a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de ţigarete, de către orice persoană, la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

(9) Este interzisă vânzarea de ţigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preţ mai mic decât preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

ART. 178 – 206^1 * Abrogat**

Cap. 1^1
Regimul accizelor armonizate
SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

ART. 206^2 Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice şi electricitate.

Norme metodologice

ART. 206^3 Definiţii

În înţelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiţii:

1. **produsele accizabile** sunt produsele prevăzute la **art. 206^2**, supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

2. **producţia de produse accizabile** reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;

3. **antrepozitarul autorizat** este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale, să producă, să transforme, să deţină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

4. **antrepozitul fiscal** este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol şi de normele metodologice;

5. **Tratat** înseamnă Tratatul de instituire a Comunității Europene;

6. **stat membru şi teritoriul unui stat membru** înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică conformitate cu art. 299 din Tratat, cu excepția teritoriilor terțe;

7. **Comunitate şi teritoriul Comunității** înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

8. **teritorii terțe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 206^4** alin. (1) şi (2);

9. **țară terță** înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

10. **procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv** înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum şi oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

11. **regim suspensiv de accize** înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

12. **import de produse accizabile** înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum şi ieşirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

13. **destinatar înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale şi în condițiile prevăzute în normele metodologice, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

14. **expeditor înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică care importă produse accizabile şi este autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale şi în condițiile prevăzute în normele metodologice, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92;

15. **codul NC** reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice;

16. **supraveghere fiscală** reprezintă orice acțiune sau procedură de intervenție a autorității competente pentru prevenirea, combaterea şi sancționarea fraudei fiscale.

Norme metodologice

ART. 206^4 Alte teritorii de aplicare

(1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

a) insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 şi 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) insulele Aland;

d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terțe şi teritoriile care intră sub incidența art. 299 alin. (4) din Tratat, precum şi următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

a) insula Helgoland;

b) teritoriul Busingen;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) apele italiene ale lacului Lugano.

(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:

a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;

b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;

c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;

e) Jungholz şi Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică mutatis mutandis intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(5) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieşirea produselor din teritoriul vamal al Comunității se aplică mutatis mutandis ieşirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).

(6) Secțiunile a 7-a şi a 9-a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

ART. 206^5 Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;

b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

ART. 206^6 Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum şi în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

ART. 206^7 Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieşirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar şi neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră şi deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru şi pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la **art. 206^56**;

c) în situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 9-a din prezentul capitol şi conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize şi dacă:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului;

c) distrugerea este autorizată de către autoritatea competentă.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

(6^1) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (5) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) se prezintă imediat autorității competente dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (5) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadrează, în cazul menționat la alin. (5) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție şi transport prevăzuți în studiile realizate la solicitarea antrepozitarului interesat de către institute/societăți comerciale care au înscris în obiectul de activitate una dintre activitățile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001; şi

d) sunt evidențiate şi înregistrate în contabilitate.

(6^2) În situația prevăzută la alin. (6^1) lit. c) responsabilitatea față de corectitudinea coeficienților maximi de pierderi revine persoanei care a întocmit studiile respective.

(6^3) Antrepozitarii autorizați au obligația ca o copie de pe studiile prevăzute la alin. (6^1) lit. c) să fie depusă la autoritatea competentă.

(6^4) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6^5) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția şi/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la alin. (5) şi când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practicată în antrepozitul fiscal respectiv.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(10) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat şi nu a fost emisă o nouă autorizație.

(11) În sensul prevederilor alin. (9), prin produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

Norme metodologice

ART. 206^8 Importul

(1) În înțelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Norme metodologice

ART. 206^9 Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la **art. 206^7** alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare şi, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la **art. 206^41** alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu **art. 206^54** alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştință sau care ar fi trebuit să aibă cunoştință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

b) în ceea ce priveşte deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la **art. 206^7** alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la **art. 206^7** alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la **art. 206^7** alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 2-a
Alcool şi băuturi alcoolice

ART. 206^10 Bere

(1) În înțelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere şi de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, cu o producție ce nu depăşeşte 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Acelaşi regim se aplică şi pentru berea provenită de la micii producători independenți din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prin mici producători de bere independenți se înțelege toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic şi economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere şi nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

(3^1) Antrepozitarul autorizat care produce şi alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producător de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind producția pe anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică şi consumată de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Norme metodologice

ART. 206^11 Vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniştite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 şi 2205, cu excepția vinului spumos, aşa cum este definit la lit. b), şi care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depăşeşte 18% în volum, au fost obținute fără nicio îmbogățire şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205 şi care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip “ciupercă”, fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; şi

2. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică şi consumat de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

ART. 206^12 Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniştite, care se încadrează la codurile NC 2204 şi 2205 şi care nu sunt prevăzute la **art. 206^11**, precum şi toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, aşa cum sunt definite la lit. b), şi a produsului prevăzut la **art. 206^10**, având:

1. o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 10% în volum; sau

2. o concentrație alcoolică ce depăşeşte 10% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205, care nu intră sub incidența **art. 206^11** şi care sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip “ciupercă”, fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari şi care:

1. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, fabricate de persoana fizică şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

ART. 206^13 Produse intermediare

(1) În înțelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 22% în volum, şi care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00, dar care nu intră sub incidența **art. 206^10** - **206^12**.

(2) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată liniştită prevăzută la **art. 206^12** alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depăşeşte 5,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin şi bere.

(3) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la **art. 206^12** alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depăşeşte 8,5% în volum şi

care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin.

ART. 206^14 Alcool etilic

(1) În înțelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care sunt încadrate la codurile NC 2207 şi 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 22% în volum şi care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00;

c) țuică şi rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producție nu depăşeşte 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 3-a
Tutun prelucrat

ART. 206^15 Tutun prelucrat

(1) În înțelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) țigarete;

b) țigări şi țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;
2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră țigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de țigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *ţigări* sau *ţigări de foi*, dacă, având în vedere proprietăţile acestora şi aşteptările obişnuite ale clienţilor, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunţită şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuită a unei ţigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepţia vârfului în cazul ţigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g, şi circumferinţa a cel puţin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parţial din substanţe altele decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b);

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmiţat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăţi şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, *deşeurile de tutun* sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obţinute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun.

c) orice produs care constă total sau parţial din alte substanţe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete*:

a) tutunul de fumat aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lăţime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lăţime de tăiere mai mare de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în ţigarete.

(5^1) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) şi alin. (4) lit. c), produsele care nu conţin tutun şi care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(6) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două ţigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 ţigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe.

(7) Toţi operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligaţia de a prezenta autorităţii competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 4-a
Produse energetice

ART. 206^16 Produse energetice

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 7-a şi a 9-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secțiunii a 9-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 şi 3811 90 00.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(4^1) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu

excepția celor utilizate drept combustibil pentru navigație, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Norme metodologice

ART. 206^17 Gaz natural

(1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

ART. 206^18 Cărbune, cocs şi lignit

Cărbunele, cocsul şi lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 5-a
Energie electrică

ART. 206^19 Energie electrică

(1) În înțelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile **art. 206^5**, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(5) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 6-a
Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

ART. 206^20 Excepții

(1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată şi produsele cu codurile NC 4401 şi 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea dublă a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procesele electrolitic şi metalurgic se consideră a fi utilizare dublă;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; şi

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea şi condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 7-a
Regimul de antrepozitare

ART. 206^21 Reguli generale

(1) Producția şi transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele şi cocsul.

(3^1) Micii producători de vinuri liniștite prevăzuți la alin. (3) lit. b) au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înşişi tranzacții intracomunitare, aceştia informează autoritățile competente şi respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(7) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(10) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Norme metodologice

ART. 206^22 Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare Comisie.

(1^1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanțelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari şi mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum şi micile distilerii, prevăzute la **art. 206^14** alin. (4), se poate face şi prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1^2) Competențele, componența, precum şi regulamentul de organizare şi funcționare ale comisiilor teritoriale vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conțină informații şi să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile;

d) identitatea şi alte informații cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor şi instalațiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la **art. 206^26**.

g) capacitatea maximă de productie a instalațiilor şi utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru productia produselor accizabile, şi/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de administratorul persoanei juridice care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

h) deținerea autorizației de mediu/autorizației integrate de mediu, eliberată potrivit legislației în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obținerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3^1) În cazul producției de produse energetice, cererea va fi însoțită de un referat care să cuprindă semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum şi domeniul de utilizare al acestora. Referatul va cuprinde şi o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor.

(3^2) Referatele prevăzute la alin. (3^1) se întocmesc de institute/societăți comerciale care au înscris în obiectul de activitate una dintre activitățile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activității ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locații.

(7) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații şi documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală şi de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(8) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatorii prevăzute de legislația în vigoare.

(9) Comisia poate solicita, după caz, participarea la şedințe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum şi a reprezentantului legal al societății comerciale în cauză.

(10) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează în cadrul direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, direcție desemnată prin hotărârea de organizare şi funcționare a ministerului.

(11) În exercitarea atribuțiilor sale, direcția de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale şi teritoriale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice şi, respectiv, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală orice alte informații şi documente pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(12) Dacă în urma analizării documentației anexate la cererea înregistrată direcția de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorității emitente.

Norme metodologice

ART. 206^23 Condiții de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decat limitele

prevăzute în normele metodologice, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate şi de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la **art. 206^21** alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la **art. 206^26.**

g) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

i) persoana juridică nu se află în procedura falimentului sau de lichidare.

(1^1) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), antrepozitarul autorizat pentru producția şi îmbutelierea produsului bere poate utiliza instalațiile de îmbuteliere a acestui produs şi pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare, precum şi locurile aferente operatorilor economici care constituie şi mențin exclusiv stocurile de urgență conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menținerea unui nivel minim de rezerve

de țiței şi de produse petroliere se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor normelor metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^24 Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;

c) adresa antrepozitului fiscal;

d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal şi natura activității;

e) *** Abrogat;

f) nivelul garanției;

g) perioada de valabilitate a autorizației. Perioada de valabilitate este de 3 ani;

h) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse şi asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activității într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizația pentru acel antrepozit fiscal va solicita în scris autorității competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal se prelungeşte până la data soluționării cererii de reautorizare.

Norme metodologice

ART. 206^25 Respingerea cererii de autorizare

(1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

ART. 206^26 Obligațiile antrepozitarului autorizat

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente o garanție pentru producția, transformarea şi deținerea de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum şi o garanție pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile **art. 206^54** şi în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze şi să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma şi procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să țină evidențe exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale, şi să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înştiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin normele metodologice.

(1^1) Se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a) antrepozitarii care dețin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii şi menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 360/2013.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată, revocată sau suspendată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoştința autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producția şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligația de plată

restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.

(5) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^27 Regimul de transfer al autorizației

(1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

ART. 206^28 Anularea, revocarea şi suspendarea autorizației

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. activitatea desfăşurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la **art. 206^26** sau la **art. 206^53** - **206^55**;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevazută în normele metodologice, potrivit prevederilor **art. 206^23** alin. (1) lit. a);

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal şi în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

a^1) pe o perioadă de 1 - 12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la **art. 296^1** alin. (1) lit. c), f, h), i), k), n) - p));

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată şi antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație îşi produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform alin. (7). Aceste prevederi se aplică şi în situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul

termenului de 6 luni fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația şi care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 8-a
Destinatarul înregistrat

ART. 206^29 Destinatarul înregistrat

(1) Destinatarul înregistrat poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris şi codul de accize atribuit de această autoritate.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(3) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidența contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerințele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la **art. 206^3** pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 9-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

ART. 206^30 Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât şi pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;
2. un destinatar înregistrat;
3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul **art. 206^34** alin. (1);

4. un destinatar în sensul **art. 206^56** alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, *locul de import* înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92. Expeditorul înregistrat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de autoritatea competentă.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepția situației prevăzute la **art. 206^29** alin. (4), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a respecta cerințele prevăzute la **art. 206^33** alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice

ART. 206^31 Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) şi (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referință administrativ unic şi îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru de destinație, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevăzut la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă din România înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor **art. 206^30** alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la **art. 206^30** alin. (3), după caz, în condițiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Norme metodologice

ART. 206^32 Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o

deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția ca:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;

2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;

3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme metodologice

ART. 206^33 Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 ori la **art. 206^30** alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinație;

b) să păstreze produsele primite în vederea verificării şi certificării datelor din documentul administrativ electronic de către autoritatea competentă;

c) să înainteze fără întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la **art. 206^56** alin. (1), precum şi termenul de păstrare a produselor accizabile primite sunt prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

(3) Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;

2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autorității competente din statul membru de expediție.

(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediție şi cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^34 Raportul de export

(1) În situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3 şi, după caz, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile

prevăzute la **art. 206^4** alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate şi atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Norme metodologice

ART. 206^35 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

(1) Prin excepție de la prevederile **art. 206^31** alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la **art. 206^31** alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu **art. 206^31** alin. (2).

(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu **art. 206^31** alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile **art. 206^31** alin. (4) şi (5), precum şi cele ale **art. 206^33** şi **206^34** se aplică mutatis mutandis.

(4) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la **art. 206^31** alin. (10) sau la **art. 206^32** prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2) - (5) se aplică *mutatis mutandis*.

Norme metodologice

ART. 206^36 Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație

(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este

disponibil în România, fie în situația prevăzută la **art. 206^35** alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu **art. 206^33** alin. (1) lit. c). Prevederile **art. 206^33** alin. (3) şi (4) se aplică mutatis mutandis

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la **art. 206^35** alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la **art. 206^35** alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu **art. 206^34** alin. (1). Prevederile **art. 206^34** alin. (2) şi (3) se aplică mutatis mutandis.

Norme metodologice

ART. 206^37 Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără a aduce atingere prevederilor **art. 206^36**, raportul de primire prevăzut la **art. 206^33** alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la **art. 206^34** alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7).

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la **art. 206^36**, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la **art. 206^30** alin. (2) lit. b) şi la **art. 206^30** alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru

de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul prevăzut la **art. 206^30** alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conține aceleaşi date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme metodologice

ART. 206^38 Structura şi conținutul mesajelor

(1) Structura şi conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit **art. 206^31** - **art. 206^34** de către persoanele şi autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la **art. 206^35** şi **206^36** sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^39 Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor **art. 206^31** - **206^37**.

(2) Prin acord şi în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente şi regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

ART. 206^40 Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulație de către un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operațiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deține cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoțite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la **art. 206^31** alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

ART. 206^41 Nereguli şi abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu **art. 206^7** alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu **art. 206^7** alin. (1) lit. a) şi nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru şi la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) şi (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație şi pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit **art. 206^7** alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție şi în momentul expedierii produselor accizabile. Face excepție de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu **art. 206^30** alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor **art. 206^54** nu a avut sau nu a putut să aibă cunoştință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a-i permite să aducă

dovada încheierii deplasării, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) şi (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu **art. 206^30** alin. (6), se aplică dispozițiile alin. (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la **art. 206^7** alin. (5) şi (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform **art. 206^30** alin. (7).

SECȚIUNEA a 10-a
Restituiri de accize

ART. 206^42 Restituiri de accize

(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la **art. 206^44** alin. (7), la **art. 206^47** alin. (5) şi la **art. 206^49** alin. (3) şi (4), precum şi a cazurilor prevăzute la **art. 206^58** - **206^60**, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre şi în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau de abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la **art. 206^56** şi **art. 206^58** - **206^60**.

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

(3^1) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România şi care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

(4) Acciza restituită nu poate depăşi suma efectiv plătită.

SECȚIUNEA a 11-a
Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

ART. 206^43 Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:

a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile şi motivele pentru care le deține;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile şi în cantitățile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziționate şi transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România şi pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Norme metodologice

ART. 206^44 Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor **art. 206^47** alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deținere în scopuri comerciale înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta, în conformitate cu **art. 206^43**.

(3) Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor **art. 206^49**, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind

deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la **art. 206^45** alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^45 Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

(1) În situația prevăzută la **art. 206^44** alin. (1), produsele accizabile circulă între România şi alt stat membru sau între alt stat membru şi România, împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul prevăzut la **art. 206^31** alin. (1). Structura şi conținutul documentului de însoțire sunt stabilite de Comisia Europeană.

(2) Persoanele prevăzute la **art. 206^44** alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială şi să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Norme metodologice

ART. 206^46 Documentul de însoțire

(1) Documentul de însoțire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției şi cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire va fi prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^47 Vânzarea la distanță

(1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerințelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinație.

Norme metodologice

ART. 206^48 Distrugeri şi pierderi

(1) În situațiile prevăzute la **art. 206^44** alin. (1) şi la **art. 206^47** alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut

loc. Garanția depusă în temeiul **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau al **art. 206^47** alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile şi condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^49 Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu **art. 206^44** alin. (1) sau cu **art. 206^47** alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu **art. 206^44** alin. (1) sau cu **art. 206^47** alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum şi nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau cu **art. 206^47** alin. (4) lit. a) şi de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul **art. 206^45** alin. (2) lit. a) sau al **art. 206^47** alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul **art. 206^44** alin. (1) sau al **art. 206^48** alin. (1), care nu face obiectul **art. 206^47**, din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

ART. 206^50 Declarații privind achiziții şi livrări intracomunitare

Destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității competente o situație lunară privind achizițiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 12-a
Obligațiile plătitorilor de accize

ART. 206^51 Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1) momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

(4) Livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. a) -e) din antrepozite fiscale ori din locația în care acestea au fost recepționate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, şi valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de aceştia, în decursul lunii precedente.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (7), (8) şi (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

(6) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206^52 Depunerea declarațiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile are obligația de a depune declarația de accize pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (7), (8) şi (9) are obligația de a depune imediat o declarație de accize la autoritatea competentă.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în situațiile prevăzute la **art. 206^7** alin. (1) lit. b) şi c) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă şi, prin derogare de la **art. 206^51**, acciza se plăteşte în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

ART. 206^53 Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^54 Garanții

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile. În situația în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat înregistrează obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, garanția se extinde şi asupra acestora de drept şi fără nicio altă formalitate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

(4) Garanția reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an, potrivit capacităților tehnologice de producție pentru antrepozitul de producție nou-înființat, respectiv 6% din valoarea accizelor aferente tuturor intrărilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an potrivit capacităților de depozitare, pentru antrepozitul fiscal de depozitare nou-înființat. Pentru antrepozitarii autorizați, valoarea garanției se va calcula prin aplicarea procentului de 6% la valoarea accizelor aferente ieşirilor de produse accizabile din ultimul an, iar în cazul antrepozitului fiscal de producție, valoarea garanției nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție. Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanției vor fi prevăzute în normele metodologice.

(4^1) Valoarea garanției nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcție de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(4^2) Valoarea garanției nu poate fi mai mare decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcție de grupa produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(4^3) Valoarea garanției în cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat poate fi redusă la cerere, potrivit criteriilor obiective prevăzute în normele metodologice.

(4^4) Valoarea garanției reduse pentru antrepozitarii autorizați nu poate fi mai mică decât nivelul minim stabilit potrivit alin. (4^1).

(5) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

(6) În cazul expeditorului înregistrat, garanția reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

Norme metodologice

ART. 206^55 Responsabilitățile plătitorilor de accize

(1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol şi celor ale legislației vamale în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație care să conțină informații cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime şi produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite şi materii prime la sfârşitul perioadei de raportare şi cantitatea de produse livrate, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile şi livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârşitul perioadei de raportare, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 13-a
Scutiri la plata accizelor

ART. 206^56 Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România şi de către membrii acestor organizații, în limitele şi în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor **art. 206^31** alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoțite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.

(5) Procedura prevăzută la **art. 206^31** - **206^36** nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la **art. 206^31** - **206^36** se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național şi teritoriul acelui stat membru.

Norme metodologice

ART. 206^57 Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică şi produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terț sau către o țară terță înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie ori un alt document care face dovada destinației finale situate pe un teritoriu terț sau o țară terță.

(5) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)—(3) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206^58 Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la **art. 206^2** lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

h) utilizate în procese de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri ştiințifice.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^59 * Abrogat**

ART. 206^60 Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare şi pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi electricitatea produsă la bordul navelor. Prin ambarcațiune de agrement privată se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării şi mentenanței aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ şi lăcaşuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;
- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;
- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 14-a
Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

ART. 206^61 Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare şi alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Norme metodologice

ART. 206^62 Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206^63 Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Norme metodologice

ART. 206^64 Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61** ;

b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61**;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la **art. 206^61**. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 15-a
Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

ART. 206^65 Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul şi condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrați,

expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizați pentru producția şi depozitarea de tutun prelucrat, inclusiv persoanelor afiliate acestora, a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați şi importatorii autorizați, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat şi importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Norme metodologice

ART. 206^66 Controlul

(1) Toți operatorii economici cu produse accizabile sunt obligați să accepte orice control ce permite autorității competente prevăzute în normele metodologice să se asigure de corectitudinea operațiunilor cu produse accizabile.

(2) Autoritățile competente vor lua măsuri de supraveghere fiscală şi control pentru asigurarea desfăşurării activității autorizate în condițiile legii. Modalitățile şi procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației şi importului produselor supuse accizelor armonizate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206^67 Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Norme metodologice

ART. 206^68 Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităților vamale de import aferente benzinelor şi motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206^69 Condiții de distribuție şi comercializare

(1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(1^1) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice şi să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem angro produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii şi cu îndeplinirea condițiilor stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidența alin. (2) şi (4) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi operatorii înregistrați/destinatarii înregistrați.

(6) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă, conform procedurii şi cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) *** Abrogat.

(8) Operatorii economici distribuitori şi comercianții angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producția de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuți la lit. a), trebuie să fie însoțită de un document comercial în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizației prevăzute la alin. (10) lit. a) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(13) Este interzisă practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza şi taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice

(13^1) Prevederile alin. (13) nu se aplică în următoarele situații:

a) comercializarea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor;

b) comercializarea produselor accizabile pentru care există o cotație internațională sau bursieră.

(13^2) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor şi serviciilor de piață, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la la **art. 206^61**. Prin consumator se înțelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(13^3) În cazul vânzărilor cu preț redus prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de produse accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 206^61 se aplică prevederile alin. (13).

(Punctele 14 – 26 intră în vigoare din 1 august 2012):

(14) Produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate şi colorate potrivit prevederilor alin. (16) – (19).

(15) Sunt exceptate de la prevederile alin. (14) produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare şi cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităților şi procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

b) livrate către sau de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizați în acest sens şi care sunt utilizate pentru încălzire. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

(16) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific *N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi)etil]-4-(fenilazo)anilină.*

(17) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(18) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 echivalent.

(19) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(20) Operaţiunea de marcare şi colorare a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale se face sub supraveghere fiscală.

(21) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la alin. (14) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

(22) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la alin. (17) şi (19), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la alin. (16) şi (18) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operaţiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(23) Este interzisă, cu excepţiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin.(3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(24) Este interzisă marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanţe decât cele precizate la alin. (16) şi (18).

(25) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzut la alin. (16) şi (18).

(26) Pentru produsele energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate şi necolorate, sau marcate şi colorate necorespunzător, precum şi în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligaţiilor ce privesc modalităţile şi procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 207/2012 privind aprobarea modalităţilor şi procedurilor pentru realizarea supravegherii

fiscale a producției, depozitării, circulației şi importului produselor accizabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

ART. 206^70 Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol.

Norme metodologice

ART. 206^71 Scutiri pentru tutun prelucrat

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiințifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice

Norme metodologice

Art. 206^72. Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului

(1) Circulația produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului şi care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizați şi numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art. 155 şi sub supraveghere fiscală.

CAP. 2
Alte produse accizabile

ART. 207 Sfera de aplicare

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 şi 0901 12 00;

b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile NC 0901 21 00, 0901 22 00 şi 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 şi 2101 12;

d) berea/baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice prevăzută la **art. 206^10**, la care ponderea gradelor Plato provenite din malț, cereale malțificabile şi/sau nemalțificabile este mai mică de 30% din numărul total de grade Plato;

e) băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la **art. 206^12**, la care ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mică de 50%;

f) bijuterii din aur şi/sau din platină cu codul NC 7113 19 00, cu excepția verighetelor;

g) confecții din blănuri naturale, cu codurile NC: 4303 10 10 şi 4303 10 90;

h) iahturi şi alte nave şi ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement, cu codurile NC: 8903 91, 8903 92 şi 8903 99, cu excepția celor destinate utilizării în sportul de performanță;

i) autoturisme şi autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate, cu codurile NC: 8703 23, 8703 24 şi 8703 33, a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm3, cu excepția celor încadrate în categoria vehiculelor istorice definite conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările şi completările ulterioare;

j) arme, altele decât cele cu destinație militară sau de tir sportiv, cu codurile NC: 9302 00 00, 9303, 9304 00 00;

k) muniție pentru armele prevăzute la lit. j), cu codurile NC: 9306 21, 9306 29, 9306 30;

l) motoare cu puterea de peste 100 CP, destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcațiuni pentru agrement, cu codurile NC: 8407 21, 8407 29 00 şi 8408 10.

ART. 208 Nivelul şi calculul accizei

(1) Nivelul accizelor pentru produsele de la **art. 207** este prevăzut în **anexa nr. 2**, care face parte integrantă din prezentul titlu, şi se aplică începând cu 1 ianuarie 2015. Pentru anii următori, nivelul accizelor nearmonizate aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul actualizat conform regulilor prevăzute la **art. 176** alin. (1^1) şi (1^2).

(2) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. a)-c) şi f)-l), accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse, comercializate, importate sau achiziționate intracomunitar, după caz. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziționate intracomunitar, accizele se datorează şi se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri. ***Norme metodologice***

(3) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) se aplică suplimentar celor prevăzute în **anexa nr. 1** de la titlul VII «Accize şi alte taxe speciale».

ART. 209 Plătitori de accize

(1) Plătitorii de accize sunt:

a) operatorii economici care produc şi comercializează, achiziționează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. a)-c), f)-i) şi l);

a^1) operatorii economici care comercializează către deținătorul final armele, respectiv către persoana fizică sau juridică care prezintă autorizația de procurare a armei,

indiferent dacă acestea sunt achiziționate intracomunitar, importate sau produse în România, în cazul armelor prevăzute la art. 207 lit. j);

a^2) operatorii economici care comercializează către deținătorul final muniția, respectiv către persoana fizică sau juridică ce prezintă permisul de portarmă, indiferent dacă aceasta este achiziționată intracomunitar, importată sau produsă în România, în cazul muniției prevăzute la art. 207 lit. k);

b) persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. h)-l).

(2) Plătitorii de accize pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) sunt antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, operatorii economici care achiziționează astfel de produse din teritoriul comunitar ori care importă astfel de produse.

(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. a)-c), f)-i) şi l) au obligația ca, înainte de primirea produselor, să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice, şi să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în cuantumul şi în condițiile stabilite în normele metodologice;

b) să țină evidența livrărilor de astfel de produse;

c) să prezinte produsele la cererea organelor de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocurilor din partea organelor de control.

Nu se supun acestor cerințe antrepozitarii autorizați şi destinatarii înregistrați care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. d) - e) şi nici operatorii economici care achiziționează produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l) pentru uzul propriu.

(4) În sensul alin. (1) lit. a), plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 207 lit. a)-c) şi f)-l) sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă şi care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terți, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.

(5) În cazul unui operator economic care nu are domiciliul fiscal în România şi intenționează să desfăşoare activități economice cu produse accizabile prevăzute la art. 207, pentru care are obligația plății accizelor în România, acesta va desemna un reprezentant fiscal stabilit în România, pentru a îndeplini obligațiile care îi revin potrivit prezentului capitol.

Norme metodologice

ART. 210 Scutiri

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate de către plătitorii de accize:

a) la rezerva de stat şi la rezerva de mobilizare, pe perioada cât au acest regim;

b) către beneficiarii scutirilor generale prevăzute la art. 206^56.

Normele privind acordarea scutirilor prevăzute la lit. b) se vor aproba prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceştia din alte state membre ori din import pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

(3) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat şi operatorii economici, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) şi f) - l), achiziționate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt livrate către un alt stat membru, sunt exportate ori sunt returnate furnizorilor.

(4) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. a) - e) retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic. *(în vigoare din 1 septembrie 2013)*

(5) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e), care ulterior sunt exportate ori livrate într-un alt stat membru, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.

(6) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) - (5) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 211 Exigibilitatea

Momentul exigibilității accizei intervine:

a) la momentul recepționării pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)-c), f)-i) şi l) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de operatori economici;

b) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)-c), f)-i) şi l) provenite din operațiuni de import efectuate de operatori economici;

c) la momentul eliberării pentru consum, în conformitate cu prevederile art. 206^7, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) şi e);

d) la momentul vânzării pe piața internă, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. f)-i) şi l) provenite din producția internă, iar în cazul produselor prevăzute la art. 207 lit. j) şi k) la data efectuării primei vânzări pe piața internă către persoana deținător final, moment atestat prin data facturii şi/sau data bonului fiscal, emise de vânzător, indiferent dacă produsele provin din achiziții intracomunitare, import sau producție internă;

e) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. h), i) şi l) provenite din operațiuni de import efectuate de persoane fizice, respectiv înainte de efectuarea primei înmatriculări în România, în cazul produselor prevăzute la art. 207 lit. h) şi i) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de persoane fizice. În scopul înmatriculării navelor sau autovehiculelor prevăzute la art. 207 lit. h) şi i) se prezintă organelor competente:

1. declarația vamală care atestă efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în cazul navelor sau autovehiculelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul navelor sau autovehiculelor achiziționate intracomunitar. Modelul şi conținutul certificatului se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

f) la data documentului comercial care atestă achiziția intracomunitară a produselor prevăzute la art. 207 lit. k) şi l) în cazul în care achiziția intracomunitară este efectuată de o persoană fizică;

g) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. j) şi k) provenite din operațiuni de import efectuate de persoane fizice. Momentul exigibilității accizelor în cazul armelor prevăzute la art. 207 lit. j) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de persoane fizice intervine înainte de înscrierea armei în documentul care atestă dreptul de deținere a armei sau, după caz, de port şi de folosință a armei, conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor şi al munițiilor, republicată, cu modificările ulterioare. În scopul înscrierii armei în documentul care atestă dreptul de deținere a armei sau, după caz, de port şi de folosință a armei se prezintă organelor competente:

1. declarația vamală care atestă efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în cazul armelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul armelor achiziționate intracomunitar. Modelul şi conținutul certificatului se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 212 Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate

În cazul produselor provenite din operațiuni de import efectuate de un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru, acesta are obligația de a depune la autoritatea vamală declarația de import pentru TVA şi accize. Exigibilitatea accizei intervine la data înregistrării declarației de import pentru TVA şi accize.

ART. 213 Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru situațiile prevăzute la **art. 211** lit. a), c), d) şi f), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care intervine exigibilitatea accizelor.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 211 lit. b), e) şi g), plata accizelor se face la data exigibilității accizelor.

(3) Pentru produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e), provenite din operațiuni de import, plata accizelor se face la momentul efectuării formalităților vamale de punere în liberă circulație.

ART. 214 Declarațiile de accize

(1) Orice operator economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă de către operatorii economici plătitori până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(3) Operatorii economici care achiziționează intracomunitar sau din import produsele prevăzute la art. 207 lit. a)-c), f)-i) şi l) pentru uzul propriu, precum şi persoanele fizice care efectuează achiziții intracomunitare de produse prevăzute la art. 207 lit. h)-l) depun o declarație de accize la autoritatea competentă până la data prevăzută pentru plata acestor accize, numai atunci când datorează accize. Modelul declarației se reglementează prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAP. 2^1
Taxe speciale pentru autoturisme şi autovehicule

ART. 214^1 - 214^3 *** Abrogate

CAP. 3
Impozitul la țițeiul din producția internă

ART. 215 Dispoziții generale

(1) Pentru țițeiul din producția internă, operatorii economici autorizați, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Impozitul datorat pentru țiței este de 18,95 lei/tonă şi se aplică începând cu 1 ianuarie 2015. Acest nivel se actualizează anual conform regulilor prevăzute la **art. 176** alin. (1^1) şi (1^2).

(3) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumei fixe prevăzute la alin. (2) asupra cantităților livrate.

(4) Momentul exigibilității impozitului la țițeiul din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Norme metodologice

ART. 216 Scutiri

Sunt scutite de plata acestor impozite cantitățile de țiței şi gaze naturale din producția internă, exportate direct de agenții economici producători.

ART. 217 Declarațiile de impozit

(1) Orice operator economic, plătitor de impozit la țițeiul din producția internă, are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declarația de impozit se depune la autoritatea fiscală competentă de către operatorii economici plătitori, până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAP. 4
Dispoziții comune

ART. 218 *** Abrogat

ART. 219 Obligațiile plătitorilor

(1) Operatorii economici plătitori de accize şi de impozit la țițeiul din producția internă sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispozițiilor legale în materie.

(2) Operatorii economici au obligația să calculeze accizele şi impozitul la țițeiul din producția internă, după caz, să le evidențieze distinct în factură şi să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului şi vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor şi a impozitului la țițeiul din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme, şi să depună anual deconturile privind accizele şi impozitul la țițeiul din producția internă, conform dispozițiilor legale privind obligațiile de plată, la bugetul de stat, până la data de **30 aprilie** a anului următor celui de raportare.

Norme metodologice

ART. 220 Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile se vor face integral prin unități bancare.

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul statului;

c) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plății accizelor la bugetul de stat.

Norme metodologice

ART. 220^1 Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante

(1) Produsele accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

CAP. 5
Dispoziții tranzitorii şi derogări

ART. 220^2 Acciza minimă pentru țigarete

Acciza minimă pentru țigarete, în vigoare la data de 31 decembrie 2006, stabilită potrivit prevederilor **art. 177**, se va aplica până la data de 15 ianuarie 2007.

ART. 221 * Abrogat**

ART. 221^1 Derogare pentru autoturisme

Prin derogare de la prevederile **art. 214^2**, pentru autoturismele şi alte bunuri supuse accizelor, introduse în România pe baza unor contracte de leasing, inițiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu, şi a căror încheiere se va realiza după această dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcție de nivelul accizelor în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing.

Norme metodologice

ART. 221^2 * Abrogat**

CAP.6
Contravenții şi sancțiuni

ART. 221^3 Contravenții şi sancțiuni

(1) Constituie contravenții şi se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege sau depunerea cu date incomplete ori nereale a situațiilor de raportare reglementate în prezentul titlu;

b) neanunțarea autorității competente în termenul legal, potrivit prezentului titlu, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

c) schimbarea destinației produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege;

d) refuzul operatorilor economici de a prelua şi de a distruge cantitățile confiscate de tutun prelucrat, în condițiile prevăzute în prezentul titlu;

e) nerestituirea în vederea distrugerii a marcajelor neutilizate în termenul prevăzut în prezentul titlu unității specializate pentru tipărirea acestora;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la **art. 206^26** alin. (1) lit. f) şi i).

(2) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu prezentul titlu;

b) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la **art. 296^1** alin. (1) lit. l) din titlul IX^1;

c) practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza şi taxa pe valoarea adăugată, dacă fapta nu a fost săvârşită astfel încât să constituie infracțiune;

c^1) nerespectarea prevederilor de la **art. 206^69** alin. (13^2) şi (13^3), dacă fapta nu a fost săvârşită astfel încât să constituie infracțiune;

d) neînscrierea distinctă în facturi şi în avize de însoțire a valorii accizelor sau a impozitului la țițeiul din producția internă, în cazurile prevăzute în prezentul titlu;

e) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute în prezentul titlu;

f) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile, ca persoane juridice ce desfăşoară operațiuni cu produse accizabile, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu;

g) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției şi a concentrației alcoolice pentru alcool etilic şi distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în prezentul titlu;

h) nesesizarea autorității competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate de către aceasta;

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim prevăzut în prezentul titlu ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție;

j) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute în prezentul titlu;

k) comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum;

l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic;

m) denaturarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice cu nerespectarea condițiilor şi procedurilor prevăzute în prezentul titlu;

n) comercializarea în vrac, pe piața națională, a alcoolului sanitar;

n^1) utilizarea alcoolului scutit de la plata accizelor într-un alt scop decât cel pentru care a fost acordată scutirea;

o) circulația şi comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat şi a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în prezentul titlu;

p) nerespectarea procedurii privind sigilarea şi desigilarea instalațiilor de fabricație a alcoolului şi distilatelor, prevăzută în prezentul titlu;

q) vânzarea țigaretelor de către orice persoană la un preț ce depăşeşte prețul de vânzare cu amănuntul declarat;

q^1) vânzarea de țigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preț mai mic decât prețul de vânzare cu amănuntul declarat;

r) vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat prețuri de vânzare cu amănuntul;

s) desfăşurarea activităților de distribuție şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat cu nerespectarea obligațiilor şi condițiilor prevăzute în prezentul titlu;

ş) desfăşurarea activităților de comercializare în sistem angro şi/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - cu nerespectarea obligațiilor prevăzute în acest sens în prezentul titlu;

t) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor produse energetice decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor şi motorinelor, petrolului lampant, precum şi a biocombustibililor, care corespund standardelor naționale de calitate;

ț) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a fost revocată sau anulată, fără notificarea autorității competente cu privire la virarea accizelor la bugetul de stat;

u) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute de lege;

v) achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfăşoară activități de distribuție şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - şi care nu respectă condițiile sau obligațiile prevăzute la **art. 206^69** alin. (2) şi (4) din prezentul titlu, după caz;

w) deținerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea cerințelor prevăzute în prezentul titlu, a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru.

x) producerea de vinuri liniştite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniştite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială.

y) întocmirea studiilor prevăzute la **art. 206^7** alin. (6^1) lit. c) sau a referatelor prevăzute la art. 206^22 alin. (3^1) cu date inexacte ori incorecte şi care au influențe fiscale, dacă fapta nu a fost săvârşită astfel încât să constituie infracțiune.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), c), c^1), e), i), j), k), l), m), n), o), r), s), ş), t), ț), u) şi w);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor şi mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la lit. i);

c) suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1 - 3 luni, în cazul comercianților în sistem angro şi/sau en detail, pentru situațiile prevăzute la lit. b), s), ş) şi t);

d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la lit. h), n), o) şi p).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) şi alin. (2) lit. g), h), m), n), o) şi p).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) şi f), precum şi la alin. (2) lit. u).

ART. 221^4 Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea şi sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit **art. 221^3** se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate, cu excepția sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la **art. 221^3** se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la **art. 221^3**, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

ART. 221^5 Dispoziții aplicabile

Contravențiilor prevăzute la **art. 221^3** le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

ANEXA 1 la titlul VII din Codul fiscal

Nr. crt.	**Denumirea produsului sau a grupei de produse**	**U.M.**	**Acciza (lei/U.M.)**
0	1	2	3
	Alcool şi băuturi alcoolice		
1	Bere, din care:	hl/1 grad Plato*1)	3,90
	1.1. Bere produsă de producătorii independenți a căror producție anuală nu		2,24

	depăşeşte 200 mii hl		
2	Vinuri	hl de produs	
	2.1. Vinuri liniştite		0,00
	2.2. Vinuri spumoase		161,33
3	Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	hl de produs	0,00
	3.1. liniştite, din care:		47,38
	3.1.1. cidru de mere şi de pere cu codurile NC 2206 00 51 şi NC 2206 00 81		0,00
	3.1.2. hidromel cu codurile NC 2206 00 59 şi NC 2206 00 89 obținut prin fermentarea unei soluții de miere în apă		0,00
	3.2. spumoase		213,21
4	Produse intermediare	hl de produs	781,77
5	Alcool etilic, din care:	hl de alcool	4.738,01
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		2.250,56
	Tutun prelucrat		
6	Țigarete	1.000 țigarete	412,02
7	Țigări şi țigări de foi	1.000 bucăți	303,23
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	383,78
9	Alte tutunuri de fumat	kg	383,78
	Produse energetice		
10	Benzină cu plumb	tonă	3.022,43
		1.000 litri	2.327,27
11	Benzină fără plumb	tonă	2.643,39
		1.000 litri	2.035,40
12	Motorină	tonă	2.245,11
		1.000 litri	1.897,08
13	Păcură	1.000 kg	
	13.1. utilizată în scop comercial		71,07
	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07
14	Gaz petrolier lichefiat	1.000 kg	
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		607,70
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76
	14.3. utilizat în consum casnic*3)		0,00
15	Gaz natural	GJ	
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		
	15.2.1. în scop comercial		0,81
	15.2.2. în scop necomercial		1,52
16	Petrol lampant (kerosen)*4)		
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	2.640,92
		1.000 litri	2.112,73
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	2.226,35
		1.000 litri	1.781,07
17	Cărbune şi cocs	GJ	
	17.1. utilizat în scopuri comerciale		0,71

	17.2. utilizat în scopuri necomerciale		1,42
18	Electricitate	Mwh	
	18.1. Electricitate utilizată în scop comercial		2,37
	18.2. Electricitate utilizată în scop necomercial		4,74

*1) Gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4 °C.

*2) Hl de alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20 °C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

*3) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

*4) Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice nu se accizează.

ANEXA 2 la titlul VII din Codul fiscal

(în vigoare din 1 septembrie 2013)

Nr. ccrt.	**Denumirea produsului sau a grupei de produse**	**U/M**	**Acciza (lei/U.M.)**
0	1	2	3
1	Cafea verde	tonă	724,92
2	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	tonă	1.066,05
3	Cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă	tonă	4.264,21
4	Bere/baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice	hl de produs	47,38
5	Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	hl de produs	118,45
6	Bijuterii din aur şi/sau din platină, cu excepția verighetelor		
6.1	Bijuterii din aur de până la 14 K inclusiv	gram	4,74
6.2	Bijuterii din aur de peste 14 K	gram	9,48
6.3	Bijuterii din platină sau combinate cu aur de 14 K sau aur de peste 14 K	gram	9,48
7	Confecții din blănuri naturale:		
7.1	Cu valoare unitară între 2.400 lei - 7.100 lei	buc.	236,90
7.2	Cu valoare unitară între 7.101 lei - 14.200 lei	buc.	947,60
7.3	Cu valoare unitară între 14.201 lei - 21.300 lei	buc.	2.132,11
7.4	Cu valoare unitară între 21.301 lei - 28.400 lei	buc.	3.553,51
7.5	Cu valoare unitară peste 28.400 lei	buc.	5.685,62
8	Autoturisme şi autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3000 cm^3	cm^3	4,74

9	Arme, altele decât cele cu destinație militară sau de tir sportiv		
9.1	Cu valoare unitară până la 2.400 lei, inclusiv	buc.	236,90
9.2	Cu valoare unitară între 2.401 lei - 9.400 lei	buc.	710,70
9.3	Cu valoare unitară între 9.401 lei - 14.200 lei	buc.	1.895,21
9.4	Cu valoare unitară între 14.201 lei - 18.900 lei	buc.	3.316,61
9.5	Cu valoare unitară între 18.901 lei - 23.700 lei	buc.	4.264,21
9.6	Cu valoare unitară între 23.701 lei - 28.400 lei	buc.	5.211,82
9.7	Cu valoare unitară peste 28.400 lei	buc.	7.107,02
10	Cartuşe cu glonț utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9:		
10.1	Cu valoare unitară de până la 3,00 lei	buc.	0,47
10.2	Cu valoare unitară cuprinsă între 3,01 lei şi 10,00 lei	buc.	0,95
10.3	Cu valoare unitară peste 10,00 lei	buc.	1,90
11	Alte tipuri de muniție utilizate pentru armele prevăzute la nr. crt. 9	buc.	0,47
12	Iahturi şi alte nave şi ambarcațiuni cu sau fără motor pentru agrement		
12.1	Nave cu vele care au lungime egală sau mai mare de 8 m	metru liniar din lungimea navei	2.369,01
12.2	Nave cu motor peste 100 CP*)	CP	47,38
13	Motoare cu puterea de peste 100 CP destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcațiuni pentru agrement	CP	47,38

*) Această acciză nu se percepe pentru navele cu vele care sunt echipate cu motor.

ANEXA 3 *** Abrogat.

ANEXA 4 *** Abrogat

ANEXA 4.1 *** Abrogat

ANEXA 5 *** Abrogat

ANEXA 6 *** Abrogat

TITLUL VIII

Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului şi circulației unor produse accizabile

ART. 222 – 246 * Abrogat**

TITLUL IX

Impozite şi taxe locale

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 247 Definiții

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

b) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului;

c) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidența primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire.

Norme metodologice

ART. 248 Impozite şi taxe locale

Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;
i) alte taxe locale.
Norme metodologice

CAP. 2
Impozitul şi taxa pe clădiri

ART. 249 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Norme metodologice

ART. 250 Scutiri

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, altele decât cele desfăşurate în relație cu persoane juridice de drept public;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcaşuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților şi instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, stațiilor şi posturilor de transformare, precum şi stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

7^1. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, ştiințifice şi tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare şi de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora şi turnurile de extracție;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activități social-umanitare de către asociații, fundații şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

20. clădirile care aparțin organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10 - 13 se aplică pentru perioada pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfăşurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ - lei/mp -	
	Clădire cu instalație electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire (condiții cumulative)	Clădire fără instalație electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	114	102

D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință şi suprafețele scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depăşeşte 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor

alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceştia.

(8^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică şi stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum şi, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creşterea performanței energetice şi a calității arhitectural-ambientale şi funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii creşte cu cel puțin 25% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice

Notă: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) au fost actualizate astfel:

CAPITOLUL II **Impozitul şi taxa pe clădiri**		
VALORILE IMPOZABILE **pe metru pătrat de suprafață construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice** **ART. 251 alin. (3)**		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m^2 -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	935	555
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	254	159
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	159	143

D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	95	63
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

(1) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300% pentru a treia clădire şi următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(3) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, aşa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice

ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta

are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15% .

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(5^1) În cazul clădirilor care aparțin persoanelor juridice care aplică Standardele internaționale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al administrației publice locale.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între:

a) 10% şi 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;

b) 30% şi 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință **.**

(6^1) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinație turistică ce nu funcționează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizație de construire în perioada de valabilitate, dacă au început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizației de construire.

Norme metodologice

ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândeşte, construieşte sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățeşte, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(6^1) Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(7) *** Abrogat.

(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafața construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți şi acoperiş. Procesul-verbal de recepție se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafața construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(9) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

Norme metodologice

ART. 255 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Norme metodologice

CAP. 3
Impozitul şi taxa pe teren

ART. 256 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabileşte taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

Norme metodologice

ART. 257 Scutiri

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar şi universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi stațiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru şi publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi şi Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, ştiințifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la **art. 250** alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice;

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 258 Calculul impozitului

(1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătraţi de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel (*actualizare conform HG 956/2009*):

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi					
	- lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Păşune	18	16	13	11
3.	Fâneaţă	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadă	46	40	30	24
6.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00

III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5^1) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3) - (5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5^2) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la **art. 251** alin. (5) (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona Categoria de folosință	A	B	C	D
1.	Teren cu construcții	27	24	22	19
2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Păşune	24	22	19	17
4.	Fâneață	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecție	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la **art. 293**, sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât şi al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate şi situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului şi a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 258 alin. (2), art. 258 alin. (4) şi art. 258 alin. (6) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL III

Impozitul şi taxa pe teren

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în intravilan - Terenuri cu construcții

Art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	10353	8597	7553	6545	889	711
B	8597	6499	5269	4447	711	534
C	6499	4447	3335	2113	534	355
D	4447	2113	1763	1230	348	178

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții -

Art. 258 alin. (4)

- lei/ha -

Nr. crt.	Categoria de folosință \ Zona	A	B	C	D
1.	Teren arabil	28	21	19	15
2.	Pășune	21	19	15	13
3.	Fâneață	21	19	15	13
4.	Vie	46	35	28	19
5.	Livadă	53	46	35	28
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	28	21	19	15
7.	Teren cu ape	15	13	8	x
8.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Impozitul/Taxa pe terenurile amplasate în extravilan

Art. 258 alin. (6)

- lei/ha -

Nr. \ Zona	A	B	C	D

crt.	Categoria de folosinţă				
1.	Teren cu construcţii	31	28	26	22
2.	Teren arabil	50	48	45	42
3.	Păşune	28	26	22	20
4.	Fâneaţă	28	26	22	20
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55	53	50	48
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56	53	50	48
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	16	14	12	8
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6	5	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	34	31	28	26
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x"

Norme metodologice

ART. 259 Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operaţiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de poziţie şi categorie de folosinţă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localităţi, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localităţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândeşte teren are obligaţia de a depune o declaraţie privind achiziţia terenului la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziţiei.

(6^1) *** Abrogat.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice

ART. 260 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

Norme metodologice

CAP. 4
Taxa asupra mijloacelor de transport

ART. 261 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plăteşte la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

(5) Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înțelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfă. După prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înțelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfă și pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Norme metodologice

ART. 262 Scutiri

Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataş şi mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Norme metodologice

ART. 263 Calculul taxei

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	**Mijloace de transport cu tracțiune mecanică**	
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cmc sau fracțiune din aceasta)		
1	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc inclusiv	8
2	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc şi 2000 cmc inclusiv	18
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc şi 2600 cmc inclusiv	72
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc şi 3000 cmc inclusiv	144
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
6	Autobuze, autocare, microbuze	24
7	Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1.	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei / 200 cmc
1.1.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4800 cmc	2-4
1.2.	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4800 cmc	4-6
2.	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150 lei/an

(3) În cazul unui ataş, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impoz (în lei /
			Ax(e) motor(oare) cu sistem d suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute
I	două axe		
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0
	2	Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	133
	3	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	367
	4	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	517
	5	Masa de cel puțin 18 tone	517
II	3 axe		
	1	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	133
	2	Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	231
	3	Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	474
	4	Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	615
	5	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	947
	6	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	947
	7	Masa de cel puțin 26 tone	947
III	4 axe		
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	615
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	623
	3	Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	973
	4	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1545
	5	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1545
	6	Masa de cel puțin 32 tone	1545

(5) În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

*(Conform art. VI din OUG. 125/2011: Pentru anul 2012, nivelul impozitelor prevăzute la **art. 263** alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.)*

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă		Impoz (în lei /
			Ax(e) motor(oare) cu sistem d suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute
I	două axe		
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0
	2	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0
	3	Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0
	4	Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	60

	5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	137
	6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	320
	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	747
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	747
	9	Masa de cel puțin 28 tone	747
II	2 + 2 axe		
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	128
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	299
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	491
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	721
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	871
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1429
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1984
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1984
	9	Masa de cel puțin 38 tone	1984
III	2 + 3 axe		
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1579
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2197
	3	Masa de cel puțin 40 tone	2197
IV	3 + 2 axe		
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1395
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 44 tone	1937
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2679
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2679
V	3 + 3 axe		
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	794
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	960
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1434
	4	Masa de cel puțin 44 tone	1434

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor *(actualizare conform HG 956/2009)*:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la 1 tonă inclusiv	8
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor *(actualizare conform HG 956/2009)*:

Mijloc de transport	Impozit - lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	18
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48

3. Bărci cu motor	181
4. Nave de sport şi agrement*)	Între 0 şi 964
5. Scutere de apă	181
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	157
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone şi până la 3.000 de tone inclusiv	241
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Norme metodologice

NOTA:

***)** Prin Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 au fost actualizate nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013.

În anexa la această hotărâre se prevede că:

- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (2) se mențin valorile stabilite prin Legea nr. 209/2012;
- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (4) se mențin valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011;
- pentru impozitele prevăzute la art. 263 alin. (5) se mențin valorile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011.

Conform notelor *1), *2) şi *3) din anexa la această hotărâre, aceste impozite nu au fost indexate deoarece de la data adoptării lor au trecut mai puțin de 3 ani.

Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 263 alin. (6) şi art. 263 alin. (7) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 263 alin. (6)

Remorci, semiremorci sau rulote

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la o tonă, inclusiv	9
b) Peste o tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d) Peste 5 tone	64

Art. 263 alin. (7) **Mijloace de transport pe apă**	
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport şi agrement	Între 0 şi 1119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP şi până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP şi până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracţiune din acesta	182
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone şi până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

ART. 264 Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândeşte/înstrăinează un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

(5) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 265 Plata taxei

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiaşi unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Norme metodologice

CAP. 5
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizațiilor

ART. 266 Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire şi a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	
a) până la 150 m^2 inclusiv	4 - 5
b) între 151 şi 250 m^2 inclusiv	5 - 6
c) între 251 şi 500 m^2 inclusiv	6 - 8
d) între 501 şi 750 m^2 inclusiv	8 - 10
e) între 751 şi 1.000 m^2 inclusiv	10 - 12
f) peste 1.000 m^2	12 + 0,01 lei/m^2 pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1.000 m^2

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp de suprafață ocupată de construcție. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile şi în spațiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp afectat. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri şi branşamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 11 lei inclusiv pentru fiecare racord. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul

consiliului județean se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 13 lei inclusiv pentru fiecare racord. (*actualizare conform HG 956/2009*)

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 8 lei inclusiv inclusiv. (*actualizare conform HG 956/2009*).

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform **art. 251**.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 267 alin. (1), art. 267 alin. (4), art. 267 alin. (7), art. 267 alin. (11), art. 267 alin. (12) şi art. 267 alin. (13) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL V **Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizațiilor**	
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -
Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	
a) până la 150 m^2, inclusiv	5 - 6
b) între 151 şi 250 m^2, inclusiv	6 - 7
c) între 251 şi 500 m^2, inclusiv	7 - 9
d) între 501 şi 750 m^2, inclusiv	9 - 12
e) între 751 şi 1000 m^2, inclusiv	12 - 14
f) peste 100 m^2	14 + 0,01 lei/m^2, pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1000 m^2
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări	Între 0 şi 8 lei, inclusiv pentru fiecare m^2 afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spații de	Între 0 şi 8 lei, inclusiv, pentru fiecare m^2 de suprafață ocupată

expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor	de construcţie
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu	Între 0 şi 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean	Între 0 şi 15 lei, inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă	Între 0 şi 9 lei, inclusiv"

ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local: în mediul rural, între 0 şi 13 lei inclusiv; în mediul urban, între 0 şi 69 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009).*

(1^1) Autorizaţiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este între 0 şi 17 lei inclusiv (actualizare conform HG 956/2009).

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local şi este între 0 şi 28 lei inclusiv pentru fiecare mp sau fracţiune de mp *(actualizare conform HG 956/2009).*

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este între 0 şi 69 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009).*

(5) Comercianţii a căror activitate se desfăşoară potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante şi 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, stabilită de către consiliile locale între 0 şi 3615 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009)*. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 268 alin. (1), art. 268 alin. (2), art. 268 alin. (3), art. 268 alin. (4) şi art. 268 alin. (5) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL V **Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor**		
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice	1. în mediul rural	Între 0 şi 15 lei, inclusiv
	2. în mediul urban	Între 0 şi 80 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare		Între 0 şi 20 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale		Între 0 şi 32 lei, inclusiv, pentru fiecare m^2 sau fracţiune de m^2
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător		Între 0 şi 80 lei, inclusiv
Art. 268 alin. (5) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică		Între 0 şi 4195 lei, inclusiv"

ART. 269 Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru lăcaş de cult sau construcţie anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

e) autorizaţie de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice

CAP. 6
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(1^1) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi Internet.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(4) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3% .

(5) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

ART. 271 Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența **art. 270**, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă. La nivelul municipiului București, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este între 0 şi 28 lei; *(actualizare conform HG 956/2009).*

b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este între 0 şi 20 lei *(actualizare conform HG 956/2009)*.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 271 alin. (2) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL VI **Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate**		
Art. 271 alin. (2)	**Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate:** - lei/m^2 sau fracţiune de m^2 -	
	a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	Între 0 şi 32, inclusiv
	b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate	Între 0 şi 23, inclusiv"

ART. 272 Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la **art. 270** fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

CAP. 7
Impozitul pe spectacole

ART. 273 Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme metodologice

ART. 274 Calculul impozitului

(1) Cu excepțiile prevăzute la **art. 275**, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5% .

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agenția Națională pentru Sport.

Norme metodologice

ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este între 0 şi 2 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009);*

b) în cazul discotecilor, suma este 0 şi 3 lei inclusiv *(actualizare conform HG 956/2009);*

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012, valorile impozabile prevăzute la art. 275 alin. (2) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL VII Impozitul pe spectacole		
Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistică sau activitatea distractivă: - lei/ m2 -	
	a) în cazul videotecilor	Între 0 şi 2, inclusiv
	b) în cazul discotecilor	Între 0 şi 3, inclusiv"

ART. 276 Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice

ART. 277 Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației şi plata la timp a impozitului.

Norme metodologice

CAP. 8
Taxa hotelieră

ART. 278 Reguli generale

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru şederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice

ART. 279 Calculul taxei

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Pentru şederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tariful de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de şedere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice

ART. 280 Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studenții;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b) - g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b) - g).

Norme metodologice

ART. 281 Plata taxei

(1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 9
Taxe speciale

ART. 282 Taxe speciale

(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcționare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport şi distribuție a energiei electrice şi a gazelor naturale.

Norme metodologice

CAP. 10
Alte taxe locale

ART. 283 Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea*).

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător*).

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate*).

(3^1) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei şi poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăşi 20% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuințe şi locuințelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuție a proprietarilor, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la **art. 283** alin. (1), **art. 283** alin. (2) şi **art. 283** alin. (3) au fost actualizate astfel:

		Nivelurile indexate pentru anul 2005, rol/ron	Nivelurile indexate pentru anul 2006
art. 283 alin. (1)	Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
art. 283 alin. (2)	Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
art. 283 alin. (3)	Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an şi 321.000 lei/an inclusiv, între 0 lei/an şi 3,21 lei/an inclusiv	între 0 lei/an şi 34 lei/an inclusiv

Norme metodologice

ART. 283^1 Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice şi juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele şi taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie. (în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)

CAP. 11
Facilități comune

ART. 284 Facilități pentru persoane fizice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe prevăzute la **art. 282** şi **art. 283** nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război şi văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren şi taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfăşurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică terenului aferent clădirii utilizate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b), alin. (2) şi alin. (4).

(7^1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) şi (2).

(7^2) Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale, precum şi de la plata impozitului corespunzător pentru terenurile arabile, fânețe şi păduri, în suprafață de până la 5 ha, se aplică pentru veteranii de război, văduvele de război şi văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent şi stimularea economisirii

energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe prevăzute la **art. 282** şi **art. 283** se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni şi în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea şi a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, din extravilan, se reduc la jumătate.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Norme metodologice

ART. 285 Facilități pentru persoanele juridice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe locale precizate la **art. 282** şi **art. 283** nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării şi Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta şi ajuta instituții de cultură națională, precum şi de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare şi reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

(2 Impozitul pe clădiri şi impozitul pe terenurile acestora se reduc cu 50% pentru acele imobile situate pe litoralul Mării Negre deținute de persoane juridice şi care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată de minimum 6 luni în cursul unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperațiile de consum sau meşteşugăreşti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Norme metodologice

ART. 285^1 Scutiri şi facilități pentru persoanele juridice

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Norme metodologice

ART. 286 Scutiri şi facilități stabilite de consiliile locale

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de şomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(4^1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren pentru proprietarii de terenuri degradate sau poluate neincluse în perimetrul de ameliorare, la

solicitarea acestora, cu avizul favorabil al Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi al Ministerului Mediului şi Schimbărilor Climatice.

(4^2) Avizul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi al Ministerului Mediului şi Schimbărilor Climatice se solicită după depunerea documentelor justificative de către proprietarii terenurilor şi are ca scop identificarea terenurilor degradate sau poluate neincluse în perimetrul de ameliorare, precum şi delimitarea acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(5^1) Scutirea de la plata impozitului pe teren prevăzută la alin. (4^1) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care au fost obținute avizele favorabile potrivit alin. (4^2).

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională şi în condițiile îndeplinirii dispozițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

(7) *** Abrogat.

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuințe şi ai imobilelor care au executat lucrări de intervenție pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxei pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.

Norme metodologice

CAP. 12
Alte dispoziții comune

ART. 287 Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul

titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la **art. 295** alin. (11) lit. c) și d).

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 20% față de nivelurile aprobate prin hotărâre a Guvernului potrivit **art. 292**.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale.

Norme metodologice

ART. 288 Hotărârile consiliilor locale şi județene privind impozitele şi taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la **art. 292**.

(2) Primarii, primarul general şi preşedinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite şi taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Norme metodologice

NOTE:

1. Reproducem mai jos prevederile art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012

"(2) Autoritățile deliberative ale administrației publice locale completează, modifică şi/sau abrogă, după caz, hotărârile adoptate cu privire la stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2013, până la data de 31 decembrie 2012, pentru a asigura corelarea cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele ale prezentei hotărâri."

2. Reproducem mai jos prevederile articolului unic din Ordonanța Guvernului nr. 1/2013 (#M110).

"ARTICOL UNIC

(1) Pentru anul 2013, prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale pot adopta hotărâri privind reducerea nivelurilor valorilor impozabile, impozitelor şi taxelor locale prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013, cel mult până la nivelurile prevăzute prin hotărârile autorităților administrației publice locale respective, adoptate de către acestea pentru anul 2012.

(2) Hotărârile prevăzute la alin. (1) pot fi adoptate în termen de cel mult 20 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Sumele achitate de contribuabili peste nivelurile impozitelor şi taxelor locale aprobate prin hotărâri ale autorităților deliberative conform alin. (1) se compensează cu obligații de plată către bugetele locale cu termene de plată viitoare sau se restituie la cererea contribuabililor."

3. Reproducem mai jos prevederile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 8/2013 (#M111).

"ART. IV

(1) Prevederile alin. (1) al articolului unic din Ordonanța Guvernului nr. 1/2013 pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul impozitelor şi taxelor locale sunt aplicabile numai de autoritățile administrației publice locale care nu au înregistrate la data de 31 decembrie 2012 arierate, aşa cum sunt definite în Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Autoritățile administrației publice locale care au adoptat hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul 2013 în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 1/2013 şi care nu îndeplinesc condițiile de la alin. (1) adoptă noi hotărâri, stabilind că începând cu 1 februarie 2013 nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile sunt cele din Hotărârea Guvernului nr. 1.309/2012 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte

taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul 2013. Hotărârile se adoptă în procedură de urgență, intrând sub incidența prevederilor art. 6 alin. (9) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu completările ulterioare.

(3) Persoanele fizice care au achitat impozitele şi taxele locale pentru anul 2013 şi achită integral până la data de 30 septembrie 2013 diferențele rezultate în urma aplicării alin. (2) beneficiază de prevederile art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare."

ART. 289 Accesul la informații privind impozitele şi taxele locale

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele şi taxele locale.

Norme metodologice

ART. 290 *** Abrogat

ART. 291 Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autoritățile administrației publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Norme metodologice

ART. 292 Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 293 Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 13
Sancțiuni

ART. 294 Sancțiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la **art. 254** alin. (5) şi (6), **art. 259** alin. (6) şi (7), **art. 264** alin. (4), **art. 267** alin. (14) lit. b), **art. 277** alin. (2), **art. 281** alin. (2) şi **art. 290**;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la **art. 254** alin. (5) şi (6), **art. 259** alin. (6) şi (7), **art. 264** alin. (4), **art. 267** alin. (14) lit. b), **art. 277** alin. (2), **art. 281** alin. (2) şi **art. 290**;

c) nerespectarea prevederilor **art. 254** alin. (7), ale **art. 259** alin. (6^1) şi ale **art. 264** alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum şi la comunicarea actelor translative ale dreptului de proprietate;

d) refuzul de a furniza informații sau documente de natura celor prevăzute la **art. 295^1**, precum şi depăşirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) - d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei *(actualizat conform HG 956/2009).*

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 280 lei la 1360 lei *(actualizat conform HG 956/2009).*

(5) Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300% , respectiv:

- contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b) - d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei; *(actualizat conform HG 956/2009).*

- încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei. *(actualizat conform HG 956/2009).*

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) şi (4) li se aplică dispozițiile legii.

Norme metodologice

NOTA: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1309/2012 (#M109), valorile impozabile prevăzute la art. 294 alin. (3), art. 294 alin. (4) şi art. 294 alin. (6) au fost actualizate astfel:

"CAPITOLUL XIII Sancțiuni	
Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice	
Art. 294 alin. (3)	Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la lit. b) - d) cu amendă de la 279 lei la 696 de lei
Art. 294 alin. (4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 325 de lei la 1578 lei.

Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice	
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 280 lei la 1116 lei, iar cele de la lit. b) - d) cu amendă de la 1116 lei la 2784 lei. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1300 lei la 6312 lei."

ART. 294^1 Sancțiuni

Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

CAP. 14
Dispoziții finale

ART. 295 Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

(1) Impozitele şi taxele locale, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile **art. 263** alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la **capitolul 5** din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizațiilor de construire de către preşedinții consiliilor județene, cu avizul

primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă şi publicitate. Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la **art. 283**, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) *** Abrogat.

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

ART. 295^1 Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

În vederea clarificării şi stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații şi documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătoreşti, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.

ART. 296 Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la **art. 267**, **art. 268** şi **art. 271**.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la **art. 267**, **art. 268** şi **271** va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile **art. 258** alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile **art. 287**, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor **art. 282**, îşi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice

TITLUL IX^1
Infracțiuni

ART. 296^1

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) *** Abrogat

b) producerea de produse accizabile ce intră sub incidența regimului de antrepozitare prevăzut la titlul VII, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

c) achiziționarea de alcool etilic şi de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse, potrivit titlului VII;

d) *** Abrogat;

e) *** Abrogat;

f) livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale către cumpărători, persoane juridice, fără deținerea de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată;

g) *** Abrogat;

h) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

i) refuzul sub orice formă al accesului autorităților competente cu atribuții de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale.

j) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

k) achiziționarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

l) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de

fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare de alcool peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, peste 300 litri;

m) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate.

(Literele n – p intră în vigoare din 1 august 2012):

n) eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător, cu excepțiile prevăzute la **art. 206^69** alin. (15);

o) o) marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele prevăzute la **art. 206^69** alin. (16) şi (18);

p) folosirea de substanțe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la **art. 206^69** alin. (16) şi (18) utilizați la marcarea şi colorarea produselor energetice prevăzute la **art. 206^16** alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor.

(2) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 1 an la 4 ani, cele prevăzute la lit. c), i), l), m), n), o) şi p);

b) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. b), f) şi h);

c) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani cele prevăzute la lit. j) şi k).

(3) În cazul constatării faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), h), i), k), n) – p), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației şi înaintează în termen de 3 zile actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat sau expeditor înregistrat, după caz.

Titlul IX^2
Contribuții sociale obligatorii

CAP. 1
Contribuții sociale obligatorii privind persoanele care realizează venituri din salarii, venituri asimilate salariilor și venituri din pensii, precum și persoanele aflate sub protecția sau în custodia statului

ART. 296^2 Sfera contribuțiilor sociale

În sensul prezentului titlu, contribuțiile sociale definite la **art. 2** alin. (2) sunt contribuții sociale obligatorii.

ART. 296^3 Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale

Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente, care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri din desfășurarea unei activități dependente, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte; ***Norme metodologice***

b) persoanele fizice nerezidente, care realizează veniturile prevăzute la lit. a), cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte; ***Norme metodologice***

c) *** Abrogat.

d) pensionarii cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei;

e) persoanele fizice şi juridice, care au calitatea de angajatori, precum şi entitățile asimilate angajatorului, care au calitatea de plătitori de venituri din activități dependente, atât pe perioada în care persoanele prevăzute la lit. a) şi b) desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate; ***Norme metodologice***

f) instituțiile publice care calculează, rețin, plătesc şi după caz, suportă, potrivit prevederilor legale, contribuții sociale obligatorii, în numele asiguratului, respectiv:

1. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială ori de indemnizații de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispozițiile legale prevăd plata de contribuții sociale din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

2. Agenția Națională pentru Prestații Sociale, care administrează şi gestionează prestațiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agențiile județene pentru prestații sociale, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creşterii copilului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizație, pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Agenția Națională pentru Prestații Sociale, care administrează și gestionează prestațiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agențiile județene pentru prestații sociale, pentru persoanele care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;

4. Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii şi casele sectoriale de pensii, pentru persoanele prevăzute la lit. d), precum şi pentru persoanele preluate în plata indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

5. entitățile care plătesc venituri din pensii, altele decât Casa Națională de Pensii Publice, pentru persoanele prevăzute la lit. d);

6. Ministerul Justiției, pentru persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum şi pentru persoanele care se află în executarea măsurilor prevăzute la art. 105, 113, 114 din Codul penal, respectiv, persoanele

care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

7. Ministerul Administrației şi Internelor, pentru străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității şi sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii;

8. Secretariatul de Stat pentru Culte, pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse;

9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

10. unitățile trimițătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru soțul/soția care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu şi pentru membrii Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice; *(Conform OUG nr. 58/2014, ART. XIV: Pentru categoriile de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate, prevăzute prin hotărâre a Guvernului, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 296^3 lit. f) pct. 10 şi ale art. 296^12 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările şi completările ulterioare.)*

11. Autoritățile administrației publice locale, pentru persoanele, cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni, dacă nu au venituri;

g) orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

ART. 296^4 Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale

(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), reprezintă câştigul brut realizat din activități dependente, în țară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial; ***Norme metodologice***

d) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

e) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/ societăților naționale şi regiilor autonome, desemnați/ numiți în condițiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor şi în consiliul de administrație; ***Norme metodologice***

f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societățile comerciale administrate în sistem dualist, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea; ***Norme metodologice***

h) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

i) sumele reprezentând participarea salariaților la profit;

j) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

k) sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație;

l) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

m) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariați pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice. Aceste prevederi se aplică şi în cazul salariaților reprezentanțelor din România ale persoanelor juridice străine; ***Norme metodologice***

m^1) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru țara de rezidență a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte;

n) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;***Norme metodologice***

o) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii; ***Norme metodologice***

p) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

q) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

r) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

s) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

ş) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

t) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

ț) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

u) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii. ***Norme metodologice***

(2) În situația în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, contribuția individuală de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon, pe fiecare loc de realizare a venitului.

(3) Câştigul salarial mediu brut prevăzut la alin. (2) este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 296^5 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

(1) În sistemul public de pensii, în cazul contribuabililor prevăzuți la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b). Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților pentru care angajatorul datorează contribuție diferențiată în funcție de condițiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuție datorată bugetului asigurărilor sociale de stat şi valoarea corespunzătoare a de 5 ori câştigul salarial mediu brut.

În situația depăşirii acestui plafon, în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), care datorează contribuție la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferențiată în funcție de condițiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această contribuție, corespunzătoare fiecărei condiții de muncă, se stabileşte proporțional cu ponderea, în total bază de calcul, a câştigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condițiile de muncă.

Norme metodologice

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), corectată cu excepțiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16** lit. b). În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate se includ şi veniturile prevăzute la **art. 296^17** alin. (6).

Norme metodologice

(2^1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), corectată cu excepțiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16** lit. e). În baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate se includ şi veniturile prevăzute la **art. 296^17** alin. (7). Baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților din luna pentru care se calculează contribuția şi valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară garantate în plată.

Norme metodologice

(3) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări pentru şomaj prevăzută de lege reprezintă suma câştigurilor brute acordate persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), asupra cărora există, potrivit legii, obligația de plată a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

(4) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e), care pot să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare, care au, cu excepția instituțiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările şi completările ulterioare şi Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, obligația de a plăti lunar contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, baza lunară de calcul a acestei contribuții reprezintă suma câştigurilor brute, realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv de salariații care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, cu excepția veniturilor de natura celor prevăzute la **art. 296^15**.

Norme metodologice

(5) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), baza lunară de calcul al contribuției de asigurare la accidente de muncă şi boli profesionale reprezintă suma câştigurilor brute realizate lunar de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), respectiv salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

(6) La stabilirea bazei lunare de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute la alin. (1) - (5) şi **art. 296^6** - **296^13**, se au în vedere excepțiile prevăzute la **art. 296^15** şi **art. 296^16**.

ART. 296^6 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 1

(1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat**,** respectiv al contribuției datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizația de şomaj, cu excepția situațiilor în care potrivit dispozițiilor legale se prevede altfel.

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul, pentru contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate o constituie totalitatea drepturilor reprezentând indemnizații de şomaj.

Norme metodologice

(3) Prevederile art**. 296^4** alin. (2) şi (3), respectiv cele ale **art. 296^5**, referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale şi contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate, se aplică în mod corespunzător şi în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 1.

(4) Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii şi se stabileşte în cotă de 1% aplicată asupra cuantumului drepturilor acordate pe perioada respectivă reprezentând indemnizația de şomaj.

Norme metodologice

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru şomerii care beneficiază de indemnizație de şomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(6) Pe perioada în care şomerii beneficiază de concedii medicale şi de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(7) Contribuția de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăți compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuției individuale de asigurări sociale, cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

ART. 296^7 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 2

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 2, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă indemnizația pentru creşterea copilului. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^8 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 3

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 3, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se stabileşte asupra ajutorului social acordat. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^9 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. d) şi de cele care primesc indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale

(1) Pentru persoanele cu venituri din pensii care depășesc 740 lei, prevăzute la **art. 296^3** lit. d), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depăşeşte nivelul de 740 lei.

(2) Pentru persoanele preluate în plată de către Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii şi de către casele sectoriale de pensii, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

ART. 296^10 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 6, 7 şi 8

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 6, 7 şi 8, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe țară. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^11 Baza de calcul al contribuțiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), precum şi cele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale şi de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

ART. 296^12 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 10

(1) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat reprezintă:

a) câştigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcției în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în țară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăşi plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe țară, în cazul soțului/soției care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcției de încadrare în cazul membrilor Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice.

(2) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat este totalitatea sumelor care reprezintă baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, aşa cum este prevăzută la lit. a) – c).

Prevederile **art. 296^4** alin. (2) şi (3), respectiv cele ale **art. 296^5** alin.(1), referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale, se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 10, excepție fiind în cazul soțului/soției care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe țară.

ART. 296^13 Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296^3 lit. f) pct. 11

Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. f) pct. 11, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe țară. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

ART. 296^14 * Abrogat.**

ART. 296^15 Excepții generale

Nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, prevăzută la **art. 296^4**, următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paştelui,

zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu intră în baza de calcul, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

Norme metodologice

b^1) ajutoarele de deces, indemnizațiile acordate urmaşilor personalului militar din armată decedat ca urmare a participării la acțiuni militare şi indemnizațiile lunare de invaliditate acordate personalului militar din armată ca urmare a participării la acțiuni militare;

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, precum şi compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari şi diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție şi de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul dintre localitatea în care angajații îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariați, pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^1) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în țară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

g^2) indemnizațiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării şi detaşării, în România, în interesul serviciului, în limita nivelului legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru țara de rezidență a angajatorului nerezident, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după

absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizațiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

j) sumele sau avantajele primite de către persoane fizice rezidente din activități dependente desfăşurate într-un stat străin, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte;

k) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecționarea angajatului în legătură cu activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

l) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

m) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestuia;

n) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piață, pentru credite şi depozite;

o) tichetele de masă, tichetele de vacanță, tichetele cadou şi tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

p) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea unui vehicul din patrimoniul afacerii, în vederea deplasării de la domiciliu la locul de muncă şi invers;

2. cazarea în unități proprii;

3. hrana acordată potrivit legii;

4. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;

5. contribuțiile plătite la fondurile de pensii ocupaționale, contribuțiile plătite la fondurile de pensii facultative, primele aferente asigurărilor profesionale şi asigurărilor voluntare de sănătate, suportate de angajator pentru salariații proprii, în limitele de deductibilitate prevăzute de lege, după caz.

ART. 296^16 Excepții specifice

Se exceptează de la plata contribuțiilor sociale următoarele venituri:

a) la contribuția de asigurări sociale, veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. l), q), r), s) şi ț), precum şi la lit. o) şi p) pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art. 296^11**; de asemenea, se exceptează indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti, precum şi prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

Norme metodologice

b) la contribuția de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. o), p) şi ț); ***Norme metodologice***

c) la contribuția de asigurări pentru şomaj:

c1. veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ş), t) şi ț);

c2. prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c3. veniturile obținute de pensionari;

c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuției de asigurare pentru şomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație;

c5. compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

c6. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite ori de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii;

c7. drepturile de salariu lunar acordate polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit legii;

Norme metodologice

d) la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale:

d1. veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s), ş) şi ț);

d2. veniturile realizate de polițişti, funcționarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranță națională;

d3. prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

Norme metodologice

e) la contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate:

e1. veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranță națională;

e2. veniturile prevăzute la **art. 296^4** alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ş), t) şi ț);

Norme metodologice

f) la contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, veniturile care nu au la bază un contract individual de muncă, precum şi prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

Norme metodologice

ART. 296^17 Prevederi specifice privind contribuțiile de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate nu se datorează pentru indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepția contribuției de asigurări sociale de sănătate

datorate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) pentru indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora.

(2) Contribuția pentru concedii şi indemnizații nu se datorează pentru indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu excepția contribuției pentru concedii şi indemnizații datorate de persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) pentru indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate din fondurile proprii ale acestora, şi, respectiv, pentru indemnizațiile pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(3) Se datorează contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) Contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (3) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizației pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condițiile legii, după caz.

(5) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) vor reține din contribuția datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (4).

(6) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator.

(7) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) datorează contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), calculată asupra:

a) sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele de incapacitate temporară de muncă, suportate de angajator;

b) sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) Contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (7) lit. b) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizației pentru incapacitate de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale, şi se suportă de către persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi

g) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condițiile legii, după caz.

(9) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. e) şi g) vor reține din contribuția datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (8).

ART. 296^18 Calculul, reținerea şi virarea contribuțiilor sociale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator, precum şi entitățile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) au obligația de a calcula, de a reține şi de a vira lunar contribuțiile de asigurări sociale obligatorii.

(2) *** Abrogat.

(3) Cotele de contribuții sociale obligatorii sunt următoarele:

a) pentru contribuția de asigurări sociale:

a^1) 26,3% pentru condiții normale de muncă, din care 10,5% pentru contribuția individuală şi 15,8% pentru contribuția datorată de angajator;

a^2) 31,3% pentru condiții deosebite de muncă, din care 10,5% pentru contribuția individuală şi 20,8% pentru contribuția datorată de angajator;

a^3) 36,3% pentru condiții speciale de muncă şi pentru alte condiții de muncă, din care 10,5% pentru contribuția individuală şi 25,8% pentru contribuția datorată de angajator.

b) pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate:

b^1) 5,5% pentru contribuția individuală;

b^2) 5,2% pentru contribuția datorată de angajator;

c) 0,85% pentru contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate;

d) pentru contribuția la bugetul asigurărilor de şomaj:

d^1) 0,5% pentru contribuția individuală;

d^2) 0,5% pentru contribuția datorată de angajator;

e) 0,15% - 0,85% pentru contribuția de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, diferențiată în funcție de clasa de risc, conform legii, datorată de angajator;

f) 0,25% pentru contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de angajator.

(4) Cotele prevăzute la alin. (3) se pot modifica prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat şi prin legea bugetului de stat, după caz, cu excepția cotei contribuției de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale în cazul şomerilor, prevăzută la **art. 296^6**, care se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj şi se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii, conform prevederilor art. 80 alin. (2) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată.

(5) Calculul contribuțiilor sociale individuale se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la **art. 296^4**, corectată cu veniturile specifice fiecărei contribuții în parte, cu excepțiile prevăzute la **art. 296^15** şi, după caz, la **art. 296^16**.

Norme metodologice

(5^1) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, contribuțiile sociale datorate potrivit legii se calculează şi se rețin la data efectuării plății şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Norme metodologice

(6) În cazul în care din calcul rezultă o bază de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art. 296^4** alin. (3), cota contribuției individuale de asigurări sociale se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

Norme metodologice

(7) În situația persoanelor prevăzute la **art. 296^3** lit. c), calculul contribuției individuale de asigurări sociale şi al contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj se realizează prin aplicarea cotelor contribuțiilor sociale individuale respective, prevăzute la alin. (3), asupra bazei de calcul stabilite potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

(8) Calculul contribuțiilor sociale datorate de angajator şi de entitățile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la **art. 296^5** – **296^13**, după caz.

Norme metodologice

(9) Contribuțiile sociale individuale calculate şi reținute potrivit alin. (1) se virează la bugetele şi fondurile cărora le aparțin până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuția angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

ART. 296^19 Depunerea declarațiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la **art. 296^3** lit. e), la care îşi desfăşoară activitatea sau se află în concediu medical persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) şi entitățile prevăzute la **art. 296^3** lit. f) şi g) sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuțiile, *declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate*.

(1^1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuți la **art. 58** alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(1^2) Depunerea trimestrială a declarației prevăzute la alin. (1) constă în completarea şi depunerea a câte unei declarații pentru fiecare lună din trimestru.

(1^3) Numărul mediu de salariați se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariați din declarațiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(1^4) Pentru persoanele şi entitățile prevăzute la alin. (1^1), venitul total se stabileşte pe baza informațiilor din situațiile financiare ale anului anterior.

(1^5) Persoanele şi entitățile prevăzute la alin. (1^1) pot opta pentru depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate în condițiile alin. (1), dacă depun declarația privind opțiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(1^6) Persoanele şi entitățile prevăzute la alin. (1^1) care au optat pentru depunerea declarației în condițiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (1^1) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opțiunea.

(1^7) Persoanele şi entitățile prevăzute la alin. (1^1), cu excepția persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale şi persoanelor fizice care exercită profesii libere, precum şi a asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice care, potrivit legii, folosesc personal angajat, care se înființează în cursul anului, aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înființării dacă, odată cu declarația de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv şi, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(1^8) Ori de câte ori în cursul trimestrului persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) beneficiază de concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate sau le încetează calitatea de asigurat, plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuți la **art. 58** alin. (2), în calitate de angajatori ori de persoane asimilate angajatorului, depun declarația prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit concediul medical sau încetarea calității de asigurat. În acest caz, declarația/declarațiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calității de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declarația pentru prima lună a trimestrului, cât şi cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declarația pentru luna a treia.

(1^9) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care îşi desfăşoară activitatea în România şi obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori din state care nu intră sub incidența regulamentelor Uniunii Europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau din state cu care România nu are încheiate acorduri ori convenții în domeniul securității sociale şi care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor depun declarația prevăzută la alin. (1), direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit, şi achită contribuțiile sociale ale angajatorului şi cele individuale, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul; aceleași obligații le au şi persoanele fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, în cazul în care misiunile şi posturile respective nu optează pentru îndeplinirea obligațiilor declarative şi de plată a contribuțiilor sociale.

(1^10) Persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b), care îşi desfăşoară activitatea în România şi obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori nerezidenți care nu au sediul social sau reprezentanță în România şi care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, au obligația să depună declarația prevăzută la alin. (1) şi să achite contribuțiile sociale ale

angajatorului şi pe cele individuale numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(1^11) Angajatorii prevăzuți la alin. (1^9) şi (1^10) au obligația să transmită organului fiscal competent informații cu privire la acordul încheiat cu angajații.

(1^12) Dacă între angajatorii prevăzuți la alin. (1^9) şi (1^10) şi persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) nu au fost încheiate acorduri, obligația privind achitarea contribuțiilor sociale datorate de angajatori, reținerea şi virarea contribuțiilor sociale individuale, precum şi depunerea declarației prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor. Declarația se poate depune direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit.

(1^13) În cazul în care angajatorii prevăzuți la alin. (1^9) nu îşi îndeplinesc obligațiile menționate la alin. (1^12), persoanele prevăzute la **art. 296^3** lit. a) şi b) care obțin venituri sub formă de salarii de la aceşti angajatori depun declarația prevăzută la alin. (1) lunar, direct sau printr-un reprezentant fiscal/împuternicit, şi achită contribuțiile sociale individuale, iar contribuțiile sociale ale angajatorilor cad în sarcina acestora.

(2) În situația persoanelor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f) şi i), pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii la sursă a contribuțiilor sociale, declararea se face de către plătitorul de venit, prin depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate, potrivit prevederilor alin. (1) sau alin. (1^1), după caz, cu respectarea prevederilor alin. (1^8).

(3) *** Abrogat.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, pe portalul e-România, iar declarația privind opțiunea se depune pe suport hârtie, la sediul autorității fiscale competente.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 1 iulie 2011, declarația prevăzută la alin. (1) se poate depune la organul fiscal competent sau la oficiile acreditate de Ministerul Finanțelor Publice, în format hârtie, semnat şi ştampilat, conform legii, însoțit de declarația în format electronic, pe suport electronic.

(6) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declarației prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului muncii, familiei şi protecției sociale şi ministrului sănătății.

(7) Evidența obligațiilor de plată a contribuțiilor sociale datorate de angajatori şi asimilații acestora se ține pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuțiile sociale individuale, pe baza codului numeric personal.

(8) Declarația prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puțin:

a. codul numeric personal;

b. numele şi prenumele;

c. date privind calitatea de asigurat;

d. date referitoare la raporturile de muncă şi activitatea desfăşurată;

e. date privind condițiile de muncă;

f. date privind venituri/indemnizații/prestații;

g. date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declarația.

(9) Datele cu caracter personal cuprinse în declarația prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condițiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu

privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulație a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare .

(10) Ministerul Administrației şi Internelor, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetățenii români, cetățenii Uniunii Europene şi ai statelor membre ale Spațiului Economic European, Elveția şi pentru străinii care au înregistrată rezidența/şederea în România.

(11) Conținutul, modalitățile şi termenele de transmitere a informațiilor prevăzute la alin. (9) se stabilesc prin protocoale încheiate între beneficiarii acestora şi Direcția pentru Evidența Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date sau Oficiul Român pentru Imigrări, după caz.

Cap. 1^1 Categorii de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

ART. 296^20 Prevederi speciale

(1) Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenici sau studenți. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din activități agricole, silvicultură şi piscicultură, pentru aceste venituri datorează contribuție;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului. Dacă realizează venituri din cele prevăzute la lit. a) sau sunt beneficiari de ajutor social acordat în temeiul Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările şi completările ulterioare, pentru aceste venituri datorează contribuție;

c) soțul, soția şi părinții fără venituri proprii, aflați în întreținerea unei persoane asigurate;

d) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945 - 1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoaşterea şi acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950 - 1961, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoştinței pentru

victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile băneşti acordate de aceste legi;

e) persoanele cu handicap, pentru veniturile obținute în baza Legii nr. 448/2006 privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dacă nu realizează venituri asupra cărora se datorează contribuția;

f) bolnavii cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni, dacă nu realizează venituri asupra cărora se datorează contribuția;

g) femeile însărcinate şi lăuzele, dacă nu realizează venituri asupra cărora se datorează contribuția sau dacă nivelul acestora este sub valoarea salariului de bază minim brut pe țară, lunar.

(2) În vederea încadrării în condițiile privind realizarea de venituri prevăzute la alin. (1), Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidență al asiguraților din Platforma informatică din asigurările de sănătate, potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare. Structura informațiilor şi periodicitatea transmiterii acestora se stabilesc prin ordin comun al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi al preşedintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

CAP. 2
Contribuții sociale obligatorii privind persoanele care realizează venituri impozabile din activități independente, activități agricole, silvicultură, piscicultură, din asocieri fără personalitate juridică, precum şi din cedarea folosinței bunurilor

ART. 296^21 Contribuabili

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii şi la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;

b) membrii întreprinderii familiale;

c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfăşoare activități economice;

d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

e) persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, la care impozitul pe venit se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;

f) persoanele care realizează venituri, în regim de reținere la sursă a impozitului, din activități de natura celor prevăzute la **art. 52** alin. (1), precum şi cele care realizează venituri din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e);

g) persoanele care realizează venituri din activitățile agricole prevăzute la **art. 71** alin. (1);

h) persoanele care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 71** alin. (2) şi (5);

i) persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) datorează contribuții sociale obligatorii pentru veniturile realizate, numai dacă aceste venituri sunt impozabile potrivit prezentului cod.

ART. 296^22 Baza de calcul

(1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) este venitul declarat, care nu poate fi mai mic de 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câştig; contribuabilii al căror venit rămas după deducerea din venitul total realizat a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestui venit, respectiv valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportat la cele 12 luni ale anului, este sub nivelul minim menționat, nu datorează contribuție de asigurări sociale.

Norme metodologice

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, şi nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

Norme metodologice

(2^1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. i), cu excepția celor care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă a impozitului, este diferența dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut, diferența dintre totalul veniturilor încasate şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului şi nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția. Baza lunară de calcul nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut.

(2^2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă a impozitului, este diferența dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut şi nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția. Baza lunară de calcul nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut.

(3) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. g), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de

asigurări sociale de sănătate reprezintă valoarea anuală a normei de venit, determinată potrivit prevederilor **art. 73**, raportată la cele 12 luni ale anului.

(4) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă prevăzută la **art. 50**, venitul din asociere, valoarea comisioanelor sau onorariile stabilite potrivit legii în cazul expertizelor tehnice judiciare şi extrajudiciare şi orice alte venituri obținute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reținerea la sursă a impozitului.

(4^1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. h) este diferența dintre totalul veniturilor încasate şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportată la cele 12 luni ale anului.

(5) Pentru persoanele prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

(6) În cazul persoanelor care realizează numai venituri de natura celor prevăzute la **art. 71** alin. (1), (2) şi (5) sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară lunar şi nu fac parte din familiile beneficiare de ajutor social, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate reprezintă o treime din salariul de bază minim brut pe țară.

(7) Pentru persoanele prevăzute la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Norme metodologice

ART. 296^23 Excepții specifice

(1) Persoanele care realizează venituri din activități agricole, silvicultură, pisciculturăprevăzute la **art. 71** alin. (1), (2) şi (5), venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la **art. 61**, venituri dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoană juridică, precum şi cele care realizează venituri din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e) nu datorează contribuție de asigurări sociale.

(2) Persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală nu datorează contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru aceste venituri, dacă realizează venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menționate la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - d), g) şi h), **art. 52** alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e).

(3) Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menționate la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - d), g), h) şi i), **art. 52** alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e), datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra tuturor acestor venituri.

(4) Persoanele care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi orice alte venituri din desfăşurarea unei activități dependente, venituri din pensii şi venituri sub forma indemnizațiilor de şomaj, asigurate în sistemul public de pensii, persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii, precum şi persoanele care au calitatea de pensionari ai acestor sisteme, nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile obținute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la **art. 296^21** alin. (1).

ART. 296^24 Plăți anticipate cu titlu de contribuții sociale

(1)) Contribuabilii prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e), h) şi i), cu excepția celor care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de contribuții sociale.

(2) În cazul contribuției de asigurări sociale de sănătate, plățile anticipate prevăzute la alin. (1) se stabilesc de organul fiscal competent, potrivit regulilor prevăzute la **art. 82**, prin decizie de impunere, pe baza declarației de venit estimat/norma de venit sau a declarației privind venitul realizat, după caz. În cazul contribuției de asigurări sociale, obligațiile lunare de plată se stabilesc pe baza venitului declarat, prevăzut la **art. 296^22** alin. (1).

(3) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru contribuabilii prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e) se evidențiază lunar, iar plata acestei contribuții se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(4) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - e), h) şi i), cu excepția celor care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole şi a celor care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuințe proprietate personală, în scop turistic, menționați la **art. 63** alin. (3), se evidențiază lunar, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(4^1) În decizia de impunere, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuințe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv, stabilite pe bază de normă anuală de venit sau care optează pentru determinarea venitului în sistem real, precum şi pentru cei care închiriază în scop turistic, în cursul anului, un număr mai mare de 5 camere de închiriat în locuințe proprietate personală, menționați la **art. 63** alin. (3), se evidențiază lunar, iar plata se efectuează în două rate egale, până la data de 25 iulie inclusiv şi 25 noiembrie inclusiv.

(4^2) Contribuabilii care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă a impozitului datorează contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate în cursul anului, plătitorii de venituri având obligația calculării, reținerii şi virării sumelor respective cu respectarea prevederilor **art. 62** alin. (2^1) - (2^5).

(5) Contribuabilii prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. f) datorează contribuții sociale individuale în cursul anului, sub forma plăților anticipate, plătitorii de venituri având

obligația calculării, reținerii şi virării sumelor respective în conformitate cu prevederile **art. 52** şi **34**, după caz.

(5^1) Plătitorii de venit calculează, rețin şi virează contribuțiile sociale numai pentru persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), altele decât cele care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere şi sunt înregistrate fiscal potrivit legislației în materie.

(5^2) Prin excepție de la prevederile alin. (5^1), plătitorii de venit calculează, rețin şi virează contribuțiile sociale pentru persoanele fizice care realizează venituri în baza contractelor de agent.

(6) Contribuțiile reținute potrivit alin. (5) se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, respectiv a lunii următoare trimestrului în care s-a plătit venitul, în funcție de perioada fiscală aleasă de plătitorul de venit.

(7) Pentru contribuabilii prevăzuți la **art. 52** alin. (1) lit. a) - c), obligațiile reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale se calculează prin aplicarea cotei de contribuție asupra veniturilor prevăzute la **art. 296^22**, se rețin şi se virează de către plătitorul de venit, acestea fiind obligații finale.

(8) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. f), obligațiile reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează prin aplicarea cotei de contribuție asupra veniturilor prevăzute la **art. 296^22** alin. (4), se rețin şi se virează de către plătitorul de venit.

(9) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la **art. 296^21** alin. (1) lit. i), încadrarea în plafonul maxim prevăzut la **art. 296^22** alin. (2^1) se face de către organul fiscal prin decizia de impunere prevăzută la alin. (2), iar încadrarea în plafonul maxim prevăzut la **art. 296^22** alin. (2^2) se face de către plătitorul de venit la momentul plății venitului.

(10) Pentru contribuabilii care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reținere la sursă a impozitului, obligațiile reprezentând contribuțiile individuale de asigurări sociale de sănătate se calculează prin aplicarea cotei de contribuție asupra bazei de calcul prevăzute la **art. 296^22** alin. (2^2), se rețin şi se virează de către plătitorul de venit până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite veniturile.

Norme metodologice

ART. 296^25 Declararea, definitivarea şi plata contribuțiilor sociale

(1) Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum şi a declarației de venit estimat/norma de venit prevăzută la art. 81 şi a declarației privind venitul realizat prevăzută la **art. 83**, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) Obligațiile anuale de plată ale contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarațiilor menționate la alin. (1), prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 296^18** alin. (3) lit. b^1) asupra bazelor de calcul prevăzute la **art. 296^22**.

(2^1) În cazul contribuabililor prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. g), obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarației prevăzute la **art. 74** alin. (2), prin aplicarea cotei prevăzute la **art. 296^18** alin. (3) lit. b^1)

asupra bazei de calcul prevăzute la **art. 296^22** alin. (3). Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se evidențiază lunar în decizia de impunere prevăzută la **art. 74** alin. (4), iar plata se efectuează în două rate egale, până la data de 25 octombrie inclusiv şi 15 decembrie inclusiv.

(2^2) *** Abrogat.

(3) La determinarea venitului anual bază de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la **art. 80**.

(4) Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum şi încadrarea în plafonul minim prevăzut la **art. 296^22** alin. (2), (2^1), (2^2), (5) şi (6) se realizează de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală.

(4^1) În cazul contribuabililor prevăzuți la **art. 296^21** alin. (1) lit. i), stabilirea obligațiilor anuale de plată ale contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum şi încadrarea în plafonul maxim prevăzut la **art. 296^22** alin. (2^1) şi (2^2), se realizează de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală prevăzută la **art. 84** alin. (7^1).

(5) Obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la **art. 296^24** alin. (3).

(6) Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilită prin decizia de impunere anuală se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei, iar sumele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(7) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declarației privind venitul asigurat la sistemul public de pensii prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi al preşedintelui Casei Naționale de Pensii Publice.

ART. 296^26 Cotele de contribuție

(1) Cotele de contribuție pentru contribuabilii prevăzuți la **art. 296^21** sunt cele prevăzute la **art. 296^18** alin. (3), respectiv:

a) cota integrală, pentru contribuția de asigurări sociale, corespunzătoare condițiilor normale de muncă, potrivit legii;

b) cota individuală, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) Contribuabilii cu regim de reținere la sursă a impozitului pe venit datorează contribuția individuală de asigurări sociale.

CAP. 3
Contribuția de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care realizează alte venituri, precum şi persoanele care nu realizează venituri

(prevederile acestui capitol se aplică din 1 iulie 2012)

ART. 296^27 Contribuabilii

(1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se datorează şi de către persoanele care realizează venituri din:

a) *** Abrogat;

b) investiții;

c) premii şi câştiguri din jocuri de noroc;

d) operațiunea de fiducie, potrivit titlului III;

e) alte surse, astfel cum sunt prevăzute la **art. 78**.

(2) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de şomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum şi venituri de natura celor menționate la **art. 296^21** alin. (1) lit. a) - d), g) şi h), **art. 52** alin. (1) lit. b) - d) şi din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la **art. 13** lit. e) au obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la alin. (1) plătesc contribuția asupra tuturor acestor venituri. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară.

ART. 296^28 Stabilirea contribuției

Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la **art. 296^27** alin. (1) se stabileşte de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind venitul realizat sau din declarația privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum şi pe baza informațiilor din evidența fiscală, după caz.

ART. 296^29 Baza de calcul

(1) *** Abrogat.

(2) Pentru veniturile din investiții, astfel cum sunt menționate la **art. 65**, baza de calcul al contribuției este cea prevăzută la **art. 66**.

(3) Pentru veniturile din premii şi câştiguri din jocuri de noroc, astfel cum sunt menționate la **art. 75**, baza de calcul al contribuției este cea prevăzută la **art. 76**.

(4) Pentru veniturile din operațiunea de fiducie, baza de calcul al contribuției este cea prevăzută la **art. 42^1**.

(5) Pentru veniturile din alte surse, astfel cum sunt menționate la **art. 78**, baza de calcul al contribuției este, potrivit **art. 79**, venitul brut realizat.

(6) La determinarea venitului/câştigului anual bază de calcul al contribuției sociale de sănătate prevăzute la alin. (2) - (5) nu se iau în considerare pierderile prevăzute la **art. 80** şi **80^1**.

ART. 296^30 Calculul contribuției

Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la **art. 296^27** alin. (1) se calculează în anul următor, prin aplicarea cotei individuale de contribuție asupra bazelor de calcul menționate la **art. 296^29**.

ART. 296^31 Plata contribuției

Sumele reprezentând obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilite prin decizia de impunere anuală se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

ART. 296^32 Contribuția de asigurări sociale de sănătate privind persoanele care nu realizează venituri

(1) Persoanele care nu realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I - III, venituri sub forma indemnizațiilor de şomaj, precum şi venituri din pensii mai mici de 740 lei şi nu se încadrează în categoriile de persoane care beneficiază de asigurarea de sănătate fără plata contribuției, pentru a dobândi calitatea de asigurat, au obligația plății contribuției individuale lunare de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea salariului minim brut pe țară.

(3) Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) se efectuează lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuția.

TITLUL IX^3
Impozitul pe construcții

ART. 296^33 Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe construcții, stabilit conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepția instituțiilor publice, institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, asociațiilor, fundațiilor şi a celorlalte persoane juridice fără scop patrimonial, potrivit legilor de organizare şi funcționare;

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele juridice cu sediu social în România înființate potrivit legislației europene.

(2) În cazul operațiunilor de leasing financiar, calitatea de contribuabil o are utilizatorul, iar în cadrul operațiunilor de leasing operațional, calitatea de contribuabil o are locatorul.

ART. 296^34 Definiția construcțiilor

În înțelesul prezentului titlu, construcțiile sunt cele prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare.

ART. 296^35 Cota de impozitare şi baza impozabilă

(1) Începând cu anul 2015, impozitul pe construcţii se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra valorii construcţiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la **art. 296^34,** din care se scade:

a) valoarea clădirilor, pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi valoarea clădirilor din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice care, potrivit legii, nu beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri;

b) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere la construcţii închiriate, luate în administrare sau în folosinţă;

c) valoarea construcţiilor şi a lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere a construcţiilor, aflate sau care urmează să fie trecute, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale;

d) valoarea construcţiilor din subgrupa 1.2.9 "Terase pe arabil, plantaţii pomicole şi viticole" din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004, cu modificările ulterioare;

e) valoarea construcţiilor situate în afara frontierei de stat a României, astfel cum aceasta este definită potrivit legii, inclusiv cele situate în zona contiguă a României şi zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, pentru operaţiunile legate de activităţile desfăşurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 şi 77 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996;

f) valoarea construcţiilor din domeniul public al statului şi care fac parte din baza materială de reprezentare şi protocol, precum şi cele din domeniul public şi privat al statului, închiriate sau date în folosinţă instituţiilor publice, construcţii administrate de Regia Autonomă «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat»;

g) valoarea construcţiilor deţinute de structurile sportive, definite potrivit legii.

(2) În situaţia în care, în cursul anului curent, se înregistrează operaţiuni de majorare sau diminuare a valorii soldului debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la **art. 296^34**, impozitul pe construcţii calculat potrivit alin. (1) nu se recalculează. Aceste modificări sunt luate în considerare pentru determinarea impozitului pe construcţii datorat pentru anul următor.

(3) Cheltuiala cu impozitul calculat potrivit alin. (1) este cheltuială deductibilă la stabilirea profitului impozabil reglementat de titlu II.

Norme metodologice

ART. 296^36 Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Contribuabilii prevăzuţi la **art. 296^33** sunt obligaţi să calculeze şi să declare impozitul pe construcţii, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcții, declarat potrivit alin. (1), se plăteşte în două rate egale, până la datele de 25 mai şi 25 septembrie, inclusiv.

(3) Prin excepție de la alin. (1) şi (2), contribuabilii care încetează să existe în cursul anului, au obligația de a declara şi plăti impozitul determinat conform **art. 296^35** alin. (1), până la data încheierii perioadei din an în care persoana juridică a existat.

(4) Contribuabilii nou-înființați datorează impozitul pe construcții începând cu anul fiscal următor.

(5) Modelul şi conținutul declarației privind impozitul pe construcții se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat şi se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

TITLUL X
Dispoziții finale

ART. 297 Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, cu excepția cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

ART. 298 Abrogarea actelor normative

(1) La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

1. Articolul 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 15 octombrie 2002;

2. Articolul 17 din Legea apiculturii nr. 89/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998, cu modificările ulterioare;

3. Articolul 13 şi articolul 14 din Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 3 iulie 2001, cu modificările ulterioare;

4. Alineatul (3) al articolului 17 din Legea patronatelor nr. 356/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001;

5. Alineatul (2) al articolului 41 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001;

6. Prevederile referitoare la accize din Legea nr. 423/2001 pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;

7. Alineatul (8) al articolului 70 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;

8. Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 15 septembrie 2003;

9. Articolul 67 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv actele normative date în aplicarea legii;

11. Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a producţiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Literele b) şi c) ale articolului 37 din Legea cinematografiei nr. 630/2002*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 9 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

13. Ordonanţa Guvernului nr. 22/1993 privind scutirea de plată a impozitului pe veniturile realizate de consultanţii străini pentru activitatea desfăşurată în România, în cadrul unor acorduri internaţionale guvernamentale sau neguvernamentale de finanţare gratuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 102/1994;

14. Ordonanţa Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru ţigarete, produse din tutun şi băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

15. Ordonanţa Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 101/1995, cu modificările ulterioare;

16. Ordonanţa Guvernului nr. 24/1996 privind impozitul pe veniturile reprezentanţelor din România ale societăţilor comerciale şi organizaţiilor economice străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 august 1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare;

17. Prevederile privind impozitul pe profit din articolul 47 din Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996 privind înfiinţarea şi funcţionarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002;

18. Literele e) şi f) ale articolului 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 51/1997 privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000;

19. Articolul 6, articolul 7 şi alineatul (1) al articolului 10 din Ordonanţa Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligaţiilor asumate de România prin aderarea la Convenţia internaţională EUROCONTROL privind cooperarea pentru securitatea navigaţiei aeriene şi la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2001;

20. Ordonanţa Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice şi juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998, cu modificările ulterioare;

21. Prevederile referitoare la persoane juridice din alineatul (2) al articolului 9 din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea şi funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu completările ulterioare;

22. Alineatul (4) al articolului 12^2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu şi în interes personal pe căile ferate române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 august 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 210/2003;

23. Alineatele (1) şi (2) ale articolului 6 şi articolul 8 din Ordonanța Guvernului nr. 126/2000 privind continuarea realizării Unității 2 din cadrul obiectivului de investiții "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - 5 x 700 Mwe", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 335/2001, cu modificările şi completările ulterioare;

24. Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

25. Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 17 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările şi completările ulterioare;

26. Literele b) şi c) ale articolului 7 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002;

27. Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele şi taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

28. Articolul 162 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2003**) privind procedurile de administrare a creanțelor bugetare locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 358/2003;

29. Secțiunea a 2-a a capitolului I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003;

30. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/1997 privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii şi/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfăşurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

31. Prevederile referitoare la taxa pe valoarea adăugată din articolul 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/1999 pentru aprobarea continuării lucrărilor şi a finanțării obiectivului de investiții "Dezvoltarea şi modernizarea Aeroportului Internațional Bucureşti-Otopeni" şi pentru aprobarea garantării unui credit în favoarea Companiei Naționale "Aeroportul Internațional Bucureşti-Otopeni" - S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 21/2000;

32. Litera a) a alineatului 1 al articolului 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

33. Literele b) şi c) ale articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/1999 privind instituirea unor măsuri de stimulare a activității titularilor de acorduri petroliere şi subcontractanților acestora, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 28 octombrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 399/2001;

34. Articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2000 pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1999 privind unele măsuri pentru dezvoltarea activității economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 302/2001, cu modificările ulterioare;

35. Articolul 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 200/2002;

36. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2000 privind scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 211/2000 privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi externe pentru Ministerul Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 134/2001;

37. Alineatul 2 al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 249/2000 privind constituirea şi utilizarea Fondului special pentru produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 12 decembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 382/2002, cu modificările ulterioare;

38. Articolul 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările şi completările ulterioare;

39. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 523/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

40. Prevederile referitoare la impozitul pe profit din alineatul (3) al articolului 145 şi alineatul (2) al articolului 146 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002***) privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare şi piețele reglementate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare;

41. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2003 privind scutirea de la plata impozitului pe terenurile din extravilanul localităților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 273/2003;

42. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul şi comercializarea uleiurilor minerale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;

43. Hotărârea Guvernului nr. 582/1997 privind introducerea sistemului de marcare pentru băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

43^1. *** Abrogat

43^2. Litera a) a articolului 26 şi litera g) a articolului 83 din Legea nr. 448/2006 privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

43^3. Articolul III din Legea nr. 265/2007 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, cu modificările şi completările ulterioare.

44. Orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

(2) *** Abrogat

---

*) Legea nr. 630/2002 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 39/2005.

**) Ordonanța Guvernului nr. 39/2003 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 448/2006.Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 297/2004.

NOTE:

1. A se vedea şi prevederile art. II, art. II^1, art. III şi art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004, cu modificările ulterioare.

"ART. II

În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import, inclusiv rulate, introduse în țară în baza contractelor de leasing inițiate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul închiderii operațiunii de import."

"ART. II^1

Avansurilor încasate pentru livrările de animale vii li se aplică regimul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data încasării avansului."

"ART. III)*

(1) Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:

a) începând cu 1 mai 2005: lit. a) a art. 42; alin. (2) al art. 43; lit. k) a alin. (4) al art. 55; art. 76; art. 77;

b) începând cu 1 iunie 2005: lit. g) a art. 41; lit. g) a art. 42; lit. a) a alin. (2) al art. 65; alin. (1) al art. 66; alin. (4) şi (4^1) ale art. 66; alin. (2) al art. 67; lit. a), a^1), a^2), a^3), e), e^1) şi g) ale alin. (3) al art. 67; alin. (4) şi (5) ale art. 67; art. 77^1 - 77^3; alin. (3^1) al art. 83; lit. b) a alin. (4) al art. 83;

*c) *** Abrogat*

*(2) *** Abrogat*

*(3) *** Abrogat*

*(4) *** Abrogat*

(5) Cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 şi pentru veniturile realizate de persoanele fizice şi juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepția veniturilor obținute din jocuri de noroc pentru care se menține cota de impozit de 20% ."

**) ART. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004) a fost modificat prin art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005*

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 568/2005, a stabilit că dispozițiile art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la dispozițiile art. III alin. (1) lit. a) şi b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004, sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 78 din Constituție.

Ulterior, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 a fost modificat şi prin art. VI pct. 5 din Legea nr. 343/2006.

"ART. V

În vederea diminuării evaziunii fiscale în domeniul produselor accizabile supuse sistemului de marcare, antrepozitarii autorizați vor utiliza pentru marcare numai banderole şi timbre înseriate şi numerotate. Termenul şi procedura de aplicare a noilor modele de marcaje, precum şi regimul stocului de marcaje valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I."

2. A se vedea şi prevederile art. II din Legea nr. 343/2006 cu modificările ulterioare.

"ART. II

Prevederile alin. (15) al art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică în situația în care, prin acte adiționale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentei legi, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate şi/sau a contractelor de leasing este prelungită după data aderării."

3. A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2008.

"ART. II

Scutirea impozitului pe dividendele reinvestite

(1) Dividendele reinvestite începând cu 2009, în scopul păstrării şi creşterii de noi locuri de muncă pentru dezvoltarea activității persoanelor juridice române distribuitoare de dividende, conform obiectului de activitate al acestora înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului, sunt scutite de la plata impozitului pe dividende.

(2) Sunt scutite de la plata impozitului pe dividende şi dividendele investite în capitalul social al altei persoane juridice române, în scopul creării de noi locuri de muncă, pentru dezvoltarea activității acesteia, conform obiectului de activitate înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor şi al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

4. A se vedea şi prevederile art. III alin. (4) şi (5), art. V, precum şi ale mențiunii privind transpunerea normelor comunitare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2009.

"(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la 31 decembrie 2010 sunt admise deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize către alte state membre care nu au adoptat sistemul informatizat potrivit art. 21 - 27 din Directiva 2008/118/CE, efectuate conform procedurii prevăzute la art. 186 - 191^1 din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate şi încheiate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 186 - 191^1 din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare."

"ART. V

Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislația în vigoare până la această dată."

"Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce priveşte locul de prestare a serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/117/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operațiunile intracomunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 14 din 20 ianuarie 2009, Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei nr. 92/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 9 din 14 ianuarie 2009, Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice şi Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigări şi Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, modificate prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE şi 95/59/CE privind structura şi ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 291 din 6 decembrie 1995, modificată prin Directiva 2002/10/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 283 din 31 octombrie 2003."

***5.** A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2010 ().*

"ART. II

Prin excepție de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică pentru determinarea impozitului pe profit începând cu anul 2010."

***6.** A se vedea şi prevederile art. II - IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 ().*

"ART. II

(1) Prevederile art. I pct. 3 se aplică începând cu a 10-a zi următoare comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării pentru aplicarea acestor prevederi, până la data de 31 decembrie 2011. Ministerul Finanțelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării.

(2) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 şi 153^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care intenționează să desfăşoare după data de 1 august 2010 operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la art. 158^2 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, trebuie să solicite organelor fiscale competente înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari, potrivit prevederilor art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse până la data de 1 august 2010 de către persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari va fi data de 1 august 2010. În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse după data de 1 august 2010 de persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor

intracomunitari va fi data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cererile vor fi soluționate în termenul şi în condițiile prevăzute la art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Începând cu data de 1 august 2010, pentru realizarea schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene, vor fi utilizate informațiile din Registrul operatorilor intracomunitari."

"ART. III

Solicitările de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se depun la organele fiscale competente începând cu data publicării prezentei ordonanțe de urgență."

"ART. IV

(1) Prevederile art. I pct. 4, 21 şi 22 se aplică începând cu data de 1 iulie 2010.

(2) Autorizațiile deținute de antrepozitarii autorizați pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5, îşi încetează valabilitatea la data de 1 septembrie 2010.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse energetice şi antrepozitarii autorizați pentru producția de țigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuți la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice şi mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare țigarete, au obligația ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenționează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare.

(5) Antrepozitarii autorizați care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin autorizații valabile, care au depăşit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare şi, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la data de începere a valabilității autorizației şi doresc să îşi continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligația de a solicita reautorizarea până la data de 31 august 2010 inclusiv, în condițiile prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, a căror valabilitate, până la data de 31 august 2010, nu depăşeşte 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii şi, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la data de începere a valabilității autorizației, au obligația de a se conforma prevederilor art. I pct. 13, 15 şi 17 până la data de 31 august 2010 inclusiv.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (5) şi (6) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal."

***7.** A se vedea şi prevederile art. II şi art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 (), cu modificările ulterioare.*

"ART. II

La calculul câştigului net şi al impozitului pe venit aferent în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, pentru anul 2010, se aplică următoarele reguli:

1. Pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 se determină câştigul net/pierderea netă aferent/aferentă acestei perioade în funcție de perioada de deținere şi se asimilează câştigului net anual/pierderii nete anuale. Impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impunere de 1% şi, respectiv, 16% la câştigul net aferent perioadei, asimilat câştigului net anual.

2. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale se compensează cu câştigul net asimilat câştigului net anual aferent perioadei 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010. Dacă în urma compensării rezultă pierdere, aceasta se reportează numai asupra câştigului net anual impozabil aferent anului 2011.

3. Obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în perioada respectivă.

4. Pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010 prevederile art. 66 alin. (5), (5^1) şi (6) şi art. 67 alin. (3) lit. a) şi a^1) şi alin. (5) se vor aplica corespunzător începând cu 1 iulie 2010."

"ART. III

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 131 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activități profesionale desfăşurate în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil, precum şi contractele civile şi cele de colaborare încheiate în temeiul prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților şi al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv art. 18 din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile şi celelalte drepturi ale senatorilor şi deputaților, precum şi salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Asupra acestor venituri se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează şi se plăteşte contribuția individuală de asigurări sociale şi contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestațiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizație de şomaj în condițiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care dețin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepția cazului în care aceste persoane renunță la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2). În această situație baza de calcul anuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înțelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activități, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligațiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reținerea şi plata contribuțiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuțiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancțiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligației prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligația de a depune, lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declarație privind evidența nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declarațiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligația de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. a) sau, după caz, la art. 50 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuțiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuția individuală de asigurări sociale şi pentru contribuția individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situația menționată la art. 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări pentru şomaj şi în situația în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinație şi comunicate de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota

de contribuție individuală de asigurări sociale şi cota de contribuție de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiții normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuția individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanțe de urgență.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuțiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizației de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuție individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuție datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuții achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituții au obligația de a transmite cererile asiguraților către Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la contribuția individuală de asigurări sociale, respectiv contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecției sociale şi al ministrului finanțelor publice."

***8.** A se vedea şi prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2010*

"ART. III

(1) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică pentru veniturile de natura celor prevăzute la art. II din prezenta ordonanță de urgență, plătite după data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj plătite anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale şi a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 791/2010, sunt considerate obligații achitate şi nu mai fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Perioada pentru care persoanele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 au datorat şi au plătit contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări de şomaj, potrivit prevederilor legale în vigoare până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, constituie stagiu de cotizare în aceste sisteme de asigurări.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2010 pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precum şi pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 3 august 2010.

(5) Orice dispoziții contrare prezentei ordonanțe de urgență se abrogă."

Norme metodologice:

ART. 7.

1. O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la **art.** 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfăşoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acestuia.

Activitățile desfăşurate în mod independent, în condițiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum şi drepturile de autor şi drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor **art.** 7 alin. (1) pct. 2.1 şi 2.2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

1^1. Prin centrul intereselor vitale se înțelege statul cu care relațiile personale şi economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenție familiei sale, soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice şi care sosesc în România împreună cu aceasta, relațiilor sale economice şi relațiilor sale sociale. Prin relații economice se poate înțelege: angajat al unui angajator român, implicarea într-o activitate de afaceri în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România. Prin relații sociale se poate înțelege: membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participări la activități culturale sau de altă natură.

Norme metodologice:

ART. 8.

2. Sintagma loc prin care se desfăşoară integral sau parțial activitatea acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfăşurarea activității nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există şi acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfăşurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun drept legal de utilizare a respectivului spațiu.

4. Deşi nu este necesar niciun drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezență a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găseşte la dispoziția acelui

nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanți ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:

a) Un vânzător care îşi vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi şi se întâlneşte cu directorul de achiziții în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul şi nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfăşoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfăşoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găseşte la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" şi dacă activitățile efectuate acolo depăşesc activitățile precizate în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care foloseşte zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată şi societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziția sa şi constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire mare de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care îşi desfăşoară activitatea, respectiv zugrăveşte, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfăşurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum îşi desfăşoară activitatea "prin" locația în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate şi un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur "loc de activitate". Dacă există mai multe locuri de activitate şi dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic, în ceea ce priveşte activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică şi comercială din punct de vedere al activității miniere. Un "hotel

de birouri" în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care îşi fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfăşurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect şi clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfăşurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi care nu întruneşte aceleaşi condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiaşi sucursale, se va considera că el rămâne în acelaşi loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipseşte în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităților a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuşi să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeaşi persoană sau de persoane asociate. În această situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate şi se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la

înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite, cum ar fi eşecul investiției.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să îşi desfăşoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfăşurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau ştiințifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile şi alte proprietăți similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui stat contractant în celălalt stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celuilalt stat fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este şi cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea şi întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea şi controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează şi întreține echipamentul sub responsabilitatea şi controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăşi simpla închiriere a echipamentului şi poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

10. Activitatea unei societăți este desfăşurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați şi alte persoane care primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nicio importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat şi dacă activitatea societății este desfăşurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea şi întreținerea acestui echipament. Deci, maşinile cu câştiguri, automatele cu vânzare şi celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcție de desfăşurarea de către societate şi a altor activități în afară de instalarea inițială a maşinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează maşinile şi apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează maşinile se ocupă pe cont propriu şi de operarea acestora şi de întreținerea lor. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când maşinile sunt operate şi întreținute de un agent dependent al societății.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să îşi desfăşoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregăteşte activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp

în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfăşurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele şi măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea şi repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți, şi nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să îşi desfăşoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

12. Deşi o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între un computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, şi datele şi software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinație de software şi date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un "loc de activitate" şi nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce priveşte software-ul şi datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web şi prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică şi locația fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societății care operează serverul.

13. Distincția dintre site-ul web şi serverul pe care acesta este stocat şi utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfăşoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate desfăşoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deşi onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul şi datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul şi locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz, societatea nu are nicio prezență fizică în locația respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfăşoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat şi utilizat site-ul web şi operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale art. 8 din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplineşte condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfăşurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită

acestui echipament societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența niciunui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate îşi desfăşoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfăşura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeaşi măsură în care se aplică şi altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfăşurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intră sub incidența art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicații - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori şi clienți;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informațiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate şi eficiență;

d) culegerea de date de piață pentru societate;

e) furnizarea de informații.

18. Există un sediu permanent când aceste funcții constituie partea esențială şi semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depăşesc activitățile prevăzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

19. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfăşurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru aceşti furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

În cazul unei societăți denumite "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet şi nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfăşurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare şi auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfăşurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet şi locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduieşte un site web care, aşa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică art. 8 alin. (4) din Codul fiscal şi locația nu va

constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății şi livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce priveşte aplicarea art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil art. 8 alin. (5) din Codul fiscal. Art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceştia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți şi nu încheie în mod obişnuit astfel de contracte sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obişnuite, lucru evidențiat şi de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate îşi desfăşoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiției prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 20 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul acelui alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 "Sediu permanent" din Modelul convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

21^1. Prin sintagma orice alte activități din alin. (7^1) al art. 8 din Codul fiscal se înțelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

21^2. Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piață sau orice alte documente corespunzătoare.

Norme metodologice:

ART. 11.

22. Reconsiderarea evidențelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării prețului de piață al bunurilor şi serviciilor, se efectuează şi la cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda prețului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, preţul de piaţă este determinat prin raportarea la tranzacţii comparabile necontrolate. O tranzacţie este necontrolată dacă se desfăşoară între persoane independente.

25. Metoda comparării preţurilor

Determinarea preţului de piaţă are la bază comparaţia preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţă este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lanţul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţă se poate recurge la:

a) compararea preţurilor convenite între persoane afiliate cu preţurile convenite în relaţiile cu persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea internă a preţurilor);

b) compararea preţurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea externă a preţurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării preţurilor, preţul de piaţă al tranzacţiei este determinat prin compararea preţului de vânzare al mărfurilor şi serviciilor identice sau similare, vândute în cantităţi comparabile, cu preţul de vânzare al mărfurilor şi al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile, se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corectează cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea preţului pieţei, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeaşi metodă de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazează şi politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţă al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţă la costul plus profitul aceluiaşi furnizor în comparaţie cu tranzacţiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câştigat în tranzacţii comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda preţului de revânzare

În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-

se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ (preţul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja preţului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să îşi acopere cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat) şi să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei brute şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare, pe care acelaşi ultim vânzător o câştigă pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb şi inflaţia;

b) modificările survenite în starea şi gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ.

De regulă, metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul **art.** 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică, se înţelege metoda marjei nete şi metoda împărţirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuţi în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţă şi a bunurilor echivalente, eficienţa şi strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor şi nivelul experienţei în afaceri.

30. Metoda împărţirii profitului

Metoda împărțirii profitului se foloseşte atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacții şi împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor dintre persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor şi a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) circumstanțele cazului individual;

e) activitățile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței şi ale activității contribuabilului;

g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activitățile desfăşurate şi stadiile din lanțul producției şi distribuției ale entităților implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la **art.** 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului).

În situația în care în legătură cu transferul bunurilor şi al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client diferite de practica comercială obişnuită), precum şi în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la **art.** 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabileşte prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se foloseşte metoda "cost-plus".

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul şi destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activității beneficiarului şi a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se aşteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb şi costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum şi alte circumstanțe de acordare a împrumutului.

Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obişnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabileşte prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how şi altele de aceeaşi natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care foloseşte aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare şi Liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.a

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare şi instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale şi care întocmesc situații financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.b

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile şi orice entități similare, înființate şi organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.d

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații şi fundații, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.e

5. Abrogat

Norme metodologice:

ART. 15 lit. f, g

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la **art.** 15 alin. (1) lit. f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la **art.** 17 din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

ART. 15 al.2 lit.k

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă şi publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă şi publicitate.

Norme metodologice:

ART. 15 al.3

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la **art.** 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art.** 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art.** 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor paşi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;
- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la **art.** 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile **art.** 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la **art.** 17 alin. (1) sau la **art.** 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8^2. Prevederile alin. (2) şi alin. (3) ale **art.** 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 16

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) şi c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.

Norme metodologice:

ART. 18

11. Intră sub incidența prevederilor **art.** 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaşte veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

11^1. Contribuabilii menționați la **art.** 18 alin. (2) din Codul fiscal, la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la **art.** 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la **art.** 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11^2. În aplicarea prevederilor **art.** 18 alin. (2) coroborat cu **art.** 34 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal, pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la **art.** 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la **art.** 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009;

d) compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile **art.** 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se

calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului minim în sumă de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile **art.** 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 500 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 500 lei.

11^3. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulat de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, după caz, până la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercială înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul trimestrului I şi al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile **art.** 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (6.500 / 12) x 2 = 1.083 lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: 6.000 - 1.083 = 4.917 lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: (6.500 / 12) x 3 = 1.625 lei şi se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exercițiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit de recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puțin impozitul minim.

11^4. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la **art.** 26 din titlul II "Impozitul pe profit".

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârşitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = (13.200 - 700) x 16% = 2.000 lei

Pentru încadrarea în prevederile **art.** 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11^5. Prevederile **art.** 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică contribuabililor aflați în inactivitate temporară sau care au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente, după caz. În cazul în care contribuabilii solicită înscrierea, în cursul anului, a situațiilor menționate, prevederile **art.** 18 alin. (2) din Codul fiscal se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului şi data când contribuabilul înregistrează la oficiul registrului comerțului/registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activității încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile **art.** 18 alin. (2) din Codul fiscal pentru perioada rămasă din anul respectiv.

11^6. Contribuabilii înființați în cursul anului nu intră sub incidența prevederilor **art.** 18 alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, însă aceştia sunt obligați la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară şi aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31 decembrie 2009.

11^7. Contribuabilii care se înființează în cursul anului ca urmare a operațiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile **art.** 18 alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului. În cazul în care contribuabilii se înființează prin fuziunea a două sau mai multe societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăților participante, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înființează prin divizarea unei societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabileşte şi criteriul de repartiție a activelor şi pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbție sau în cazul divizărilor prin care activele şi pasivele se transferă către una sau mai multe societăți existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societățile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul şi veniturile totale anuale ale societăților cedente, proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate.

Norme metodologice:

ART. 19

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor **art.** 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor **art.** 22 alin. (5) şi alin. (5^1) din Codul fiscal;

- câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale;

- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Veniturile şi cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin şi depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor **norme metodologice**, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.

14^1. Veniturile şi cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare şi a obligațiunilor, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare şi a obligațiunilor se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

14^2. Veniturile şi cheltuielile reprezentând dobânzile/penalitățile/daunele-interese contractuale anulate prin convenții încheiate între părțile contractante sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile, în anul fiscal în care se înregistrează anularea acestora, în condițiile în care dobânzile/penalitățile/daunele-interese stabilite în cadrul contractelor economice inițiale au reprezentat cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile, pe măsura înregistrării lor.

14^3. Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțe înregistrate ca urmare a aducerii creanțelor preluate prin cesionare de la valoarea nominală la costul de achiziție, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, ținut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidență fiscală trebuie înscrise veniturile impozabile realizate de contribuabil, din orice sursă într-un an fiscal, potrivit **art.** 19 alin. (1) din Codul fiscal, cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit **art.** 21 din Codul fiscal, precum şi orice informație cuprinsă în declarația fiscală, obținută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidențierea veniturilor impozabile şi a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru şi/sau an fiscal.

Norme metodologice:

ART. 19 al.3

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile şi cheltuielile aferente bunurilor mobile şi imobile produse, lucrărilor executate şi serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Norme metodologice:

ART. 19 al. 4

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poştale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Norme metodologice

ART. 19^2

17^1 - 17^4 *** Abrogate.

Norme metodologice:

ART. 19^3 lit b)

17^5. În aplicarea prevederilor **art.** 19^3 lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve şi impozitate potrivit **art.** 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit **art.** 19^3 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situație cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziție: 1.000.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;
- amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:
  - suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective şi nu a intrat sub incidența prevederilor **art.** 22 alin. (5^1) din Codul fiscal;
- suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;
- actualizarea cu rata inflației a mijlocului fix, evidențiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului inflatat este de 50.000 lei;
- metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operațiuni efectuate la momentul retratării

În situația în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operațiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;
2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operațiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincția dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil şi amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor **art.** 19^3 lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

- suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor **art.** 19^3 lit. c) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflației:

1. actualizarea cu rata inflației a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;

2. actualizarea cu rata inflației a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform **art.** 19^3 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit **art.** 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidențiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit 19^3 lit. b) pct. 3 din Codul fiscal.

În situația în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.

17^6. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară şi care la momentul retratării utilizează valoarea justă drept cost presupus vor avea în vedere şi următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 33 din Codul fiscal;

b) regimul fiscal al rezervelor din reevaluarea mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este prevăzut la art. 22 alin. (5) şi (5^1) din Codul fiscal;

c) transferul sumelor aferente reevaluării din contul 105 «Rezerve din reevaluare» în contul 1178 «Rezultatul reportat provenit din utilizarea, la data trecerii la aplicarea IFRS, a valorii juste drept cost presupus», respectiv al sumelor reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare din contul 1065 în contul 1175 «Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare» ca urmare a retratării în conformitate cu IFRS nu se impozitează, cu condiția evidențierii şi menținerii sumelor respective în soldul creditor al conturilor «1178», respectiv «1175», analitice distincte. În situația în care sumele respective nu sunt menținute în soldul creditor al conturilor «1178», respectiv «1175», analitice distincte, acestea se impozitează astfel:

1. sumele care au fost anterior deduse şi care nu au fost impozitate potrivit art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 22 alin. (5); diminuarea soldului creditor al conturilor de rezultat reportat, analitice distincte, se consideră utilizare a rezervei;

2. sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea

amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz.

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară utilizează referințele pentru simbolul şi denumirea conturilor corespunzător reglementărilor contabile aplicabile.

Norme metodologice

17^7. În sensul prevederilor art. 19^4 din Codul fiscal, prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie.

17^8. În aplicarea prevederilor art. 19^4 alin. (2) din Codul fiscal, profitul contabil brut cumulat de la începutul anului este profitul contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, înregistrat în trimestrul/anul punerii în funcțiune a echipamentelor tehnologice respective, fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanțare a activelor menționate la art. 19^4 alin. (1) din Codul fiscal.

Pentru echipamentele tehnologice luate în folosință în baza contractelor de leasing financiar şi puse în funcțiune în perioada 1 iulie 2014 - 31 decembrie 2016 inclusiv, scutirea de impozit pe profit se aplică de către utilizator, cu condiția respectării prevederilor art. 19^4 alin. (9) din Codul fiscal.

17^9. Determinarea scutirii de impozit pe profit - exemple de calcul:

Exemplul I - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit

Societatea A achiziționează şi pune în funcțiune în luna octombrie 2014 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie-31 decembrie 2014 este 500.000 lei, din care profitul contabil brut aferent perioadei 1 iulie-31 decembrie 2014 este 200.000 lei.

La sfârşitul anului 2014 societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de 600.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2014:

600.000 x 16% = 96.000 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 iulie - 31 decembrie 2014 în sumă de 200.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul pe profit scutit este:

70.000 x 16% = 11.200 lei; impozit pe profit scutit = 11.200 lei;

- repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale:

a) determinarea sumei aferente rezervei legale, dacă contribuabilul are obligația constituirii acesteia potrivit legii. Presupunem, în acest caz, că societatea A repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului investit fiind 3.500 lei;

b) determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

70.000 - 3.500 = 66.500 lei.

Valoarea fiscală a echipamentului tehnologic este 70.000 lei care se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 24 din Codul fiscal. Pentru acest echipament tehnologic contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul II - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit

La sfârşitul anului 2015 o societate înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil brut aferent anului 2015 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează şi pune în funcțiune în luna martie 2015 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, în luna iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în luna octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2015:

2.500.000 x 16% = 400.000 lei;

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil brut acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

270.000 x 16% = 43.200 lei; impozit pe profit scutit = 43.200 lei;

- repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului investit fiind 13.500 lei;

- determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

270.000 - 13.500 = 256.500 lei.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 24 din Codul fiscal. Pentru aceste echipamente tehnologice contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul III - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit în echipamente tehnologice care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi. Contribuabilul aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit

În perioada 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 o societate înregistrează profit impozabil în sumă de 2.000.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 este de 600.000 lei.

Societatea efectuează investiții într-un echipament tehnologic care nu permite puneri în funcțiune parțiale astfel: în luna septembrie 2014 în valoare de 50.000 lei, în luna ianuarie 2015 în valoare de 80.000 lei şi în luna februarie 2016 în valoare de 90.000 lei, iar punerea în funcțiune a întregii investiții se realizează în luna martie 2016.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului I al anului 2016:

2.000.000 x 16% = 320.000 lei;

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

50.000 + 80.000 + 90.000 = 220.000 lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil brut din trimestrul punerii în funcțiune al investiției acoperă investițiile anuale realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

220.000 lei x 16% = 35.200 lei; impozit pe profit scutit = 35.200 lei;

- repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puțin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că la sfârşitul anului societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului investit fiind 11.000 lei;

- determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

220.000 -11.000 = 209.000 lei.

Valoarea fiscală a echipamentului tehnologic respectiv se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 24 din Codul fiscal. Pentru acest echipament tehnologic contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

17^10. În aplicarea prevederilor art. 19^4 alin. (7) din Codul fiscal, scutirea se acordă pentru valoarea echipamentelor tehnologice în curs de execuție înregistrate în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2016 şi puse în funcțiune în aceeaşi perioadă. În cazul în care echipamentele tehnologice respective sunt înregistrate, parțial în imobilizări corporale în curs de execuție înainte de data de 1 iulie 2014 şi parțial după data de 1 iulie 2014, scutirea de impozit pe profit se aplică numai pentru partea înregistrată în imobilizări corporale în curs de execuție începând cu data de 1 iulie 2014 şi care este cuprinsă în valoarea echipamentului tehnologic pus în funcțiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

17^11. În înțelesul prevederilor art. 19^4 alin. (8) din Codul fiscal, echipamentele tehnologice considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziției.

Norme metodologice:

ART. 20 b)

18. În aplicarea prevederilor **art.** 20 lit. a) din Codul fiscal, pentru dividendele primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terț, astfel cum acesta este definit la **art.** 20^1 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, persoana juridică română care primeşte dividendele trebuie să dețină:

a) certificatul de atestare a rezidenței fiscale a persoanei juridice străine, emis de autoritatea competentă din statul terț al cărui rezident fiscal este;

b) declarația pe propria răspundere a persoanei juridice străine din care să rezulte că aceasta este plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit în statul terț respectiv;

c) documente prin care să facă dovada îndeplinirii condiției de deținere, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, a minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende.

19. În aplicarea prevederilor **art.** 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit **art.** 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum şi la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câştigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective.

Norme metodologice:

ART. 20 c)

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 20 d)

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze şi să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

Norme metodologice:

ART. 20^1

21^1. În aplicarea prevederilor **art.** 20^1 din Codul fiscal, condiția legată de perioada minimă de deținere de 1 an va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. C 9 din 11 ianuarie 1997, în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 1 an nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului

pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit.

21^2. Pentru îndeplinirea condiției de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societățile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- porez na dobit în Croația.

21^3. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată".
- [Liniuța a 2-a] *** Abrogată

Norme metodologice:

ART. 21

22. *** Abrogat

23. În sensul **art.** 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, precum şi în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii;

d) dobânzile, penalitățile şi daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaților la şi de la locul de muncă;

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operațională şi/sau financiară a activității contribuabilului;

i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare şi a obligațiunilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

j) cheltuielile reprezentând cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include şi consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuției energiei electrice;

k) cheltuielile înregistrate la scoaterea din gestiune a creanțelor asupra clienților, determinate de punerea în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare.

24. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 al.2

25. Intră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 21 c

26. Intră sub incidența prevederilor **art.** 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 21 e)

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul **art.** 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind şi:

a) directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora.

28. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 f)

29. Intră sub incidența prevederilor **art.** 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Norme metodologice:

ART. 21 g)

30. Intră sub incidența prevederilor **art.** 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001*).

***)** Legea nr. 356/2001 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 62/2011, republicată.

31. *** Abrogat

32. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 n)

32^1. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 a)

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile. În cadrul cheltuielilor de protocol, la calculul profitului impozabil, se includ şi cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare egală sau mai mare de 100 lei.

Norme metodologice

ART. 21 al. 3 c)

33^1. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor **art.** 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități şi unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul **art.** 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

34. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 d)

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 j), k)

35^1. Sunt deductibile în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant, potrivit prevederilor **art.** 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuții la scheme de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor de către angajator.

35^2. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor **art.** 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Norme metodologice:

ART. 31 al.3 l)

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 m)

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, şi suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități şi alte documente.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 a)

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum şi impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 b)

39. Prin autorități române/străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor şi autorităților din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 c)

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor **art.** 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor **art.** 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamități naturale sau de alte cauze de forță majoră. Totodată, sunt considerate deductibile şi cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe şi în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 e)

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanților, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) *** Abrogată

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 f)

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

45. *** Abrogat

46. *** Abrogat

47. *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 21 al. 4 i)

47^1. Veniturile din dividende primite de la persoane juridice române sau străine nu au, pentru determinarea profitului impozabil, cheltuieli aferente.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 m)

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfăşurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la **art.** 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate şi de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere

şi reparare a activelor, serviciile poştale, serviciile de comunicații şi de multiplicare, parcare, transport şi altele asemenea.

49. Pentru servicii de management, consultanță şi asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părțile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaştere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 p)

49^1. În cazul în care reglementările contabile aplicabile nu definesc «cifra de afaceri», aceasta se determină astfel:

a) pentru contribuabilii care aplică reglementările conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, cu excepția instituțiilor de credit - persoane juridice române şi sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, «cifra de afaceri» cuprinde veniturile din vânzarea de bunuri şi prestarea de servicii din care se scad sumele reprezentând reduceri comerciale acordate şi se adaugă subvențiile de exploatare aferente cifrei de afaceri;

b) pentru instituțiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde:

- venituri din dobânzi;
- venituri din dividende;
- venituri din taxe şi comisioane;
- câştiguri (pierderi) realizate aferente activelor şi datoriilor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;
- câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare deținute în vederea tranzacționării - net;
- câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;
- câştiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire - net;
- diferențe de curs de schimb [câştig (pierdere)] - net;
- câştiguri (pierderi) din derecunoaşterea activelor, altele decât cele deținute în vederea vânzării - net;
- alte venituri din exploatare;

c) pentru instituțiile prevăzute la **art.** 2 lit. a)-d) din Ordinul Băncii Naționale a României nr. 27/2011 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările şi completările ulterioare, «cifra de afaceri» cuprinde:

(i) venituri din dobânzi şi venituri asimilate;
(ii) venituri privind titlurile;
- venituri din acțiuni şi din alte titluri cu venit variabil;
- venituri din participații;
- venituri din părți în cadrul societăților comerciale legate;
(iii) venituri din comisioane;
(iv) profit sau pierdere netă din operațiuni financiare;
(v) alte venituri din exploatare.

Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, care are ca obiect plata unei sume de 15.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 noiembrie 2014, în aceeaşi lună efectuându-se şi plata sumei de 15.000 lei.

La calculul profitului impozabil pentru anul 2014, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor = 1.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii = 2.000 lei
Total cifră de afaceri = 1.002.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile = 750.000 lei
Cheltuieli cu personalul = 20.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare din care: 15.000 lei sponsorizare = 90.000 lei
Total cheltuieli 860.000 lei
Calculul profitului impozabil pentru anul 2014:
Profitul impozabil = 1.002.000 - 860.000 + 15.000 = 157.000 lei.
Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:
157.000 x 16% = 25.120 lei.

Având-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la **art.** 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:
- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006 lei;
- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006 lei.
Pentru anul 2014 impozitul pe profit datorat este de:
25.120 - 3.006 = 22.114 lei.

Suma care nu s-a scăzut din impozitul pe profit, respectiv suma de 11.994 lei, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestei sume se va efectua, în aceleaşi condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

Norme metodologice

ART. 21 al. 4 t)

49^2. În sensul prevederilor **art.** 21 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile utilizate, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul activității economice sunt cele prevăzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea **art.** 145^1 din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale la calculul profitului impozabil, se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, inclusiv cele înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferențele de curs valutar etc.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea profitului impozabil se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică şi asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea şi reparațiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuielile cu întreținerea şi reparațiile - 2.000 lei,
- partea de TVA nedeductibilă - 240 lei,
- baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea şi reparațiile
2.240 lei (2.000 + 240)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreținerea şi reparațiile
2.240 x 50% = 1.120 lei

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuieli privind combustibilii - 1.000 lei
- partea de TVA nedeductibilă - 120 lei
- baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii 1.120 lei (1.000 + 120)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilii
1.120 x 50% = 560 lei.

Norme metodologice:

ART. 22 a)

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la **art.** 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit şi

cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la **art.** 20 din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. c). Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcție de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului. În situația în care, ca urmare a efectuării unor operațiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeaşi limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 22 b)

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune şi recepție, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi

realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Norme metodologice:

ART. 22 al.1 lit. d^1

53^1. Intră sub incidența prevederilor **art.** 22 alin. (1) lit. d^1) din Codul fiscal şi se deduce la calculul profitului impozabil diferența dintre valoarea soldului inițial al filtrelor prudențiale calculate la data de 1 ianuarie 2012 aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011 şi valoarea sumelor înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 în soldul creditor al contului 58171 "Rezultatul reportat din provizioane specifice" aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011.

În aplicarea prevederilor **art.** 22 alin. (1) lit. d^1) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale care au fost deduse la calculul profitului impozabil se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

Norme metodologice:

ART. 22 c)

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la **art.** 22 din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la **art.** 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit **art.** 22 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 22 d)

53^2. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 22 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori care furnizează pensii private, deduc la calculul profitului impozabil provizioanele tehnice constituite în baza dispozițiilor Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv în baza prevederilor Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

54. *** Abrogat

55. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 22 h)

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Norme metodologice:

ART. 22 l)

56^1. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 22 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

Norme metodologice:

ART. 22 m)

56^2. În aplicarea prevederilor **art.** 22 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, prin instituții de credit se înțelege persoanele juridice române, inclusiv sucursalele din străinătate ale acestora şi sediile permanente ale instituțiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terțe, aşa cum acestea sunt prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.

99/2006 privind instituțiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

Condiția de includere a creanțelor în venituri impozabile se consideră îndeplinită dacă cesionarul înregistrează ca venit diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare şi suma de achitat cedentului.

Norme metodologice:

ART. 22 al.2

57. Provizioanele prevăzute la **art.** 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

Norme metodologice:

ART. 22 al.5

57^1. În aplicarea prevederilor **art.** 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile **art.** 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea şi menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

Norme metodologice:

ART. 22 al. 5^1

57^2. Nu intră sub incidența prevederilor **art.** 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul "1065" la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor **art.** 22 alin. (5) din Codul fiscal.

57^3. Nu intră sub incidența prevederilor **art.** 22 alin. (5^1) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie

2009 inclusiv, şi care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 "Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor **art.** 22 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor **art.** 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile **art.** 22 alin. (5^1) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 22 al.6

58. Intră sub incidența **art.** 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

Norme metodologice:

ART. 23

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform **art.** 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la **art.** 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile **art.** 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența **art.** 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul **art.** 23 alin. (4) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

63. În sensul **art.** 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la

data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al **art.** 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ şi creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfăşurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la **art.** 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la **art.** 23 alin. (5) din acelaşi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării **art.** 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform **art.** 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la **art.** 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\dfrac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)}}{2}}{\dfrac{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}{2}}$$

astfel:

Capital împrumutat (începutul anului fiscal) +

Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)

Gradul de îndatorare = ----------

Capital propriu (începutul anului fiscal) +

Capital propriu (sfârşitul perioadei)

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la **art.** 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la **art.** 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor **art.** 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin bănci internaționale de dezvoltare se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție şi Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) şi Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție şi Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci şi organizații de cooperare şi dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările şi completările ulterioare.

Intră sub incidența prevederilor **art.** 23 alin. (4) din Codul fiscal şi dobânzile/pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale, cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70^1. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 6%.

Norme metodologice:

ART. 24 al.11

70^2. Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte

ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.

Norme metodologice:

ART. 24 al.8

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;

durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;

- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20% = 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Norme metodologice:

ART. 24 al.12

71^1. Intră sub incidența **art.** 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor.

Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile **art.** 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile **art.** 24 alin. (12) din acelaşi act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la **art.** 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% şi amortizarea calculată până la data recepției finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la **art.** 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv

brevete de invenție amortizabile înregistrate şi puse în funcțiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% şi se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalculate.

71^2. Exemplu privind aplicarea prevederilor **art.** 24 alin. (12) din **Codul fiscal:**

Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitării materialelor şi mărfurilor achiziționează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiaşi luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la **art.** 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor **art.** 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;

- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;

- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea Fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...	... ...	... ...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000

TOTAL:	30.000.000	30.000.000

71^3. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 24 al.10.

71^4. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Norme metodologice:

ART. 24 al.15

71^5. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum şi pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ şi reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul şi reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum şi partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreştere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu şi valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

71^6. În aplicarea prevederilor **art.** 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71^7. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

71^8. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuție care nu se mai finalizează şi se scot din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare sau abandonare, precum şi valoarea rămasă a investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, în situația în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

Norme metodologice:

ART. 25

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile **art.** 7 alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Norme metodologice:

ART. 26

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Pierderile fiscale anuale din anii precedenți anului operațiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părți din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent şi transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada inițială de 5, respectiv 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent.

Pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul curent cuprinsă între 1 ianuarie şi data la care operațiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea profitului

impozabil/pierderii fiscale din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți.

În scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menținute, după caz, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operațiuni:

a) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între 1 ianuarie şi data la care operațiunea de desprindere a unei părți din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părții de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părții pe care continuă să o recupereze, proporțional cu activele şi pasivele transferate/menținute;

b) contribuabilul cedent evidențiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum şi din anii precedenți transferată/menținută, în registrul de evidență fiscală;

c) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informații fiscale referitoare la:

- pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declarațiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operațiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal în parte;

- în cazul operațiunilor de desprindere a unei părți din patrimoniu, transmite şi partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la lit. a), precum şi pierderile fiscale din anii precedenți, proporțional cu activele şi pasivele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidență fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidențiază distinct şi perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

76^1. În scopul aplicării prevederilor **art.** 26 alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operațiuni de desprindere efectuate potrivit legii se înțelege activitatea economică/ramura de activitate care, din punct de vedere organizatoric, este independentă şi capabilă să funcționeze prin propriile mijloace. Caracterul independent al unei activități economice/ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 86^2. În situația în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei activități economice/ramuri de activitate, independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operațiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

76^2. În scopul aplicării prevederilor **art.** 26 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2013, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor respectă şi următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

- pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013 se recuperează potrivit prevederilor **art.** 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, anul 2013 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 sau 7 ani consecutivi;

- pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor **art.** 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2014 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

- în cazul în care contribuabilul revine în cursul anului 2013, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit **art.** 112^6 din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului 2013, şi se recuperează potrivit **art.** 26 din Codul fiscal, începând cu anul 2014, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013 inclusiv nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

77. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 27

78. În sensul dispozițiilor **art.** 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul **art.** 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

ART. 27 al.2

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor. În cazul în care, în declarația de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, rezervele constituite din

diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

83. *** Abrogat

84. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 27 al.3

85. În înțelesul **art.** 27 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 27 al.3 c)

86. În scopul aplicării prevederilor **art.** 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, activele şi pasivele aparținând unei activități economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza criteriilor de identificare a totalității activelor şi pasivelor, prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute la pct. 86^2. Nu se consideră active şi pasive aparținând unei activități economice elementele de activ şi/sau de pasiv aparținând altor activități economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele şi/sau pasivele izolate, precum şi cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective.

Norme metodologice:

ART. 27^1

86^1. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare sunt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";

- societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "sbiratelnoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo", "drujestvoto s ogranicena otgovornost", "akționernoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo s akții".

Pentru îndeplinirea condiției de la **art.** 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;

- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România;
- porez na dobit în Croația.

Norme metodologice

ART. 28^2

86^3. În aplicarea prevederilor alin. (2) al **art.** 28^2 din Codul fiscal, pentru situația în care profitul obținut de persoana juridică română, participantă într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfăşoară activități prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor date în aplicarea **art.** 31 din Codul fiscal.

87. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 27 al. 3 pct. 11

86^2. Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă şi vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

b) existența clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu şi altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului şi în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalității activelor şi pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă şi beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

a) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;

b) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;

c) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

Norme metodologice:

ART. 29 al.4

88. Persoanele juridice străine care desfăşoară activitățile menționate la **art.** 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depăşită.

88^1. Pentru încadrarea unui şantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea şi a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

b) părțile implicate;

c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului şi activității desfăşurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a veniturilor şi cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activității desfăşurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea **art.** 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 30

89^1. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ şi câştigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplineşte condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se încadrează şi investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câştigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

Norme metodologice:

ART. 30 al.4

89^2. În sensul **art.** 30 alin. (4) din Codul fiscal, în situația în care cumpărătorul este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, acesta are obligația declarării şi plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la **art.** 30 alin. (1) din Codul fiscal.

Persoana juridică străină care realizează veniturile menționate la **art.** 30 alin. (1) din Codul fiscal declară şi plăteşte impozit pe profit, potrivit **art.** 35 din Codul fiscal, luând în calcul atât impozitul pe profit trimestrial, reținut potrivit prevederilor **art.** 30 alin. (4) din Codul fiscal de către cumpărător, persoană juridică română sau sediu permanent al unei persoane juridice străine, după caz, cât şi impozitul pe profit trimestrial, declarat potrivit prevederilor **art.** 30 alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 31

90. În aplicarea prevederilor **art.** 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfăşoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

93. Limitarea prevăzută în **art.** 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi țară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă. Exemplu: un contribuabil desfăşoară activități atât în România, cât şi în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfăşurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Norme metodologice

ART. 31 al. 3

93^1. Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin şi dacă persoana juridică română prezintă documentul ce atestă plata impozitului confirmat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

93^2. Când o persoană juridică rezidentă în România obține venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

93^3. Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării "metodei scutirii", pentru determinarea profitului impozabil la nivelul persoanei juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, respectiv cheltuieli nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 32

94. Potrivit **art.** 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea **art.** 26 din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

ART. 34

95. *** Abrogat

96. *** Abrogat

97. *NOTA: ART. 33 Legea nr. 571/2003 este abrogat.* Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacțiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condițiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacții până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeaşi natură, pe perioada prevăzută la **art. 26** din Codul fiscal.

97^1. Contribuabilii nou-înființați în cursul unui an fiscal, alții decât cei prevăzuți la **art.** 34 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înființării, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la **art.** 34 alin. (1) din Codul fiscal.

97^2. Încadrarea în activitățile prevăzute la **art.** 34 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obținute de contribuabili din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomicultură şi viticultură se face la sfârşitul fiecărui an fiscal, iar în situația în care veniturile majoritare se obțin din alte activități decât cele menționate, aceştia vor aplica pentru anul fiscal următor sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la **art.** 34 alin. (1) din Codul fiscal.

97^3. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97^4. În aplicarea prevederilor **art.** 34 alin. (17) din Codul fiscal, contribuabilii regii autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor județene, precum şi societățile comerciale în care consiliile locale şi/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligația de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligația de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreținere, înlocuire şi dezvoltare.

Norme metodologice

ART. 34 al. 11

97^5. Contribuabilii care aplică regulile prevăzute la **art.** 34 alin. (11) - (13) din Codul fiscal sunt contribuabilii beneficiari sau cedenți, după caz, din cadrul operațiunilor de

fuziune, divizare, desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, efectuate potrivit legii, şi anume:

a) societățile comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine, beneficiare ale operațiunilor de reorganizare respective, contribuabili obligați să aplice sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, potrivit prevederilor **art.** 34 alin. (4) din Codul fiscal;

b) contribuabilii beneficiari ai operațiunilor de reorganizare respective, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor **art.** 34 alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte;

c) contribuabilii cedenți ai operațiunilor de desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor **art.** 34 alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte.

98. *** Abrogat

99. *** Abrogat

99^1. *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 34 al. 13^1

97^6. Contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

- în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării şi plății impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

- în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării şi plății impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv.

Contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

- în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării şi efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

- în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un

trimestru pentru care contribuabilul are obligația declarării şi efectuării plăților anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv.

Exemplu:

Un contribuabil a optat, în conformitate cu legislația contabilă în vigoare, în anul 2012, pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic. Astfel, contabil, exercițiul financiar este 1 august 2012-31 iulie 2013. Potrivit **art.** 16 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilul a solicitat, în data de 27 iunie 2014, ca anul fiscal să corespundă exercițiului financiar.

În acest caz, în funcție de sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit, contribuabilul aplică următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) pentru primul an fiscal modificat:

1. în cazul în care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit:

- luna iulie 2014 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării şi plății impozitului pe profit, până la data de 25 octombrie 2014;

- declarația privind impozitul pe profit «101» va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2014-31 iulie 2015, iar termenul de depunere a declarației şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2015, inclusiv;

2. în cazul în care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit, cu plăți anticipate efectuate trimestrial:

- luna iulie 2014 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligația declarării şi efectuării plății anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, până la data de 25 octombrie 2014;

- declarația privind impozitul pe profit «101» va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2014-31 iulie 2015, iar termenul de depunere a declarației şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2015, inclusiv.

b) perioada 1 august 2015-31 iulie 2016 reprezintă următorul an fiscal modificat, format din trimestrele august-octombrie 2015, noiembrie 2015-ianuarie 2016, februarie-aprilie 2016, mai-iulie 2016.

Norme metodologice

ART. 34 al.18

98. *** Abrogat.

99. *** Abrogat.

99^1. *** Abrogat.

Notă: Punctele 99^2 - 99^4 au fost introduse prin Hotărârea Guvernului nr. 150/2011 () şi se referă la alin. (15) - (18) din **art.** 34 în vigoare la acea dată.

99^2. În aplicarea prevederilor **art.** 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, contribuabilii obligați la plata trimestrială a impozitului pe profit depun declarația privind impozitul pe

profit pentru cele două perioade ale anului 2010 numai dacă, până la data de 1 octombrie 2010, au datorat impozit minim cel puțin într-un trimestru. Contribuabilii care, în perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, ca urmare a efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim, au datorat, în cele 3 trimestre, impozit pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Pentru aplicarea prevederilor **art.** 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuți la **art.** 34 alin. (1) lit. a) şi alin. (5) din Codul fiscal calculează în Registrul de evidență fiscală impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, în vederea efectuării comparației cu impozitul minim recalculat în mod corespunzător pentru această perioadă. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mare decât impozitul pe profit, aceşti contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mic decât impozitul pe profit, aceşti contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Contribuabilii care depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 vor avea în vedere următoarele:

a) pentru perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, prin excepție de la prevederile **art.** 34 alin. (1), (5) şi (11) şi ale **art.** 35 alin. (1) din Codul fiscal, depunerea declarației privind impozitul pe profit şi plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii se efectuează până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010, contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit şi plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor **art.** 34 alin. (1), (5) şi (11) şi ale **art.** 35 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

- până la data de 25 februarie 2011, contribuabilii care definitivează perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010 până la această dată, situație în care, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 nu se declară impozitul pe profit;

- până la data de 25 aprilie 2011, situație în care sunt aplicabile prevederile **art.** 34 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 se declară impozitul pe profit la nivelului impozitului calculat şi evidențiat pentru trimestrul III 2010.

99^3. În aplicarea prevederilor **art.** 34 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, respectiv 1 octombrie - 31 decembrie 2010, se vor avea în vedere următoarele:

a) cheltuielile deductibile limitat se stabilesc în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

b) pentru aplicarea prevederilor titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" referitoare la colectarea taxei aferente depăşirii plafonului pentru cheltuielile de protocol, taxa colectată se calculează asupra depăşirii plafonului aferent fiecărei perioade, prin însumarea acestora;

c) pentru determinarea limitei fiscale a cheltuielilor prevăzute la **art.** 21 alin. (3) lit. j) şi k) şi la **art.** 21 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, în situația în care limita de 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro nu este depăşită în perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, în perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010 limitele respective se vor determina ca diferență

între 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro şi limitele până la care cheltuielile respective au fost deduse în perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010;

d) provizioanele fiscale se deduc la calculul profitului impozabil în fiecare perioadă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la **art.** 22 din Codul fiscal;

e) limita de deducere a rezervei legale se stabileşte în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

f) gradul de îndatorare potrivit prevederilor **art.** 23 din Codul fiscal se determină luând în calcul capitalul împrumutat şi capitalul propriu aferente fiecărei perioade, astfel:

- pentru perioada 1 ianuarie - 30 septembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul acestei perioade;

- pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul şi sfârşitul acestei perioade;

g) în aplicarea prevederilor **art.** 31 din Codul fiscal, veniturile şi cheltuielile realizate în anul 2010 de o persoană juridică română prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin se vor lua în calcul la determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2010, prin înscrierea veniturilor şi cheltuielilor la rd. 11, respectiv rd. 12 în declarația privind impozitul pe profit aferentă acestei perioade;

h) în aplicarea prevederilor **art.** 19^2 din Codul fiscal, pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010, profitul investit în această perioadă reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, din care se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010.

99^4. În aplicarea prevederilor **art.** 34 alin. (18) din Codul fiscal, pierderea fiscală aferentă perioadei 1 ianuarie - 30 septembrie 2010 se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi, potrivit **art.** 26 din Codul fiscal, perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2010 fiind considerată primul an de recuperare a pierderii fiscale.

Pierderea fiscală aferentă perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2010 se recuperează potrivit **art.** 26, respectiv **art.** 32 din Codul fiscal, din profiturile obținute în următorii 7 ani consecutivi, respectiv 5 ani consecutivi în cazul pierderilor realizate prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin.

Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor **art.** 26, respectiv **art.** 32 din Codul fiscal, anul 2010 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi.

Norme metodologice:

ART. 35.

99^5. În aplicarea prevederilor **art.** 35 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuți la **art.** 13 lit. c) şi e) din Codul fiscal efectuează definitivarea şi plata impozitului pe profit anual prin formularul 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat", până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

100. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 36

100^1. Nu intră sub incidența prevederilor **art.** 36 din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la **art.** 7 alin. (1) pct. 12 lit. a) din Codul fiscal, efectuate în legătură cu o operațiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea/răscumpărarea de către o societate comercială de acțiuni proprii, potrivit legii, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la **art.** 7 alin. (1) pct. 12 lit. b) din Codul fiscal;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la **art.** 7 alin. (1) pct. 12 lit. d) din Codul fiscal.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operațiuni în cazul cărora Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

100^2. În aplicarea prevederilor **art.** 36 alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite şi neplătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor. Pentru dividendele distribuite şi plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plăteşte dividendul.

Intră sub incidența prevederilor **art.** 36 alin. (4) din Codul fiscal şi dividendele distribuite şi plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplineşte aceste condiții.

În sensul prevederilor **art.** 36 alin. (4) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă neîntreruptă de 1 an împlinit la data plății dividendelor. În situația în care la data plății dividendului pentru care a fost reținut şi plătit impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile **art.** 36 alin. (3) din Codul fiscal, persoana juridică română beneficiară îndeplineşte condițiile stabilite prin prevederile **art.** 36 alin. (4) din Codul fiscal, persoana juridică română care plăteşte

dividendul poate solicita restituirea impozitului, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

100^3. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 38 al.1

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investiții financiare, din desfăşurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 38 al.4

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceştia intră sub incidența prevederilor **art.** 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeaşi zonă.

Norme metodologice:

ART. 38 al.12

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, şi anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții şi Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții şi Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții şi Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabileşte cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, aşa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile **art.** 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea şi desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică şi, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Norme metodologice:

ART. 41

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum şi veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

ART. 42

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat;

- indemnizația acordată persoanei cu handicap grav în situația în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;

- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav şi accentuat;

- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;

- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;

- ajutorul pentru încălzirea locuinței;

- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;

- indemnizația de maternitate;

- indemnizația pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum şi stimulentul acordat potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creşterii copilului;

- indemnizația pentru risc maternal;

- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreți sau executanți din România;

- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;

- ajutorul social acordat potrivit legii;

- ajutorul de urgență acordat de Guvern şi de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;

- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

- indemnizația de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;

- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;

- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătoreşti, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;

- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care şi-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați şi urmaşilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 şi care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;

- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentații de război, marii mutilați şi cei încadrați în gradul I de invaliditate;

- indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;

- indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945 - 1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;

- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenți şi de onoare din țară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Române;

- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;

- ajutorul rambursabil pentru refugiați;

- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;

- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;

- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

- indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit şi a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

- drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal şi cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul **art.** 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, şi:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;

- organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roşie, unitățile de cult recunoscute în România şi alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

4^1. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin acordate din bugetul de stat şi din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislația internă şi reglementările europene, de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat;

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăți directe şi plăți naționale directe complementare potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe şi plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, şi pentru modificarea **art.** 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare, şi actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008, prin axa 1 - Îmbunătățirea competitivității sectoarelor agricol şi forestier, prin măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri şi 141 - Sprijinirea fermelor agricole de semi-subzistență;

- alte forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală 2007 - 2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008;

- forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operațional pentru Pescuit 2007 - 2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007.

4^2. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin acordate în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial "Dezvoltarea resurselor umane 2007 - 2013", în bani şi în natură, primite de către cursanți pentru participarea la cursuri, precum şi bursele acordate în cadrul acestui program.

Norme metodologice:

ART. 42 b)

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare şi supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 42c)

7^1. În această categorie se includ şi produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți.

Norme metodologice:

ART. 42g)

7^2. Veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deşeurile valorificate prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX "Venituri din alte surse" din Codul fiscal.

7^3. Este considerat bun mobil din patrimoniul personal masa lemnoasă exploatată în regie proprie de persoanele fizice potrivit prevederilor Codului silvic sau prin intermediul formelor de proprietate asociative, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an. Veniturile realizate de persoanele fizice din valorificarea acesteia direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative sunt venituri neimpozabile.

Norme metodologice:

ART. 42i

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

9. *** Abrogat

10. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 42 k)

Acest alineat este abrogat prin OG 8/2013.

9. *** Abrogat.

10. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 42 s)

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați şi persoanele care şi-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației şi Internelor şi altor instituții potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor **art.** 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea asistenței medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapați locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999*) privind protecția specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la **art.** 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la **art.** 41 din Codul fiscal.

***)** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 448/2006, republicată.

Norme metodologice:

ART. 42 t)

13. Beneficiază de aceste prevederi şi următorii specialişti: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare şi asistență ştiințifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Norme metodologice:

ART. 42 u)

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-ştiințifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiințifice, premii obținute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naționale şi internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 43

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la **art.** 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Norme metodologice:

ART. 44

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Norme metodologice:

ART. 46

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfăşurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice.

19. Exercitarea unei activități independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obişnuit, pe cont propriu şi urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfăşurării activității, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activității; riscul pe care şi-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum şi cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial*), indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;
- transport de bunuri şi de persoane;
- alte fapte de comerț definite în Codul comercial*).

***)** Codul comercial a fost abrogat parțial. A se vedea Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

21^1. *** Abrogat

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiințific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătoreşti, experți tehnici şi contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți,

traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condițiile legii.

23^1. Veniturile obținute de avocații stagiari în baza contractelor de colaborare precum şi avocații salarizați în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activități independente.

23^2. Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net anual pentru această categorie, determinat pe baza contabilității în partidă simplă. Aplicarea acestei reglementări se efectuează potrivit prevederilor ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

23^3. Sunt venituri din profesii libere şi veniturile din activități desfăşurate în mod independent, în condițiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfăşurată pe bază de contract, pentru societăți comerciale sau alte entități reglementate potrivit legii să desfăşoare activități care generează venituri din profesii libere.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituțiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente şi în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență şi altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III "Venituri din salarii" al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi băneşti ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

24^1. Sunt considerate venituri din activități independente veniturile din drepturi de autor şi drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificările şi completările ulterioare.

25. *** Abrogat

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiții sportive pe cont propriu şi nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

27. *** Abrogat

28. *** Abrogat

29. *** Abrogat

30. *** Abrogat

31. *** Abrogat

32. *** Abrogat

33. *** Abrogat

34. *** Abrogat

35. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 48

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum ar fi: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, venituri obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deşeurilor şi orice alte venituri obținute din exercitarea activității, inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile băneşti aferente afacerii, din alte activități adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include şi suma reprezentând contravaloarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității şi la încetarea definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul încetării definitive a activității, din punct de vedere fiscal, sumele obținute din valorificarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloacele fixe, obiectele de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum şi al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe şi contravaloarea bunurilor şi drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor şi al drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie şi bază de calcul al amortizării;

- cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la prețul practicat pe piață; pentru acestea nu se calculează amortizare şi valoarea acestora nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

În cazul bunurilor şi al drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidența contabilă din care provin şi nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfăşurării acesteia;

- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

- sumele primite ca despăgubiri;

- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

În cazul începerii unei activități ca urmare a schimbării modalității de exercitare a activității şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități şi/sau al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfăşurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activității.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activității se reportează şi se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la **art.** 80 din Codul fiscal.

36^1. *** Abrogat

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor **art.** 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt şi următoarele:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăți efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu [*numerotarea este adăugată în acest fişier pentru uşurarea citirii]*:

1. cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;
2. cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terți;
3. cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienți;
4. chiria aferentă spațiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalații utilizate în desfăşurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
5. dobânzile aferente creditelor bancare;
6. [Liniuța a 6-a] *** Abrogată
7. cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;
8. cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum şi primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;
9. cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității independente a contribuabilului;
10. cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicații;
11. cheltuielile cu energia şi apa;
12. cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;
13. cheltuieli de natură salarială;
14. cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
15. cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi alte contribuții obligatorii pentru contribuabil şi angajații acestuia;
16. cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;
17. valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
18. cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing şi societățile de leasing;
19. cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili şi salariații lor, potrivit legii;
20. cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;
21. cheltuielile cu funcționarea şi întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

22. [Liniuța a 22-a] *** Abrogată
23. cheltuielile de delegare, detaşare şi deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detaşare în altă localitate, în țară şi în străinătate, care este deductibilă limitat;
24. cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstrații la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
25. alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreținerea şi funcționarea spațiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la **art.** 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare şi în condițiile prevăzute de legislația în materie;

- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

- cheltuieli reprezentând cotizații plătite asociațiilor profesionale şi contribuții profesionale obligatorii plătite organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii şi datorate potrivit legii;

- cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare şi detaşare în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naştere, tichetelor de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituțiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în

desfăşurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

- cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum şi cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii;

- cheltuieli reprezentând contribuțiile plătite în numele angajaților, la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuții la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în limita echivalentului în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Deducerea acestor cheltuieli se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului, şi sunt luate în calcul la determinarea venitului net anual corespunzător anului în care contribuțiile au fost plătite. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative şi a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevăzute la **art.** 48 alin. (5) lit. g) şi h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

39^1. (1) În sensul prevederilor **art.** 48 alin. (7) lit. l^1) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii şi expresiile prevăzute, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activității au semnificațiile prevăzute la pct. 45^1 din normele metodologice date în aplicarea **art.** 145^1 din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

(2) Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activității, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform **art.** 48 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepția cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute în titlul II, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilității integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignație sau prin vânzare directă către agenți economici şi alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum şi autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40^1. *** Abrogat

41. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activității se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Norme metodologice:

ART. 49

42. În sensul **art.** 49 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale şi desfăşoară activități cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene şi a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Prin ordin al ministrului finanțelor publice se vor stabili activitățile din Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, care generează venituri comerciale în sensul **art.** 49 din Codul fiscal.

În situația în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activității.

În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activități pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfăşurării fiecărei activități, corectate potrivit criteriilor specifice.

42^1. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfăşoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor **art.** 49 din Codul fiscal.

42^2. Norma anuală de venit pentru fiecare activitate de la locul desfăşurării acesteia nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

42^3. În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Pentru determinarea venitului net anual al fiecărui membru asociat se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit.

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial şi clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfăşurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 şi 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;

- activitatea se desfăşoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;

- realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;

- folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acționate manual sau de forță motrice;

- caracterul sezonier al unor activități;

- durata concediului legal de odihnă;

- desfăşurarea activității cu salariați;

- contribuția fiecărui asociat în cazul activității desfăşurate în cadrul unei asocieri;

- informațiile cuprinse în declarația informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor **art.** 156^3 din Codul fiscal;

- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activității;

- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare şi să înştiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceştia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 şi 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțeşte cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmeşte o notă de constatare care va cuprinde date şi informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârşitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, şi altele asemenea;

- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;

- documentele justificative depuse de contribuabil;

- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a

activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Norme metodologice:

ART. 50

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

51. *** Abrogat

52. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 50 al.4

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât şi echivalentul în lei al veniturilor în natură.

Evaluarea veniturilor în natură se face la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații şi clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;

- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură şi altele asemenea;

- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;

- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Norme metodologice:

ART. 51

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la **art.** 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea acesteia până la data de 31 ianuarie inclusiv;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la **art.** 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea acesteia în termen de 15 zile de la începerea activității.

59. *** Abrogat

60. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 52

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la **art.** 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal au obligația de a calcula, de a reține şi de a vira în cursul anului fiscal impozitul reprezentând plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili. Plata anticipată se calculează prin aplicarea cotei de 10% la diferența dintre venitul brut şi contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX^2 din Codul fiscal. Reținerea impozitului reprezentând plată anticipată se efectuează din veniturile plătite în baza contractului civil încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit şi beneficiarul venitului, contribuabil potrivit titlului III din Codul fiscal.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării şi reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how şi altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează şi producătorii şi agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării şi reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile **art.** 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură şi care realizează venituri din activități independente şi în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat şi să efectueze în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu **art.** 82 din Codul fiscal.

64^1. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real şi pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu **art.** 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție de la determinarea venitului net anual pe baza contabilității în partidă simplă contribuabilii care realizează venituri prevăzute la **art.** 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor **art.** 52^1 din Codul fiscal.

64^2. Pentru contribuabilii care desfăşoară o activitate care generează venituri comerciale pentru care venitul net anual este stabilit pe baza normelor de venit, aceasta fiind prevăzută la **art.** 52 alin. (1) din Codul fiscal, plătitorii de venituri nu au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate potrivit **art.** 52 din Codul fiscal, cu condiția prezentării de către contribuabilii respectivi a copiei formularului 260 "Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit".

65. Impozitul anticipat se calculează şi se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului şi reținerea impozitului.

66^1. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități desfăşurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, a contractelor de agent, precum şi din activități de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit **art.** 52^1 din Codul fiscal.

66^2. Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, altele decât cele pentru care la data respectivă erau aplicabile prevederile **art.** 52 din Codul fiscal, şi care sunt calificate drept contracte civile începând cu data de 1

octombrie 2011, obligațiile privind calculul, reținerea şi virarea impozitului reprezentând plăți anticipate sunt cele în vigoare la data plății veniturilor respective.

Norme metodologice:

ART. 55 al.2

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la **art.** 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru şi locul desfăşurării activității;
- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă şi altele asemenea;
- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;
- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detaşare în țară şi în străinătate, şi alte cheltuieli de această natură, precum şi indemnizația de concediu de odihnă şi indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane şi este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de bază;
- sporurile şi adaosurile de orice fel;
- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeaşi natură;
- recompensele şi premiile de orice fel;
- sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;
- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

- valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii;

- orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații şi indemnizații, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

c^1) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițişti aflați în situații similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma cuvenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriaşi şi altele asemenea;

i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la **art.** 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensații băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

l^1) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum şi sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la **art.** 55 alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

n) indemnizația administratorilor, precum şi suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

n^1) indemnizațiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

n^2) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

n^3) indemnizații lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți şi membrilor de onoare ai Academiei Române;

n^4) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n^5) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfăşurată în cadrul societății civile profesionale de avocați şi societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

n^6) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, pentru partea care depăşeşte de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, pentru drepturile aferente perioadei începând cu data de 1 februarie 2013.

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

ART. 55 al.3

69. Avantajele în bani şi în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la **art.** 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la **art.** 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum şi pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie;

i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacă acestea sunt acordate potrivit destinației şi cuantumului prevăzute la **art.** 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile **art.** 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condițiile prevăzute la **art.** 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere şi reparații şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 şi avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;
- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;
- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii;
- contribuțiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele reprezentând contribuții la fonduri de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare participant;
- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate şi suportate de societatea comercială pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

78. Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile **art.** 55 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 a)

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paştelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase se aplică pentru fiecare copil minor al fiecărui angajat, precum şi pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 martie, în ceea ce priveşte atât darurile constând în bunuri, cât şi cele constând în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

81^1. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor şi cuantumului prevăzute la paragrafele 1 şi 2 ale alin. (4).

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 b)

82. În această categorie se cuprind:

- [Prima liniuță] *** Abrogată

- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă şi internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;

- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională;

- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare şi din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 c)

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 e)

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălțămintea;
- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele şi vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații şi întreținere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, în condițiile legii;
- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 g)

85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizația de delegare şi de detaşare în țară şi în străinătate, stabilite în condițiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 h)

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 i)

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

87^1. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 55 al. 4 m)

87^2. Veniturile din activități dependente desfăşurate în străinătate şi plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile şi nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

87^3. Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

87^4. În situația în care contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activității în acel stat.

87^5. (1) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(2) În situația în care contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român.

a) În situația în care persoana fizică îşi continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate.

b) În situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

87^6. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activității în străinătate.

87^7. În cazul contractelor de detaşare încheiate pe o perioadă mai mare decât perioada prevăzută de convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată de România cu statul în care este detaşat contribuabilul prevăzut la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal, aflate în derulare la 1 februarie 2013, angajatorul nu mai are obligația calculării, reținerii şi virării impozitului pe venitul din salarii începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2013.

87^8. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activității în străinătate.

Norme metodologice:

ART. 56

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

89. Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflată în întreținere;
- persoana fizică întreținută să aibă venituri impozabile şi neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul **art.** 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți şi copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți şi frați/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții şi elevii militari ai instituțiilor de învățământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială şi altele asemenea, precum şi în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceştia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceştia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse şi chiar dacă părinții fireşti ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la preluarea în întreținere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreținere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;

- unuia dintre soții care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceştia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreținere se acordă unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceştia. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, aceştia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreținere următoarelor persoane:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;

- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puşi sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părinteşti.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situație în care părinții nu mai au dreptul de a-l lua în întreținere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depăşeşte 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii

personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflați în întreținere, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;
- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol şi silvic deținute, precum şi declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfăşurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbuştilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;
- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a

generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

Norme metodologice:

ART. 57

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform **art.** 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reținut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază şi deducerea personală stabilită potrivit **art.** 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 74 - 76 şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

109^1. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

110. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi administrate de către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro. Deducerea contribuțiilor reținute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului. Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut şi contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
- salariilor, diferențelor de salarii, dobânzilor acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile;
- sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 68 lit. c^1) şi l^1) din Codul fiscal;
- veniturile prevăzute la pct. 68 litera n^5).

111^1. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuției, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuții se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

111^2. În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizația sindicală plătită

se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizației, pe baza documentelor justificative emise de către organizația de sindicat.

111^3. Veniturile reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, sunt considerate venituri realizate în afara funcției de bază, iar impozitul se calculează, se reține la data efectuării plății şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulți angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligația să declare numai angajatorului ales funcția pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declarației pe propria răspundere. Declarația pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial. La schimbarea locului unde se află funcția de bază, angajatul are obligația depunerii unei declarații pe propria răspundere de renunțare la funcția de bază la angajatorul ales inițial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi administrate de către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, astfel încât la nivelul anului suma acestora să nu depăşească echivalentul în lei a 400 de euro pentru fiecare participant.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntară de sănătate.

117^1. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcționare desfăşoară activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

Norme metodologice:

ART. 58

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează şi se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul şi reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor **art.** 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează şi se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit **art.** 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat şi reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2) al **art.** 58 din Codul fiscal.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Norme metodologice:

ART. 59

124. Declarațiile privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reținut.

124^1. *** Abrogat

125. Declarațiile privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajații care au fost detaşați la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detaşat este plătit de entitatea la care a fost detaşat.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajații au fost detaşați, angajatorul care a detaşat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceştia sunt detaşați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajații au fost detaşați întocmeşte statele de salarii şi calculează impozitul, în scopul completării declarației privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor **art.** 57 alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

127^1. Plătitorii de venituri din salarii au obligația de a completa declarațiile privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit şi pentru veniturile din salarii plătite angajaților pentru activitatea desfăşurată de aceştia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reținut şi virat. La completarea declarației, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfăşurat activitate salariată în străinătate.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la **art.** 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

129. În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situația în care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferențelor de impozit de către angajator/plătitor există relații contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta şi persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reținut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operațiuni şi până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereținut se reține de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării şi până la lichidarea acestuia.

În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii şi angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operațiunea de plată/încasare a diferențelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Norme metodologice:

ART. 60

130. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligațiile privind calculul, reținerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuți la **art.** 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică ori juridică la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

ART. 61

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obținute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor şi altora asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct şi altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate.

Norme metodologice:

ART. 62

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135^1. Reprezintă venit brut şi valoarea investițiilor la bunurile mobile şi imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, şi care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.

135^2. În cazul în care arenda se plăteşte în natură, pentru determinarea bazei impozabile se vor avea în vedere prețurile medii ale produselor agricole, ultimele care au fost comunicate de către consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, în raza teritorială a căruia se află terenul arendat. Modalitatea concretă de reținere la sursă a impozitului se stabileşte prin acordul părților.

136. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea şi repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

- întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiş, fațadă, curțile şi grădinile, precum şi spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului şi altele asemenea;
- întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală şi de preparare a apei calde, instalații electrice şi de gaze;
- repararea şi menținerea în stare de siguranță în exploatare şi de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

137. În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

137^1. În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

138. Venitul net se determină ca diferență între sumele reprezentând chiria în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, şi cota de cheltuială forfetară de 25% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoaşterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreținerea şi

repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 65

139^1. Nu reprezintă dividend următoarele distribuţii efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câştiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenţei fiscale, potrivit legii speciale.

Norme metodologice:

ART. 65 al.2 c)

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obţinute din obligaţiuni;
- dobânzi obţinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obţinute din titluri de creanţă.

140^1. În cadrul operaţiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ şi următoarele instrumente financiare derivate tranzacţionate pe piaţă la buna înţelegere (OTC) şi definite ca atare în legislaţia care reglementează aceste tranzacţii:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opţiuni pe cursul de schimb
- opţiuni pe rata dobânzii.

140^2. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 66

140^3. Preţul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiţii este preţul determinat şi evidenţiat de intermediar pentru respectivul titlu, deţinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naţională a Valorilor Mobiliare, potrivit **art.** 67 alin. (8) din Legea nr.

571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Preţul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câştigul obţinut din transferul titlurilor de valoare se stabileşte prin aplicarea metodei preţului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deţinerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcţie de data dobândirii, de la cea mai veche deţinere la cea mai nouă deţinere.

141. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitor, persoană fizică, şi este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

142^1. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

142^2. Preţul de cumpărare în cazul transferului titlurilor de valoare dobândite în condiţiile prevăzute la **art.** 27 şi 27^1 din Codul fiscal în cadrul operaţiunilor de transfer neimpozabil este stabilit în funcţie de valoarea nominală sau preţul de cumpărare, după caz, a/al titlurilor de valoare cedate, înainte de operaţiune. În cazul în care titlurile de valoare iniţiale cedate au fost dobândite cu titlu gratuit, valoarea nominală/preţul de cumpărare a/al titlurilor respective este considerat(ă) zero.

142^3. În cazul în care părţile sociale au fost dobândite prin moştenire, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi valoarea nominală/preţul de cumpărare care este considerat(ă) zero.

Norme metodologice:

ART. 66 al.5

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societăţii de investiţii, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societăţii de administrare, în cazul în care societatea de investiţii are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Norme metodologice:

ART. 66 al.8

143^1. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacţia şi cursul spot/forward prevăzute în contract la

care tranzacția se închide în piață la scadență prin operațiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului şi evidențiată în contul clientului la închiderea tranzacției.

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot şi cel forward folosite în tranzacție, multiplicate cu suma noțională a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii şi evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă şi rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma noțională a contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii şi evidențiate în contul clientului.

În cazul opțiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare şi cursul de schimb la care se efectuează în piață operațiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul exercitării opțiunii şi evidențiată în contul clientului.

În cazul opțiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre dobânda variabilă încasată şi dobânda fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opțiunii şi evidențiată în contul clientului.

143^2. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, proprietățile imobiliare din situațiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv prețul de piață.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societății;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

NOTĂ:

Modificarea efectuată prin **art.** I lit. C (Titlul III - Impozitul pe venit) pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1579/2007 () nu este inclusă în textul actualizat deoarece nu a putut fi interpretată. Reproducem mai jos aceste prevederi.

"4. La punctul 143^2, alineatul (8) se abrogă."

Norme metodologice:

ART. 67 al.1

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează şi se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

Norme metodologice:

ART. 67 al.2

144^1. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile.

Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu data de 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenței depozitului şi înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 şi pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienților constituite în baza legislației privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum şi contractelor civile.

Înnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire generează un nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3

144^2. Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferență între impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul trimestrului pentru care se face calculul şi impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul trimestrului anterior.

Impozitul pe câştigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plății anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenței pozitive dintre totalul câştigurilor şi pierderilor înregistrate până la sfârşitul trimestrului.

144^2.1. Pentru câştigurile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu 1 ianuarie 2013, nu se aplică prevederile punctului 144^2.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 b)

144^3. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise şi părți sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părțile contractante au convenit ca plata să se facă eşalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun

documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabileşte astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea şi virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părțile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 d)

144^4. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

NOTĂ:

Modificarea efectuată prin **art.** I lit. C (Titlul III - Impozitul pe venit) pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1579/2007 () nu este inclusă în textul actualizat deoarece nu a putut fi interpretată. Reproducem mai jos aceste prevederi.

"5. La punctul 144^4, litera d) a alineatului (3) se abrogă."

144^5. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, indiferent de perioada de deținere a titlurilor respective.

Norme metodologice

ART. 70

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la **art.** 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute şi suportate de persoana fizică; şi

- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei.

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii.

La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii.

La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

146^2. Diferențele de venituri din pensii primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei şi a contribuțiilor obligatorii.

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Norme metodologice:

ART. 71

149^1. Veniturile din activități agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII titlul III din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activității. Veniturile din activități agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile **art.** 73 din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creşterea şi exploatarea animalelor deținute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.

149^2. Veniturile din activități agricole menționate la **art.** 71 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform **art.** 73 din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

149^3. Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale şi animale prevăzute la **art.** 73 din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislației în materie.

A) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

a) mazăre pentru boabe;

b) fasole pentru boabe;

c) bob;

d) linte;

e) năut;

f) lupin.

B) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci şi bivolițe:

- Vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puțin o dată;

- Bivolițe - femele din specia bubaline care au fătat cel puțin o dată;

2. ovine şi caprine:

- Oi - femele din specia ovine care au fătat cel puțin o dată;

- Capre - femele din specia caprine care au fătat cel puțin o dată;

3. porci pentru îngrăşat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducție;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, rațe, gâşte, curci, bibilici, prepelițe.

149^4. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale şi fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafețele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

Exemplu I (calcul pentru sectorul vegetal): exploatație de 100 ha cereale (grâu şi porumb); primele 2 ha din grupa cereale nu se impozitează, pentru următoarele 98 ha se aplică norma de venit de 449 lei/ha, astfel:

Venit anual impozabil = 98 ha x 449 lei/ha = 44.002 lei

Impozit = 44.002 lei x 16% = 7.040,32 lei

Exemplu II (calcul pentru sectorul animal): exploatație de vaci şi bivolițe de 102 capete.

Pentru primele două capete nu se impozitează. Pentru restul de 100 de capete se aplică norma de venit de 453 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 100 capete x 453 lei/cap = 45.300 lei

Impozit = 45.300 lei x 16% = 7.248 lei

Exemplu III (calcul pentru sectorul animal): exploatație de ovine şi caprine (care au fătat cel puțin o dată) 200 capete.

Pentru primele 10 capete animale (oi şi capre) nu se impozitează. Pentru restul de 190 capete se aplică norma de venit de 65 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 190 capete x 65 lei/cap = 12.350 lei

Impozit = 12.350 lei x 16% = 1.976 lei

149^5. Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obținute după recoltare, precum şi produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu şi carcasă, miere şi alte produse apicole definite potrivit legislației în materie, precum şi altele asemenea.

Preparatele din lapte şi din carne sunt asimilate produselor de origine animală obținute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condițiile prevăzute la **art.** 73 din Codul fiscal include şi venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor şi a produselor de origine animală, în stare naturală.

Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiilor de albine, intervenite după data de 25 mai, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafețelor destinate produselor vegetale hamei, pomi şi vie, suprafețele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafețele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantați în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creşterea şi exploatarea animalelor, precum şi din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile **art.** 73 din Codul fiscal, include şi venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149^3 lit. B);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări şi cele achiziționate numai în scop de reproducție pentru animalele deținute de contribuabili şi supuse impunerii potrivit prevederilor **art.** 73 din Codul fiscal (de exemplu: viței, tauri, bivoli, miei, berbeci, purcei).

Veniturile din activități agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) şi b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct față de veniturile realizate din creşterea şi exploatarea animalelor din grupele prevăzute la pct. 149^3 lit. B). Contribuabilii au obligații declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149^3 lit. B).

Veniturile din activități agricole realizate din creşterea şi exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activități independente", venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, numai în cazul în care acestea au fost achiziționate în scopul creşterii şi valorificării lor sub orice formă.

149^6. Veniturile din activități agricole pentru care nu au fost stabilite norme de venit se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activități independente", venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor lor din contabilitatea în partidă simplă.

149^7. Veniturile din activități agricole impuse anterior datei de 1 februarie 2013 în sistem real trec prin efectul legii la impunerea pe bază de norme de venit, în situația în care sunt stabilite norme de venit pentru grupele de produse vegetale şi animale conform prevederilor **art.** 73 din Codul fiscal. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor

din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vor fi avute în vedere prevederile **art.** 72 din Codul fiscal.

149^8. În situația contribuabililor care obțin venituri din activități agricole impuse pe bază de normă de venit şi care trec la impunerea în sistem real începând cu 1 februarie 2013 prin efectul legii, nu există obligația depunerii declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru veniturile anului 2013. Totalul plăților anticipate în contul impozitului datorat pentru anul 2013 va fi stabilit de organul fiscal competent la nivelul sumei plăților anticipate stabilite în anul 2012.

Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. La stabilirea venitului net anual vor fi luate în calcul veniturile şi cheltuielile efectuate după data de 1 februarie 2013.

149^9. Contribuabilii care obțin doar venituri din activități agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligații contabile.

În cazul cheltuielilor efectuate în comun care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, respectiv determinare pe bază de normă de venit şi venit net anual determinat pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cotele de cheltuieli vor fi alocate proporțional cu suprafețele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deținute.

Norme metodologice:

ART. 72

149^10. Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

- produse culese din flora sălbatică, altele decât cele supuse impunerii în conformitate cu prevederile **art.** 71 alin. (2) din Codul fiscal;

- produse capturate din fauna sălbatică, altele decât cele care generează venituri din activități independente.

149^11. Nu au obligații de declarare şi nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului III din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce dețin cu orice titlu suprafețe de teren destinate producției agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producția de masă verde, precum şi pentru păşuni şi fânețe naturale, destinate furajării animalelor deținute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la **art.** 72 alin. (2) din Codul fiscal;

b) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului III din Codul fiscal;

c) contribuabilii care obțin venituri din activități agricole şi îşi desfăşoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la **art.** 72 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obținute din exploatarea bunurilor deținute în

comun sau în devălmăşie şi sunt atribuite conform pct. 149^12. Suprafețele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal şi generează venituri neimpozabile conform **art.** 42 lit. g) din Codul fiscal;

d) contribuabilii care îndeplinesc condițiile prevăzute la **art.** 71 alin. (1) din Codul fiscal şi pentru care veniturile din activități agricole sunt impuse pe bază de normă de venit, după data de 25 mai a anului fiscal în care s-a produs evenimentul pentru veniturile realizate după 25 mai şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

În cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asociere.

Norme metodologice:

ART. 73

149^12. Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor (suprafețe destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine), deținute în comun sau în devălmăşie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrişi într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceştia le dețin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.

149^13. În cazul contribuabilului care realizează în mod individual venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

Norme metodologice:

ART. 74

149^14. Perioada de declarare a suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine este până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal pentru anul în curs şi cuprinde informații privind suprafețele cultivate/capetele de animal/familiile de albine deținute la data declarării.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole atât individual, cât şi într-o formă de asociere, în declarația depusă până la data de 25 mai inclusiv contribuabilii vor completa numai informații referitoare la activitatea desfăşurată în mod individual.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la **art.** 74 alin. (2) din Codul fiscal pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 25 mai a anului respectiv, în situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine.

În cazul contribuabililor/asocierilor fără personalitate juridică care depun cu întârziere declarația pentru anul în curs, după data de 25 mai, informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animale/familiile de albine deținute la data de 25 mai.

149^15. Pe baza declarațiilor depuse de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică, organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat. Impozitul determinat de organul fiscal competent reprezintă impozit final şi nu se recalculează.

149^16. Nu au obligații declarative contribuabilii care obțin venituri din activități agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, obligațiile declarative fiind îndeplinite de asociatul care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice.

Norme metodologice:

ART. 75

150. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiință şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne şi internaționale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la **art.** 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

- venituri sub formă de premii obținute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obținute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câştiguri de tip jack-pot se înțelege câştigurile acordate aleatoriu, prin intermediul maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri, din sumele rezultate ca urmare a adiționării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câştiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiționarea sumelor din care se acordă câştigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puțin două maşini mecanice sau electronice cu câştiguri, evidențierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive

auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri au obligația de a evidenția distinct câştigurile de tip jack-pot acordate.

150^1. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 77

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoană fizică şi să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiaşi zile aceeaşi persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câştiguri la jocuri de tip cazino, de la acelaşi organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câştigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la **art.** 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat şi reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârşitul zilei.

151^1. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 77^1

151^2. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul **art.** 77^1 din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credirentierul, transmițătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu excepția transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbaşii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este şi persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

- construcții cu destinația de locuință;

- construcții cu destinația de spații comerciale;

- construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

- orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcțiilor se înțelege terenuri-curți, construcții şi anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosință, cum ar fi: curți, grădini, arabil, pășune, fâneață, forestier, vii, livezi şi altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcții şi nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcțiilor în înțelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătoreşti şi altele asemenea;

e^1) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii;

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:

- pentru construcțiile noi şi terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală, în condițiile prevăzute de lege;

- pentru construcțiile neterminate şi terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;

g) data dobândirii se consideră:

- pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi

completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății şi justiției, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii este considerată data validării, prin hotărârea comisiei județene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor făcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numărul şi data hotărârii sunt înscrise în adeverințele eliberate de comisiile locale fiecărui solicitant îndreptățit la restituire ori constituire;

- pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificările si completările ulterioare, data dobândirii este considerată data emiterii actului administrativ, respectiv ordinul prefectului, dispoziția de restituire sau orice alt act administrativ în materie;

- în cazul în care foştii proprietari sau moştenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotărâre judecătorească, data dobândirii este considerată data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti;

- pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatat prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, data dobândirii este considerată data la care a început să curgă termenul de uzucapiune;

- în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului inițial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrării;

- în cazul înstrăinării terenurilor alipite şi ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândit imobilul cu suprafața cea mai mare din operația de alipire;

- în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din alipirea unora dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcție de data dobândirii parcelei cu suprafața cea mai mare;

- în cazul în care parcelele alipite au suprafețele egale, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândită ultima parcelă;

- în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv coschimbaş, a dobândit proprietatea.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.2

151^3. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995,

cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soți.

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41*) din normele metodologice date în aplicarea **art.** 48 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă.

În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.

***)** A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 84/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 18 februarie 2005.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.3

151^4. În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută şi finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situația în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moştenitor suplimentar şi se întocmeşte încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moştenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în **art.** 77^1 alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani şi se solicită certificat de moştenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moştenitorii datorează impozit în condițiile **art.** 77^1 alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietățile imobiliare ce se vor declara şi menționa în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante şi a partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează şi se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal şi în condițiile **art.** 77^1 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se

înțelege valoarea proprietăților imobiliare după deducerea pasivului succesoral corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligațiile certe şi lichide dovedite prin acte autentice şi/sau executorii, precum şi cheltuielile de înmormântare până la concurența sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrisuri.

În cazul în care în activul succesoral se cuprind şi bunuri mobile, drepturi de creanță, acțiuni, certificate de acționar etc., se va stabili proporția valorii proprietăților imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporțional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile pct. 151^7 paragraful 6 din prezentele norme metodologice.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.4

151^5. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la **art.** 77^1 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

În cazul proprietăților imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

- în cazul în care legislația în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

- în cazul în care legislația în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea stabilită în condițiile **art.** 77^1 alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeaşi valoare se va stabili şi la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăți, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea

stabilită pentru teren prin expertizele camerei notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condițiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietățile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară.

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.5

151^6. Expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora..

Norme metodologice:

ART. 77^1 al.6

151^7. Impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, pe chitanță sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.

Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligației ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menționate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1 - 3.

Instanțele judecătoreşti care pronunță hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea şi documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. În situația în care instanțele judecătoreşti nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătoreşti constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul a impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătoreşti sau documentației aferente hotărârii, în situația în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, baza de calcul a impozitului se va stabili în condițiile pct. 151^6 din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condițiile legii.

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătoreşti, registratorii de carte funciară vor verifica existența deciziei de impunere emise de organul fiscal competent şi dovada achitării impozitului.

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului.

151^8. *** Abrogat

151^9. *** Abrogat

151^10. *** Abrogat

151^11. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 78

152. În aplicarea **art.** 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la şedințele senatului universitar;

- veniturile obținute din valorificarea deşeurilor prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea, cu următoarele excepții:

a) partea din venituri finanțată din fonduri publice în cazul bunurilor mobile care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

b) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deşeurilor din patrimoniul afacerii de către contribuabilii care au ca obiect de activitate colectarea şi valorificarea de deşeuri; în acest caz nu sunt aplicabile prevederile **art.** 53 alin. (2) şi **art.** 79 din Codul fiscal, veniturile respective fiind considerate venituri din activități independente şi supuse impunerii potrivit regulilor proprii acestei categorii, respectiv cap. II "Venituri din activități independente".

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

- indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare şi locale;

- veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea;

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;

- veniturile distribuite persoanelor fizice asociate în forme de proprietate asociative - persoane juridice, prevăzute la **art.** 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât cele prevăzute la pct. 73;

- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariați, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare;

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor şi a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008, cu modificările şi completările ulterioare;

- veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la **art.** 41 lit. a) - h) şi **art.** 42 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 80

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

a) venituri din activități independente;

b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;

c) venituri din activități agricole impuse în sistem real, venituri din silvicultură şi piscicultură.

153^1. Venitul net anual impozabil/Câştigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menționate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeaşi sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

158. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 80 al.3

158. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 80 al.4

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Norme metodologice:

ART. 81

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum şi cei care realizează venituri din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură şi piscicultură, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente, au obligația declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, cu excepția veniturilor din activități agricole impuse pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfăşoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/norma de venit la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, odată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat/norma de venit pe fiecare sursă de realizare a venitului, odată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie, completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

166. În sensul **art.** 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații privind venitul estimat/norma de venit în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din motive medicale justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 82

167. Plățile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la **art.** 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie şi 25 decembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

169. În cazul contribuabililor impuşi pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfăşurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit **art.** 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat/norma de venit.

171. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeaşi natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât şi prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Norme metodologice

ART. 82 al. 7

171^1. Contribuabilii care reziliază contractele de închiriere în cursul anului au obligația să înştiințeze în scris în termen de 5 zile organul fiscal competent. În acest sens se vor anexa, în copie, documentele din care să rezulte rezilierea contractelor de închiriere, cum ar fi declarația pe propria răspundere.

Norme metodologice:

ART. 83

172. *** Abrogat

173. *** Abrogat

174. *** Abrogat

175. Declarațiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile şi cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării veniturilor, pe

fiecare categorie de venit şi pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real, venituri din silvicultură şi piscicultură.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la **art.** 63 alin. (2) din Codul fiscal şi cei care obțin venituri prevăzute la **art.** 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal şi care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor **art.** 52^1 din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi au domiciliul fiscal o declarație privind venitul realizat.

Declarațiile vor cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

Norme metodologice:

ART. 84

179. *** Abrogat

180. *** Abrogat

181. *** Abrogat

181^1. Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la punctul 117^1 dat în aplicarea **art.** 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

181^2. Organul fiscal competent stabileşte venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil şi impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat şi emite decizia de impunere la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

181^3. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 85

182. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Norme metodologice:

ART. 86

184. Sunt supuse obligației de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil*).

185. Asociatul desemnat conform prevederilor **art.** 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare are şi următoarele obligații:

- să asigure organizarea şi conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociați;
- să depună o declarație privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală;
- să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfăşurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât şi cele privind asociații, legate de activitatea desfăşurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului şi rezultatului distribuit;

- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

***)** Vechiul Cod civil a fost abrogat. A se vedea Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

185^1. În cazul asocierilor care realizează venituri din activități agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligații:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfăşurare a activității asociației;

b) să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

c) să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât şi cele privind asociații, legate de activitatea desfăşurată de asociație;

d) să completeze Registrul pentru evidența aportului şi rezultatului distribuit;

e) să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum şi distribuirea acestuia pe asociați;

f) alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 86 al.3

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociație, precum şi distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociației în declarația privind venitul realizat.

Norme metodologice:

ART. 86 al.5

187. Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

188^1. În cazul societății civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obținut în cadrul entității se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Pentru membrii asociați în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligația să asimileze acest venit distribuit în funcție de cota de participare venitului net anual din activități independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcție de cota de participare în venitul brut al activității independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfăşurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activități independente.

189. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 86 al.8

189. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 87

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit **art.** 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la **art.** 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul

impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit.

Norme metodologice:

ART. 88

193. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

Profesorii şi cercetătorii nerezidenți care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire, potrivit titlului III din Codul fiscal.

193^1. Veniturile din activități dependente obținute ca urmare a desfăşurării activității în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri şi plătite de angajatori rezidenți sau nerezidenți se impozitează în România din prima zi de desfăşurare a activității. De asemenea, se impun din prima zi de desfăşurare a activității dependente în România şi veniturile obținute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

194. a) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin şi numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenței în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe paşaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, paşaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuți la pct. 194 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;

- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;

- certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidență, tradus şi legalizat de organul autorizat din România;

- documentele care atestă dreptul de muncă şi de şedere, după caz, pe teritoriul României.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. Contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident care îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezențe repetate în România, depăşesc 183 de zile sau perioada menționată în convențiile de evitare a dublei impuneri sunt obligați să înştiințeze în scris organul fiscal competent despre depăşirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activității în România.

197. În situația în care persoanele fizice care au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada şi condițiile menționate în convențiile de evitare a dublei impuneri şi au fost plătite din străinătate îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile sau peste perioada menționată în convenție, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate sau a perioadei menționate în convenție.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menționată în convenție, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.

În aceleaşi condiții şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

199. În situația în care există convenții de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidență - română şi a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscală a statului respectiv îşi rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor şcolarizați, situația de avere, după caz, a familiei şi altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat şi autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale şi, prin schimb de informații, autoritățile competente române şi din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât şi în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu îşi îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal.

201. Cetățenii străini refugiați şi care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Norme metodologice:

ART. 89

201^1. Persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora depun declarațiile privind venitul realizat la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 90

202. Contribuabilii care obțin venituri din străinătate potrivit **art.** 90 alin. (1) din Codul fiscal au obligația declarării acestora.

Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze şi să depună declarația privind venitul realizat.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor **art.** 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

Norme metodologice:

ART. 91

203. Persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România şi persoanele fizice prevăzute la **art.** 40 alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate.

În situația în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la **art.** 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi de cei prevăzuți la **art.** 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la **art.** 40 alin.

(1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiția menționată la **art.** 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menționate la **art.** 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obținut în străinătate}}.$$

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de către organul fiscal competent, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare țară.

208. În cazul veniturilor prevăzute la **art.** 41 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la **art.** 41 lit. b), d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.

209. (1) În vederea regularizării de către organul fiscal a impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfăşurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația de a declara în România veniturile respective potrivit declarației privind veniturile realizate din străinătate la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 87^3, pct. 87^5 alin. (2) lit. a) şi pct. 87^8 pentru care impozitul este final.

(2) În situațiile prevăzute la pct. 87^4 şi 87^7, organul fiscal regularizează impozitul pe venitul din salarii datorat de contribuabil în baza declarației privind veniturile realizate din străinătate şi restituie, după caz, în totalitate sau în parte impozitul reținut de către angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România la cererea persoanei fizice. În acest caz, declarația privind veniturile realizate din străinătate reprezintă şi cerere de restituire.

(3) Declarația privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poştă, însoțită de următoarele documente justificative:

a) documentul menționat la **art.** 59 alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului şi impozitul reținut în România pentru salariul plătit în străinătate;

b) contractul de detaşare;

c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

d) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul, precum şi orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a revenit statului străin.

209^1. Când o persoană fizică rezidentă în România obține venituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

209^2. Persoanele fizice prevăzute la **art.** 40 alin. (1) lit. a) şi cele prevăzute la **art.** 40 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit şi care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

210. La sfârşitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declarația privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul şi cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru

aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri.

211. *** Abrogat

212. *** Abrogat

213. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 94.

212. *** Abrogat.

213. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 112^1

1. Pentru încadrarea în condiția prevăzută la **art.** 112^1 lit. a) din Codul fiscal, persoana juridică română nu trebuie să înregistreze venituri din activitățile prevăzute la **art.** 112^2 alin. (6) din Codul fiscal.

Încadrarea în categoria veniturilor din consultanță şi management se efectuează prin analiza contractelor încheiate şi a altor documente care justifică natura veniturilor.

2. *** Abrogat

3. *** Abrogat

4. Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la **art.** 112^1 lit. a^1) şi lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la **art.** 112^7 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exercițiu financiar.

4^1. Condiția prevăzută la **art.** 112^1 lit. a^1) din Codul fiscal trebuie verificată pentru anul fiscal 2014 pe baza veniturilor realizate de contribuabil în anul 2013.

Norme metodologice:

ART. 112^2

5. Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activității încetează în cursul anului aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul respectiv, începând cu trimestrul în care încetează perioada de inactivitate temporară/nedesfăşurare a activității.

Persoanele juridice române nou-înființate în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, care nu au optat până la data de 31 ianuarie 2013 să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, nu sunt obligate potrivit prevederilor legale în vigoare

începând cu data de 1 februarie 2013 să aplice acest sistem de impunere pentru anul 2013. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de **art.** 112^1 din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

6. Persoanele juridice române care nu intră sub incidența acestui sistem de impunere pe veniturile microîntreprinderilor sunt următoarele:

a) persoanele juridice care se organizează şi funcționează potrivit legilor speciale de organizare şi funcționare din domeniul bancar (societățile comerciale bancare, casele de schimb valutar, băncile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.). Nu intră sub incidența acestor prevederi instituțiile financiare nebancare care sunt înființate şi funcționează conform legislației în vigoare;

b) persoanele juridice care se organizează şi funcționează potrivit legilor speciale de organizare şi funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu, bursele de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfăşoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activități în domeniul jocurilor de noroc

7. Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfăşoare activități de natura celor prevăzute la **art.** 112^2 alin. (6) din Codul fiscal datorează impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate începând cu trimestrul respectiv.

8. Persoanele juridice române care, la data de 31 decembrie 2012, au realizat venituri încadrate, prin echivalare în lei, între 65.000 euro şi 100.000 euro şi care îndeplineau concomitent şi celelalte condiții prevăzute de reglementările legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 şi care au solicitat ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice, începând cu 1 februarie 2013, acest sistem de impunere. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de **art.** 112^1 din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

Norme metodologice:

ART. 112^4

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării acesteia în registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților, în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a) şi b).

Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înființarea persoanei juridice respective.

10^1. În cazul microîntreprinderilor care îşi încetează existența în cursul anului, data până la care se depune declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este una dintre datele menționate la pct. 10, la care se încheie perioada impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 112^6

11. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță şi management în veniturile totale este de peste 20% inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care limita sau ponderea au fost depăşite, luându-se în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Contribuabilul va comunica, în termen de 30 de zile de la data de la care nu mai sunt îndeplinite oricare dintre cele două condiții, organului fiscal ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor prin depunerea unei declarații de mențiuni, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sau a ponderii veniturilor realizate din consultanță şi management în veniturile totale de peste 20% inclusiv sunt aceleaşi cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la **art.** 112^7 din Codul fiscal.

13. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea exercițiului financiar precedent.

Norme metodologice:

ART. 112^7

14. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 3% este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de venituri», din care:

a) se scad următoarele categorii de venituri:

- veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- veniturile din producția de imobilizări corporale şi necorporale;
- veniturile din subvenții;
- veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;
- veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
- veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;
- veniturile din diferențe de curs valutar;
- veniturile financiare înregistrate ca urmare a decontării creanțelor şi datoriilor în lei în funcție de un curs valutar diferit de cel la care au fost înregistrate inițial;
- valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării;

b) şi se adaugă următoarele categorii de venituri:

- valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării;
- în trimestrul IV, diferența favorabilă dintre veniturile din diferențe de curs valutar/veniturile financiare înregistrate ca urmare a decontării creanțelor şi datoriilor în lei în funcție de un curs valutar diferit de cel la care au fost înregistrate inițial şi cheltuielile din diferențe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulat de la începutul anului.

Norme metodologice:

ART. 115 c)

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 115 d)

2. (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la **art.** 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(1^1) Nu reprezintă redevențe sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parțial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(5^1) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) a) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevență.

b) tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a

putea descărca, stoca şi opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmăreşte aplicarea definiției "redevenței".

c) se consideră redevență situația tranzacțiilor în care plata este făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situația, unei edituri care plăteşte pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziție a conținutului digital.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la **art.** 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevență şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştințele şi experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoştințelor puse la dispoziție cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoştințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(12) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit şi dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiințific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(13) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiințific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din

străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(14) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevență.

3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 115 k)

3^1. Prin transport internațional se înțelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o întreprindere în trafic internațional, precum şi activitățile auxiliare, strâns legate de această operare şi care nu constituie activități separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internațional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.

Norme metodologice:

ART. 115 o)

4. Prin concursuri organizate în România se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Norme metodologice:

ART. 115 p)

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câştiguri în bani şi/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze şi să exploateze jocuri de noroc.

Norme metodologice:

ART. 115 al.2 b)

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

Norme metodologice

ART. 115 al. 2 d)

7. Prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege şi arendarea sau concesionarea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

Norme metodologice:

ART. 116 al.1

8. (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării şi reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă şi virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la **art.** 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la **art.** 115 alin. (1) lit. c), e) şi g) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Norme metodologice:

ART. 116 al. 3 a)

8^1. *** Abrogat

8^2. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile prevăzute la **art.** 115 alin. (1) lit. a) - g), k) şi l) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

8^3. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituții de credit autorizate şi situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Cota de 50% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 50% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 februarie 2013 până la data scadenței depozitului şi înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleaşi prevederi se

aplică şi în cazul depozitelor la vedere, certificatelor de depozit şi altor instrumente de economisire.

8^4. În sensul **art.** 116 alin. (2) lit. c^1) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale.

Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice şi se actualizează periodic.

9. La impunerea şi declararea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.

9^1. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituții de credit autorizate şi situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

Cota de 16% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

9^2. *** Abrogat

9^3. *** Abrogat

9^4. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 116 al.5

9^5. a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut.

Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

c) Prin plată a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

9^6. a) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul valorilor mobiliare în cazul societăților închise şi din transferul părților sociale, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei valori mobiliare/părți sociale sunt transferate.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câştiguri din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) se depune la reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va anexa la declarația de venit.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul titlurilor de participare obținute de o persoană juridică nerezidentă, atunci când acest câştig este generat de transferul titlurilor de participare, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale şi declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată şi tradusă de organul autorizat din România, se va depune şi la societatea ale cărei titluri de participare sunt transferate.

b) În cazul în care dobânditorul valorilor mobiliare ale unei societăți închise sau al părților sociale este o persoană juridică nerezidentă/persoană fizică nerezidentă, iar beneficiarul câştigurilor din transferul acestor valori mobiliare, respectiv al părților sociale este o persoană fizică rezidentă, obligația calculării, reținerii şi virării impozitului pe câştigul determinat din transferul acestor valori mobiliare sau părți sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente/persoanei fizice nerezidente, direct sau prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale şi declarative.

c) În cazul tranzacțiilor cu titluri de valoare, respectiv titluri de participare efectuate între nerezidenți, sunt aplicabile prevederile menționate în titlurile II şi III din Codul fiscal în ceea ce priveşte obligațiile de calcul, reținere şi virare a impozitului în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului câştigurilor din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra câştigului.

d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul şi virare a impozitului pe câştigul din transferul unor astfel de titluri, precum şi celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câştigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit **art.** 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câştigului sau împuternicitul desemnat va depune declarația privind venitul realizat, va îndeplini obligațiile fiscale şi va anexa la această declarație o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține şi de a vira impozitul pe câştigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum şi de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câştigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere şi virare a impozitului, precum şi celelalte obligații declarative şi de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câştigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

e) Deținerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiții se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.

9^7. *** Abrogat

9^8. *** Abrogat

9^9. *** Abrogat

9^10. *** Abrogat

9^11. *** Abrogat

9^12. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 117 e)

9^13. Premiile prevăzute la **art.** 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale şi locale.

Norme metodologice

ART. 117 h)

10. În aplicarea prevederilor **art.** 117 lit. h) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 1 an va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea

Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 1 an nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus de către nerezident.

Intră sub incidența prevederilor **art.** 117 lit. h) din Codul fiscal şi dividendele distribuite şi plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplineşte condițiile prevăzute de lege

11. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 117 j)

11^1. În aplicarea prevederilor **art.** 117 lit. j) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani prevăzută la **art.** 124^18 alin. (10) din Codul fiscal va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoană juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus de către nerezident.

Norme metodologice:

ART. 118 al.1

12. (1) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) *** Abrogat

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) *** Abrogat

(7^1) *** Abrogat

(8) Dispozițiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislația internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la **art.** 115 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obținute de artişti şi sportivi, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(10) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(10^1) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile **art.** 15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la pct. 21^3 din normele de aplicare a **art.** 20^1 din Codul fiscal, respectiv cele menționate la **art.** 124^26 lit. x) din Codul fiscal.

(11) În situația în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația comunitară sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri şi, după caz, îndeplineşte condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene..

Norme metodologice:

ART. 118 al.2

13. (1) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul său de rezidenţă, precum şi de cele ale legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţite de o traducere autorizată în limba română. În situaţia în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidenţă fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidenţă fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului veniturilor obţinute din România, respectiv pentru aplicarea legislaţiei Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plăţi, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filială în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

(4^1) Nerezidenţii, beneficiari ai veniturilor obţinute din România care au deschise conturi de custodie la agenţii custode, definiţi potrivit legii române, vor depune la aceşti agenţi custode originalul certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăţi către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţară parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a

dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(7) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(8) Forma şi conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

Norme metodologice:

ART. 118 al.3

13^1. *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 118 al.4

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât şi pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la **art.** 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuşi impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, având în România obligație fiscală integrală.

14^1. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activității desfăşurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

15. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 119

15^1. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România are următorul cuprins:

DECLARAȚIE INFORMATIVĂ
PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT ŞI PLĂTIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE REȚINERE LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI
Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume	Cod de identificare fiscală/CNP

Adresa: Județ	Sector	Localitatea

Strada	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.

Cod poştal	Telefon	Fax	E-mail

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr.crt.	Denumirea statului de rezidență al beneficiarului de venit	Denumire/Nume Prenume	Cod de identificare fiscală atribuit de autoritatea din România

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Nr.crt.	Denumire/Nume şi prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reținut şi plătit la bugetul statului / scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea / scutirea

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Nume, prenume _____ Semnătura şi ştampila
Funcția _____

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare_____
Data

Declarația se completează în două exemplare:

- originalul se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit;
- copia se păstrează de către plătitorul de venit.

NOTE:

1. Punctul 15^1 a fost modificat prin **art.** I lit. D pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 (). Reproducem mai jos prevederile **art.** IV din Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 ().

"**ART.** IV

Formularul prevăzut la **art.** I lit. D pct. 10 se utilizează de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 de nerezidenți din România."

2. Reproducem mai jos prevederile **art.** III din Hotărârea Guvernului nr. 84/2013 ().

"**ART.** III

Formularul prevăzut la pct. 15^1 din normele metodologice de aplicare a titlului V din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, utilizat de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 din România de nerezidenți, se completează la ultima coloană de la capitolul B "Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident" fie cu codul de identificare fiscală al nerezidentului, atribuit de autoritatea din România, atunci când nerezidentul are atribuit un astfel de cod, fie cu datele de identificare ale beneficiarului de venit nerezident, atunci când nu a fost atribuit un astfel de cod."

15^2. Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor pot solicita organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul lor fiscal atribuirea codului de identificare fiscală pentru contribuabilii nerezidenți, definiți potrivit Codului fiscal, care realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.

Norme metodologice:

ART. 120 al.1

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

Norme metodologice:

ART. 120 al.3

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucțiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice

ART. 122

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-şi înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

Norme metodologice:

ART. 123

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței..

Norme metodologice:

ART. 124

20. *** Abrogat

20^1. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate desfăşurată de reprezentanță în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.

Norme metodologice:

ART. 124 al.2

21. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă şi instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Declarația anuală de impunere, precum şi declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine şi de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța îşi desfăşoară activitatea.

Norme metodologice:

ART. 124 al.3

22. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței şi instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabileşte sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfăşura sau îşi va înceta activitatea, după caz.

Norme metodologice:

ART. 124 al.4

23. (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

24. *** Abrogat

25. *** Abrogat

26. *** Abrogat

27. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 125^1 alin. 2 lit.c)

1. (1) Locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activității economice este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind managementul persoanei impozabile şi unde sunt exercitate funcțiile administrației sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activității sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfăşoară administrația centrală, locul unde se întrunesc directorii şi locul, de regulă acelaşi, unde se stabileşte politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuți în vedere şi alți factori, cum ar fi locul unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative şi contabile, precum şi locul unde tranzacțiile financiare şi în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activitățile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activității sale economice în statul membru respectiv. Prezența unei cutii poştale sau a unor reprezentanțe comerciale

nu poate fi considerată ca sediu al activității economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul **art.** 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor **art.** 125^1 alin. (2) lit. c) şi **art.** 150 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție şi această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile **art.** 125^1 alin. (2) lit. b).

Norme metodologice:

ART. 125^2

1^1. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la **art.** 125^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru."

Norme metodologice:

ART. 126

2. (1) În sensul **art.** 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul **art.** 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la "plată" implică existența unei legături directe între operațiune şi contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune şi contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(3) În sensul **art.** 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la **art.** 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform **art.** 132^1 din Codul fiscal.

(4) În sensul **art.** 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru

care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la **art.** 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform **art.** 132^1 din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la **art.** 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea **art.** 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare, cu excepția achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile **art.** 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile **art.** 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție şi antichități, aşa cum sunt definite la **art.** 152^2 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la **art.** 152^2 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale şi energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile **art.** 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depăşit, persoana prevăzută la **art.** 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziții şi cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la **art.** 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform **art.** 153^1 alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform **art.** 126 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul **art.** 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la **art.** 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care îşi exercită opțiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform **art.** 153^1 alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opțiunea în condițiile **art.** 126 alin. (6) şi **art.** 153^1 alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor **art.** 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile **art.** 150 alin. (4) şi **art.** 157 alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 sau 156^3 din Codul fiscal, precum şi în declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile **art.** 126 alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art.** 153 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să emită factura prevăzută la **art.** 155 din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art.** 153 din Codul fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.

Norme metodologice:

ART. 127 al.2

3. (1) În sensul **art.** 127 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul **art.** 127 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri şi/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deşi prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal. Livrările de construcții şi terenuri, scutite de taxă conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcție nouă în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în principiu operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operațiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu ar avea obligația înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în acelaşi an, aceeaşi persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă şi va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depăşit plafonul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcție care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă conform **art.** 153 înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operațiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăşi plafonul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010,

înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la **art.** 148 şi 149 din Codul fiscal.

(7^1) Persoanele care nu sunt legate de angajator printr-un contract individual de muncă, ci prin alte instrumente juridice, nu acționează de o manieră independentă în condițiile prevăzute la **art.** 127 alin. (3) din Codul fiscal, respectiv atunci când activitatea este exercitată de o persoană care nu dispune de o libertate de organizare corespunzătoare în ceea ce priveşte resursele materiale şi umane folosite pentru exercițiul activității în discuție, cum ar fi libertatea de a alege colaboratorii, orarul de lucru, baza materială necesare desfăşurării activității sale, şi riscul economic inerent acestei activități nu este suportat de această persoană. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C-202/90 Ayuntamiento de Sevilla împotriva Recaudadores de Tributos de las Zonas primera y segunda.

(8) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepția celor decorative şi a celor pentru nunți şi botezuri.

(9) În sensul **art.** 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfăşoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform **art.** 133 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(11) În sensul **art.** 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile **art.** 153 alin. (3) din Codul fiscal.

4. (1) În sensul **art.** 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către acelaşi organ fiscal competent.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeaşi acționari. Îndeplinirea acestei condiții se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerțului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentației complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoțită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic şi au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de

eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la **art.** 156^2 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu va plăti nicio taxă datorată şi nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în **art.** 156^2 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

5. Obligațiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la **art.** 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79^1.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 1

6. (1) În sensul **art.** 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția situației prevăzute la **art.** 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplică şi prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul **art.** 128 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În sensul **art.** 128 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor şi emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar şi, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele şi în contul comitentului ca mandatar, dar primeşte şi/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile **art.** 148 şi 149 din Codul fiscal şi ale pct. 53 şi 54.

(6) În sensul **art.** 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(7) Transferul de active prevăzut la **art.** 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active, în sensul **art.** 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul **art.** 128 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfăşoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligația să transmită cedentului o declarație pe propria răspundere din care

să rezulte îndeplinirea acestei condiții. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-497/01 - Zita Modes.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligațiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la **art.** 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la **art.** 148 şi 149 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform **art.** 128 alin. (4), **art.** 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declarația prevăzută la **art.** 156^3 alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform **art.** 149 sau 161 din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancționată de organele de inspecție fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operațiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, cu excepția situației în care se constată că tranzacția a fost taxată în scopuri fiscale.

(9) În sensul **art.** 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor, pentru demonstrații la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activității economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfăşurarea activității sale economice. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de

exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

(10) În sensul **art.** 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situația în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la **art.** 155 alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol şi a depăşit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operațiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor **art.** 132 şi 133 din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acțiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare şi mecenat în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri.

(11) În sensul **art.** 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul **art.** 128 alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecință, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara şi achiziția

intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situația în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situație în care nontransferul inițial devine transfer.

(12) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(13) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform **art.** 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleaşi aplicații şi funcții.

(14) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul **art.** 128 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul **art.** 129 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 2

(3) În sensul **art. 128** alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor şi emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar şi, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul

cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele şi în contul comitentului ca mandatar, dar primeşte şi/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile **art. 148** şi **149** din Codul fiscal şi ale pct. 53 şi 54.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 3

(6) În sensul **art. 128** alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 7

(7) Transferul de active prevăzut la **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active, în sensul **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul **art. 128** alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfăşoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligația să transmită cedentului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiții. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-497/01 - Zita Modes.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la **art. 128** alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la **art. 148** şi **149** din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform **art. 128** alin. (4), **art. 148**, **149** sau **161** din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la **art. 156^3** alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de către cedent, conform **art. 149** sau **161** din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancţionată de organele de inspecţie fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 8

(9) În sensul **art. 128** alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoţionale, pentru încercarea produselor, pentru demonstraţii la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfăşurarea activităţii sale economice. În această categorie se cuprind, fără a se

limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

(10) În sensul **art. 128** alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situația în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la **art. 155** alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol şi a depăşit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operațiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor **art. 132** şi **133** din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acțiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare şi mecenat în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce priveşte modul de determinare a depăşirii plafonului şi a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depăşiri.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 10

(11) În sensul **art. 128** alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul **art. 128** alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecință, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara şi achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situația în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situație în care nontransferul inițial devine transfer.

(12) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(13) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform **art. 128** din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleaşi aplicații şi funcții.

(14) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul **art. 128** din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul **art. 129** din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 4.

(9) În sensul **art.** 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfăşoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform **art. 133** din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 129

7. (1) În sensul **art.** 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți şi nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, se consideră că fiecare persoană a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi pentru prestările de servicii prevăzute la **art.** 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform **art.** 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situație în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în

continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligații ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform **art.** 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele şi în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului civil. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmeşte factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la vânzător o factură întocmită pe numele său. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(6) În sensul **art.** 129 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum şi prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfăşurarea activității sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor **art.** 145^1 din Codul fiscal. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice.

(7) În sensul **art.** 129 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în măsura în care acțiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 6 alin. (10) lit. a). Prevederile pct. 6 alin. (10) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (9) se aplică corespunzător şi pentru operațiunile prevăzute la **art.** 129 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(9) Prevederile pct. 6 alin. (7) şi (8) se aplică corespunzător şi pentru prevederile **art.** 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul **art.** 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul **art.** 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform **art.** 125^1 alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform **art.** 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceştia.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 7

(11) În sensul **art.** 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art. 153** din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile **art.** 153 alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 8.

4. (1) În sensul **art.** 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură

din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către acelaşi organ fiscal competent.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeaşi acționari. Îndeplinirea acestei condiții se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerțului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentației complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoțită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic şi au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la **art. 156^2** din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu va plăti nicio taxă datorată şi nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în **art. 156^2** din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la **art. 156^4** din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 10.

5. Obligațiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la **art.** 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79^1.

Norme metodologice:

ART. 130

8. (1) Operațiunile prevăzute la **art.** 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

Norme metodologice:

ART. 130^1

9. (1) **ART. 130^1** alin. (1) din Codul fiscal, este definiția "în oglindă" a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la **art. 128** alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare 9. (1) Art. 130^1 alin. (1) din Codul fiscal, este definiția "în oglindă" a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la **art.** 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor de la **art.** 132^1 din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la **art.** 130^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la **art.** 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile **art.** 130^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul **art.** 130^1 alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform **art.** 130^1 alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

Norme metodologice:

ART. 132

10. (1) În sensul **art.** 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terța persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele şi în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile **art.** 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. b).

(3) Conform **art.** 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care, deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relație de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A - B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B - C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A - B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B - C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

11. (1) În sensul **art.** 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabileşte pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, şi prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depăşesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul

calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, la depăşirea plafonului calculat conform alin. (4) şi (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depăşit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit şi în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț şi care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile **art.** 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depăşirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform **art.** 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, prevăzute la **art.** 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, conform **art.** 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România. Opțiunea se comunică şi organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2) - (5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform **art.** 132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depăşeşte plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (6). Plafonul pentru vânzări

la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul **art.** 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la **art.** 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este **art.** 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Dacă se depăşeşte plafonul şi în anul următor, se aplică aceleaşi reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanță ca urmare a depăşirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depăşit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț şi importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile **art.** 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depăşirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform **art.** 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România şi se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depăşit şi în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9) - (11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.

Norme metodologice:

ART. 132^1

12. (1) Conform **art.** 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform **art.** 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul **art.** 132^1 alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal a achiziției intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau **art.** 153^1 din Codul fiscal, achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferentă achiziției intracomunitare conform **art.** 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc şi în România conform **art.** 132^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile **art.** 132^1 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art.** 132^1 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile **art.** 132^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la **art.** 132^1 alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13) - (14).

Norme metodologice:

ART. 133

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor **art.** 133 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii. Regulile prevăzute la **art.** 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la **art.** 133 alin. (4), (5), (7) şi (8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la **art.** 133 alin. (4), (5), (7) şi (8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la **art.** 133 alin. (2) şi (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform **art.** 133 alin. (3) - (5) din Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform **art.** 153^1 din Codul fiscal sau, pentru alte operațiuni, conform **art.** 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislația altui stat membru. În această situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanență şi structura acestuia în ceea ce priveşte resursele tehnice şi umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform **art.** 133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească şi să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidența **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activității sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix stabilit în alt stat, şi nu către sediul/sediile fix/fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul activității economice din România, ci către sediul/sediile fix/fixe din afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul şi/sau formularul de comandă care identifică sediul care primeşte serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plăteşte pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite

identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidența **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România către o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele prevăzute la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activității sale economice. În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declarația recapitulativă, conform prevederilor **art.** 156^4 din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la **art.** 153 şi 153^1 din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității sau, după caz, prestate de prestatori stabiliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor **art.** 156^4 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la **art.** 153 şi 153^1 din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum şi un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum şi a numelui/denumirii şi adresei aferente acestuia în conformitate cu **art.** 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității ori a plății. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de **art.** 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului său în ceea ce priveşte scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților, se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce priveşte determinarea locului prestării serviciilor şi este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile şi parțial în scopul activității economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce priveşte utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecințe în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunității, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunității, fiind aplicabile prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situații este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul,

indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunității. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice sau a sediului fix ori, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinței obişnuite, din afara Comunității. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității şi care intră sub incidența **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Comunității. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societățile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de **art.** 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la **art.** 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la **art.** 141, 143, 144 sau 144^1 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor **art.** 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) şi alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele

de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situaţia în care pe teritoriul României se efectuează lucrări şi evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primeşte bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ţine evidenţa bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile **art.** 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul **art.** 128 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor **art.** 132 din Codul fiscal;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul **art.** 129 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor **art.** 133 alin. (2) sau, după caz, **art.** 133 alin. (5) lit. d) ori alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor **art.** 133 alin. (2) sau, după caz, **art.** 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la **art.** 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul **art.** 133 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul "activităţi" include şi evenimentele la care se face referire în **art.** 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

14. (1) Serviciile prevăzute la **art.** 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepţie de la regulile generale prevăzute la **art.** 133 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la **art.** 156^4 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile şi au locul prestării la locul

unde este situat bunul imobil conform prevederilor **art.** 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau o parte a unei construcții care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată ori nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe şantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții, precum şi lucrările de construcții şi demolare efectuate asupra unei construcții ori asupra unor părți ale unei construcții;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul şi fertilizarea;

e) supravegherea şi evaluarea riscurilor şi integrității bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului şi daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesionarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;

i) atribuirea şi transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) şi h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânătoare ori de acces la sălile de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv lucrări cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea şi parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de maşini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi;

l) întreținerea, reparația, inspecția şi supravegherea de maşini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietăți imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum şi intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcție sau o parte dintr-o construcție ori un anumit teren ce urmează a fi achiziționate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare şi de reasigurare care acoperă riscul de pierdere şi de deteriorare a bunurilor imobile;

r) punerea la dispoziție de spații de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil în sensul **art.** 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schițe pentru o construcție sau o parte a unei construcții care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anume parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părți a unui bun imobil pentru a fi utilizat/utilizată în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce priveşte serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acționează în numele şi în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locații în stand la un târg sau la o expoziție şi la alte evenimente similare şi alte servicii specifice prin care se permite expozantului să îşi expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul şi depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare şi furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreținerea şi repararea, verificarea ori supravegherea de maşini sau echipamente care nu sunt ori nu devin parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investiții în proprietăți imobiliare;

h) servicii de natură juridică, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legătură cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legătură cu punerea în aplicare a unui astfel de contract ori pentru dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor **art.** 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

14^1. (1) Conform **art.** 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare şi punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat către persoane neimpozabile, precum şi pentru transportul internațional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național şi a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de **art.** 143 sau 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile şi/sau servicii de transport internațional de călători beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza **art.** 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

14^2. În sensul **art.** 133 alin. (4) lit. d) şi f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât şi cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activități în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană şi/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locația prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată şi/sau băuturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleaşi activități, desfăşurate însă în afara locației prestatorului.

14^3. (1) În scopul aplicării prevederilor **art.** 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane ori obiecte dintr-un

loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;

b) remorcile şi semiremorcile;

c) vagoanele feroviare;

d) navele;

e) aeronavele;

f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență şi containerele.

(4) În sensul **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabileşte pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuşi, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei şi utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiaşi mijloc de transport încheiate cu acelaşi client se succed cu o întrerupere de două zile ori mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleaşi condiții pentru aceleaşi mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt, în sensul **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depăşirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleaşi părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(9) În sensul **art.** 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de către o persoană impozabilă care deține vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

14^4. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la **art.** 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant şi catering sunt cele prevăzute la pct. 14^2.

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv, şi nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar şi atunci când există opriri în interiorul Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor şi care implică escale în interiorul Comunității, se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părții unice a transportului de călători în interiorul Comunității, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea **art.** 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanță în stabilirea părții unei operațiuni de transport efectuate în interiorul Comunității.

(5) Partea din serviciile de catering şi restaurant oferite în timpul unei părți a unei operațiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuşi este efectuată pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidența **art.** 133 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are poziția la locul prestării efective.

15. Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile **art.** 133 alin. (3) din Codul fiscal, dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la **art.** 133 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal.

15^1. (1) În aplicarea **art.** 133 alin. (7) lit. a) din **Codul fiscal:**

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform **art.** 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la **art.** 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la **art.** 141, 143, 144, 144^1 şi 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile **art.** 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce priveşte determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul **art.** 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal**:**

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet ori al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, parcuri de distracții, concerte, târguri, expoziții şi alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive, precum meciuri sau competiții;

3. dreptul de acces la evenimente educaționale şi ştiințifice, precum conferințe şi seminare;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilități, în schimbul plății unei cotizații, precum cele oferite de o sală de gimnastică sau altele asemănătoare;

d) serviciile auxiliare prevăzute la **art.** 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(5) În sensul **art.** 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminare.

Norme metodologice

ART. 134

15^2. În cazul persoanelor impozabile scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art.** 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal, care au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parțială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, pentru care faptul generator de taxă intervine după scoaterea din evidență, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare şi taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor **art.** 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile **art.** 148 şi 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la **art.** 156^3 alin. (9) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 134^1

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceştia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor

intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar şi pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform **art.** 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile **art.** 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.

Norme metodologice:

ART. 134^2

16^1. (1) Prevederile **art.** 134^2 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă şi includ şi situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea **art.** 134^2 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este acelaşi ca al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzător, şi cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit **art.** 135 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primeşte factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei

5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei.

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art.** 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 20 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare şi a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile **art.** 148 şi 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la **art.** 156^3 alin. (9) din Codul fiscal.

16^2. (1) Persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, prevăzute la **art.** 134^2 alin. (3) din Codul fiscal, care optează pentru aplicarea sistemului trebuie să aplice prevederile **art.** 156^3 alin. (11) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la **art.** 134^2 alin. (3) - (8) din Codul fiscal, aceasta trebuie să aplice sistemul TVA la încasare pentru toate operațiunile realizate, cu excepția operațiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor **art.** 132 şi 133 din Codul fiscal, precum şi a operațiunilor prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) lit. a) - d) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la **art.** 134^2 alin. (1) şi (2), **art.** 134^3, **art.** 135 şi 136 din Codul fiscal.

(3) Potrivit prevederilor **art.** 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie mențiunea "TVA la încasare", cu excepția operațiunilor pentru care persoanele respective au obligația să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveşte drept referință pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei, prevăzută la **art.** 134^2 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal corespunzătoare operațiunilor taxabile şi/sau scutite de TVA conform **art.** 141, 143, 144 şi 144^1 din Codul fiscal, operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate conform prevederilor **art.** 132 şi 133 din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecția fiscală, informații privind TVA neexigibilă sau nedeductibilă. În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la

art. 152 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare la data de 1 ianuarie 2014 poate continua aplicarea sistemul TVA la încasare sau poate solicita radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor **art.** II Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2013 pentru reglementarea unor măsuri fiscale şi pentru modificarea unor acte normative.

(6) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la **art.** 134^2 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile **art.** 156^3 alin. (12) din Codul fiscal.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situația în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal şi au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal are loc în acelaşi an, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la **art.** 134^2 alin. (1) şi (2), **art.** 134^3, **art.** 135 şi 136 din Codul fiscal sau poate solicita să fie reînregistrată în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal, cifra de afaceri, determinată potrivit prevederilor **art.** 134^2 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, realizată în anul calendaristic precedent şi, respectiv, în anul calendaristic în curs, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform **art.** 156^3 alin. (11) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situația în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la **art.** 134^2 alin. (1) şi (2), **art.** 134^3, **art.** 135 şi 136 din Codul fiscal, sau poate solicita reînregistrarea în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul calendaristic precedent şi, respectiv, din anul calendaristic în curs, determinată potrivit prevederilor **art.** 134^2 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform **art.** 156^3 alin. (11) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(8) În sensul **art.** 134^2 alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înțelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obține contrapartida pentru aceste operațiuni de la beneficiarul său ori de la un terț, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanțe, utilizarea unor instrumente de plată.

(9) În situația în care are loc o cesiune de creanțe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanțele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanțelor, indiferent de prețul cesiunii creanțelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanțelor. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanțele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi al celor care achiziționează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziționează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziții, orice creanțe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la **art.** 30 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanței cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanței intervine la data cesiunii creanței şi corespunzător valorii creanței cesionate. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanței şi este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziționează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanței corespunzător valorii creanței cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferențe între contravaloarea achizițiilor de bunuri/servicii şi contravaloarea creanței cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenței respective este plătită.

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, a emis o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 124.000 lei (inclusiv TVA) la data de 10 octombrie 2014 către societatea B. TVA în sumă de 24.000 lei a fost înregistrată în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă", nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 noiembrie 2014, societatea A cesionează către societatea N creanța aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Prețul cesiunii este de 80.000 lei şi este încasat în data de 20 decembrie 2014. În ceea ce priveşte factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 octombrie 2014, se consideră că aceasta este încasată şi exigibilitatea TVA intervine la data de 15 noiembrie 2014, societatea A având obligația să colecteze TVA în sumă de 24.000 lei, respectiv va evidenția suma TVA de 24.000 lei în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată".

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, a livrat la data de 11 octombrie 2014 către societatea A bunuri (cărți supuse cotei de TVA de 9%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 109.000 lei. În data de 10 noiembrie 2014, societatea A a cesionat societății B dreptul său de rambursare conform **art.** 30 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 noiembrie 2014, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 109.000 lei. La această dată:

- societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziției astfel: 100.000 x 9/109 = 8.257 lei. Diferența de 743 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă" va putea fi dedusă la momentul plății;

- societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanței care i-a fost cesionată, respectiv 8.257 lei. Pentru diferența de 743 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă", exigibilitatea va interveni la data efectuării plății de către A a diferenței de 9.000 lei.

(10) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parțial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, cu modificările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar şi a pierderilor din economie, şi a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul compensărilor în care cel puțin una dintre părți nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puțin următoarele informații: denumirea părților, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părților şi data semnării procesului-verbal de compensare.

(11) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(12) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de

pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află mențiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(13) Data încasării în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(14) În cazul plății în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obținută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(15) În sensul **art.** 134^2 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situația în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit **art.** 7 alin. (1) pct. 21 din Codul fiscal.

(16) În scopul aplicării prevederilor **art.** 134^2 alin. (7) din **Codul fiscal:**

a) în cazul unei facturi parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar;

b) în cazul unei facturi parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieşirea din sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de ieşirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieşirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la ieşirea din sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar.

(17) În scopul aplicării prevederilor **art.** 134^2 alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează/plăteşte parțial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conțin mai multe cote de TVA şi/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate/plătite parțial pentru a determina suma taxei încasate/plătite în funcție de cote, respectiv regimul aplicabil.

(18) Persoana impozabilă care este scoasă din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente şi din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 4 alin. (8).

Norme metodologice:

ART. 134^3

16^3. (1) Pentru încasarea de avansuri în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor **art.** 134^3 alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform **art.** 134^3 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal şi în declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 135

17. (1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri.

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform **art.** 135 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligația să emită autofactura prevăzută la **art.** 155^1 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la **art.** 139^1 din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situația în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primeşte factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligația de a ajusta baza de impozitare în funcție de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 12.02.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 12.02.2013	Exigibilitatea: 12.02.2013
Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.	Achiziția intracomunitară se evidențiază în declarația recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 29.01.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 29.01.2013	Exigibilitatea: 29.01.2013
Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.	Achiziția intracomunitară este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.

Norme metodologice

ART. 136

17^1. (1) În sensul **art.** 136 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform **art.** 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

Norme metodologice:

ART. 137

18. (1) Potrivit **art.** 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de

impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceştia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniformele de serviciu, echipamentul de lucru şi/sau de protecție acordat angajaților este constituită din contravaloarea care este suportată de angajați. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecție este acordat gratuit angajaților, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul **art.** 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru şi/sau de protecție acordat angajaților, care este suportată de angajator, acesta îşi păstrează dreptul de deducere în condițiile **art.** 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul **art.** 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform **art.** 128 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor **art.** 137 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul **art.** 137 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat.

Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacție separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleaşi reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(10) În sensul **art.** 137 alin. (1^1) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la **art.** 11 alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 137 al.3

19. (1) În sensul **art.** 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;

b) produsul pentru care se face promoția;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoției în cauză;

f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul **art.** 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi va exercita dreptul de deducere a TVA în condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar ataşată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primeşte o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane şi refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, şi are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. Pentru utilitățile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societății imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriaşilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităților nu este inclusă în prețul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriaşi.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța îşi trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimişi din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceştia urmând să îşi recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului şi, dacă locul este în România, refacturarea se va face aplicându-se acelaşi regim ca şi cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [**art.** 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [**art.** 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operațiunilor refacturate.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul **art.** 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul **art.** 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, şi taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate prevăzută la **art.** 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la **art.** 278 din Codul fiscal, contribuția la Fondul cinematografic prevăzută la **art.** 13 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările şi completările ulterioare, taxa asupra

activităților dăunătoare sănătății, prevăzută la **art.** 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operațiune scutită de TVA conform **art.** 141 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul **art.** 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției băneşti încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții băneşti au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic.

(9) În sensul prevederilor **art.** 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, costul asigurării nu reprezintă o cheltuială accesorie serviciului de leasing în sensul **art.** 137 alin. (2) din Codul fiscal, nefiind inclus în baza de impozitare a serviciului de leasing. Refacturarea de către locator a costului exact al asigurării reprezintă o operațiune de asigurare scutită de TVA conform **art.** 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, distinctă şi independentă de operațiunea de leasing.

Norme metodologice:

ART. 138

20. (1) În situațiile prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la **art.** 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(1^1) În cazul în care persoanele care aplică sistemul TVA la încasare se află în situațiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile **art.** 134^2 alin. (10) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(1^2) În sensul **art.** 138 lit. a) şi b) din Codul fiscal, desființarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părțile renunță la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desființarea contractului presupune şi restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către vânzătorul inițial. În cazul prestărilor de servicii, prevederile **art.** 138 lit. a) şi b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desființarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce priveşte reducerea bazei de impozitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor **art.** 148 alin. (1) lit. b) şi **art.** 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la **art.** 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achizițiile intracomunitare.

(2^1) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul achizițiilor realizate de/de la persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile **art.** 134^2 alin. (10) din Codul fiscal în situațiile prevăzute la **art.** 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 septembrie 2014, în valoare de 5.000 lei plus TVA 1.200 lei, total factură 6.200 lei. TVA în sumă de 1.200 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă". La data de 20 octombrie 2014 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 2.000 x 24/124 = 387 lei şi se evidențiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 noiembrie 2014, societatea A acordă o reducere de preț beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 10/100 = 500 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.200 x 10/100 = 120 lei.

Conform prevederilor **art.** 134^2 alin. (10) din Codul fiscal, în luna noiembrie 2014, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preț de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Dacă presupunem că la data de 20 octombrie 2014 societatea A ar fi încasat de la societatea B suma de 5.000 lei, TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 5.000 x 24/124 = 968 lei şi se evidențiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 noiembrie 2014, societatea A acordă o reducere de preț beneficiarului B de 25% din contravaloarea bunurilor livrate. Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 25/100 = 1.250 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.200 x 25/100 = 300 lei. Conform prevederilor **art.** 134^2 alin. (10) din Codul fiscal, în luna noiembrie 2014, societatea A va anula TVA neexigibilă în cuantum de 232 lei şi va diminua taxa colectată cu suma de 68 lei. În această situație, societatea B va anula TVA neexigibilă de 232 lei şi va diminua TVA dedusă cu suma de 68 lei.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la **art.** 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica

"Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Norme metodologice:

ART. 138^1

21. În sensul **art.** 138^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la **art.** 137 alin. (2) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la **art.** 137 alin. (3) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile **art.** 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți".

Norme metodologice:

ART. 139.

21^1. (1) În sensul **art.** 137 alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la **art.** 137 alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform **art.** 136 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la **art.** 137 alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Comunității şi înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunității, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal, baza de

impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform **art.** 139 alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 139^1

22. (1) În sensul **art.** 139^1 alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operațiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În sensul **art.** 139^1 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv la data regularizării operațiunii, inclusiv în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit **art.** 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei şi 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,2 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 21.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

21.400 lei x 24% = 5.136 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei şi 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,1 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 8.200 lei + 17.200 lei = 25.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 25.400 lei x 24% = 6.096 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2013. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2013. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2013 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2013, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 7.560 lei, calculată astfel:

- baza impozabilă: 7.000 euro x 4,5 lei/euro = 31.500 lei;
- TVA neexigibilă aferentă livrării: 31.500 lei x 24% = 7.560 lei.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2013, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 7.560 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la **art.** 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la **art.** 134^3 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor **art.** 134 - 134^2 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la **art.** 134^2 alin. (3) - (8), transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor **art.** 134 - 134^2 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate ori în afara Comunității, precum şi pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Comunitate sau în afara Comunității, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform **art.** 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 140

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când preţul de vânzare include şi taxa. De regulă, preţul include taxa în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit **art.** 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la **art.** 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicităţii. Prin în principal se înţelege că mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operaţiunile fiind considerate prestări de servicii, conform **art.** 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcţiune de cazare, prevăzute la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cota de 9% se aplică şi în cazul refacturării costului exact al unor astfel de operaţiuni în condiţiile prevăzute la pct. 19 alin. (4), cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la art. 152^1 din Codul fiscal.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la **art.** 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la **art.** 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusă se aplică asupra preţului de cazare, fără a

se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit **art.** 129 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la **art.** 152^1 din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la **art.** 140 alin. (2^1) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la **art.** 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca şi un proprietar de bunurile prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependințele, dotările şi utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane ori familii.

(9) În sensul **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 mp nu include anexele gospodăreşti. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum şi suprafața utilă a locuinței, prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă. În calculul suprafeței maxime de 250 mp, prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind şi suprafețele anexelor gospodăreşti, precum şi cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal şi sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10). În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% ori, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la **art.** 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de **art.** 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate şi de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la **art.** 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere,

autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinței.

23^1. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit **art.** 160 sau **art.** 150 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la **art.** 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcții întocmeşte situația de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai şi iunie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor **art.** 134^1 alin. (7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1 - 10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuție emite factura potrivit **art.** 134^1 alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie şi iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 19% în mai şi iunie 2010 şi 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit **art.** 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica

cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la **art.** 138 din Codul fiscal, conform **art.** 134^2 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadentă pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor **art.** 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile mai şi iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emitere a facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit **art.** 155 alin. (15) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 şi, în consecință, va emite autofactura prevăzută la **art.** 155^1 alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010,

aplicând cota de TVA de 24%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declarația recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declarația recapitulativă prevăzută la **art.** 156^4 din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziției intracomunitare de bunuri, cât şi declarația recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri.

Norme metodologice:

ART. 141

24. (1) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menținerea sau refacerea sănătății, desfăşurate de unitățile autorizate prevăzute la **art.** 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenței unor viruşi, infecții sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienților în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unitățile autorizate prevăzute la **art.** 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Totuşi scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, cum sunt:

1. serviciile care au ca unic scop întinerirea sau înfrumusețarea;

2. serviciile care au ca scop furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie,

elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza CEJ C-122/87 Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile **art.** 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unități autorizate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistența medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - Cauza CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă şi/sau cazare.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 d)

25. Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfăşurarea acestei activități.

Norme metodologice

ART. 141 al. 1f)

25^1. (1) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare, precum şi de Agenția Națională a Funcționarilor Publici pentru activitatea de perfecționare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici în baza **art.** 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1.066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici.

(2) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formarea profesională a adulților, prestarea de servicii de examinare în vederea obținerii accesului la serviciile educaționale sau de formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la **art.** 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 i)

26. În sensul **art.** 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfăşoare activități de asistență socială.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 j)

27. Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap şi altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreţinerii sau educării tinerilor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 k)

28. În sensul **art.** 141 alin. (1) lit. k) din **Codul fiscal:**

a) Cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza **art.** 6 din Decretul-lege nr. 139/1990*) privind camerele de comerţ şi industrie din România, cu modificările şi completările ulterioare, de către Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comerţ şi industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 l)

29. Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică, în situaţia în care aceste servicii sunt prestate de către organizaţii fără scop patrimonial, cum sunt organizaţiile şi ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 m)

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de **art.** 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte activităţi culturale recunoscute de Ministerul Culturii şi Cultelor. Livrările de bunuri strâns

legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează o activitate culturală.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 n)

31. Potrivit **art.** 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 o)

32. Prin posturi publice naționale de radio şi televiziune se înțeleg Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, privind organizarea şi funcționarea Societății Române de Radiodifuziune şi Societății Române de Televiziune.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 p)

33. Serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal prestate de furnizorii de serviciu universal, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poştale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 187/2013..

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 q)

34. (1) Scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2) - (9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal, care realizează operațiuni fără drept de deducere a taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiție se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activitățile fără drept de deducere a taxei acesta desfăşoară şi activitățile de administrare a grupului;

b) să efectueze activități de aceeaşi natură sau să aparțină aceluiaşi grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau de la alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele şi pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeaşi natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct şi comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menționate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(6) Decontarea menționată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile **art.** 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent şi va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii prevăzute la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica organului fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplineşte şi/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1) - (9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2

35. (1) În sensul **art.** 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit, nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operațiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanțare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operațiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remunerației pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace băneşti, precum carduri telefonice şi alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri şi servicii.

(6) În sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăților, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziția clienților băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plățile acestora.

(7) Excepția prevăzută la **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanțe se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-şi poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operațiunile cu creanțe se clasifică, în funcție de contractul încheiat între părți, în:

a) operațiuni prin care persoana care deține creanțele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanțelor;

b) operațiuni care presupun cesiunea creanțelor.

(9^1) În situația prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operațiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanțele, fără ca operațiunea să aibă drept scop recuperarea creanței;

b) cesionarul cumpără creanțele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanțelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanțele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preț inferior valorii nominale a creanțelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanțelor de la cedent.

(9^2) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situația prevăzută la alin. (9^1) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operațiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanțelor în situația prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul persoanei care deține creanțele, taxabilă conform prevederilor **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9^3) În situația prevăzută la alin. (9^1) lit. b) se consideră că cesiunea creanței de către cedent nu reprezintă o operațiune în sfera de aplicare a TVA.

(9^4) În situația prevăzută la alin. (9^1) lit. a):

a) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mare decât valoarea nominală a creanței, cedentul realizează o operațiune scutită de TVA conform prevederilor **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanței, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(9^5) În cazul cesiunii de creanță prevăzute la alin. (9^1) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanței de către cedent reprezintă o operațiune scutită de TVA în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operațiune.

(9^6) În sensul alin. (9) - (9^5) au fost pronunțate şi deciziile în cauzele Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 Finanzamt Gross-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(10) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanțe prevăzute la alin. (9^2) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanțare.

(11) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operațiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(12) În sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: furnizarea de informații financiare cu caracter general, analize privind evoluția cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operațiuni cu părți sociale şi acțiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiții, aşa cum rezultă şi din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-169/04 Abbey National, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul **art.** 141 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiții sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislației în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat şi fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanțelor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 b)

35^1. (1) În sfera operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea polițelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informații şi întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform **art.** 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-8/01 Taksatorringen.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 e)

36. În sensul **art.** 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi..

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 f)

37. (1) În aplicarea **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția şi terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul şi construcția au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfăşurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare şi de demolare formează o operațiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei

utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcții intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcții noi.

(6) În aplicarea **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține titlul de proprietate asupra construcției ori de altă persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 141 al. 2 g)

37^1. În cazul livrării de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform **art.** 145^1 din Codul fiscal, scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care achiziția bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform **art.** 145^1 din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziție a făcut obiectul restricționării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor **art.** 145^1 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.3

38. (1) În sensul **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor **art.** 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la **art.** 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil,

această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi va depune şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7), şi nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la **art.** 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform **art.** 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale **art.** 161 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) şi (7) depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți sau au început în anii precedenți şi sunt încă în derulare după data de 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor

operațiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

39. (1) În sensul **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înştiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile **art.** 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform **art.** 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale **art.** 161 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

40. (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de **art.** 141 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform **art.** 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile **art.** 159 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 şi 39. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 şi 39, dar a taxat operațiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.

Norme metodologice:

ART. 142 e^1)

40^1. Scutirea prevăzută la **art.** 142 alin. (1) lit. e^1) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene şi a municipiului Bucureşti pentru accize şi operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră şi de interior şi punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condițiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței..

Norme metodologice:

ART. 142 f)

41. Scutirea prevăzută la **art.** 142 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene şi a municipiului Bucureşti pentru accize şi operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră şi de interior şi punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații sau în acordurile de sediu..

Norme metodologice:

ART. 142 h)

42. În sensul **art.** 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislației vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Comunității, respectiv **art.** 185 - 187 din

Regulamentul (CE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Norme metodologice:

ART. 142 i)

43. (1) În sensul **art.** 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) exportul şi reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeaşi persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform **art.** 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleaşi operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Norme metodologice:

ART. 142 l)

44. Scutirea menționată la **art.** 142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform **art.** 153 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu **art.** 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu **art.** 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului..

Norme metodologice

ART. 144.

44^1. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la **art.** 144 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul **art.** 144 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înțelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la **art.** 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 145

45. (1) În sensul **art.** 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfăşoare o activitate economică, cu condiția să nu se depăşească perioada prevăzută la **art.** 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în

scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României se aplică prevederile **art.** 147^2 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza **art.** 147^2 din Codul fiscal şi în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor **art.** 147^2 din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, aplică prevederile **art.** 147^1 din Codul fiscal inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform **art.** 147^2 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile şi formalitățile prevăzute la **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal. Dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conține mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform **art.** 153 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile **art.** 152 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (10) - (12) şi pct. 62 alin. (5) - (7).

(4) În aplicarea prevederilor **art.** 145 alin. (4^1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 73 alin. (4) - (9) se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele şi în condițiile prevăzute la **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal, pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil a cărui înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii ori prin opțiune, conform **art.** 11 alin. (1^2) şi (1^4) din Codul fiscal.

(5) Dreptul de deducere poate fi exercitat de persoana impozabilă în situațiile prevăzute la alin. (4), chiar dacă factura pentru achizițiile de bunuri efectuate nu conține mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza **art.** 145 alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi

păstrat şi în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform **art.** 145 alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian. În cazul achiziției unei suprafețe de teren împreună cu construcții edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, inclusiv taxa aferentă construcțiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(7) Justificarea intenției persoanei impozabile de a realiza operațiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condițiile de a fi considerate noi în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opțiunii de taxare a operațiunilor respective în conformitate cu **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecție fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

(8) Prevederile **art.** 145 alin. (1^1) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operațiunilor taxabile, pentru care furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare, caz în care acesta trebuie să înscrie în factură această mențiune conform prevederilor **art.** 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal. În situația în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie mențiunea "TVA la încasare", deşi operațiunea respectivă nu este exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul are obligația să exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile **art.** 145 alin. (1^1) din Codul fiscal, cu excepția situației în care sunt aplicabile prevederile **art.** 156^3 alin. (11^1) din Codul fiscal. Prevederile **art.** 145 alin. (1^1) din Codul fiscal nu se aplică în cazul operațiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal care sunt supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor **art.** 134^2 alin. (1) şi (2) şi prevederilor **art.** 145 alin. (1) din Codul fiscal la beneficiar.

(9) Prevederile **art.** 145 alin. (1^1) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activității economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform **art.** 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor **art.** 145 alin. (2) - (4^1), **art.** 145^1, 147 şi 147^1 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal şi achiziționează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform **art.** 145 alin. (2) - (5), **art.** 145^1 şi 147 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(11) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal aferente plății contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii se aplică procedeul de calcul prevăzut la **art.** 134^2 alin. (8) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus TVA 720 lei în data de 14 mai 2013 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeaşi perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 "TVA neexigibilă". În data de 5 iulie 2013, societatea B plăteşte parțial prin extras bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăți se calculează astfel: 1.300 x 24/124 = 252 lei şi se evidențiază în debitul contului 4426 "TVA deductibilă", concomitent cu evidențierea în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă".

(12) În sensul **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situația în care se stinge obligația de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terț.

(13) În scopul aplicării prevederilor **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de bunuri/prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situația în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situația în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menționată şi persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plății este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidențiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăților prin bancă de tipul transfer-credit, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanțe şi al compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 16^2 alin. (9), respectiv pct. 16^2 alin. (10), pentru a determina data plății;

e) în cazul plății în natură, data plății este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziția de bunuri/servicii efectuată.

(14) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art.** 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor **art.** 145 - 147 din Codul fiscal, la data plății, în situația în care bunurile achiziționate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declarația depusă potrivit prevederilor **art.** 156^3 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal şi restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(15) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor **art.** 145 - 147 din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA..

Norme metodologice:

ART. 145^1

45^1. (1) În aplicarea **art.** 145^1 alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile se înțelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcționarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înțelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depăşeşte 3.500 kg şi nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul **art.** 145^1 alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la **art.** 145 şi la **art.** 146 -

147^1 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poştale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă şi din Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei şi să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaților la şi de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activității economice atunci când există dificultăți evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun față de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaților la şi de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaților de la reşedința acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum şi de la locul de muncă la reşedința angajaților/locul convenit de comun acord. Prin angajați se înțelege salariații, administratorii societăților comerciale, directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii şi persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situația în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la şi de la locul de muncă al angajaților în alte condiții decât cele menționate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul **art.** 145^1 alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă şi pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât şi pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înțelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condițiile prevăzute la **art.** 145 şi la **art.** 146 - 147^1 din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la **art.** 145^1 alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la **art.** 145 şi la **art.** 146 - 147^1 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora şi pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situația prevăzută la **art.** 145^1 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgență, servicii de pază şi protecție şi servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la **art.** 145 şi la **art.** 146 - 147^1 din Codul fiscal. Totuşi, în cazul vehiculelor prevăzute la **art.** 145^1 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate şi pentru alte activități economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activitățile prevăzute la **art.** 145^1 alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării **art.** 145^1 alin. (3) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

(i) servicii de urgență reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea unor intervenții de urgență, cum sunt cele asupra rețelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

(ii) servicii de pază şi protecție reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecția persoanelor, cu modificările şi completările ulterioare;

(iii) servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfăşurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienților. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile **art.** 145^1 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenții de achiziții reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu negocierea şi încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri şi servicii, întreținerea bazei de date a furnizorilor potențiali sau existenți, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare şi propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanțelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile **art.** 145^1 alin.

(3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziții;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la **art.** 145^1 alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcție de fiecare situație în parte, din informații cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute la alin. (2) sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de **art.** 145^1 din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal şi de prezentele norme metodologice. Dacă situația de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situația prezentată de persoana impozabilă în ce priveşte exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform **art.** 145^1 din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor şi competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) În situația în care persoanele care achiziționează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziționează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile **art.** 145 alin. (1^1)şi (1^2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 146

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la **art.** 146 alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal şi cu dovada plății în cazul achizițiilor prevăzute la **art.** 145 alin. (1^2) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la **art.** 145 alin. (1^1) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. Facturile emise în condițiile prevăzute la **art.** 155 alin. (11), (12) şi (20) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situația în care au înscris şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuieşte factura inițială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca şi factura inițială, şi pe care să se menționeze că este duplicat şi că

înlocuieşte factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ştampila furnizorului/prestatorului şi să se menționeze că este duplicat şi că înlocuieşte factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declarației vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranță pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii şi a ştampilei lucrătorului vamal.

(3) Pentru achizițiile de bunuri şi servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate în conformitate cu prevederile **art.** 155 alin. (11), (12) şi (20) din Codul fiscal dacă furnizorul/prestatorul a menționat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45.

(4) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(5) Pentru achizițiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform **art.** 151, **art.** 150 alin. (2) - (6) şi **art.** 157 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la **art.** 157 alin. (2) sau, după caz, la **art.** 157 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform **art.** 145 - 147 din Codul fiscal şi persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la **art.** 146 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(6) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la **art.** 157 alin. (2) sau, după caz, la **art.** 157 alin. (5) din Codul fiscal, vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor **art.** 157 alin. (2) sau, după caz, ale **art.** 157 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția

fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței prevăzute se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței prevăzute se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(7) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile **art.** 150 alin. (2) - (4) şi (6) şi **art.** 151 din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la **art.** 155 din Codul fiscal ori o autofactură emisă în conformitate cu prevederile **art.** 155^1 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(8) În sensul **art.** 146 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

(9) În cazul achizițiilor efectuate de la persoanele impozabile nestabilite în România şi scutite de obligația înregistrării în scopuri de TVA în România conform prevederilor pct. 68 alin. (1), justificarea deducerii taxei se face pe baza exemplarului original al facturii prevăzute la pct. 68 alin. (4) şi a unei copii de pe decizia privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional.

Norme metodologice:

ART. 147

47. (1) În aplicarea **art.** 147 alin. (3) şi alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere şi parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile **art.** 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul **art.** 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a. realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b. operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile; şi

c. suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii şi suma taxei deductibile aferente operațiunii, sunt nesemnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile **art.** 147 în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la **art.** 147^1 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la **art.** 147^1 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constate aceste erori..

Norme metodologice:

ART. 147^1

48. (1) Prevederile **art.** 147^1 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

(2) În aplicarea **art.** 147^1 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere

Norme metodologice:

ART. 147^2

49. *) (1) În baza **art.** 147^2 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru

în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedința sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform **art.** 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se ramburseazǎ:

a) taxa pe valoarea adǎugatǎ care, conform Codului fiscal, a fost facturatǎ incorect;

b) taxa pe valoarea adǎugatǎ facturatǎ pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul **art.** 143, 144 şi 144^1 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adǎugatǎ facturatǎ agenţiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplicǎ regimul special de taxǎ, conform echivalentului din alt stat membru al **art.** 152^1 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adǎugatǎ care, conform Codului fiscal, a fost facturatǎ ulterior înregistrǎrii în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplicǎ prevederile **art.** 147^1 din Codul fiscal.

(3) Se ramburseazǎ oricǎrei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adǎugatǎ aferentǎ achiziţiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentǎ importurilor, efectuate în România, în mǎsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor **art.** 145, 145^1 şi 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în

statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiții ca şi cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 şi 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
6. cazare;
7. servicii de catering şi restaurant;
8. acces la târguri şi expoziții;
9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment şi spectacole;
10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu **art.** 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare şi eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) şi (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) şi informațiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1) - (32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(33^1) Facturile emise în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2013 inclusiv, care nu au fost achitate total/parțial până la data solicitării rambursării pot fi cuprinse într-o cerere de rambursare depusă până la data de 30 septembrie 2014, fără a mai fi necesară dovada achitării facturii.

(34) Prevederile alin. (1) - (33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, şi ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.

***)** La punctul 49, alineatul (1) prima teză, alineatul (3) partea introductivă şi alineatul (15) litera a) au fost modificate prin **art.** I lit. D pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 77/2014 (). Reproducem mai jos prevederile **art.** II alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 77/2014 ()."ART. II (1) Prevederile **art.** I lit. D pct. 12 se aplică inclusiv cererilor de rambursare aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri."

49^1. (1) Conform **art.** 147^2 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile şi conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul **art.** 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu **art.** 194 - 197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform **art.** 147 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul

respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul **art.** 141 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la **art.** 152 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestațiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislației statului membru de rambursare

ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1) - (17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

50. *) (1) În baza **art.** 147^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achizițiilor de bunuri mobile corporale şi de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedința sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul **art.** 143, 144 şi 144^1 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile **art.** 145, 145^1 şi 146 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile **art.** 147^1 din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare

pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi va fi ținut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile **art.** 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform **art.** 147^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro,

determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită pe teritoriul Uniunii Europene poate solicita rambursarea taxei dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România şi din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1) - (18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

(20) Facturile emise în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2013 inclusiv, care nu au fost achitate total/parțial până la data solicitării rambursării pot fi cuprinse într-o cerere de rambursare depusă până la data de 30 septembrie 2014, fără a mai fi necesară dovada

achitării facturii, după caz, în funcție de limitele instituite prin declarațiile de reciprocitate semnate cu țări terțe.

***)** La punctul 50, alineatul (1) prima teză şi alineatul (18) prima teză au fost modificate prin **art.** I lit. D pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 77/2014 (). Reproducem mai jos prevederile **art.** II alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 77/2014 (). "(2) Prevederile **art.** I lit. D pct. 15 se aplică inclusiv cererilor de rambursare aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în limitele instituite prin declarațiile de reciprocitate semnate cu țări terțe."

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la **art.** 147^2 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou în condițiile **art.** 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la **art.** 147^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile **art.** 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor

menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

ART. 148

53. (1) Potrivit prevederilor **art.** 148 alin. (1) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal. Nu se efectuează ajustarea taxei deductibile:

a) în situația în care are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă conform **art.** 128 alin. (4) sau **art.** 129 alin. (4) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la **art.** 128 alin. (8) din Codul fiscal;

c) în cazul bunurilor distruse sau pierdute în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă;

d) în cazul bunurilor furate, dacă persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(2) În baza prevederilor **art.** 148 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câştigă dreptul de deducere a taxei. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere şi se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere. Se includ în această categorie şi vehiculele pentru care a fost limitat dreptul de deducere conform **art.** 145^1 din Codul fiscal, în situația în care fac obiectul unei livrări taxabile sau are loc o modificare de destinație, respectiv sunt utilizate exclusiv pentru activități exceptate de la limitarea dreptului de deducere prevăzute la **art.** 145^1 din Codul fiscal.

Aceste ajustări nu pot fi aplicate pentru vehiculele al căror drept de deducere a fost limitat 100% care sunt ulterior livrate, întrucât este obligatorie aplicarea scutirii de TVA prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, precum şi cele achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) lit. a) - d) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică şi prevederile alin. (14). În situația în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plăteşte diferența de taxă, persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective, cu excepția situației în care la data plății bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se plăteşte diferența de taxă, persoana impozabilă deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar şi alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plății TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) lit. a) - d) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform **art.** 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 şi 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(5) Conform **art.** 148 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la **art.** 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza **art.** 148 alin. (1) lit. a) şi c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă bunurilor de natura stocurilor, serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuție, activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, în situația în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial şi se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere. Se includ în această categorie şi vehiculele pentru care nu a fost limitat dreptul de deducere conform **art.** 145^1, în situația în care are loc o modificare de destinație, respectiv sunt utilizate pentru activități care impun limitarea dreptului de deducere la 50%, conform **art.** 145^1 din Codul fiscal;

d) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la **art.** 148 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.

(6^1) *** Abrogat

(7) În situațiile prevăzute la alin. (6), taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, precum şi cele achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică şi prevederile alin. (14). În situația în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plăteşte diferența de taxă, persoana impozabilă nu îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepția situației în care la data plății bunurile/serviciile sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se

plăteşte diferența de taxă, persoana impozabilă nu deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar şi alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plății TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (6).

Exemplu:

Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare (sau a cumpărat bunuri de la o persoană care a aplicat TVA la încasare) a achiziționat în ianuarie 2013 un activ corporal fix amortizabil în valoare de 10.000 lei plus TVA 2.400 lei. La data achiziției societatea A plăteşte furnizorului suma de 6.200 lei, din care TVA 1.200 lei, care se deduce. Bunul este alocat unei activități cu drept de deducere integral.

- În luna martie 2014 apare primul eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activități fără drept de deducere a TVA. Societatea A trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse astfel:

- valoarea neamortizată a bunului este de 7.000 lei (reprezintă 70% din valoarea bunului);

- TVA dedusă 1.200 lei;

- ajustarea calculată în funcție de valoarea rămasă neamortizată: 1.200 x 70% = 840 lei, în favoarea statului.

- În luna iunie 2014 societatea A mai plăteşte furnizorului suma de 2.583 lei, din care 500 lei reprezintă TVA. Taxa de dedus se determină proporțional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, astfel: 500 x 70% = 350 lei - taxă care nu se deduce. Diferența de 150 lei (500 - 350) se deduce.

- În luna septembrie 2014 apare al doilea eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activități cu drept de deducere:

- valoarea rămasă neamortizată este de 6.000 lei (reprezentând 60% din valoarea bunului);

- TVA achitată: 1.200 lei + 500 lei = 1.700 lei;

- ajustarea calculată în funcție de valoarea rămasă neamortizată:

1.700 x 60% = 1.020 lei în favoarea persoanei impozabile.

- În luna decembrie 2014 societatea A plăteşte furnizorului suma de 3.617 lei, din care TVA reprezintă 700 lei. Taxa de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei, astfel: 700 x 70% - 700 x 60% = 490 - 420 = 70 lei nu se deduc, iar diferența de 630 lei (700 - 70) se deduce.

(8) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele

care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform **art.** 148 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara şi va plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit **art.** 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior. Prevederile alin. (3) şi (7) se aplică corespunzător.

(9) *** Abrogat

(10) În sensul **art.** 148 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situații cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamitățile naturale şi cauzele de forță majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanțatorul nu are obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing;

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, caz în care nu se fac ajustări ale taxei deductibile dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

1. degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie şi produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii;

2. se face dovada că bunurile au fost distruse;

e) pierderile tehnologice sau, după caz, alte consumuri proprii, caz în care persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depăşirii limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, se ajustează taxa

aferentă depăşirii acestora. Prin excepție, în cazul societăților de distribuție a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuție a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial;

f) perisabilitățile, în limitele stabilite prin lege;

g) casarea activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art.** 149 din Codul fiscal, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător.

(11) Obligația de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul **art.** 148 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal revine persoanei impozabile. În situația în care organele de inspecție fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporționalității, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(12) *** Abrogat

(13) *** Abrogat

(14) În cazul activelor corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, ajustarea taxei conform **art.** 148 din Codul fiscal se face pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare rămasă neamortizată se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă.

Norme metodologice:

ART. 149

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul **art.** 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin durată normală de funcționare se înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea

fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil ori a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform **art.** 149 sau 148 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparțin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidență contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la **art.** 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) În situația în care bunul de capital îşi încetează existența ca urmare a unei lipse din gestiune, în alte cazuri decât cele prevăzute la **art.** 149 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, se ajustează deducerea inițială a taxei conform prevederilor **art.** 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune, altele decât cele prevăzute la **art.** 149 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.

(3^1) *** Abrogat

(4) În sensul **art.** 149 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei aferente bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situații cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamități naturale şi cauze de forță majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor, demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanțatorul nu are obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(4^1) Obligația de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul **art.** 149 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situația în care organele de inspecție fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporționalității, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(5) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) îşi încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform **art.** 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile **art.** 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se aplică prevederile **art.** 149 alin. (4) lit. d) pct. 1, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform **art.** 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile **art.** 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Începând cu anul 2008, conform **art.** 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii

se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare şi proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata, se aplică prevederile alin. (9).

(8) Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată şi înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform **art.** 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la **art.** 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform **art.** 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la **art.** 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfăşurării de operațiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la **art.** 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 şi s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial,

proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă 300.000 lei x 3 ani = 900.000 lei;

- pentru perioada rămasă, 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- 5.100.000 lei x 30% = 1.530.000 lei - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se măreşte sau se micşorează, se fac ajustări suplimentare în plus ori în minus conform aceleiaşi proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la **art.** 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă, conform **art.** 153 din Codul fiscal, închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiaşi an şi s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriată în regim de scutire conform **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

9.000.000 : 20 = 450.000; 450.000 x 50% = 225.000 lei, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: 225.000 x 19 = 4.275.000 lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 şi până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiaşi bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (9).

(9) Pentru cazul prevăzut la **art.** 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la **art.** 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nedeclusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la **art.** 147 alin. (13) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile **art.** 147 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei şi care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Față de ajustarea prevăzută la

art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazurile prevăzute la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8), (11) sau (12).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 200.000 lei, plus 19% TVA, adică 38.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 15.200 lei (38.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2008 este de 30%.

La sfârşitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 38.000 lei x 30% = 11.400 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (15.200 lei), iar diferența de 3.800 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu şi prin urmare acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 şi 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 38.000 lei: 5 = 7.600 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 11.400 lei: 5 = 2.280 lei.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 7.600 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.280 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 50% = 3.800 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducerea suplimentară permisă: 3.800 lei - 2.280 lei = 1.520 lei.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 20% = 1.520 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: 2.280 lei - 1.520 lei = 760 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitivă pentru anul 2011 este de 25%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 25% = 1.900 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;

- ajustare în favoarea statului: 2.280 lei - 1.900 lei = 380 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizată: 7.600 lei x 70% = 5.320 lei;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducere suplimentară permisă: 5.320 lei - 2.280 lei = 3.040 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 150.000 lei plus 36.000 lei, reprezentând TVA calculată aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa astfel:

- taxa nededusă: 26.600 lei (38.000 lei - 11.400 lei);
- taxa colectată: 36.000 lei;
- ajustare permisă: 26.600 lei x 2/5 = 10.640 lei (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că acelaşi utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau îşi încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

- perioada rămasă din perioada de ajustare: 3 ani;
- taxa dedusă inițial: 11.400 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: 2.280 lei x 3/5 = 1.368 lei.

(10) Ajustarea prevăzută la **art.** 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile **art.** 128 alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile **art.** 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile **art.** 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile **art.** 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la **art.** 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal. Demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, nu determină obligația de ajustare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(11) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la **art.** 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime

pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, şi se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele ale pct. 38 şi 39.

(12) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la **art.** 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital îşi încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (10). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul îşi încetează existența în cadrul perioadei de ajustare, cu excepțiile prevăzute la alin. (10).

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), şi deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de 3 cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(13) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform **art.** 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform **art.** 138 lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la **art.** 138 lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la **art.** 149 alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(14) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la **art.** 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform **art.** 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(15) Prevederile **art.** 149 din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(16) În sensul **art.** 149 alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

(17) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile **art.** 145 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la **art.** 149 alin. (3) din Codul fiscal.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform **art.** 149 alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, astfel:

a) în situația în care ajustarea este în favoarea statului, se ajustează taxa efectiv dedusă aferentă sumei plătite, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare;

b) în situația în care ajustarea este în favoarea persoanei impozabile se ajustează taxa nededusă dar plătită furnizorului/prestatorului, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare.

(19) În situația prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plăteşte diferența de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operațiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare şi se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1) - (16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 100.000 lei şi TVA aferentă este de 24.000 lei. Prin contractul dintre părți se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziția persoanei impozabile B la data de 20.07.2013, urmând ca plata să se facă în 4 tranşe egale de 25.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranşă la data punerii bunului la dispoziția persoanei impozabile B (20.07.2013), a doua tranşă la 31.12.2013, a treia tranşă la 30.06.2014 şi ultima tranşă la 31.12.2014. Plățile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziția persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2013.

Situația 1:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operațiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opțiune conform **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2013 - 31.12.2032
- TVA aferentă achiziției bunului de capital: 24.000 lei.

- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 18.000 x 19/20 = 17.100 lei, în favoarea statului. Diferența de 900 de lei reprezintă taxa dedusă pentru anul 2013, în care bunul a fost utilizat pentru operațiuni taxabile.

La 31.12.2014 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 6.000 lei x 19/20 ani = 5.700 lei care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 5.700 lei se scade din contul 4428 "TVA neexigibilă" fiind înregistrată în conturile de cheltuieli.

Suma de 300 lei aferentă anului 2013 se va deduce în decontul lunii decembrie 2014 şi se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

- TVA de ajustat: 24.000 x 17/20 = 20.400 lei, în favoarea persoanei impozabile.

Situația 2:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operațiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat parțial (20%) pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 18.000 x 19/20 x 20% = 3.420 lei în favoarea statului.

La 31.12.2014 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 6.000 lei x 19/20 x 20% = 1.140 lei, care nu se pot deduce, întrucât corespund celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere în proporție de 20%.

În decontul lunii decembrie 2014 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 4.860 lei (6.000 - 1.140).

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

- TVA dedusă: 24.000 - 3.420 - 1.140 = 19.440 lei

- TVA nededusă: 1.140 lei

- TVA dedusă inițial şi ajustată în favoarea statului: 3.420 lei

- TVA de ajustat - 17 ani - în favoarea persoanei impozabile B: 24.000 x 17/20 x 20% = 4.080 lei.

(20) Pentru cazul prevăzut la **art.** 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 152^3 alin. (10) sau **art.** 160 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la **art.** 134^2 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (9), ținând cont de plățile efectuate astfel:

a) în anul achiziției se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăților efectuate în funcție de pro rata definitivă din anul achiziției, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăților efectuate, în funcție de pro rata definitivă;

d) în situația în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) şi ulterior se mai efectuează plăți, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcție de plățile efectuate, diferența rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2013, în valoare de 200.000 lei, plus 24% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziției, respectiv 124.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferența în două rate de câte 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2013 este 30%.

La data achiziției persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

24.000 lei x 30% = 7.200 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2013.

Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2013 este de 40%.

La sfârşitul anului 2013 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 24.000 lei x 40% = 9.600 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferența de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2014

Pro rata provizorie utilizată în anul 2014 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2014 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziției utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2014.

Pro rata definitivă pentru anul 2014 calculată la sfârşitul anului este de 60%.

La sfârşitul anului 2014 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei = 36.000 lei : 5 = 7.200 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 se calculează astfel:

7.200 lei x 60% = 4.320 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2014, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2013) + 4.800 lei (dedusă în anul 2014) = 14.400 lei : 5 = 2.880 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2014, iar diferența de 1.440 lei (4.320 lei - 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2015

Pro rata provizorie utilizată în anul 2015 este de 60%.

În luna ianuarie 2015 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziției utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2015.

Ca urmare a efectuării acestei plăți se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2014 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 ca urmare a acestei plăți se calculează astfel:

9.600 lei x 60% = 5.760 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

9.600 lei (dedusă în anul 2013) + 4.800 lei (dedusă în anul 2014) + 4.800 lei (dedusă în anul 2015) = 19.200 lei : 5 = 3840 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei - 3.840 lei), iar diferența de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2014.

Întrucât în decembrie 2014 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2015 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei - 1.440 lei).

În luna decembrie 2015 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcție de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

9.600 lei + 4.800 lei+ 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei - 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2016

- pro rata definitivă pentru anul 2016 este de 35%;
- deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;
- deja dedusă: 3.840 lei;
- ajustare în favoarea statului: 3.840 - 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2017, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârşitul anului 2016.

(21) Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (17) şi alin. (18) lit. a)..

Norme metodologice

ART. 150

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România, conform **art.** 132 sau 133 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul **art.** 150 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la **art.** 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile ori situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile **art.** 151^1 din Codul fiscal şi pct. 59.

(3) Prevederile **art.** 150 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform **art.** 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar, taxa este datorată conform **art.** 150 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 150 al.7

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1..

Norme metodologice:

ART. 151

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^1.

58. Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 151^1

59. (1) În aplicarea **art.** 151^1 din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepția livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la **art.** 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile **art.** 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la **art.** 142 alin. (1) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform **art.** 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform **art.** 153 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă înregistrată conform **art.** 153 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform **art.** 136 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condițiile stabilite la **art.** 145 - 147^2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 151^2

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la **art.** 151^2 alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la **art.** 145 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152

61. (1) În sensul **art.** 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la **art.** 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la **art.** 152 alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile **art.** 134^2 alin. (3) - (8) din Codul fiscal nu se aplică în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor **art.** 152^1 şi 152^2 din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la **art.** 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile **art.** 152^1 şi 152^2 din Codul fiscal.

(4) Activele corporale fixe prevăzute la **art.** 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la **art.** 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul **art.** 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform **art.** 153 din Codul fiscal şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art.** 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art.** 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la **art.** 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor **art.** 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum şi pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit **art.** 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform **art.** 128 alin. (4) lit. c) şi **art.** 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile pct. 53 alin. (7) şi ale pct. 54 alin. (17) şi alin. (18) lit. a).

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declarația prevăzută la **art.** 156^3 alin. (9) din Codul fiscal. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor **art.** 149 din Codul fiscal şi pct. 54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform **art.** 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului.

Prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabileşte procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul **art.** 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor **art.** 152 alin. (3), coroborate cu prevederile **art.** 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la **art.** 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art.** 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art.** 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile şi formalitățile prevăzute la **art.** 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform **art.** 153 din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform **art.** 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidența bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art.** 153

din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidență, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidență, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) şi (3), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la **art.** 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția

ca, în cazul bunurilor de capital, perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la **art.** 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile **art.** 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art.** 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform **art.** 134^2 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență şi să îşi exercite dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată, în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la **art.** 145 - 149 din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) şi (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile şi formalitățile prevăzute la **art.** 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la **art.** 152 din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform **art.** 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile **art.** 152 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152^1

63. (1) În sensul **art.** 152^1 din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul **art.** 152^1 alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la **art.** 137 alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit **art.** 139^1 din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare şi valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă şi evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul **art.** 152^1 alin. (7) coroborat cu **art.** 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenției de turism.

(6) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform **art.** 152^1 alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la **art.** 152^1 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situația în care acționează în numele şi în contul altei persoane, potrivit **art.**

129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agențiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la **art.** 152^1 din Codul fiscal şi în cazul când serviciul unic cuprinde şi o singură prestare de servicii, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) şi cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele **art.** 152^1 alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

Norme metodologice:

ART. 152^2

64. (1) În sensul **art.** 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparații, dar nu cuprind bunurile prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul **art.** 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul şi platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la **art.** 152^3 alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul **art.** 152^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;

e) pietrele prețioase şi semiprețioase şi perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurărie şi argintărie şi similare;

f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nicio identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;

h) bunurile care se consumă la prima utilizare;

i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

j) obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase sau şi cu pietre prețioase sau semiprețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie, obiectele de aurărie şi argintărie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint,

platină, pietre prețioase şi/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor şi pietrelor prețioase).

(3) Opțiunea prevăzută la **art.** 152^2 alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării **art.** 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeaşi cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform **art.** 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; şi

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform **art.** 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la **art.** 152^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform **art.** 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în anul respectiv; şi

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform **art.** 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la **art.** 152^2 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârşitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării **art.** 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală şi, după caz, taxa colectată;

d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;
2. data achiziției şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;
3. numele şi adresa părților;
4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;
5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;
6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform **art.** 152^2 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la **art.** 152^2 alin. (1) lit. a) - d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la **art.** 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării **art.** 152^2 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la **art.** 152^2 alin. (2) lit. a) - d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi
2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:

a) prețul bunurilor la licitația publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice

fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menționeze următoarele informații:

a) prețul bunurilor vândute la licitație;

b) impozitele, taxele şi alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului obținut sau ce va fi obținut de la comitent şi pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică, conform **art.** 155 alin. (15) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverşi) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri şi suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.

Norme metodologice:

ART. 152^3

65. (1) În scopul implementării **art. 152^3** alin. (1) din Codul fiscal, greutățile acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități şi greutăți:

Unitate	Greutăți tranzacționate
Kg	12,5 / 1
Gram	500 / 250 / 100 / 50 / 20 / 10 / 5 / 2,5 / 2
Uncie (l oz = 31,1035 g)	100 / 10 / 5 / 1 / 1/2 / 1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10 / 5 / 1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul **art.** 152^3 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecționate după anul 1800 se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la **art.** 152^3 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor **art.** 152^3 alin. (10) din Codul fiscal, cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul țării de aliaje ori semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie;

b) livrările de aur de investiții efectuate în interiorul țării de persoane impozabile care şi-au exercitat opțiunea de taxare pentru respectivele livrări.

(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la **art.** 160 din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător şi în situațiile prevăzute la **art.** 152^3 alin. (10) din Codul fiscal..

Norme metodologice:

ART. 153

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile **art.** 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la **art.** 153 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la **art.** 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la **art.** 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la **art.** 153 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea **art.** 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform **art.** 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile **art.** 127 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv

pentru partea din structură prin care desfăşoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfăşoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor **art.** 141 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform **art.** 143, 144, 144^1 din Codul fiscal, şi care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform **art.** 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform **art.** 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform **art.** 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României şi este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform **art.** 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform **art.** 153 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă şi să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică şi poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la **art.** 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României şi nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care înregistrarea este opțională, şi la **art.** 153 alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor prevăzute la **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opțională, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor **art.** 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operațiuni pentru care înregistrarea este opțională conform **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal, importuri de bunuri, operațiuni prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform **art.** 141 alin. (3), şi/sau operațiuni prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin

opțiune, conform **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal şi/sau că urmează să desfăşoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile stabilite la **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 la prezentele norme metodologice pentru operațiuni prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România importuri, operațiuni prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operațiuni pentru care înregistrarea este opțională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul **art.** 143 alin. (1) lit. c) - m), **art.** 144 alin. (1) lit. c) şi **art.** 144^1 din Codul fiscal, precum şi contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform **art.** 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) În situația în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform **art.** 153 alin. (2) din Codul fiscal

prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior vor înfiinţa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(10^1) În sensul **art.** 153 alin. (9^1) lit. a) din Codul fiscal, data la care a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării, în cazul contribuabililor declaraţi inactivi fiscal, conform **art.** 78^1 din Codul de procedură fiscală, se înţelege data reactivării, iar în cazul contribuabililor care au intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerţului, potrivit legii, data la care a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării reprezintă data înscrierii în registrul comerţului a menţiunii privind reluarea activităţii.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform **art.** 153 alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform **art.** 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform **art.** 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile stabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă de la data încetării activităţii economice. În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de

taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situația în care **art.** 153 din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum şi ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile **art.** 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, şi care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

(15) Pentru situația prevăzută la **art.** 153 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

(16) În sensul **art.** 153 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, prin asociat majoritar se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține părți sociale/acțiuni în cadrul unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care depăşesc 50% din capitalul social al societății.

(17) În situația în care persoana impozabilă îndeplineşte condițiile pentru înregistrarea în scopuri de TVA prevăzute de **art.** 153 alin. (9^1) din Codul fiscal, organul fiscal atribuie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit inițial, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA.

66^1. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilită în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul şi natura activității pe care o va desfăşura în România. Ulterior începerii activității, volumul şi natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate şi organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, conform **art.** 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor şi valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite

coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform **art.** 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România atât timp cât durează mandatul său. În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilită în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform **art.** 153 alin. (4) sau **art.** 153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile **art.** 152 din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate şi să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârşit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România îşi continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilită în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Persoana impozabilă nestabilită în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau

privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România şi clienții/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal pentru operațiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include şi facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform **art.** 153 din Codul fiscal. În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor **art.** 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să îşi desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile **art.** 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punctul de vedere al taxei, operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

(13) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată în scopuri de TVA în România printr-un reprezentant fiscal şi renunță la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător şi în situația în care o persoană

impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform **art.** 153 din Codul fiscal şi ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.

Norme metodologice:

ART. 153^1

67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la **art.** 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform **art.** 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) - (7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile **art.** 153^1 alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform **art.** 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform **art.** 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform **art.** 153^1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează în oricare din prevederile **art.** 133 alin. (3) - (7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile **art.** 153^1 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la **art.** 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile **art.** 153^1 alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform **art.** 153^1 din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform **art.** 153 din Codul fiscal şi care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligația să se înregistreze conform **art.** 153^1 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform **art.** 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform **art.** 153^1 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform **art.** 153^1 din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achizițiile de servicii intracomunitare vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform **art.** 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform **art.** 153^1 din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform **art.** 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform **art.** 133 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 154

68. (1) În sensul **art.** 154 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1. vânzărilor la distanță;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la **art.** 157 alin. (6) din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă nestabilită în România care realizează în România în mod ocazional operațiuni pentru care este obligată la plata TVA şi care este scutită de la obligația înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) are obligația să transmită beneficiarilor facturile emise pentru respectivele operațiuni conform **art.** 155 din Codul fiscal precum şi o copie a deciziei privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional. Facturile emise de persoanele scutite de la obligația înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA în România al furnizorului/prestatorului..

Norme metodologice:

ART. 155 al.8

69. (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform **art.** 141 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile.

(2) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica "Furnizor";

d) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;

e) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

g) cota de taxă aplicabilă;

h) valoarea taxei colectate.

(3) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(4) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (10) pentru operațiunile prevăzute la **art.** 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal au obligația să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumpărător" informațiile de la alin. (2) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea

bunurilor livrate se poate menționa, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(5) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform **art.** 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor **art.** 155 alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Furnizor", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Cumpărător";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularitățile prevăzute la **art.** 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform **art.** 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor **art.** 155 alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la **art.** 130^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puțin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofactură pentru operațiunea asimilată achiziției intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul **art.** 155 alin. (8) din Codul fiscal, pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Furnizor";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziționate, precum şi particularitățile prevăzute la **art.** 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (5) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (6) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 9

70. În sensul **art.** 155 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la **art.** 155 alin. (9) lit. a) şi b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condițiile stabilite la **art.** 155 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (20) din Codul fiscal. În situația în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceştia au obligația întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare şi a taxei colectate..

Norme metodologice:

ART. 155 al.12

71. (1) Emiterea facturii nu este interzisă, fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile efectuate. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) sau (20) din Codul fiscal, după caz.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor **art.** 155 alin. (12) din Codul fiscal, Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor **art.** 155 alin. (12) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcției de legislație în domeniul TVA motivația solicitării emiterii de facturi conform **art.** 155 alin. (12) din Codul fiscal. Din motivația prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin toate elementele prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform **art.** 155 alin. (12) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanțelor publice va emite un ordin prin care va aproba, după caz, fie emiterea de facturi conform **art.** 155 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform **art.** 155 alin. (12) lit. b) din Codul fiscal..

Norme metodologice:

ART. 155 al. 16

72. (1) Persoana impozabilă nu are obligația de a emite facturi conform **art.** 155 din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile **art.** 143 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeaşi factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operațiune, în conformitate cu prevederile **art.** 155 alin. (19) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile **art.** 139^1 din Codul fiscal şi ale pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform **art.** 150 alin. (2) - (6), **art.** 151 sau **art.** 151^1 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit **art.** 140 alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit **art.** 150 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform **art.** 155 alin. (16) din Codul fiscal nu este obligatorie menționarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la **art.** 155 alin. (16) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 18

73. (1) Potrivit prevederilor **art.** 155 alin. (17) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la **art.** 155 alin. (19) sau (20) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(2) Termenii şi condițiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părțile trebuie să fie în măsură să demonstreze existența acordului prealabil.

(3) În sensul **art.** 155 alin. (18) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) sau, după caz, la **art.** 155 alin. (20) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(4) În sensul **art.** 155 alin. (18) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită vor emite facturi cu TVA numai în cazul operațiunilor taxabile, cu excepția celor pentru care sunt aplicabile prevederile **art.** 160 din Codul fiscal. În situația în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la **art.** 134^2 alin. (3) - (8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură mențiunea prevăzută la **art.** 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligația să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situația în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal. În cazul operațiunilor scutite conform **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform **art.** 141 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 39.

(5) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(6) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după

caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la **art.** 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(7) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, nu va evidenția în decontul de taxă operațiunile respective.

(8) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile **art.** 134^2 alin. (3) - (8) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la **art.** 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la **art.** 153 alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra în evidența proprie factura şi taxa colectată aferentă în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal.

(9) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține, pe lângă informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor..

Norme metodologice:

ART. 155 al. 20

74. (1) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la **art.** 155 alin. (19), cu excepția informațiilor prevăzute la **art.** 155 alin. (19) lit. h) - j) şi l) - p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura şi a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea "conform bon fiscal nr./data".

(2) Potrivit prevederilor **art.** 155 alin. (19) lit. b) şi c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării ori încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se vor menționa atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării ori a încasării unui avans.

(3) Prevederile **art.** 155 alin. (19) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada şi numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice şi, opțional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se vor înscrie adresa sediului activității economice, precum şi adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (3).

(4) Prevederile **art.** 155 alin. (19) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada şi numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa persoanei juridice şi, opțional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România, dacă acesta este sediul către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile.

(5) Prevederile **art.** 155 alin. (19) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parțiale pentru aceeaşi operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 72 alin. (2) şi (3).

Norme metodologice:

ART. 155 al. 22

75. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la **art.** 139^1 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 25

76. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă şi primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opțiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul **art.** 155 alin. (3) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise şi primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise şi primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum şi un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deține mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum şi că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticității originii facturii în sensul **art.** 155 alin. (24) din Codul fiscal este obligația atât a furnizorului/prestatorului, cât şi a beneficiarului, persoană impozabilă. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele şi în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidențele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură şi asigurarea identității acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligații, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură şi livrare/prestare. Asigurarea identității presupune garantarea de către beneficiar a identității furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, şi asigurarea că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conținutului unei facturi în sensul **art.** 155 alin. (24) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să îşi îndeplinească această obligație sau ambii pot conveni să asigure integritatea conținutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură şi livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrității conținutului facturii. Integritatea conținutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem

informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situația în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrității conținutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin formă se înțelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar formatul reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conținutul să fie uşor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenție ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiție se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenței dintre informațiile din fişierul electronic original şi documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul **art.** 155 alin. (24) din Codul fiscal, controlul de gestiune înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conținutului facturii şi lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul şi valoarea tranzacțiilor, precum şi numărul şi tipul de furnizori/clienți şi, după caz, orice alți factori relevanți. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul **art.** 155 alin. (24) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură şi livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură şi o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la **art.** 155 alin. (25) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticității originii şi integrității conținutului facturii electronice şi nu constituie cerințe obligatorii, cu excepția situației prevăzute la **art.** 155 alin. (26) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 32

77. Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligația de a stoca în România, conform prevederilor **art.** 155 alin. (32) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operațiunile la care sediul fix din România participă.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 35

78. (1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție, cu condiția să asigure autenticitatea originii, integritatea conținutului şi lizibilitatea acestora, conform **art.** 155 alin. (24) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, şi factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligația să stocheze prin mijloace electronice şi datele ce garantează autenticitatea originii şi integritatea conținutului facturilor.

(2) La solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise..

Norme metodologice:

ART. 156

79. (1) În sensul **art.** 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe şi documente:

a) evidențe contabile ale activității sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

d) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

e) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la **art.** 128 alin. (12) lit. f) - h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum şi data

emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;

2. paleți, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfăşurării activității de presă, radiodifuziune şi televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunității în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă. Acest registru va cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;

8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidențele şi alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii efectuate conform **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;

2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile **art.** 150 alin. (3) - (6) din Codul fiscal;

3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziții de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile **art.** 150 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziții intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiind distinct:

1. taxa dedusă conform **art.** 147 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform **art.** 147 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform **art.** 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligația să menționeze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu şi următoarele informații în cazul acestor operațiuni:

a) numărul şi data documentului de încasare;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate;

e) diferența reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(3^1) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare menționează în jurnalele pentru vânzări bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit informațiilor din rapoartele fiscale de închidere zilnică prevăzute la **art.** 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (3) lit. a)

- e). În cazul informației de la alin. (3) lit. d) se va menționa numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru vânzări.

(5) Persoanele impozabile care fac achiziții de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menționează şi următoarele informații:

a) numărul şi data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziției de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA şi corespunzător baza impozabilă şi TVA exigibilă;

e) diferența reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (5) lit. a) - e), cu excepția situațiilor în care s-a împlinit termenul de prescripție şi facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidențele persoanei impozabile. În cazul informației de la alin. (5) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru cumpărări.

(7) Documentele prevăzute la alin. (2) - (6) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2) - (6) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la **art.** 156^2 din Codul fiscal.

79^1. (1) În cazul asocierilor în participațiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune conform **art.** 127 alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile şi obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părți, care contabilizează veniturile şi cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi şi obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziții conform prevederilor **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiar şi de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform art 148, 149 sau 161 din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul **art.** 129, respectiv 128 din Codul

fiscal. Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunurile şi serviciile menționate în teza anterioară, ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, cu condiția ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociați nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul **art.** 128, respectiv 129 din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achizițiile asocierii pe numele său şi emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile şi cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform **art.** 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, pe perioada de existență a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) şi b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării, iar în cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, o copie de pe facturile de achiziție. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la **art.** 149 alin. (6) din Codul fiscal şi va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii. În cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, asociatul administrator va păstra copii de pe facturile de achiziție transmise de membrii asociați, pe perioada prevăzută la **art.** 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Atunci când asocierea îşi încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligația să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către

acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor şi veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociați nu constituie operațiune impozabilă în sensul **art.** 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporțional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociați acționează în nume propriu față de terți, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile **art.** 127 alin. (9) din Codul fiscal şi tranzacțiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situație nu se aplică prevederile alin. (1) - (7).

Norme metodologice:

ART. 156^1

80. (1) În sensul **art.** 156^1 alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la **art.** 156^1 alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la **art.** 156^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul **art.** 156^1 alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea şi va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic..

Norme metodologice

ART. 156^3.

80^1. (1) În aplicarea prevederilor **art.** 156^3 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele

fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul **art.** 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, şi dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, conform **art.** 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condițiile prevăzute la **art.** 156^3 alin. (2) şi **art.** 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform **art.** 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform **art.** 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru al **art.** 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal şi care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art.** 153 sau 153^1 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condițiile prevăzute la **art.** 156^3 alin. (2) şi **art.** 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici

întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare **art.** 152^2 din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit **art.** 126 alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la **art.** 11 alin. (1^1) şi (1^3) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la **art.** 156^3 alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 73.

(3) Notificările prevăzute la **art.** 156^3 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfăşoară operațiuni de natura celor pentru care există obligația notificării. Nu se depun notificări în situația în care persoanele impozabile nu au desfăşurat astfel de operațiuni în anul de referință, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor **art.** 156^3 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, în situația în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referință, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referință, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referință.

(5) În scopul aplicării prevederilor **art.** 156^3 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, operațiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării şi, după caz, achizițiile efectuate din țară.

(6) În aplicarea prevederilor **art.** 156^3 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile care în anul precedent au avut o cifră de afaceri inferioară plafonului de 2.250.000 lei, dar nu au aplicat sistemul TVA la încasare, nu pot opta pentru aplicarea sistemului TVA la încasare dacă din evidențele acestora reiese că în anul următor până la data depunerii notificării prevăzute la **art.** 156^3 alin. (11) din Codul fiscal, respectiv până pe data de 25 ianuarie inclusiv, au depăşit plafonul pentru anul în curs.

Norme metodologice

ART. 156^4

80^2. (1) În sensul **art.** 156^4 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorității fiscale din

statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul **art.** 156^4 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la **art.** 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform **art.** 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

Norme metodologice:

ART. 157

81. (1) În scopul aplicării prevederilor **art.** 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform **art.** 153^1 din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile **art.** 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile prevăzute la **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 158^2

81^1. (1) În sensul **art.** 158^2 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin asociați şi administratori se înțelege numai asociații şi administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv al celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu şi al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică corespunzător şi în situațiile prevăzute la **art.** 158^2 alin. (8) lit. b) şi alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 159

81^2. (1) În sensul prevederilor **art.** 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord ori tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la **art.** 143, 144 sau 144^1 din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit **art.** 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu **art.** 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile **art.** 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit **art.** 155 alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi ataşată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile **art.** 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz şi pentru a permite

identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condițiile stabilite la **art.** 145 - 147^1 din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăşi perioada prevăzută la **art.** 147^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) şi ale **art.** 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică şi pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) şi (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit **art.** 153 din Codul fiscal la depăşirea plafonului prevăzut de **art.** 152 din Codul fiscal şi organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile **art.** 159 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile **art.** 155 alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform **art.** 155 alin. (7) şi (8) şi **art.** 155^1 alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

Norme metodologice:

ART. 160

82. (1) În sensul **art.** 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform **art.** 132, respectiv **art.** 133 din Codul fiscal, şi sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul **art.** 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la **art.** 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la **art.** 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă şi înscriu în aceste facturi o

mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar şi se înscrie în facturi şi în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform **art.** 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele şi în condițiile stabilite la **art.** 145, 145^1, 146, 147 şi 147^1 din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor şi a beneficiarilor la corectarea operațiunilor şi aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform **art.** 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în vederea regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecție cu semnul minus emise de către furnizor nu se evidențiază în decontul de taxă al beneficiarului.

(8) *** Abrogat.

(9) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul **art.** 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile **art.** 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu: O persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale şi/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale şi/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform **art.** 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării şi sumele facturate în anul 2009.

Norme metodologice:

ART. 161

83. (1) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (2) şi (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite şi proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor **art.** 161 alin. (4) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la **art.** 149 din Codul fiscal. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulțeşte cu ajustarea lunară. Fracțiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândeşte la data de 15 aprilie 2005, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în data de 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puțin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriază imobilul 100% în regim de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunță la opțiunea de a taxa operațiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:

- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei

- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei

- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei

- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:

- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei

- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei

- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art.** 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, şi metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art.** 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (3) şi (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni şi cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor **art.** 161 alin. (6) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi

considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la **art.** 149 din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziției, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulțit cu ajustarea lunară. Fracțiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa de dedus rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă achiziției şi nici modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei
- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei : 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei : 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau

transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art.** 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, şi prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situației, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art.** 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (8) şi (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări

din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art.** 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art.** 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (9) şi (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea **art.** 161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform **art.** 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform **art.** 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform **art.** 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

84. În sensul **art.** 161 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înțelege că bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plăteşte efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform **art.** 153 din Codul fiscal, ci se evidențiază în decontul de taxă, conform prevederilor **art.** 157 alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul **art.** 161 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situația în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

Norme metodologice:

ART. 161^1

86. (1) În sensul **art.** 161^1 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea **art.** 161^1 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

87. *** Abrogat

ANEXA 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art.** 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Data de la care se optează pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcția .....

Semnătura şi ştampila

.....

ANEXA 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art.** 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă, dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

.....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., funcția .....

Semnătura şi ştampila

ANEXA 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la **art.** 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform **art.** 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Bunurile imobile (construcții, terenuri) pentru care se aplică opțiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafața terenului, în cazul în care opțiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcția .....

Semnătura şi ştampila

Norme metodologice:

ART. 176 al.1

5^1.4. (1) În cazul produselor energetice şi al electricității, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri şi servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.

(2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole şi de minerit şi activitățile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Autoritățile guvernamentale şi locale şi alte instituții publice nu vor fi considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.

(4) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăți sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizațional constituie o organizație independentă, capabilă să funcționeze prin mijloacele sale proprii.

(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.

(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial şi utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporțional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.

(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la țigarete este 16,28 euro/1000 țigarete + 29% aplicat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

5^2. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 177 al. 5

6. (1) Prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producție, de antrepozitarul autorizat pentru depozitare pentru țigaretele achiziționate, cu excepția celor pentru care prețurile se declară de producătorul intern, de destinatarul înregistrat sau de importatorul autorizat de astfel de produse şi se notifică autorității fiscale centrale - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea

rămâne la persoana care a întocmit declarația, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile de vânzare cu amănuntul, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiaşi model de declarație prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile de vânzare cu amănuntul şi după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

(8) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale şi de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1) - (6).

(10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăşi prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

7. *** Abrogat

8. *** Abrogat

9. *** Abrogat

9^1. *** Abrogat

9^2. *** Abrogat

10. *** Abrogat

10^1. *** Abrogat

11. *** Abrogat

11^1. *** Abrogat

12. *** Abrogat

12^1. *** Abrogat

12^2. *** Abrogat

12^3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 208

(1) În scopul determinării categoriei valorice în care se încadrează produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 7, 9 şi 10 din anexa nr. 2 de la titlul VII din Codul fiscal, provenite din producția internă, din achiziții intracomunitare sau din import, al căror preț de vânzare este exprimat în altă monedă decât euro, conversia în euro se realizează potrivit prevederilor **art.** 218 din Codul fiscal.

(2)*** Abrogat.

(3) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 7 şi 9, se stabilesc la nivel de euro, fără subdiviziuni, prin reducere atunci când fracțiunile în eurocenți sunt mai mici de 50 de eurocenți şi prin majorare atunci când fracțiunile în eurocenți sunt mai mari sau egale cu 50 de eurocenți.

(4) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 10, se stabilesc la nivel de două zecimale, prin reducere atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 şi prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(5) Pentru produsele prevăzute la **art.** 207 lit. g), j) şi k) provenite din producția internă, valoarea unitară înscrisă în anexa nr. 2 de la titlul VII din Codul fiscal, reprezentând baza de impozitare pentru calculul accizei, este prețul de livrare al furnizorului. Elementele pe baza cărora se stabileşte prețul de livrare sunt cele prevăzute la **art.** 137 din Codul fiscal, cu excepția accizei care urmează a fi percepută.

(6) Pentru produsele prevăzute la **art.** 207 lit. g), j) şi k) provenite din achiziții intracomunitare sau din import, valoarea unitară înscrisă în anexa 2 de la titlul VII din Codul fiscal, reprezentând baza de impozitare pentru calculul accizei, se determină potrivit prevederilor **art.** 138^1, respectiv **art.** 139 din Codul fiscal, cu excepția accizei care urmează a fi percepută.

30^1.1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 209

30^2.

(1) Operatorul economic, persoană fizică sau juridică autorizată care achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la **art.** 207 lit. a)-c) şi lit. f)-l) din Codul fiscal, trebuie să se autorizeze pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse la autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile şi să fie însoțită de documentele prevăzute în **anexa nr. 29**.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația fiscală.

(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară.

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situația în care operatorul economic săvârşeşte o infracțiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(15) Operatorii economici, alții decât antrepozitarii autorizați şi destinatarii înregistrați, care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la **art. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal, au obligația de a respecta procedura prevăzută la pct. 101.

Norme metodologice:

ART. 210

31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceştia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidența acestor prevederi şi sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operațiuni de ambalare.

(2) Beneficiază la cerere de regimul de restituire şi operatorii economici, pentru produsele prevăzute la **art.** 207 lit. a)-c) şi f)-l) din Codul fiscal achiziționate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate, sunt livrate în alt stat membru ori returnate furnizorilor, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operațiunii de export către o țară terță.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conține obligatoriu informații privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinație sau țara terță, valoarea totală a facturii şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor şi în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) şi (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import şi returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(10^1) Accizele plătite pentru sortimentele de cafea retrase de pe piață în vederea distrugerii, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, pot fi restituite la cererea operatorului economic care a plătit accizele aferente produselor respective.

(10^2) În cazul retragerii de pe piață a produselor, operatorul economic aflat în situația de la alin. (10^1) va înştiința în scris autoritatea vamală teritorială cu cel puțin două zile înainte de efectuarea acesteia, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul retragerii, data la care produsele au fost achiziționate dintr-un alt stat membru sau importate, valoarea accizelor plătite, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, locul în care produsele urmează a fi distruse.

(10^3) Distrugerea sortimentelor de cafea se realizează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, cu respectarea condițiilor de mediu.

(10^4) Distrugerea sortimentelor de cafea se consemnează într-un proces-verbal întocmit de reprezentantul operatorului economic şi certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(10^5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție;

b) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor;

c) procesul-verbal de distrugere.

(11) În toate situațiile, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către solicitant autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art. 117** din Codul de procedură fiscală.

14) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care sunt retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.2.

(15) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care ulterior sunt exportate, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.3.

(16) Pentru produsele prevăzute la **alin. 207** lit. d) şi e) din Codul fiscal care ulterior sunt livrate într-un alt stat membru, se aplică procedura prevăzută la pct. 100.

Norme metodologice:

ART. 211

31^a. *** Abrogat

31^b. Pentru produsele prevăzute la **art.** 207 lit. a)-c) şi f)-l) din Codul fiscal livrate în baza unui contract de consignație, exigibilitatea accizelor la consignant intervine la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. Contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

Norme metodologice:

ART. 215

32. Impozitul la țițeiul din producția internă se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

Norme metodologice

ART. 218

32^1. Ministerul Finanțelor Publice comunică pe site-ul său modul de determinare a valorii în lei a accizelor şi a impozitului la țițeiului din producția internă conform **art.** 218 din Codul fiscal, cel târziu până la data de 20 octombrie a fiecărui an.

Norme metodologice:

ART. 219

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la țițeiul din producția internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

1^1) Nu intră sub incidența obligației prevăzute la **art. 219** alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importă sau care achiziționează din alte state membre produse supuse accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităților vamale de import şi, respectiv, la momentul recepției produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la țițeiul din producția internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceştia sunt înregistrați ca plătitori de impozite şi taxe, cu excepția accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului în raza cărora funcționează birourile vamale prin care se derulează operațiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligații sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta contribuabililor.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producție. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea

se face pe bază de factură fiscală specifică şi de document administrativ de însoțire. Documentul administrativ de însoțire se obține de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la prețuri cu accize către agenții economici comercianți. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidențiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice:

ART. 220

36. (1) În cadrul sistemului de compensare intră şi compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

(2) *** Abrogat.

36^1. *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 206^2

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului Comunității, fiind transpus în legislația națională la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile **art.** 218 din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei;

C = numărul de grade Plato;

K = acciza unitară, în funcție de producția anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal;

R = cursul de schimb leu/euro;

Q = cantitatea în hectolitri de bere sau cantitatea în hectolitri de bază de bere din amestec cu băuturi nealcoolice.

Gradul Plato reprezintă greutatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de extract primar. Prin extract primar se înțelege soluția măsurată la origine la temperatura de 20°/4 °C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice.

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment de bere. În cazul produselor rezultate prin amestecul de bază de bere cu băuturi nealcoolice concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato în funcție de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele este cea aferentă bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice.

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato trebuie să fie aceeaşi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. În cazul amestecurilor de bere, pe eticheta de comercializare se va menționa şi concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato aferentă bazei de bere din amestec cu băuturi nealcoolice.

Abaterea admisă pentru concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato între cea înscrisă pe etichetă şi cea determinată în bere, respectiv baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice, este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

A = K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100},$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigarete:

Total acciză = A1 + A2,

în care:
A1 = acciza specifică
A2 = acciza ad valorem

A1 = K1 x R x Q1

A2 = K2 x PA x Q2,

unde:
K1 = acciza specifică prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal
K2 = acciza ad valorem prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = prețul de vânzare cu amănuntul
Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete
Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

e) pentru țigări, şi țigări de foi:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete şi pentru alte tutunuri de fumat:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 şi 9 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în tone, 1.000 litri sau gigajouli
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia preşedintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

h) pentru electricitate:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri şi produse intermediare -, precum şi pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la **art.** 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Pentru băuturile alcoolice, țigaretele, țigările şi țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) şi, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, accize percepute reprezintă accizele stabilite şi înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal..

Norme metodologice

ART. 206^3

72. (1) Prin noțiunea activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producție este inclusă şi operațiunea de extracție a produselor energetice, aşa cum sunt definite la **art.** 206^16 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), operațiunile de aditivare a produselor energetice şi de amestec a acestora cu produse realizate din biomasă în regim suspensiv de accize pot fi realizate în antrepozitele fiscale de depozitare.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare Comisie;

b) direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei şi direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumite în continuare autoritate fiscală centrală;

c) structurile de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămilor, denumite în continuare autoritate vamală centrală sau teritorială, după caz;

d) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice sau a municipiului Bucureşti şi Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare autoritate fiscală teritorială;

e) direcțiile regionale vamale sau birourile vamale de interior şi/sau birourile vamale de frontieră, denumite în continuare autoritate vamală teritorială;

f) comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumite în continuare comisii teritoriale.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(6) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.

(7) Actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile **art.** 2 paragraful 5 şi **art.** 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin **art.** 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE..

Norme metodologice

ART. 206^7

73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilată unei operațiuni de export.

(2) *** Abrogat
(3) *** Abrogat
(4) *** Abrogat
(5) *** Abrogat
(6) *** Abrogat
(7) *** Abrogat

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o acciză la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(10^1) Prevederile alin. (9) şi (10) se aplică în mod corespunzător şi în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului național al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată..

Norme metodologice

ART. 206^8

74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România şi alte state membre via țări AELS - Asociația Europeană a Liberului Schimb -, sau între România şi o țară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări terțe ori unor teritorii terțe din cele menționate la **art.** 206^4 din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^9

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeaşi datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Norme metodologice

ART. 206^10

76. (1) Pentru a beneficia de acciza redusă în România, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la un mic producător de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul de mic producător de bere al partenerului extern. Documentul trebuie să cuprindă cel puțin denumirea şi codul de acciză al antrepozitarului autorizat ca mic producător de bere.

(2) Declarația prevăzută la **art.** 206^10 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să cuprindă informații privind nivelul producției din anul precedent, precum şi nivelul de producție estimat a fi realizat în anul în curs. Antrepozitarul autorizat beneficiază de nivelul redus de acciză în condițiile în care nivelul estimat nu depăşeşte 200.000 hl/an şi dacă sunt îndeplinite condițiile de la **art.** 206^10 alin. (3) şi (3^1) din Codul fiscal.

(3) Antrepozitarul autorizat ca mic producător de bere care realizează în cursul unui an calendaristic o producție mai mare de 200.000 hl notifică acest eveniment autorității fiscale competente, în termen de 5 zile de la data depăşirii acestui nivel. În acest caz, antrepozitarul are obligația de a calcula şi de a vărsa la bugetul de stat accizele în cuantumul corespunzător noului nivel de producție, inclusiv diferența dintre acciza standard şi nivelul redus pentru produsele deja eliberate pentru consum în anul respectiv.

(4) Antrepozitarul autorizat ca producător de bere care realizează o producție sub 200.000 hl/an beneficiază de nivelul redus de acciză numai dacă îndeplineşte condițiile prevăzute la **art.** 206^10 alin. (3) şi (3^1) din Codul fiscal.

(5) Antrepozitarul autorizat prevăzut la alin. (4) solicită restituirea diferenței dintre acciza standard şi nivelul redus începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care s-a înregistrat o producție mai mică de 200.000 hl de bere.

(6) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală competentă şi este însoțită de documente justificative din care să rezulte dreptul solicitantului de a beneficia de restituirea de accize.

(7) Autoritatea fiscală competentă verifică realitatea şi exactitatea informațiilor şi a documentelor depuse de către solicitant.

(8) În cazul admiterii cererii de restituire, autoritatea fiscală competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^14

77. (1) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică şi rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătății. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică şi rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(4) *** Abrogat

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu țuică şi rachiuri au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declarația se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(6) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (3) şi (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informații privind instalațiile de producție deținute şi cantitățile de produse declarate pe propria răspundere, în termen de 3 zile de la finalizarea procesului de producție.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta va notifica în scris intenția autorității vamale teritoriale în raza căreia îşi are domiciliul, menționând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum şi cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității şi a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(8) În termen de 3 zile lucrătoare de la expirarea perioadei declarate de funcționare a instalației de producție de țuică şi rachiuri, gospodăria individuală va solicita autorității vamale teritoriale calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul

finalizării procesului de producție, iar termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru țuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur.

(10) Producția de țuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică şi rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru țuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat devine exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației plăteşte acciza aferentă cantităților de țuică şi rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 1.000 euro/hl alcool pur.

(13) Cantitățile de țuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă mențiunea "cu accize plătite".

(14) Gospodăria individuală care intenționează să vândă din cantitățile de țuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producție unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăşi țuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producția anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mică distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic şi/sau distilate, inclusiv țuică şi rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - şi este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 85.

Norme metodologice

ART. 206^15

77^1. (1) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația produselor eliberate pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31^1 sau în anexa nr. 31^2, după caz.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conțin tutun şi care sunt încadrate în categoria "produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern", în categoria "medicamente" sau în categoria "dispozitive medicale", potrivit Legii nr. 491/2003 privind plantele medicinale şi aromatice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare, Ordinului ministrului sănătății nr. 253/2010 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

Norme metodologice

ART. 206^16

78. *) (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include şi transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al **art.** 206^16 din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizarea produselor să adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea este însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum şi de avizul unui institut ori al unei societăți comerciale prevăzute

la **art.** 206^22 alin. (3^2) din Codul fiscal, referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3^1) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei şi următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(3^2) Prevederile alin. (3) şi (3^1) se aplică şi în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la **art.** 206^16 alin. (5) şi (6) din Codul fiscal.

(4) Pentru produsele aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (6) ale **art.** 206^16 din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligațiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

(5) *** Abrogat

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanți pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

***)** Reproducem mai jos prevederile **art.** II din Hotărârea Guvernului nr. 613/2013 ().

"ART. II Deciziile de asimilare din punctul de vedere al nivelului accizelor, emise de Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate anterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri, rămân valabile.".

Norme metodologice

ART. 206^17

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 32.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligația de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206^18

80. (1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui şi lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum şi operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(2) Obligația înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la **art.** 206^16 din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^19

81. (1) Nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(1^1) Pentru consumul propriu, altul decât cel pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice care utilizează energia electrică datorează accize care devin exigibile la momentul consumului, pentru care trebuie să întocmească o autofactură în scopuri de accize.

(1^2) Consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, care depăşeşte limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, este considerat consum propriu pentru care se aplică prevederile alin. (1^1).

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligația de a se înregistra ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206^20

82. *) (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la **art.** 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire şi nici produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(2^1) Operatorii economici care achiziționează produse prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. Operatorii economici au obligația de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situație în care se aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate şi în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere, cu condiția ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

e) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(9^1) Procedura de eliberare a autorizațiilor de utilizator final nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în anexa nr. 34.

(11) După emiterea autorizației de utilizator final, o copie a acestei autorizații va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleaşi informații ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea destinatarul înregistrat, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea utilizatorul final.

(15) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înştiințeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități în condițiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(15^1) Deplasarea şi/sau primirea produselor exceptate de la regimul de accizare spre/de un utilizator final autorizat se supun/supune prevederilor secțiunii a 9-a

"Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize" cap. I^1 de la titlul VII din Codul fiscal.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei cuantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) şi, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2), altele decât cele menționate la alin. (3) al aceluiaşi articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, şi a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea şi acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(20^1) În situația prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligația de a constitui şi garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

(20^2) Pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiaşi articol, din Codul fiscal, garanția prevăzută la alin. (20^1) se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi

suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizației.

(21^1) Orice operator economic care deține autorizație de utilizator final are obligația de a înştiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării.

(21^2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, operatorul economic are obligația de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate şi destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(23) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final;

d) a fost adusă orice modificare asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu nerespectarea prevederilor alin. (21^1) şi (21^2);

e) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(27^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la **art.** 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri şi servicii la care se adaugă cheltuielile de personal şi consumul de capital fix la nivelul unei activități, aşa cum este definită la pct. 5^1.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înțelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

(33) În sensul **art.** 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare dublă a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul şi gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului şi a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele şi cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului şi oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau a creşte conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese metalurgice se înțelege acele procese industriale de transformare a materiilor prime naturale şi/sau

artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la secțiunea C - Industria prelucrătoare, diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bază, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum şi a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 393 din 30 decembrie 2006.

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la secțiunea C - Industria prelucrătoare, diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) şi, respectiv, la **art.** 206^19 alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfăşurată de operatorul economic utilizator şi costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) şi (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanția şi cea de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea Autorității Naționale a Vămilor.

***) 1.** Prin **art.** I lit. B pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 768/2010 () a fost modificat pct. 82. Reproducem mai jos prevederile **art.** II din Hotărârea Guvernului nr. 768/2010 ().

"ART. II Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea cărbunelui şi cocsului în unul dintre scopurile prevăzute la **art.** 206^20 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, îşi pot desfăşura în continuare activitatea fără a proceda la notificarea prevăzută la **art.** I lit. B pct. 8 din prezenta hotărâre aferent pct. 82 de la titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, dar nu mai târziu de expirarea termenului de valabilitate a autorizației de utilizator final."

2. Prin **art.** I lit. F pct. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 () a fost completat pct. 82 cu alin. (20^1) şi (20^2). Reproducem mai jos prevederile **art.** V alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 ().

"ART. V (1) Operatorii economici prevăzuți la **art.** I lit. F pct. 11 au obligația de a constitui şi garanția aferentă calității de destinatar înregistrat până la data de 29 februarie 2012 inclusiv. În acest sens, aceştia vor depune la autoritatea vamală teritorială

documentele care atestă constituirea garanției. Neconstituirea garanției atrage revocarea autorizației de destinatar înregistrat.".

Norme metodologice

ART. 206^21

83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producție pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producție sunt permise primirea şi depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile utilizate ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile şi a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) Într-un antrepozit fiscal de depozitare pot fi depozitate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(3^1) În cazul produselor energetice, în antrepozitul fiscal de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize şi a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru amestec.

(4) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția de arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mişcărilor de astfel de produse pe teritoriul național. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislației statului membru de destinație.

(5) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin gospodărie individuală se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declarația se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(8) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informații privind cantitățile de produse declarate.

(9) În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi valabil pentru anul de producție viticolă.

(12) Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) şi (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale, antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (13) autorității vamale teritoriale în raza căreia îşi au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniştite care produc în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin mici producători de vinuri liniştite se înțelege operatorii economici producători de vin liniştit, care din punct de vedere juridic şi economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin şi nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(17^1) Operatorii economici care, în conformitate cu prevederile **art.** 206^21 alin. (3^1) din Codul fiscal, au obligația de se înregistra în calitate de mici producători de vinuri liniştite depun o declarație de înregistrare la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, înaintea desfăşurării activității de producție, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 60.

(17^2) Autoritatea vamală teritorială conduce o evidență a micilor producători de vinuri liniştite, în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informații privind capacitatea de producție şi cantitățile de produse realizate.

(18) Micii producători de vinuri liniştite au obligația ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea

vamală teritorială, o declarație privind cantitatea de vinuri liniştite produsă, precum şi cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărei model este prevăzut în anexa nr. 36.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniştite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin şi doreşte să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfăşura numai activitate de producție, dar nu şi de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite.

(20) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea şi sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(21) În situația în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (18) şi (19), se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității şi aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniştite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(22^1) În situația în care micii producători de vinuri liniştite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleaşi informații ca cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (17) realizează ei înşişi tranzacții intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceştia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției şi de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligațiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum şi destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligația ca semestrial, până la data de 15

inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorității vamale teritoriale o situație centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 37.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) - (25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

(27) În sensul **art.** 206^21 alin. (6) din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către aeronave şi nave;

b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu - se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la **art.** 206^20 alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniştite şi/sau spumoase;

e) *** Abrogată

f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producția de bere.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amil etil eter) şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice şi în alte industrii, exclusiv industria alimentară.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) şi (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;

b) pentru producția de produse energetice, cu:

b1) producție de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol; şi/sau

b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(32) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

(33) *** Abrogat

(34) *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 206^22

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie sau de comisia teritorială.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38 şi să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită şi de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor şi a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(4^1) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producția de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producția de bere realizată de micii producători - 500.000 lei;

c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 10.000 lei;

d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 şi 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

e^1) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

i^1) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

j) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

k) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

l) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

n) pentru producția de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

o^1) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

o^2) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

p) pentru producția de GPL - 500.000 lei;

q) pentru producția exclusivă de biocombustibili şi biocarburanți - 50.000 lei.

(4^2) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4^3) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 85 alin. (15^1) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38^1.

(4^4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;

b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;

c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri - 50.000 lei;

d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;

e) pentru depozitarea de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;

f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;

g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;

h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcațiunilor, precum şi depozitarea de GPL - 500.000 lei;

i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcațiunilor - 20.000 lei;

j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;

k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili şi biocarburanți - 20.000 lei.

(4^5) În cazul antrepozitarilor autorizați care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4^6) În cazul antrepozitarilor autorizați care dețin atât antrepozite fiscale pentru producție, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitare, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei activități pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing financiar pentru instalațiile şi echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) - (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Ştiințe Agricole şi Silvice "Gheorghe Ionescu-Şişeşti", cu modificările şi completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool şi băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită şi lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(7^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informațiilor şi a documentelor depuse de antrepozitarul propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condițiilor de autorizare, precum şi capacitatea de a respecta obligațiile antrepozitarului autorizat.

(8) Antrepozitarii propuşi prevăzuți la alin. (7) pot desfăşura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obținerii aprobării scrise.

(9) Antrepozitarul propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care prezintă acestei autorități:

a) documentația tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit - specificație tehnică, standard de firmă sau similar;

b) alte documente din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare şi atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura şi cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit;

c) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantitățile de materii prime utilizate, cantitățile de produse finite obținute şi consumurile de utilități. Prezentarea acestei note nu este necesară în cazul operatorilor economici care nu au solicitat funcționarea în regim de probe tehnologice.

(10) După obținerea încadrării tarifare a produselor finite şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentația în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul propus depune documentația întocmită conform alin. (9), lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum şi domeniul de utilizare al acestora. Referatul prevăzut la **art.** 206^22 alin. (3^1) din Codul fiscal se depune după obținerea încadrării

tarifare a produselor finite. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se aplică şi antrepozitarilor propuşi pentru producția de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizați propuşi prevăzuți la alin. (7) şi (12), documentația va cuprinde şi lista produselor accizabile ce vor fi achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție, precum şi încadrarea tarifară a acestora.

(14) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eşantioane identice. Fiecare eşantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială care predă spre analiză un eşantion către un laborator autorizat, urmând ca celălalt eşantion să fie păstrat ca probă-martor de antrepozitarul autorizat propus.

(14^1) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (14), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare, precum şi încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menționate la alin. (9).

(14^2) În situația în care se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligația remedierii neconcordanțelor.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(16) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control şi, după caz, al Ministerului Administrației şi Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la **art.** 206^23 din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentație autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau autorității teritoriale care asigură secretariatul comisiei teritoriale, după caz, însoțită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele şi informațiile prezentate de antrepozitarul propus. Referatul va purta semnătura şi ştampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală, prin direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul comisiei teritoriale poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității vamale centrale documentația completă potrivit prevederilor alin. (9), în vederea obținerii încadrării tarifare

a produsului, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(19^1) În sensul prezentelor norme metodologice, prin noțiunea de "produs nou" se înțelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor şi proprietăților fizico-chimice şi organoleptice determină o încadrare într-o nouă categorie de produse în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal, față de cele deținute.

(19^2) În situația prevăzută la alin. (19), antrepozitarul autorizat poate desfăşura activitatea de producție în condițiile în care a fost depusă documentația completă în vederea obținerii încadrării tarifare a produselor finite, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(19^3) Imediat după introducerea în fabricație a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) - (14^2).

(19^4) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) - (14^2) se aplică şi pentru antrepozitarii autorizați, atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.

(19^5) În situațiile prevăzute la alin. (19^3) şi (19^4), atunci când se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul autorizat are obligația de a plăti acciza aferentă încadrării efectuate de autoritatea vamală centrală, inclusiv diferența pentru produsele deja eliberate pentru consum.

(20) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (8) antrepozitele fiscale - mici distilerii - care realizează țuică şi rachiuri de fructe, inclusiv în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale.

(21) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore va cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor şi utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum şi informații cu privire la capacitatea tehnologică de producție, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producție la nivelul unui an şi programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(21^1) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare va cuprinde informații referitoare la capacitatea maximă de depozitare deținută în antrepozitul fiscal, precum şi informații cu privire la nivelul intrărilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(21^2) Capacitatea de depozitare se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal, în funcție de tipul de produse accizabile.

(22) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat..

Norme metodologice

ART. 206^23

85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfăşoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activități desfăşurate de persoana care solicită autorizarea şi care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile.

(1^1) Fac excepție de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare şi barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(1^2) Antrepozitarul autorizat pentru producția şi îmbutelierea produsului bere care intenționează să utilizeze instalațiile de îmbuteliere şi pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate potrivit **art.** 206^23 alin. (1^1) din Codul fiscal notifică această intenție autorității vamale teritoriale.

(1^3) În situația în care funcționarea instalației pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare şi a apei plate influențează declarația prevăzută la pct. 84 alin. (21), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(1^4) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a notificării, precum şi a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat direcției de specialitate care asigură secretariatul Comisiei.

(1^5) Un loc poate fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an calendaristic depăşeşte limitele prevăzute mai jos:

a) bere - 1.500 hl de produs;

b) vinuri şi băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;

c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;

d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;

e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;

g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la prețul de vânzare cu amănuntul în cazul țigaretelor, respectiv la prețul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;

h) produse energetice - 3.500 tone;

i) antrepozitele fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor şi, respectiv, a navelor şi ambarcațiunilor, cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil - 30 tone;

j) rezerva de stat şi de mobilizare - 10 tone;

k) arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

l) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice şi de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor şi aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la prețul de livrare să nu fie mai mică de 100.000 euro.

(1^6) Până la data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, autoritățile vamale teritoriale vor verifica şi vor transmite direcției care asigură secretariatul Comisiei o situație privind îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1^5) de către antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, precum şi propuneri după caz.

(2) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea şi vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(3) Locurile destinate producției de alcool etilic şi de distilate ca materie primă şi locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului şi a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool şi de distilate, coloanele de distilare şi rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute şi a concentrației alcoolice avizate şi sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieşirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieşirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat şi la ieşirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieşirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieşirea din instalațiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizați propuşi pentru producția de alcool şi de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele şi recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele şi materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (3) - (8), în cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, antrepozitarii autorizați propuşi trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum şi a capacității de încărcare a instalației tip alambic.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare şi desigilare prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producției de alcool etilic şi distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele şi rezervoarele de alcool şi distilate, precum şi a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar şi în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(12) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (11) micile distilerii.

(12^1) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(12^2) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic şi de distilate în stare vărsată numai dacă deține în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13^1) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare şi a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(14) Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la **art.** 206^16 alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum şi locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(15^1) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcție de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziționate şi utilizate în vederea obținerii produsului finit, în funcție de consumurile specifice, împărțită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziționate şi utilizate se stabileşte de operatorul economic pe baza datelor privind cantitățile de materii prime utilizate pentru obținerea unei cantități de produs finit echivalente unității de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(15^2) Media ponderată prevăzută la alin. (15^1) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.

(16) Rezerva de stat şi rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(17) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38..

Norme metodologice

ART. 206^24

86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale şi a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia sau comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației şi Internelor, a Ministerului Economiei, Comerțului şi Mediului de Afaceri şi a Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, precum şi câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de către comisia teritorială, după caz.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât şi produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți şi carburanți tradiționali sau între biocombustibili şi combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi menționate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum şi operațiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale sau autorității teritoriale, după caz, modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal ori în alte situații în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizați pentru producția produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, declarația privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (21), o situație privind ieşirile totale de produse accizabile, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) *** Abrogat

(11) Antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 şi 12 şi pct. III din această anexă, o situație privind ieşirile totale de produse accizabile, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(11^1) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (9) şi (11) vor fi soluționate potrivit procedurii de autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9) şi (11) autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile complete către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra legalității şi oportunității reautorizării antrepozitului fiscal şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele şi informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura şi ştampila autorității vamale teritoriale.

(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau al comisiei teritoriale, după caz, poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.

(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) şi este valabilă de la data aprobării de către Comisie ori de către comisia teritorială, după caz.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum şi orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(16) Schimbarea calității unui contribuabil, prevăzută la **art.** 206^24 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate..

Norme metodologice

ART. 206^26

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat, Comisia sau comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat, Comisia sau comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Comunității exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(4) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârşitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, şi să înscrie aceste date în rapoartele de producție şi gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor şi a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, şi să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool şi distilate, după obținerea autorizației, îşi pot desfăşura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile şi utilajele de producție alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieşirea alcoolului brut, rafinat şi tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, şi până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieşirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) şi (8), sigiliile vor fi aplicate şi pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură şi control, pe orice orificii şi robineți existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producției de alcool, aparatele şi piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare şi rafinare, precum şi de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în aşa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparțin autorității vamale teritoriale, vor fi înseriate şi vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare şi desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele şi piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), şi a caracteristicilor acestora, uniformizarea şi/sau personalizarea, precum şi coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin Autoritatea Națională a Vămilor.

(13) Amprentele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menținute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervin sigilarea şi desigilarea aparatelor şi pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool şi de distilate sau în situații de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând şi desemnarea unui reprezentant al acestei autorități, care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmeşte un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data şi ora desigilării, cantitatea de alcool şi de distilate - în litri şi în grade Dall - înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum şi stocul de alcool şi de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare şi în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool şi distilate constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie să facă imediat o declarație către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop şi va solicita prezența unui reprezentant al acestei autorități;

b) pentru remedierea defecțiunii va solicita prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare şi a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depăşeşte 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului şi a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situațiile prevăzute la alin. (15) şi (17) este necesară întreruperea activității, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data şi ora întreruperii acesteia, stocul de alcool şi de distilate existent la acea dată şi indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat şi vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic şi distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure şi evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool şi de distilate obținute vor fi evidențiate atât în litri, cât şi în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale - mici distilerii -, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(24) Intră sub incidența termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective autorității vamale teritoriale. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată şi autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât şi autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

Norme metodologice

ART. 206^28

88. (1) Măsura suspendării - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie sau de către comisiile teritoriale, după caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoştința autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, a autorității teritoriale care asigură secretariatul comisiei teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, după caz, comisiei teritoriale în vederea analizării şi dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei sau, după caz, a comisiei teritoriale va fi adusă la cunoştința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie va fi adusă şi la cunoştința autorității vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritățile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritățile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale şi sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul

de control, acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către comisia teritorială.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a comisiei teritoriale.

(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea ori încetarea activității şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de fabricație, acesta se va finaliza sub supraveghere fiscală, iar sigilarea instalației se va realiza după încheierea acestui proces.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat, după caz.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal - până la data când aceasta produce efecte -, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(9^1) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal, după data la care aceasta produce efecte, deplasarea produselor accizabile, materii prime sau semifabricate, înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, către alte antrepozite fiscale de producție în vederea procesării.

(9^2) În situația prevăzută la alin. (9^1), produsele accizabile sunt însoțite de un document comercial care conține aceleaşi informații ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitarul autorizat destinatar, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(10) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform **art.** 206^28 alin. (7) din Codul fiscal. În situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la Comisie sau la instanța de judecată, la calculul termenului de 6 luni se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa şi motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, comisiei teritoriale, care va proceda la revocarea autorizației.

(12) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situația prevăzută la alin. (11) care doreşte o nouă autorizare, cu condiția să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor, precum şi în cazul antrepozitarilor autorizați prevăzuți la **art.** 206^28 alin. (11^1) din Codul fiscal.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia sau, după caz, comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorității vamale teritoriale cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii şi va solicita revocarea autorizației de antrepozitar deținută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiaşi activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize şi în aceleaşi condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.

Norme metodologice

ART. 206^29

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) În vederea obținerii autorizației, persoana care intenționează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile şi să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 39.

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerțului.

(5) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția acestor produse, precum şi de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerțului.

(6) Cererea care nu îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (4) şi (5) se consideră a fi nulă.

(6^1) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informațiilor şi a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informație şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea destinatarului înregistrat propus;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 108.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realității datelor şi informațiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplineşte condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Autoritatea competentă eliberează autorizația de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligația ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii şi a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înştiința autoritatea vamală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizația care va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate, nivelul şi forma garanției, precum şi data de la care devine valabilă.

(15) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizației, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse accizabile, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor, însoțită de dovada deținerii sub orice formă legală a spațiului şi de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului.

(17) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-o nouă locație dacă această locație nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informațiilor din declarație, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizație.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la **art.** 206^29 din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizația se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize şi pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizație.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizație se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus şi expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarii înregistrați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de următoarele documente:

a) copia autorizației de utilizator final deținute de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere şi codurile de acciză ale acestora;

c) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele şi scopul pentru care sunt achiziționate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului.

(32) Autorizația de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final.

(33) Modificarea autorizațiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locații unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia..

Norme metodologice

ART. 206^30

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) Persoana care intenționează să obțină autorizație de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) declarație pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operațiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfăşura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, precum şi declarația pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității;

f) declarație privind forma de constituire a garanției;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declarație pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității;

j) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum şi cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentaţia autorităţii fiscale centrale - direcţia de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoţită de un referat al acelei autorităţi vamale teritoriale asupra oportunităţii emiterii acestei autorizaţii.

(4) Comisia eliberează autorizaţia de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnaţi în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizaţi care intenţionează să achiziţioneze produse accizabile din operaţiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat şi atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prevăzut în anexa nr. 55, însoţită de declaraţia pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunităţii şi de lista produselor accizabile în care să fie menţionate cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizaţia de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete în cazul prevăzut la alin. (2) şi în termen de 30 de zile de la data depunerii documentaţiei în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizați trebuie să facă dovada constituirii garanției şi pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizației de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(8^1) Operatorii economici care dețin autorizații de expeditor înregistrat au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind livrările de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 55^1.

(9) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligația de a le notifica la autoritatea fiscală centrală - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

c) pentru un nou beneficiar, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(10) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deține şi calitatea de expeditor înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(11) Modificarea autorizațiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidența alin. (7) şi este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o

infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de expeditor înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de livrare directă reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepția tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat cu condiția ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89.

(2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinație. Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceştia în evidențele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare şi, în acelaşi timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu 12 ore înainte de sosirea produselor la locul de destinație de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puțin 24 de ore pentru o posibilă inspecție din partea autorității vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul şi cantitatea de produs aflat în interior.

90.3. (1) În cazul produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producție produse energetice şi destinate amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleaşi informații precum cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(2) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziționate de antrepozitul fiscal prin operațiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize şi va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăseşte în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziții intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relație directă cu legislația statului membru de expediere.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică şi în cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitarea produselor energetice..

Norme metodologice

ART. 206^31

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) şi (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referință administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operațiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinație.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, după atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 40.1.

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiția ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială şi acceptat de această autoritate.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligația ca imediat ce cunoaşte datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării, să introducă datele respective în sistemul informatizat.

(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoțire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediție.

Norme metodologice

ART. 206^32

92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel de procedură.

(2) Pentru realizarea operațiunii menționate la alin. (1) expeditorul trebuie să respecte condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României, numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectă condițiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (2).

Norme metodologice

ART. 206^33

93. Destinatarului i se admite să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limită prevăzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevăzute în ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu privire la modalitățile de trimitere a raportului de primire.

Norme metodologice

ART. 206^34

93^1. (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieşire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieşire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice

ART. 206^35

94. (1) În situația în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înştiințarea autorității vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat şi corespondența cu autoritățile competente din statele membre) prin

transmiterea copiei documentului care va însoți deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referință eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referință administrativ unic care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în anexa nr. 40.2.

Norme metodologice

ART. 206^36

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi al raportului de export este prevăzut în anexa nr. 41 şi, respectiv în anexa nr. 42.

Norme metodologice

ART. 206^37

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoțit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma mențiunilor reprezentantului autorității vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorității vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorității competente a statului membru de expediție a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 41.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absența raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorității competente din statul membru de destinație sau de export..

Norme metodologice

ART. 206^38

97. (1) Structura şi conținutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse

accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informațiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel național prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expediției sau la momentul de recepție a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum şi procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 206^42

98.

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizați pentru producție produse energetice şi livrate la export din locuri de depozitare, altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

b) copia declarației vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export şi operatorii economici care au achiziționat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operațiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situația prevăzută la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice, în care acciza să fie evidențiată distinct, sau copia facturii de achiziție a produselor energetice şi a declarației vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

d) copia declarației vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înştiința în scris autoritatea vamală teritorială în cazul returului produselor cu cel puțin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepția produselor returnate în vederea certificării documentului de recepție.

(4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepție certificat de reprezentantul acestei autorități, prezentat în copie, odată cu informațiile prezentate de antrepozitar, şi va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepție, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorității vamale teritoriale, în original şi în copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) *** Abrogat

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție. Concomitent, acest fapt va fi notificat şi autorității vamale teritoriale pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediție;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziții intracomunitare, retrase de pe piață, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziția. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8), antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorității fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul şi recepția produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități;

b) cererea de restituire să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorității vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul şi recepția produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) *** Abrogat

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile şi locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele ce determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor şi procedura care urmează a fi aplicată produselor ce fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorității vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidența restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

(21) În toate situațiile de restituire, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de beneficiarul restituirii autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(22) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (21) autorității fiscale teritoriale.

(23) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^42

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari înregistrați şi livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului o

cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;

b) copia facturii de livrare către cumpărătorul dintr-o țară terță;

c) copia declarației vamale de export şi, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum, care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;

c) seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale şi va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către destinatarul înregistrat autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(8) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (7) autorității fiscale teritoriale.

(9) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206^43

99. (1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

a) statutul comercial al deținătorului şi motivele deținerii produselor;

b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate şi transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. țigarete - 800 bucăți;

2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăți;

3. țigări de foi - 200 bucăți;

4. tutun de fumat - 1 kg;

B. băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;

2. produse intermediare - 20 litri;

3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;

4. bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziționate şi transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile **art.** 206^44 din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale..

Norme metodologice

ART. 206^44

100. (1) Comerciantul expeditor care doreşte să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu cel puțin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 43, şi să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la **art.** 206^46 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menționat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorității competente din statul membru de destinație, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităților expediate şi efectiv recepționate.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de comerciantul expeditor autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(4^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4) autorității fiscale teritoriale.

(4^2) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate pentru consum în România şi care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse marcate şi expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorității vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor..

Norme metodologice

ART. 206^45

101. (1) În situația în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere în momentul recepției produselor.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să înştiințeze autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 24 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite. După expirarea termenului de 24 de ore, operatorul economic poate proceda la recepția produselor accizabile primite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice, accizele plătite de către operatorul economic din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea operatorului economic care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al **art.** 206^45 din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe. Cererea va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; şi

b) copiile documentelor care fac dovada că produsele au fost transferate, respectiv livrate la prețuri fără accize către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea "scutit de accize", respectiv că produsele au fost utilizate pentru realizarea băuturilor nealcoolice ori produselor alimentare.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere, în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală..

Norme metodologice

ART. 206^46

102. (1) Documentul de însoțire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire este utilizat şi în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire este în conformitate cu legislația comunitară şi este prevăzut în anexa nr. 44.

(4) În cazurile menționate la alin. (1) şi (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoțită de documentul de însoțire sau de un document comercial care să conțină aceleaşi informații, stabilit de statul membru de expediție.

Norme metodologice

ART. 206^47

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul persoana care primeşte produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activități;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 45.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracțiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menționate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoştința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştință. Totuşi, în cazuri excepționale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situația prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

(15) În situația în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligația de plată a accizelor în România revine persoanei care primeşte produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menționate la alin. (16) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) țara de destinație;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;

k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 46, menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație şi va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

(20) Operațiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(21) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinație.

(22) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de vânzător autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(22^1) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22) autorității fiscale teritoriale.

(22^2) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

Norme metodologice

ART. 206^48

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) să se prezinte imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, de către expeditor, transportator sau primitor;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înțelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru distrugerile şi pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării lor, şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (4) garanția depusă în conformitate cu prevederile pct. 101 şi 103 va fi eliberată.

Norme metodologice

ART. 206^50

105. (1) Destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile şi livrările de produse accizabile.

(2) Lunar, destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali vor depune on-line la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor şi livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în anexa nr. 47.

(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206^51

106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează Ministerului Sănătății, în contul bugetelor asigurărilor sociale şi fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum şi importatorii autorizați şi destinatarii înregistrați.

(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) lit. a) - e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, deținute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă şi copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora îşi au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informații cu privire la denumirea şi codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat sau al destinatarului înregistrat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculate la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15 grade C (kg/litru) = acciza (euro/litru);
- cantitatea în kg: densitatea la +15 grade C = cantitatea în litri la +15 grade C;
- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15 grade C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma şi valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați sau destinatarilor înregistrați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora..

Norme metodologice

ART. 206^53

107. (1) Orice plătitor de acciză care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligația de a-i emite acestei persoane o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile **art.** 155 din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau al expeditorilor înregistrați, aceştia au obligația de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, mențiunea "exceptat/scutit de accize".

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde şi o rubrică aferentă prețului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie şi valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepție deținut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoțit de avizul de însoțire a mărfii în care se va înscrie "accize percepute".

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează şi în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieşirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(7) Avizul de însoțire în care se va înscrie "accize percepute" se utilizează şi în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (4) şi (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienți, dar se vor menționa cuvintele "accize percepute".

(9) Mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoțită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoți transportul sunt factura şi documentul de însoțire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conțină aceleaşi informații din documentul de însoțire.

Norme metodologice

ART. 206^54

108. (1) Garanția se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale.

(2) Garanția poate fi sub formă de:

a) depozit în numerar;

b) garanție personală.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanției se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloacele băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) trebuie să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție nou-înființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităților tehnologice de producție declarate la autorizare.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare nou-înființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producție nou-înființat, care deține şi antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanție atât pentru antrepozitele de producție, cât şi pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) şi (6).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(8^1) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru producție nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

a) pentru producția de bere - 100.000 euro;

b) pentru producția de bere realizată de micii producători - 50.000 euro;

c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 2.000 euro;

d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 2.500 euro;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 hl şi 10.000 hl pe an - 5.000 euro;

e^1) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 10.000 euro;

f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 5.000 hl pe an - 20.000 euro;

g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 50.000 euro;

h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 25.000 euro;

i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 75.000 euro;

i^1) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 5.000 euro;

j) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 25.000 euro;

k) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 100.000 euro;

l) pentru producția de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 250.000 euro;

m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii - 250 euro;

n) pentru producția de tutun prelucrat - 1.000.000 euro;

o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 250.000 euro;

o^1) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone - 1.000.000 euro;

o^2) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone - 2.000.000 euro;

p) pentru producția de GPL - 10.000 euro;

q) pentru producția exclusivă de biocombustibili şi biocarburanți - 5.000 euro;

(8^2) Antrepozitarii autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, au obligația de a constitui garanția corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare potrivit alin. (8^1).

(8^3) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic decât 6% din valoarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 85 alin. (1^5), raportate la nivelul unui an.

(8^4) Antrepozitarii autorizați care depozitează mai multe categorii de produse accizabile au obligația de a constitui garanția corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(8^5) Antrepozitarii autorizați care dețin atât antrepozite fiscale de producție, cât şi antrepozite fiscale de depozitare au obligația de a constitui atât garanția minimă prevăzută

pentru antrepozitele fiscale de producție, cât şi garanția minimă prevăzută pentru antrepozite fiscale de depozitare.

(8^6) Cuantumul garanției maxime constituite de antrepozitarii autorizați se stabileşte la nivelurile prevăzute mai jos:

a) pentru alcool etilic şi băuturi alcoolice - 2.000.000 euro;

b) pentru tutun prelucrat - 10.000.000 euro;

c) pentru produse energetice - 15.000.000 euro.

(9) *** Abrogat

(9^1) În cazul expeditorului înregistrat, pentru produsele energetice prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la **art.** 206^16 alin. (3) din Codul fiscal, nivelul garanției se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(10) Antrepozitarul autorizat care deține şi calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanția atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât şi în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituite obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achizițiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(11^1) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile, nivelul garanției ce trebuie constituită reprezintă 100% din valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente benzinei fără plumb, cu condiția denaturării acestui produs potrivit procedurii prevăzute la pct. 111.

(14) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, nivelul garanției se actualizează în funcție de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (21).

(16) Pentru antrepozitarii autorizați pentru depozitare, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile ieşite în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, care deține şi antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanției pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în funcție de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producție propriu.

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(18^1) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (14) - (18).

(20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei sau comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(22) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite şi taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat.

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu şi-a respectat obligațiile legale privind plata accizei ori înregistrează orice alte obligații fiscale restante, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția şi cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizația, iar eventualele diferențe rezultate din actualizarea sau executarea garanției, în cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați şi al expeditorilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înştiința Comisia sau comisia teritorială, după caz.

(25) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal.

(25^1) Prin excepție de la prevederile alin. (25), pentru berea şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, prevăzute la **art.** 207 lit. d) şi e) din Codul fiscal, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină

prin însumarea cotelor de acciză prevăzute în anexele nr. 1 şi nr. 2 la titlul VII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal, în vigoare la momentul constituirii garanției.

(26) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (14) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic şi băuturi alcoolice în sistem integrat, garanția va fi stabilită în funcție de capacitatea tehnologică de producție cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(29) În cazul antrepozitarului autorizat ori al destinatarului înregistrat, Comisia sau, după caz, Comisia teritorială aprobă reducerea garanției, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situația în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției şi a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției şi a fost începută procedura de executare silită.

(29^1) *** Abrogat

(30) *** Abrogat

(31) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (29) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia sau comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice acelaşi nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită reautorizarea, Comisia sau comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.

(34) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorității fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal..

Norme metodologice

ART. 206^55

109. (1) Lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție şi pentru depozitare sunt obligați să transmită on-line la autoritatea vamală teritorială o situație, care să conțină informații cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în anexele nr. 48 şi 49.

(2) *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 206^56

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la **art.** 206^56 din Codul fiscal se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare furnizor, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 110.2, 110.3 şi 110.4.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum şi Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la **art.** 206^56 alin. (1) lit. a), b) şi e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, aşa cum sunt prevăzute la **art.** 206^2 din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la **art.** 206^56 alin. (1) lit. c), d) şi, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, aşa cum sunt prevăzute la **art.** 206^2 din Codul fiscal.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) şi (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, va transmite autorității vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul - persoană juridică o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 50. Acelaşi model de certificat de scutire se utilizează şi în cazul achizițiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situațiilor în care operațiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) şi (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmeşte de către destinatar şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor **art.** 206^33.

110.2. (1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la **art.** 206^56 alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității vamale teritoriale ce deserveşte beneficiarul lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ştampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituții, organizații - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deserveşte beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 51;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantitățile de carburanți achiziționate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor ataşa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie şi în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorității fiscale teritoriale care deserveşte beneficiarul va verifica informațiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete.

(8) După soluționarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o țară terță, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoțesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar şi se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoțit de documentul vamal şi de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50 şi în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoțeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize şi va solicita restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea "scutit de accize";

c) dovada plății accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 51.

(11) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către importator autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

110.4. (1) În cazul energiei electrice şi al gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 50, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural şi de energie electrică ce realizează furnizarea direct către beneficiar şi va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural şi furnizorul de energie electrică vor emite beneficiarului facturi la preţuri fără accize.

Norme metodologice

ART. 206^58

111. *) (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru al Comisiei Europene şi acceptați de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) Formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație la hectolitru de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 3 litri (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 3 litri (chimic pură) şi benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia, în concentrație la hectolitru de alcool pur, sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

b) pentru alte industrii:

1. alcooli superiori 3 kg;
2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);
3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);
4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);
5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);
6. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. etil terțbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(3^1) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt exprimate în substanță cu puritate 100% şi trebuie să se regăsească în produsul finit după omogenizare, la finalul operațiunii de denaturare.

(3^2) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) şi (3) pot fi depăşite cu maximum 10%.

(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se vor putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de lavandă şi uleiul de mentă şi formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de mentă şi 1,2 propandiol, iar pentru alcoolul etilic destinat altor industrii nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar albastrul de metilen şi violetul de metil.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) şi (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(6) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(7) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înțelege consum uman alimentar.

(8) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(9) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producție alcool etilic - materie primă.

(10) În vederea obținerii soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(11) Este interzisă realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale a produselor care nu sunt destinate consumului uman, cu excepția alcoolului sanitar.

(12) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(12^1) Antrepozitarul autorizat din România are responsabilitatea pentru respectarea procedurii de denaturare şi pentru omogenizarea substanțelor prevăzute la alin. (2) şi (3) în masa de produs finit, pentru produsele realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea omogenizării

substanțelor prevăzute la alin. (2) şi (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operațiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(13) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta acordul autorității vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturanții ce urmează a fi utilizați, procedura de denaturare, data şi ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare şi desemnează reprezentantul său ori deleagă competența către autoritatea vamală teritorială în a cărei rază se află punctul de lucru, în vederea supravegherii acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespund realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii;

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele şi cantitățile utilizate pentru denaturare, precum şi numele şi semnătura reprezentantului autorității vamale.

(14) Antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(15) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire prevăzut la pct. 102.

(16) În cazul prevăzut la **art.** 206^58 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente, aşa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

(17) În sensul **art.** 206^58 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricație se înțelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime şi a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca produsele finite să nu conțină alcool.

(18) În situațiile de scutire directă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal sau din operațiuni proprii de import. În situațiile de scutire indirectă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operațiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenția în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(19) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la **art.** 206^58 alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, trebuie să dețină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(20) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la **art.** 206^58 alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

(21) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la **art.** 206^58 alin. (1) lit. d) şi f) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la **art.** 206^58 alin. (1) lit. a), c) şi e) din Codul fiscal, precum şi în situația realizării de alcool sanitar, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(22) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final.

(23) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(24) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(25) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic şi produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(26) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(27) Modelul autorizației de utilizator final este prevăzut în anexa nr. 34.

(28) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(29) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizației.

(30) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția şi utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(31) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic şi/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(32) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(33) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(34) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(35) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(36) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(37) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(38) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(39) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, autoritatea vamală centrală va asigura publicarea listei cuprinzând aceşti operatori economici pe pagina sa de web, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(40) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea şi primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor secțiunii a 9-a "Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize", cap. I^1 de la titlul VII din Codul fiscal.

(41) La sosirea produsului operatorul economic utilizator trebuie să înştiințeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore utilizatorul final autorizat poate proceda la recepția produselor accizabile primite.

(42) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (40) şi (41), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(43) În situațiile prevăzute la **art.** 206^58 alin. (1) lit. b), c), e), g), h) şi i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite restituirea accizelor.

(44) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la alin. (19), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziției în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic şi raportul de recepție aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la alin. (20), declarația vamală de import;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, a destinatarilor înregistrați şi a operatorilor economici care au realizat operațiuni proprii de import;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(45) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(46) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la prețuri fără accize în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din urmă. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la **art.** 206^58 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(47) În situația prevăzută la alin. (46) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(48) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(49) În situațiile prevăzute la alin. (44) şi (48), autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către utilizatori sau depozitele farmaceutice autorității vamale teritoriale, care, în urma analizei, va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(50) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (49) autorității fiscale teritoriale.

(51) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(52) Denaturarea alcoolului etilic pentru obținerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producție în care se obține alcoolul etilic - materie primă.

***)** Reproducem mai jos prevederile **art.** III alin. (1) şi (2) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2013 ().

"ART. III (1) Începând cu data de 1 martie 2013 nu se mai acordă scutire directă de la plata accizelor la achiziționarea alcoolului etilic şi produselor alcoolice prevăzute la **art.** 206^2 lit. a) din Codul fiscal ce urmează a fi utilizate conform **art.** 206^58 alin. (1) lit. g) şi h) din Codul fiscal.

(2) Cantitățile de alcool etilic şi produse alcoolice achiziționate până la data de 1 martie 2013 pot fi utilizate în conformitate cu prevederile **art.** 206^58 lit. g) şi h) până la epuizarea acestora."

112. *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206^60

113.

113.1. În situațiile prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(3^1) Scutirea se acordă direct şi în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziții intracomunitare proprii.

(3^2) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuți la alin. (3^1) provin din achiziții intracomunitare proprii, aceştia trebuie să dețină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(4) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) şi livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care dispun de spații de depozitare şi efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca agenți de handling combustibili, autorizația de antrepozit fiscal se emite pentru locurile şi produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct şi în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare şi efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica "Destinatar" se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica "Locul livrării" se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(9) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.1.

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate şi ieşite în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.1.

(12) Jurnalele menționate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) şi instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța şi securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmeşte de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind

alimentarea aeronavei se întocmeşte în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis şi acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene şi care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleaşi condiții cu cele prevăzute la alin. (14), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmeşte de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

(16) Jurnalele prevăzute la alin. (14) şi (15) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale.

113.1.2. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare şi pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca distribuitori de combustibil pentru navigație, eliberate de autoritatea competentă în domeniul naval;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența autorităților competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța şi securitatea națională.

(3) Scutirea se acordă direct şi în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru navigație provin din achiziții intracomunitare proprii.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), operatorii economici trebuie să dețină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a), care dispun de spații de depozitare corespunzătoare şi efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a navelor şi ambarcațiunilor, trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul

tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica "Destinatar" se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica "Locul livrării" se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(7) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.2.

(8) Jurnalele menționate la alin. (7) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă şi vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate şi ieşite în jurnalele privind intrările şi ieşirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.2.

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă şi vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură.

(12) Livrarea din antrepozitele fiscale către nave a combustibilului pentru navigație se face numai după depunerea la antrepozitul fiscal a următoarelor documente:

a) copia atestatului de bord/carnetului de ambarcațiune;

b) copia certificatului de autorizare pentru navigație a navei care urmează a fi aprovizionată, după caz;

c) declarația pe propria răspundere a administratorului sau a reprezentantului legal cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigație achiziționat în regim de scutire de la plata accizelor, în cazul operatorilor economici din România.

(13) După efectuarea aprovizionării navei cu combustibil pentru navigație, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava se va depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată.

(14) Livrarea combustibilului pentru navigație din antrepozitele fiscale către operatorii economici prevăzuți la alin. (2), inclusiv către antrepozite fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație, se face numai după marcarea şi colorarea acestuia potrivit prevederilor pct. 113.10.

(15) Potrivit prevederilor **art.** 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim şi pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

(ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică şi termică, precum şi operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică şi gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică şi în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică şi termică realizate din cărbune şi lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine şi beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite

realizate, potrivit modelului din anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum şi a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înştiințeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore utilizatorul final autorizat poate proceda la recepția produselor energetice primite.

(16^1) În toate situațiile de scutire directă livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea şi primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor secțiunii a 9-a "Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize", cap. I^1 de la titlul VII din Codul fiscal.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) şi (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică şi termică, precum şi către operatorii economici prevăzuți la alin. (4), vor livra produsele către aceşti beneficiari la prețuri fără accize şi vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct, iar deplasarea acestora de la un birou vamal de intrare pe teritoriul comunitar este însoțită de un document administrativ unic.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(19^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic autorității vamale teritoriale, care, în urma analizei, va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(19^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (19^1) autorității fiscale teritoriale.

(19^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(20) Atunci când, în situațiile prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât şi restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru - direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizațiilor de caritate.

(2^1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consumatori casnici se înțelege clienții casnici aşa cum sunt aceştia definiți prin ordin al preşedintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, organizațiile de caritate sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei şi copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizația desfăşoară una dintre activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială şi au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 34.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfăşurării activităților caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

113.4. (1) În situațiile prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse şi cantitățile ce urmează a fi achiziționate.

(3) Operatorii economici pot solicita restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor şi în care se vor menționa: perioada de desfăşurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor şi a instalațiilor de dragare şi consumul normat de combustibil pentru motor.

(4^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în

parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(4^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4^1) autorității fiscale teritoriale.

(4^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării şi mentenanței aeronavelor şi vapoarelor înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării şi mentenanței motoarelor ce echipează aeronavele şi vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) rezervor standard înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de acelaşi tip ca şi vehiculul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât şi pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum şi rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de acelaşi tip ca şi containerul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) containere speciale înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct şi în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată şi stocul de produse energetice la sfârşitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înştiințeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepție maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități, în condițiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore, utilizatorul final autorizat poate proceda la recepția produselor energetice primite.

(12^1) În toate situațiile de scutire directă livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea şi primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor secțiunii a 9-a "Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize", cap. I^1 de la titlul VII din Codul fiscal.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) şi (12), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin lăcaşuri de cult se înțelege lăcaşurile aşa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(16^1) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea şi documentația depuse de către beneficiar autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabileşte cuantumul accizei de restituit.

(16^2) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (16^1) autorității fiscale teritoriale.

(16^3) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile **art.** 117 din Codul de procedură fiscală.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

113.8. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocombustibili, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare biocarburanți, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin biomasă se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deşeurilor şi reziduurilor provenite din agricultură - inclusiv substanțe vegetale şi animale -, silvicultură şi industriile conexe, precum şi fracțiunea biodegradabilă a deşeurilor industriale şi urbane.

(4) *** Abrogat

(5) *** Abrogat

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți şi carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producția sau depozitarea produselor energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili şi combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producția sau depozitarea produselor energetice.

(8) *** Abrogat

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la **art.** 206^20 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afişa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. (1) În situația prevăzută la **art.** 206^60 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiția ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfăşurată de operatorul economic şi va fi însoțită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în

Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, surse regenerabile de energie sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deşeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate şi biogaz.

113.10. (1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina şi kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la **art.** 206^60 alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinei şi kerosenului, precum şi celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea şi colorarea motorinei şi a kerosenului pe teritoriul României se realizează în antrepozite fiscale, cu excepția antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație. Marcarea şi colorarea pe teritoriul României se realizează sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2^1) Marcarea şi colorarea motorinei şi a kerosenului provenite din achiziții intracomunitare şi destinate utilizării într-un scop scutit se realizează în statul membru de expediție. Responsabilitatea marcării şi colorării corespunzătoare potrivit alin. (1) revine antrepozitarului autorizat exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație sau destinatarului înregistrat din România.

(2^2) Marcarea şi colorarea motorinei şi kerosenului provenite din operațiuni de import şi destinate plasării în antrepozite fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor, a navelor şi ambarcațiunilor se face anterior punerii în liberă circulație, operațiunea putând fi realizată inclusiv într-o țară terță. Responsabilitatea marcării şi colorării corespunzătoare potrivit alin. (1) revine antrepozitarului autorizat exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație.

(3) Nu intră sub incidența marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație.

113.11. (1) În situațiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizație de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(6^1) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(9) *) În situațiile de acordare a scutirii directe pentru gazul natural sau pentru energia electrică, utilizate în scopurile scutite de la plata accizelor, utilizatorii notifică acest fapt la autoritatea vamală teritorială. După notificare, utilizatorul transmite furnizorului de astfel de produse o copie de pe notificare cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(9^1) Prevederile alin. (9) - (11) nu se aplică consumatorilor casnici.

(10) *) Notificarea prevăzută la alin. (9) cuprinde informații privind activitatea desfăşurată de utilizator şi cantitatea de gaz natural sau energie electrică solicitată în regim de scutire de la plata accizelor.

(11) *) Nerespectarea prevederilor alin. (9) şi (10) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

***)** Conform **art.** III din Hotărârea Guvernului nr. 77/2014 (), prevederile alin. (9) - (11) ale subpunctului 113.11 se aplică începând cu data de 1 aprilie 2014.

Norme metodologice

Art. 206^61

114. Nu intră sub incidența sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele din producția internă destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice;

g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere şi vinuri;

h) cidru de mere şi de pere cu codurile NC 2206 00 51 şi NC 2206 00 81 şi hidromel cu codurile NC 2206 00 59 şi NC 2206 00 89 obținut prin fermentarea unei soluții de miere în apă.

Norme metodologice

ART. 206^62

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă şi dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se aplică de către aceştia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole sau timbre, banderolele sau timbrele procurate de importatori se aplică de către aceştia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

Norme metodologice

ART. 206^63

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în **anexa nr. 54**.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigarete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, a produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniştite;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor.

Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât țigaretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale - carton, lemn, plastic, metal -, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv țigări, țigări de foi, tutun fin tăiat destinat rulării în țigarete.

(8^1) În cazul produselor din tutun prelucrat, altele decât țigaretele, un timbru aplicat pe pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale - carton, lemn, plastic, metal - se consideră a fi deteriorat ca urmare a lipirii pe ambalaj devenind impropriu utilizării ulterioare datorită modificărilor survenite.

(9) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcare, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați şi al destinatarilor înregistrați, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcare se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Norme metodologice

ART. 206^64

117.

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să îşi desfăşoare activitatea, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) declarație privind forma de constituire a garanției;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(2) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(3) Autoritatea competentă eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(5) Orice importator autorizat are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(6) Autorizația este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanției în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(6^1) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(6^2) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(6^3) Garanția poate fi executată atunci când se constată că importatorul autorizat înregistrează orice alte obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția şi cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, importatorul autorizat are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința acestuia.

(10) În cazuri excepționale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(13) În cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(14) Modificarea autorizațiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (6) şi este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(16) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(17) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în **anexa nr. 56**.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat şi al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parțial - de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării şi returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcare au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfăşura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin utilizarea marcajelor se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate şi returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depăşească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați şi importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 57.** În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați şi importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum şi a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în **anexa nr. 58**.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârşitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 59**.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în anexa nr. 59, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați şi importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depăşirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depăşirii termenului şi se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depăşirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune şi dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfăşurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înştiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală şi semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producție din alt stat membru pot fi supuse operațiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operațiune şi în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru respectiv.

(20) În situația prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România şi care poartă viza autorității competente din statul membru în care a avut loc operațiunea de distrugere.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. şi va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA.

Norme metodologice

ART. 206^65

118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor din cadrul autorității fiscale centrale către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi a Ministerului Administrației şi Internelor.

(3) După repartizarea cantităților de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înştiința antrepozitarii autorizați despre cantitățile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiințare va cuprinde informații cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situațiile prevăzute la **art.** 206^65 alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(4^1) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilați cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoțit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul şi cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în **anexa nr. 1** la titlul VII din Codul fiscal.

(4^2) Listele de inventar se înregistrează în evidențele organului de control care a efectuat confiscarea şi se menționează în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în termen de maximum 30 de zile de la data primirii aprobării şi în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

(5^1) În situația în care, cu ocazia efectuării distrugerii, se constată existența unor sigilii deteriorate/rupte, precum şi la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conținutului coletelor/sacilor.

(6) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

Norme metodologice

ART. 206^67

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligația de a comunica autorității vamale teritoriale în fiecare lună până la data de 5 inclusiv situația cu privire la operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Norme metodologice

ART. 206^69

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidența prevederilor **art.** 206^69 alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care dețin certificat de marcă sau adeverință eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții şi Mărci, livrările vor fi însoțite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, antrepozitarul autorizat are obligația de a notifica acest lucru autorității vamale teritoriale şi autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfăşurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

(5) Persoanele care eliberează pentru consum bere şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, care nu se încadrează la **art.** 207 lit. d) şi e) din Codul fiscal, trebuie să dețină declarații/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malț, cereale malțificabile şi/sau nemalțificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.

120.2. (1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la **art.** 206^16 alin. (2) din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, precum şi de reprezentantul autorității vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizați în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, acestea intră sub incidența accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al **art.** 206^16 din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

120.3. (1) În cazul tutunului brut şi al tutunului parțial prelucrat, autorizațiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidența autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut şi a tutunului parțial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidența deținerii autorizațiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de tutun prelucrat.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin tutun brut sau tutun parțial prelucrat se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.

120.4. În sensul **art.** 206^69 alin. (1^1) din Codul fiscal, noțiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele.

120.5. Dozele de substanțe prevăzute la alin. (17) şi (19) ale **art.** 206^69 din Codul fiscal sunt exprimate în substanță cu puritate 100%.

Norme metodologice

Art. 206^70

121. (1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum şi produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic şi băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate de autoritățile competente către antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic - materie primă numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), livrarea acestor produse se face pe bază de factură fiscală care trebuie să respecte prevederile **art.** 155 din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător şi pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită şi care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare, cu excepția tutunurilor prelucrate, se valorifică către operatorii economici comercianți pe bază de factură fiscală specifică la prețuri care cuprind şi accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) şi (5), trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice

ART. 206^71

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste ştiințifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării ştiințifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceştia sau prin intermediul unei societăți specializate în efectuarea testelor ştiințifice sau privind calitatea produselor, în limita cantității de 200.000 de bucăți de țigarete pe semestru.

(3) În accepția prezentelor norme metodologice, noțiunea de "teste ştiințifice sau teste privind calitatea produselor" nu cuprinde testele de piață destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor ştiințifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoțire a mărfii.

ANEXE LA TITLUL 6

Anexa nr. 31

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

DECLARAȚIE **pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu**	
1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Județul …….…… Sectorul …… Localitatea……. Str. …….Nr. …. Bl. ….. Scara ……. Et…. Ap. …… Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfăşura	Producție ☐ Bere ☐ Vinuri ☐ Băuturi fermentate altele decât bere şi vinuri ☐ Țuică ☐ Rachiuri
6. Menționați cantitatea (în litri) obținută în anul anterior: 6.1. – bere 6.2. – vinuri 6.3. – băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menționați instalațiile de producție deținute pentru producție de țuică şi rachiuri din fructe*): 7.1. – țuică 7.2. – rachiuri din fructe 7.3. – alte rachiuri	
8. Menționați cantitatea obținută în anul anterior în litri şi concentrația alcoolică: 8.1. – țuică 8.2. – rachiuri din fructe 8.3. – alte rachiuri	

*) Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deținerea instalațiilor pentru producție de țuică şi rachiuri din fructe.

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

Semnătura ..... Data .....

Anexa nr. 32

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

C E R E R E **privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producție/achiziții intracomunitare/import/furnizare de: cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică**	
1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Județul …… Sectorul ……. Localitatea ……. Str. ……Nr. …… Bl. …….. Sc. …….. Et……. Ap. …….. Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activității economice desfăşurate în România	☐ Furnizare gaz natural ☐ Extracție cărbune ☐ Producție cocs ☐ Furnizare energie electrică lignit ☐ Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit ☐ Import cărbune / cocs/lignit
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexați confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern.....

Semnătura şi ştampila ..... Data .....

Anexa nr. 31^1

SITUAȚIA

eliberărilor pentru consum de țigarete/țigări și țigări de foi în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul de vânzare cu amănuntul declarat *)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăți)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro**)
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

*) Pentru țigări și țigări de foi nu se va înscrie prețul de vânzare cu amănuntul declarat.
**) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila .....

Data .....

Anexa nr. 31^2

SITUAȚIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat, destinat rulării în țigarete/alte tutunuri de fumat
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila .....

Data .....

Anexa nr. 4

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ...., județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAȚIE
privind prețurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Începând cu data de ....., prețurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. Crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor conținute într-un pachet	Prețul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director General

Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila.....

Director economic

Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila.....

Anexa nr. 5

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

DECLARAȚIE **privind producția de vinuri liniştite realizată în calitate de mic producător** **trimestrul ..... anul .....**	
1. Numele şi prenumele persoanei juridice / persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul …… Sectorul …… Localitatea …….. Str. ……Nr. … Bl. ….. Sc. … Et…. Ap. …… Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unități de alimentație publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de raportare	

Cunoscând dispozițiile **art.** 474 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura declarantului Data

Anexa nr. 39

CERERE DE AUTORIZARE **DESTINATAR ÎNREGISTRAT**	Nr. …….	
	Casetă rezervată autorității vamale teritoriale	
1. Nume şi prenume sau denumirea societății şi adresa exactă	Cod unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	

2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator:

3. Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor

4. Natura produselor şi cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepționată într-un an, după caz:

	Băuturi alcoolice		**produse energetice**	
bere_____ litri				
combustibili_____ litri				
	vin liniştit	_____ litri	carburanți	_____ litri

☐ vin spumos	_____ litri	☐ tutun prelucrat	
☐ produse intermediare	_____ litri	☐ țigarete	_____ bucăți
☐ băuturi fermentate liniştite	_____ litri	☐ țigări şi țigări de foi	_____ bucăți
☐ băuturi fermentate spumoase	_____ litri	☐ tutun de fumat	_____ kg
☐ băuturi alcoolice spirtoase	_____ litri	_____	

5. Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicați data şi obiectul autorizației:

Număr _____ din _____ _____

Număr _____ din _____ _____

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de destinatar înregistrat, precizați acest fapt.

7. Documente de anexat:

- [ ] certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fisale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului
- [ ] cazierele judiciare ale administratorilor
- [ ] bilanțul pe ultimii doi ani
- [ ] confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
- [ ] certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
- [ ] copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus şi persoana autorizată din alt stat membru
- [ ] lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare lună din anul precedent
- [ ] scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria statului
- [ ] numele, adresa şi telefonul garantului propus, precum şi garanția cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declară că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății	**Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)**

Anexa nr. 8

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

DECLARAȚIE
pentru obținerea autorizației de operator neînregistrat

1. Denumirea societății	
2. Adresa	Județul …… Sectorul …… Localitatea ……. Strada ……..Nr. …… Bloc …… Scara …… Etaj …….. Ap. …… Cod poştal ……
3. Telefon / Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada în care urmează a se realiza operațiunea	
8. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activității	
9. Precizați adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Județul …… Sectorul …… Localitatea ……. Strada ……..Nr. …… Bloc …… Scara …… Etaj …….. Ap. …… Cod poştal ……
10. Denumirea şi adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria şi cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanției constituite. Anexați scrisoarea de bonitate bancară	

*Cunoscând dispozițiile **art.** 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.*

....

Semnătura declarantului Data

Anexa nr. 35

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator
.....
Cod utilizator punct de lucru .....
Localitatea ...../judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. ....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile/utilizările de produse accizabile
şi livrările de produse finite rezultate
în luna.....anul.....

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. cf. **art.** ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
2. cf. **art.** ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
3. cf. **art.** ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....

.....

1. ACHIZIȚII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE														
Document		**Achiziție/ Livrare**		**Furnizor/ beneficiar**	**Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar**	**Cod produs accizabil**	**Cod NC**	**Starea produsului**	**Densitate la 15ºC Kg/l**	**Concentrație**	**Recipienți**		**Cantitate**	
Tip	Nr. /serie / ARC	Tip	Data								Capacitate nominală	Nr.	kg	litri
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	8	9	10	11	12	13	14	15

(1) Factura/eDA/DI/AIM (aviz de însoțire a mărfii)/NP (notă de predare). (3) Pentru achiziții se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L". (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final. (9) Se va menționa V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat. (10) Se completează numai în cazul produselor energetice. (11) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIȚIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE																					
Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intrată		Surplus pe parcursul lunii		Cantitate ieșită						Pierderi		Stoc la sfârșitul lunii		Diferente (+) sau (-)	
									Consum propriu		Producție		Comercializare							
			kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

(18) Se va menționa V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (27), (28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*										
Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârşitul lunii		Diferente (+) sau (-)	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. **art.** 206^58 din Codul fiscal; (46), (47) - Diferența - cantitățile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârşitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*			
Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant	um	
48	49	50	51

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. **art.** 206^58 din Codul fiscal; (51) - Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale.

Numele şi prenumele ....

Semnătura şi ştampila operatorului..... Data

Anexa nr. 36

	Nr. înregistrare …….	Data ……..

DECLARAȚIE
privind producția de vinuri liniştite realizată şi comercializată în calitate de mic producător
semestrul ……. anul ……..

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul …….…… Sectorul …… Localitatea …… Str. ……Nr. …… Bl. …….. Sc. …….. Et…… Ap. …….. Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7.Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7. 2. unități de alimentație publică 7. 3. antrepozite fiscale	 …… …… ……
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

..... Data .....
Semnătura declarantului

Anexa nr. 37

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

DECLARAȚIE
privind achizițiile/livrările intracomunitare de vinuri liniştite
efectuate în calitate de mic producător

semestrul ……. anul ……..

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul …….…… Sectorul …… Localitatea ……. Str. ……Nr. …… Bl. …….. Sc. …… Et…… Ap. …… Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziționată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din …….. (statul membru)	…… …… ……
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7.Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: …… (statul membru)	…… …… ……
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

..... Data .....

Semnătura declarantului

Anexa nr. 16.1

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de alcool şi băuturi spirtuoase
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
		Operaţii interne		U.E.	Import			
		Din producţie proprie	Alte achiziţii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
							Fără accize						
							Regim suspensiv						
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Teritoriul naţional	U.E.	Export	Scutire			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I. (A) Stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: Cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei proveniente, aferente perioadei de raportare; (C) Cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantităţile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferenţe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare; Diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....

Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.2

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
			Operaţii interne		U.E.		Import							
	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie	Cantitate	Concentraţie
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data recepţiei înscrisă în DAI; C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii în procesul de producţie al produselor intermediare; D - Stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa = cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricaţie

Tip produs	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obţinute

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
							Regim suspensiv			Scutire			
							Teritoriul naţional	Restul U.E.	Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs intermediar ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în noul proces de producţie. F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E - F

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**

Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.3

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de bere
luna ..... anul .....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Zahăr şi glucoză		
Orz			Alte materii de extracţie		
Orez şi griş			Malţ colorat		
Porumb					

A - cantităţile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat
Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare F = A + B + C - D - E

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**

Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.4

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/sectorul.....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de tutunuri prelucrate
în luna ..... anul .....

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri									Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			Achiziţii interne (RO)	Alte achiziţii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)								
								Regim suspensiv						Scutire		
								Teritoriul naţional		U.E.		Export				
						Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul ţigaretelor al ţigărilor şi ţigărilor de foi cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E – F

Data ..... **Conducătorul antrepozitului fiscal .....**

Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 16.5

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal ……..
Cod accize ……..
Localitatea …….. Județul/sectorul……..
Strada …… Nr. ……..
Cod poştal ……..
Domiciliul fiscal ……

Situația
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producție de produse energetice
în luna …….. anul …….

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum		Stoc final (G)	Diferența (H)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
							Regim suspensiv			Scutiri				
							Teritoriul național	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepție înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare H = A + B + C - D - E - F - G

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....

Semnătura şi ştampila

Anexanr. 34

Autoritatea vamală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. ..... din data .....

Cod utilizator final .....

....., cu sediul în ……....., str. ..... nr. ..., bl. …..., sc. ...., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., județul ....., telefon/fax ....., înregistrată la registrul comerțului cu nr. ....., având codul de identificare fiscală ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., județul ....., telefon/fax …….. .

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/indirectă/ exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la **art.** .... alin. .... pct. .... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate ..... .

Nivelul garanției .....

Autorizația este valabilă începând cu data de ..... .

Conducătorul autorității vamale teritoriale,

.....

(numele, prenumele, semnătura şi ştampila)

Anexa nr. 23

(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizației de importator

Societatea importatoare ....., cu sediul social în ..... str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerțului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ..... telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ....., județul ....., posesorul buletinului/cărții de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcția de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data .....

Semnătura şi ştampila
.....

Anexa nr. 28

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/importatorului autorizat
.....
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat **Semnătura şefului de secție**

.....

……..……

Semnătura .....

Anexa nr. 29

	Nr. înregistrare …….	Data ……..

CERERE
privind acordarea autorizației de operator economic
cu produse supuse accizelor nearmonizate
(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Județul …….…… Sectorul …… Localitatea ……. Str. ……Nr. …… Bloc …….. Scara …….…. Etaj ……. Ap. ……..….. Cod poștal …….……
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	

11. Arătați dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ Da	☐ Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscaale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al operatorului economic		
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani		
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize		

15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare.	
II. INFORMAȚII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE RECEPȚIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locație se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se recepționează produsele	Județul …….…… Sectorul …… Localitatea …….…… Str. …….Nr. …… Bloc …….. Scara …….…. Etaj …… Ap. ……..….. Cod poştal …….…….……
2. Enumerați tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziționate şi țările de provenienţă	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propusă	
2. Suma propusă pentru garanție	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o suma şi perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanție bancară)	

Cunoscând dispozițiile **art.** 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

……..

……..

Semnătura solicitantului Data

Anexa nr. 33

CERERE
privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/ Număr de identificare TVA	Județul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poştal..... Număr de identificare TVA.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Județul/Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Cod poştal.....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ scutire indirectă/ exceptare de la plata accizelor şi cantitatea estimată

Denumire produsului	Cod NC[1]	Cantitatea estimată[2] pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (**art.** ... alin. ... pct....lit. .... din Codul fiscal)	Destinația produsului			
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizator final	Navigație

13. Produse ce urmează a fi obținute

Nr crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberată de autoritatea vamală competentă?	Tip autorizație[3]	Număr/dată	Validă/nevalidă
Da ☐ Nu ☐			

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția şi comercializarea produselor, precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor, şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activității, după caz;
- fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în decalarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.

Data .....

Numele şi prenumele administratorului.....

Semnătura şi ştampila.....

Anexa nr. 38

	Nr. înregistrare ……	Data ……..

C E R E R E
privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Județul …… Sectorul …… Localitatea …….. Strada ……..Nr. … Bloc ….. Scara … Etaj …. Ap …… Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele juridicare ale administratorilor	
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize	
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	

II. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a, precum şi orice alte informații necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Județul …….…… Sectorul …… Localiș……..…….. Strada ……..…. Nr. … Bloc ….. Scara … Etaj …. Ap …… Cod poştal …….……
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităților şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile şi cantitățile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantitățile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) ……(cod şi subcod)…….. Tip produs (denumire produs) ……(cod şi subcod)…….. Tip produs (denumire produs) ……(cod şi subcod)……..
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităților din antrepozitul fiscal.	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexați următoarele: • Copia contractului de leasing sau dovada deținerii sub orice formă legală. • O declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propus	
2. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: - Numele, adresa şi telefonul garantului propus. - Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanție bancară)	
5. În cazul ipotecii anexați următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat Dovada deținerii proprietății bunului, contractul de ipotecă şi polița de asigurare. Declarația privind inexistența altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului mobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat şi independent sau document de achiziție recent).	

*Cunoscând dispozițiile **art.** 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.*

....

Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal — Data

Anexa nr. 38^1

	Nr. înregistrare	Data

DECLARAȚIE

privind media ponderată pentru produsul.....

I. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIM

Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M*	Nivel accize (euro/ u.m.)	Cantitate utilizată**
0	1	2	3	4	5
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)					
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)					

II. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PR

Nr. crt.	Denumire produs	U.M*.	Cantitate utilizată **
0	1	2	3
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)			

III. INFORMAȚII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT

Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel a (euro/
0	1	2	3

IV. MEDIA PONDERATĂ

$$\frac{\text{TOTAL Accize materii prime utilizate}}{\text{TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate}}$$

Media ponderată (euro/u.m.)	

* unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa 1 la titlul VII din Codul fiscal

**se completează cu cantitatea materiei prime utilizată pentru obținerea unei unități de măsură aferentă cantității de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la Titlul VII din Codul fiscal.

Ex: pentru obținerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obținerea unei cantități de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

.....

.....

Semnătura şi ştampila solicitantului

Data

Anexa nr. 40.1

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului			Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație	1.d. Cod de Refeință Administrativ Unic – ARC		
					1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip or	
	5. Destinatar	5.a.Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA			7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA		
	3. Locul de expediere	3.a.Codul de acciză al antrepozitului			14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA		
	12. Operator garant	12.a.Codul de acciză al operatorului 12. b. Nr. TVA			15. Primul transportator		15. a. Nr. TVA		
			11. Garanția						
	6.a Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz		
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii				
					9.e. Data expedierii	9. f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului		
DETALII TRANSPORT	13. Transport				16.f. Informații complementare				
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport			16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu		
DETALII EXPEDIERE	17. a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC		17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine		17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambajale			17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii		
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole			17.2.c. Țara terță de origine	17.2.d. Alte informații	17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri		
	18. Scurtă descriere a documentului				18.c. Referință document				

Anexa nr. 40.2

<table>
<tr><td rowspan="5">DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ</td><td colspan="2">2. Expeditor</td><td colspan="2">2.a. Codul de acciză al expeditorului</td><td>Tip trimitere</td><td>1.a. Cod tip destinație</td><td colspan="2">1.d. Cod de Refeință Administrativ Unic – ARC</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td><td>1.e. Data şi ora validării</td><td>1.f. Număr secvențial</td><td>9.a. Număr de referință local</td><td>9.d. Cod tip origine</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. Destinatar</td><td colspan="2">5.a.Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA</td><td colspan="4">7. Locul livrării 7.a. Codul de acciză / Nr. TVA</td></tr>
<tr><td colspan="2">3. Locul de expediere</td><td colspan="2">3.a.Codul de acciză al antrepozitului</td><td colspan="4">14. Organizatorul transportului 14.a. Nr. TVA</td></tr>
<tr><td colspan="2">12. Operator garant</td><td colspan="2">12.a.Codul de acciză al operatorului
12. b. Nr. TVA
11. Garanția</td><td colspan="4">15. Primul transportator 15. a. Nr. TVA</td></tr>
<tr><td rowspan="3"></td><td>6.a Cod Stat Membru</td><td>6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire</td><td>4. Birou de expediție</td><td>8. Birou vamal de export</td><td>10. Autoritatea competentă a locului de expediere</td><td colspan="3">9.b. Număr factură/aviz</td></tr>
<tr><td colspan="4">9.1.a. Număr DVI</td><td colspan="4">9.c. Data facturii</td></tr>
<tr><td colspan="4"></td><td>9.e. Data expedierii</td><td>9. f. Ora expedierii</td><td colspan="2">1.b. Durata transportului</td></tr>
<tr><td rowspan="2">DETALII TRANSPORT</td><td colspan="4">13. Transport</td><td colspan="4">16.f. Informații complementare</td></tr>
<tr><td>16.a. Cod unitate de transport</td><td colspan="2">16.b. Identitate unități transport</td><td colspan="2">16.c. Identitate sigiliu comercial</td><td colspan="3">16.d. Informații sigiliu</td></tr>
<tr><td rowspan="4">DETALII EXPEDIERE</td><td>17. a. Nr. unic de referință al articolului</td><td>17.b. Cod produs accizabil</td><td>17.c. Cod NC</td><td>17.d. Cantitate</td><td>17.e. Greutate brută</td><td>17.f. Greutate netă</td><td>17.g. Concentrația alcoolică</td><td>17.h. Grade Plato</td></tr>
<tr><td>17.i. Marcajul fiscal</td><td>17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat</td><td>17.l. Denumire origine</td><td>17.n. Dimensiune producător</td><td>17.o. Densitate</td><td>17.p. Descriere comercială</td><td colspan="2">17.r. Marca comercială a produselor</td></tr>
<tr><td>17.1.a. Tip ambalaj</td><td colspan="2">17.1.b. Nr. de ambajale</td><td colspan="2">17.1.c. Identitate sigiliu comercial</td><td colspan="3">17.1.d. Informații sigilii</td></tr>
<tr><td>17.2.a. Categoria de vin</td><td colspan="2">17.2.b. Codul zonei vitivinicole</td><td colspan="2">17.2.c. Țara terță de origine</td><td>17.2.d. Alte informații</td><td colspan="2">17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="4">18. Scurtă descriere a documentului</td><td colspan="4">18.c. Referință document</td></tr>
</table>

Anexa nr. 41

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data şi ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC:

b. Număr secvențial

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:

c. Strada

b. Numele operatorului:

d. Numărul

e. Codul poştal

f. Oraşul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului

6. Raport de primire

a. Data primirii produselor

b. Concluzia generală a primirii

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de primire

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

Anexa nr. 42

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data şi ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC:

b. Număr secvențial

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:

c. Strada

b. Numele operatorului:

d. Numărul

e. Codul poştal

f. Oraşul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului

6. Raport de export

a. Data primirii produselor

b. Concluzia generală a primirii

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de export

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

Anexa nr. 43

Denumirea operatorului economic

……

Sediul:
Judeţul …….. Sectorul …… Localitatea ……
Str. ……. Nr. …… Bl. …… Sc. …..
Et. …. Ap. ……
Cod poştal …… Telefon/Fax ……
Cod de identificare fiscală ……

CERERE

de restituire a accizelor în luna …… anul …….

Nr. crt.	Numărul documentului de însoţire	Indicativul statului membru de destinaţie	Denumirea destinatarului şi codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepţiei produselor	Cantitatea recepţionată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinaţie		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plăţii	Numărul şi documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15ºC; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20ºC; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singu număr de ordine şi fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Numele şi prenumele ……

…….. Data

(semnătura şi ştampila)

Anexa nr. 55

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizației de importator/expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerțului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ..., județul ....., posesorul buletinului/cărții de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcția de ....., pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data ..... Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila .....

Anexa nr. 55.1

Denumirea expeditorului înregistrat
.....
Sediul:
Judeţul..... sectorul..... localitatea.....
Strada..... nr..... blocul..... scara..... etaj..... ap.....
Codul poştal..... Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)
				Antrepozite/Destinatari înregistrați					Alți beneficiari (export/organizații scutite)					
				Denumirea operatorului	Codul de accize	ARC	Data expedierii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Nr. DVE/ Nr. certificat scutire	ARC	Data expedierii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Unitățile de măsură pentru produsele livrate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal.

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat
Numele şi prenumele.....
Semnătura şi ştampila.....

……

Data

Anexa nr. 44

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față -

1	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume şi adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință şi data declarației	
	7. Locul livrării		
1	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 Da ☐ Nu ☐ (*) solicitată	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE
(versoul exemplarului 1)

circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observații generale

1.1. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor **art.** 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuțelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoțire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoțeşte produsele şi este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoțeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuța 1. Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 2. Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuța 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele şi adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.

Căsuța 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuța 6. Număr de referință şi data declarației:

Declarația şi/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Căsuța 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.

Căsuța 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20 ° C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în ° Plato, fie procente în volum la 20 ° C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație şi a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15 ° C.

Căsuța 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuța 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii;
- țigări şi țigări de foi, greutatea netă;
- alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 ° C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepția păcurii, litri la temperatura de 15 ° C.

Căsuța 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuța 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuța 13. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulația nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuța 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuța 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Căsuța A. Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcționarul responsabil.

Căsuța B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față -

2	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume şi adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință şi data declarației	
	7. Locul livrării		
2	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 Da ☐ Nu ☐ (*) solicitată	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data …… Locul …… Numărul de referință ……

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorității competente.

Data ……. Numărul de referință ……

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data …… Numele semnatarului ……
Semnătura ……

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față-

3	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume şi adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință şi data declarației	
	7. Locul livrării		
3	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15.Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 Da ☐ Nu ☐ (*) solicitată	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data …… Locul …… Numărul de referință ……

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorității competente.

Data ……. Numărul de referință ……

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data …… Numele semnatarului ……
Semnătura ……

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

Anexa nr. 45

	Nr. înregistrare ……	Data ……

C E R E R E
privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Județul …… Sectorul …… Localitatea …… Str. …… Nr. …… Bl. …… Sc. …… Et. …… Ap. …… Cod poştal ……
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale alte persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală.	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfăşurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanției Anexați scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispozițiile **art.** 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele
……..
Semnătura solicitantului
……..

Data ……..

Anexa nr. 46

C E R E R E

de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanță în trimestrul ……. anul …….

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele şi prenumele
……

Data ……..

Semnătura solicitantului
……..

Anexa nr. 47

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal
.....
Cod accize/Cod identificare fiscală .....
Localitatea ...../judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. ....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile
în luna ..... anul .....

Document		Data achiziţie/ Livrare		Provenienţa/ Destinaţia (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/Î)	Densitate la 15° C kg/l (4)	Concentraţie grad alcoolic/ grad Plato (5)	Recipienţi (5)		Cantitate			Acciza dator
Tip (1)	Număr	Tip (2)	Data								Capacitate nominală	nr.	kg	Litri	mii bucăţi	-mii lei-

(1) eDA, DI, factura, AIM (2) Pentru achiziţii se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L". (3) Se va înscrie indicativul ţării în cazul provenienţei/destinaţiei U.E. (RO în cazul livrărilor naţionale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E. (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice. (5) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI

Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/Îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Cantitatea întrată	Surplus pe parcursul lunii	Cantitate ieşită	Pierderi	Stoc efectiv	Diferenţa (+) sau (-)

Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila operatorului ..... Data

Anexa nr. 48.1

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producție de alcool şi băuturi spirtoase
în luna.....anul.....

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
				Operații interne		U.E.	Import			
				Din producție proprie	Alte achiziții					

(A) Stocul inițial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare. (B) Intrări: Cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulație corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare. (C) cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare. (D) Cantitățile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare. (E) Diferenţe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc inițial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Produse în curs de fabricație

Cod NC	U.M.	Stoc inițial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferența
				Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)
									Fără accize						
									Regim suspensiv						
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Teritoriul național	U.E.	Export	Scutire			

Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfăşurate în perioada de raportare; Diferența (G) = A + B + C - D - E - F
Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.2

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producție de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare în luna.....anul.....

I. Materii prime

Cod produs accizabil	Cod UC	U.M.	Stoc inițial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferența (E)	
					Operații interne		U.E.		Import							
			Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe/raport de primire. C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare. D - Stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii. E - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricație

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferența
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
									Regim suspensiv			Scutire			
									Teritoriul național	U.E.	Export				

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei. C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire. D - Ieşiri cu accize - cantitățile de produse eliberate pentru consum; ieşiri fără accize - cantitățile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor. E - cantități de produse obținute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producție. F - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii. G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.3

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea..... judeţul/sectorul.....
Strada.....nr.....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producție de bere în luna.....anul.....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malț			Alte materii de extracție		
Orz			Malț colorat		
Orez şi griş			Bere		
Porumb			Altele...		
Zahăr şi glucoză					

II. Bere fabricată în hectolitri

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri						Consum (F)	Stoc final (G)	Diferența (H)
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)						
								Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv			Operațiuni scutite			
										Teritoriul național	U.E	Export				

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii. C - Cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - Ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat. Ex: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F - consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit; G - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G

Data.....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.4

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producție tutunuri prelucrate
în luna ……anul …..

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri									Stoc final (F)	Diferența (G)
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)								
										Regim suspensiv						Scutire		
										Teritoriul național		U.E.		Export				
								Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate			

În cazul țigaretelor, al țigărilor de foi, cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.
A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; D – Ieşiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum; E – Ieşiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C – D – E – F.

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 48.5

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producție de produse energetice
în luna.....anul.....

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferența (H)
									Fără accize (E)							
									Regim suspensiv							
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)	Teritoriul național	U.E.	Export	Scutiri	Cu accize	Fără accize		

Cantităţiloe de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.
A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C – Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire;* D – Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize – cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Autoconsum – cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - Stocul final – cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H – Diferenţa – cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C – D – E – F - G

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 49

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea.....judeţul/sectorul.....
Strada.....Nr. .....
Cod poştal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de depozitare
în luna ……anul …..

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Intrări (B)			Ieşiri					Stoc final (E)	Diferența (F)
				Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (C)	Fără accize (D)					
							Cantitate	Regim suspensiv			Scutire/ exceptare		
								Teritoriul național	U.E.	Export			
								Cantitate	Cantitate	Cantitate			

Unitățile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal
A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; C – Ieşiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum; D – Ieşiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; F – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: F = A + B - C – D – E.

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

Anexa nr. 50

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE (RO)

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ

Denumirea/numele ……..

Strada şi numărul ……..

Codul poştal, locul ……..

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon)

……

……

……

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/persoana beneficiară ([1]) declară:

(a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate ([2]):

☐ Pentru uzul oficial al:
- ☐ Unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unei reprezentanțe consulare străine
- ☐ Unei organizații internaționale
- ☐ Forței armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

☐ Pentru uzul personal al:
- ☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
- ☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale

……
(Denumirea insituției) (vezi căsuța 4)

(b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor şi limitelor aplicabile scutirii, şi

(c) că informațiile de mai sus sunt reale.

Prin prezenta, instituția sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut, prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

…… Locul, data

…… Numele şi statutul semnatarului

…… Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

…… Locul, data

ŞTAMPILA

…… Numele şi statutul semnatarului

…… Semnătura

(continuă pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informații cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

1. Numele şi adresa ……
2. Codul de accize ……

(opțional)

B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor (3) (sau referința la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplineşte

- în totalitate
- până la cantitatea de ……. (număr) ([4])

condițiile de scutire de accize

……. **ŞTAMPILA** ……

Locul, data — Numele şi statutul semnatarului

……..

Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. …… din …….

(referire la dosar) (data)

…… i se acordă permisiunea de către

(denumirea instituției beneficiare)

…… de a folosi ştampila în cadrul căsuței 6

(denumirea autorității competente)

……. **ŞTAMPILA** ……

Locul, data — Numele şi statutul semnatarului

……..

Semnătura

([1]) Tăiați dacă este cazul

([2]) Bifați rubrica potrivită

([3]) Tăiați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.

([4]) Bifați bunurile care nu sunt scutite la căsuța 5

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul **art.** 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor;
- un exemplar care însoțeşte documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuța 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din căsuța 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 şi 3 a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ştampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea

respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găseşte. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 din certificat.

Anexa nr. 51

CERERE

de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206^56 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
.....
.....

2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ..... județul ..... .

În conformitate cu prevederile **art. 206^56** alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantității de ..... litri de ....., achiziționați conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele .....

Semnătura solicitantului ..... Data .....

Anexa nr. 52.1

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare
.....
Sediul:
Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6+10)
				Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari				
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

Anexa nr. 52.2

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare
.....
Sediul:
Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....
Codul poştal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6+10)
				Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari				
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL								TOTAL				

Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

Anexa nr. 53.1

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat

.....

Sediul:

Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....

Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....

Codul poştal.....Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia				Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL									TOTAL		

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila .....

.....

Data

Anexa nr. 53.2

Denumirea operatorului economic

.....

Sediul:

Judeţul.....Sectorul.....Localitatea.....

Strada.....Nr.....Blocul .....Scara .....Etaj .....Ap.....

Codul poştal.....Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigaţie
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Provenienţa produselor energetice[1)]	Numărul şi data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Furnizor				Beneficiarul livrării		
						Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	TOTAL									TOTAL		

[1)] Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ dacă produsele provin din achiziţii intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operaţiuni proprii de import.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila .....

.....

Data

Anexa nr. 54

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

```
  - 45 mm -
 _____________________
|                     |
|                     | - 22 mm -
|_____________________|
```

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic

```
- ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:
- 160 mm -
 ____________________________________________________________________
|                                                                    |
|____________________________________________________________________| - 18 mm -
 - 80 mm -
 ___________________________________
|                                   |
|___________________________________| - 18 mm -

 - ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

                      - 120 mm -
 ____________________________________________________
|                                                    |
|____________________________________________________| - 18 mm -

         - 60 mm -
 ___________________________
|                           |
|___________________________| - 18 mm -

 - ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

         - 60 mm -
 ___________________________
|                           |
|___________________________| - 18 mm -

      - 40 mm -
 __________________
|                  |
|__________________| - 18 mm -
```

Anexa nr. 56

NOTA DE COMANDĂ Nr. .....
pentru timbre şi banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului autorizat

.....
.....

Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul:
Județul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str ..... Nr. .....
Bl. ..... Sc. ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără TVA) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea TVA - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele şi prenumele …….
Semnătura şi ştampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .
Numărul marcajelor aprobate
.....
Modalitatea de plată
.....
Conducătorul autorității vamale teritoriale
Numele şi prenumele
…….
Semnătura şi ştampila
……

Anexa nr. 57

EVIDENȚA
achiziționării, utilizării şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului înregistrat /importatorului autorizat
.....
Sediul:
Județul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str ..... Nr. .... Blocul .... Scara .... Etaj .... Ap. .....
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producția internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd. 3 – rd. 6)		
	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la aantrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii		
4	Expediate producătorului		
5	TOTAL marcaje la producător (rd. 1 + rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în țară		
7	Marcaje deteriorate în procesul de producție		
8	TOTAL marcaje utilizate de producător (rd. 6 + rd. 7)		
9	Stoc la producător la sfârşitul lunii (rd. 5 – rd. 8)		
10	Stoc la sfârşitul lunii la aantrepozitarul autorizat pentru depozitare / destinatarul înregistrat / importator (rd. 2 + rd. 3 – rd. 4)		

Certificată de conducerea operatorului economic

Verificat de .....
Data .....

Data .....
Numele şi prenumele ……
Semnătura şi ştampila …….....

Anexa nr. 58

EVIDENȚA
marcajelor deteriorate şi a celor distruse
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului/importatorului autorizat
.....
.....
Sediul:
Județul ..... Sectorul ..... Localitatea
.....
Str ..... Nr.
.....
Blocul ..... Scara .... Etaj .... Ap. ..... Codul poştal .....
Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL	X		

Certificată de conducerea operatorului economic
Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Autoritatea vamală teritorială
Verificat de .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa nr. 59

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura
.....

Semnătura şefului de secție

.....

Anexa nr. 60

	Nr. înregistrare …….	Data ……..

DECLARAȚIE
privind înregistrarea micilor producători de vinuri liniştite

1. Denumirea operatorului economic / Numele şi prenumele	
2. Adresa	Județul …….…..…… Sectorul ……. Localitatea ……. Str. …….…….Nr. …… Bl. …….. Sc. …….. Et……. Ap. …….. Cod poştal …….
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfăşura	
6. Mențiuni privind instalațiile şi spațiile de producție deținute	

Semnătura şi ştampila Data

....

Anexe la titlul VIII

ANEXA 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....

Încheiat astăzi, ..., la sediul ....., dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi emitent) ....., la prelevarea a trei eşantioane de ..... în greutate netă totală de (sau volum net total) ..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. ..... .

Cele trei eşantioane au următoarea destinație:

a) un eşantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;

b) un eşantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un eşantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eşantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: .....

Eşantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. ..... .

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	**Numele şi prenumele**	**Delegația sau împuternicirea**	**Semnătura**
Reprezentantul antrepozitarului autorizat / importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Delegatul Oficiului pentru Protecția Consumatorului			

ANEXA 2
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Naţională a Vămilor
Biroul vamal .....

DOCUMENT
de liberă circulaţie a alcoolului, distilatelor şi a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrării în vamă .....
Furnizorul extern şi ţara de provenienţă .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum .....
Cantitate importată .....
Destinaţia .....

Conducerea biroului vamal,
.....

Data .....

ANEXA 3
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 23 - Registru privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinaţiile acestora - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 137.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinaţiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr şi dată)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantităţile utilizate în producţia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 4
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 24 - Situaţia privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 138.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

SITUAŢIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

A - prelucrată
B - vândută în regim suspensiv
C - vândută în afara regimului suspensiv
D - Denumirea beneficiarului
E - Cantităţi livrate/prelucrate - litri alcool pur -

Factură/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur -			D	Codul unic de înregistrare al beneficiarului	Autorizaţia de antrepozit fiscal		E	Preţul unitar - lei/UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
număr	data	A	B	C			număr	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 5

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 25 - Situație centralizatoare privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 139.

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

Nr crt	Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducătorul autorității fiscale teritoriale,
.....

Data .....

Norme metodologice:

ART. 247

1. Pentru identificarea localităților şi încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedință de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparținând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit **art.** 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C şi D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoştință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuțiile prevăzute la pct. 4 - 6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelaşi cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A şi B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B şi C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor **art.** 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C şi zona IV = zona D. Aceste echivalențe se utilizează şi pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară*), după cum urmează:

	INTRAVILAN		Corespondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPȚIUNEA	ZONA		ZONA	OPȚIUNEA
lit. a)	X	A	< ----------	A	X
		B	^ ^ ^ | | |	B	X
		C	| |	C	X
		D	|	D	X

```
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
|lit. b)|    X    |  A  |<------------|  A  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  B  |<------------|  B  |    X    |
|       |_________|_____| ^ ^         |_____|_________|
|       |         |  C  | | |_________|  C  |    X    |
|       |_________|_____| |           |_____|_________|
|       |         |  D  | |___________|  D  |    X    |
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
|lit. c)|    X    |  A  |<------------|  A  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  B  |<------------|  B  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  C  |<------------|  C  |    X    |
|       |_________|_____| ^           |_____|_________|
|       |         |  D  | |___________|  D  |    X    |
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
|lit. d)|    X    |  A  |------------>|  A  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  B  |------------>|  B  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  C  |------------>|  C  |    X    |
|       |_________|_____|           ^ |_____|_________|
|       |    X    |  D  |___________| |  D  |         |
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
|lit. e)|    X    |  A  |------------>|  A  |    X    |
|       |_________|_____|             |_____|_________|
|       |    X    |  B  |------------>|  B  |    X    |
|       |_________|_____|         ^ ^ |_____|_________|
|       |    X    |  C  |_________| | |  C  |         |
|       |_________|_____|           | |_____|_________|
|       |    X    |  D  |___________| |  D  |         |
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
|lit. f)|    X    |  A  |------------>|  A  |    X    |
|       |_________|_____|        ^ ^ ^ |_____|_________|
|       |    X    |  B  |________| | | |  B  |         |
|       |_________|_____|          | | |_____|_________|
|       |    X    |  C  |__________| | |  C  |         |
|       |_________|_____|            | |_____|_________|
|       |    X    |  D  |____________| |  D  |         |
|_______|_________|_____|_____________|_____|_________|
*) Forma tabelară este reprodusă în facsimil.
```

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni şi noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

Norme metodologice:

ART. 248

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul şi taxa pe clădiri

b) impozitul şi taxa pe teren

c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

B. amenzile şi penalităţile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. impozitele şi taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997*) privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Impozitul stabilit în condițiile **art.** 77^1 alin. (1) şi (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, oraşul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum şi ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la **art.** 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la **art.** 295 alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la **art.** 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.

***)** Legea nr. 146/1997 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

12. (1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligația să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile județene, după caz, între limitele şi în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfăşurate în mod

autonom, în condițiile legii, şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile şi companiile naționale, societățile bancare şi orice alte societăți comerciale care se organizează şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meşteşugăreşti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități - persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial*).

(4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfăşoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reşedința persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.

***)** Codul comercial a fost abrogat parțial. A se vedea Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuințate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor şi responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să îşi desfăşoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

b) principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003*) privind finanțele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile județene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condițiile titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor **art.** 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile titlului IX din Codul fiscal.

***)** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 273/2006.

15. (1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 0,50 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depăşeşte 0,50 lei se întregeşte la 1 leu, prin adaos. Rotunjirea se aplică la fiecare tip de creanță în parte, respectiv creanță principală sau creanță accesorie.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeşte la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înțelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificației prevăzute la **art.** 255 alin. (2), **art.** 260 alin. (2) şi **art.** 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la **art.** 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a) - e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de mp, aceasta nu se rotunjeşte.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile **art.** 101 din Codul de procedură civilă*), respectiv:

a) termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfârşeşte într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârşesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârşitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

***)** Vechiul Cod de procedură civilă a fost abrogat. A se vedea **art.** 181 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată..

Norme metodologice:

ART. 249

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire şi de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri şi în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru aceeaşi clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum şi data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curți - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (3), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - fațade şi materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum şi în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. *** Abrogat

20. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

Norme metodologice:

ART. 250

21. Noțiunea instituții publice, menționată la **art.** 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum şi instituțiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22. (1) Prin sintagma "încăperi care sunt folosite pentru activități economice", menționată la **art.** 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 şi 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror activități de producție, comerț sau prestări de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

La stabilirea impozitului pe clădiri şi a taxei pe clădiri se ia în considerare şi orice fel de contract încheiat în urma căruia se obține un venit.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activități economice, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfăşurată a clădirii;

b) se determină suprafața construită desfăşurată a incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la **art.** 253 alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit **art.** 287 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcaşuri de cult, menționată la **art.** 250 alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile - locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni - şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependințele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reşedința chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la **art.** 250 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condițiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxă Română;

b) Biserica Romano-Catolică;

c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);

d) Biserica Reformată (Calvină);

e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);

f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);

g) Biserica Unitariană;

h) Biserica Armeană;

i) Cultul Creştin de Rit Vechi;
j) Biserica Creştină Baptistă;
k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
l) Biserica Creştină Adventistă de Ziua a Şaptea;
m) Cultul Creştin după Evanghelie;
n) Biserica Evanghelică Română;
o) Cultul Musulman;
p) Cultul Mozaic;
r) Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova";
s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, construcțiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de **art.** 249 alin. (5).

(2) Construcțiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenței construcției şi care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situație, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună declarația fiscală.

(3) În cazul construcțiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la **art.** 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea şi funcționarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat

25. *** Abrogat

26. *** Abrogat

27. Atât persoanele fizice cât şi persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligația să depună declarațiile fiscale, conform **art.** 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

Norme metodologice:

ART. 251

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de **art.** 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la **art.** 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează şi în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1 - 9.

31. (1) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din

planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale loggiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum şi cele ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfăşurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la **art.** 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveşte la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, şi suprafața construită desfăşurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențială diferență dintre suprafața construită desfăşurată şi suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a loggiilor, precum şi a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfăşurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul este asimilat acoperişului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) clădire finalizată - construcție care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiții:

1. serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații şi de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți şi acoperiş;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior printr-un şir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) perete - element de construcție aşezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susține planşeele, etajele şi acoperişul;

h) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor şi a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor şi a loggiilor şi a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelaşi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependințe şi/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivnițele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) construcțiile gospodăreşti, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele şi altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfăşurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțeşte cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii şi instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum şi care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența **art.** 252 din Codul fiscal;

(h^1) majorarea stabilită în condițiile **art.** 251 alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condițiile **art.** 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33^1. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 251 alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaş care aparține oraşului Sălişte, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafața construită desfăşurată: 368,23 mp;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaş, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe clădiri cu 20% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului **art.** 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfăşurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulțeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - **art.** 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 2, astfel: 368,23 mp x 669 lei/mp = 246.345,87 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu cu 10%, sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 = 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,84 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjeşte la 232.797 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit **art.** 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la **art.** 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232,797 lei;

3.2. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțeşte cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 279 lei.

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Sălişte. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Sălişte, județul Sibiu, a fost declarată oraş, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

C. (1) Pentru aplicarea prevederilor **art.** 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depăşeşte 150 de metri pătrați, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceştia care depăşesc cei 150 mp.

(2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuințe cu pereți exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalațiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale conform **art.** 287 din Codul fiscal:

Suprafața construită desfăşurată mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	150 mp x 669 RON/mp x 2,20 (coeficientul de corecție) x 0,1% = 221 RON
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	175 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 105% x 0,1% = 270 RON
cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
cuprinsă între 251 mp - 300 mp	275 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 115% x 0,1%

inclusiv calcul pentru 275 mp	= 465 RON
În continuare, în funcţie de mărimea suprafeţei locuinţei, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5% .	x

D. (1) Valoarea impozabilă pentru oricare dintre tipurile de clădiri, astfel cum sunt definite în tabelul prevăzut la alin. (3) al **art.** 251 din Codul fiscal, reprezintă suma dintre:

a) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) şi c) cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/mp, din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art.** 251 din Codul fiscal; prin sintagma "celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) şi c)" se înțelege parterul, mezaninul şi/sau etajul/etajele, după caz;

b) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuință, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/mp, din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art.** 251 din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 75%;

c) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfăşurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/mp, din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art.** 251 din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 50%.

(2) În cazul clădirii care are încăperi amplasate la subsol, la demisol sau la mansardă, utilizate atât ca locuință, cât şi în alte scopuri decât cel de locuință, pentru nivelul respectiv, valoarea se calculează prin însumarea:

a) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

b) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință.

(3) Pentru determinarea valorii impozabile, potrivit prevederilor alin. (1), se utilizează următoarea formulă:

$$V_IC = V_a + V_b + V_c = (S_a \times V_t) + [S_b \times (V_t \times 75\%)] + [S_c \times (V_t \times 50\%)],$$

unde:

V_a reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. a);

V_b reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. b);

V_c reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. c);

S_a reprezintă suprafața construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. a), respectiv suprafața construită desfăşurată a încăperilor amplasate la celelalte niveluri decât cele la subsol, la demisol şi/sau la mansardă;

S_b reprezintă suprafața construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv suprafața construită desfăşurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

S_c reprezintă suprafața construită desfăşurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. c), respectiv suprafața construită desfăşurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință;

V_t reprezintă valoarea corespunzătoare din tabelul prevăzut la alin. (3) al **art.** 251 din Codul fiscal, exprimată în lei/mp.

Norme metodologice:

ART. 252

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celei/celor situate la adresa de domiciliu, se majorează conform prevederilor **art.** 252 alin. (1) - (3) din Codul fiscal.

36. *** Abrogat

37. *** Abrogat

38. (1) O persoană fizică ce are în proprietate două clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art.** 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit **art.** 251 din Codul fiscal, cu 65% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,65.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2011, în cazul unui apartament, care reprezintă prima clădire în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice, corespunzător alin. (1) lit. b):

A. Date despre apartament:

a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării prevăzute la lit. b): A;

d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 mp;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele 4 instalații prevăzute la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2010 pentru anul 2011, majorarea impozitului pe clădiri cu 20%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului **art.** 251, 252 şi 287 din Codul fiscal:

1. Aplicarea prevederilor **art.** 251 se face după cum urmează:

1.1. Se determină suprafața construită desfăşurată a apartamentului prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 mp x 1,20 = 128,928 mp, deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice.

1.2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

1.2.1. Suprafața construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulțeşte cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele 4 instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) - nivelurile stabilite în anul 2010 pentru anul 2011, astfel: 128,928 mp x 806 lei/mp = 103.915,968 lei.

1.2.2. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: 2,60 - 0,10 = 2,50.

1.2.3. Potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 1.2.2, respectiv: 103.915,968 lei x 2,50 = 259.789,92 lei.

1.2.4. Apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor **art.** 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 1.2.3 se reduce cu 20% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,80, respectiv: 259.789,92 lei x 0,80 = 207.831,936 lei.

2. Aplicarea prevederilor **art.** 287 din Codul fiscal se face după cum urmează:

2.1. Potrivit **art.** 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 1.2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la **art.** 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,001, respectiv: 207.831,936 lei x 0,001 = 207,832 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,832 lei se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat este de 208 lei.

2.2. Deoarece, în anul 2010 pentru anul 2011, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent, conform următoarei formule de calcul:

I_2011 = I_calc. Subp.2.1 + p% x I_calc. Subp.2.1,

unde:

I_2011 - impozitul calculat potrivit **art.** 251 din Codul fiscal, majorat cu procentul stabilit de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti potrivit **art.** 287 din Codul fiscal pentru anul 2011;

I_calc. Subp.2.1 - impozitul calculat conform subpct. 2.1;

p% - procentul de majorare a impozitului pentru anul următor, ce poate lua valori între 0% şi 20%, stabilit de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti pentru anul următor, respectiv pentru anul 2011 de 20%.

Pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțeşte cu 1,20, respectiv: 208 lei x 1,20 = 249,6 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,6 lei depăşind 50 de bani se rotunjeşte la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, la 250 lei.

3. Aplicarea prevederilor **art.** 252 din Codul fiscal se face după cum urmează:

Potrivit prevederilor **art.** 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 2.2 se majorează cu 65% sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțeşte cu 1,65, respectiv: 250 lei x 1,65 = 412,5 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,5 lei se rotunjeşte prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat, datorat pentru anul 2011, este de 413 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate 3 clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art.** 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se determină potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se determină prin aplicarea etapelor reglementate la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 1 şi 2, după care se aplică următorul algoritm de calcul:

250 + (150% x 250) = 625 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.1;

150% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri conform prevederilor **art.** 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi după următorul calcul: 250 x 2,5 = 625 lei.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate 4 sau mai multe clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit **art.** 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38

alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 39 lit. c);

d) începând cu cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează după următorul calcul:

250 + (300% x 250) = 1.000 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.2;

300% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri, conform prevederilor **art.** 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi după următorul algoritm de calcul: 250 x 4,0 = 1.000 lei.

41. *** Abrogat

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor **art.** 251 din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra părții din impozit rezultate se aplică majorarea prevăzută la **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor **art.** 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. *** Abrogat

44. Prevederile pct. 35 - 43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. Majorarea impozitului pe clădiri, potrivit **art.** 287 din Codul fiscal, se calculează şi în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

46. (1) Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

(2) În cazul înstrăinării uneia dintre clădirile care intră sub incidența prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului majorat, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se stabileşte potrivit noii situații juridice.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri, dobândite prin succesiune legală, nu se majorează. Clădirile dobândite prin succesiune legală se iau în calcul la determinarea ordinii de dobândire, necesară stabilirii majorării impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în acelaşi bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

47. În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri, iar domiciliul său nu corespunde cu adresa niciuneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 40 este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celor aflate la adresa de domiciliu, corespunde modelului aprobat.

(2) Declarația specială se depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât şi în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

50^1. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea prevăzută în anexa nr. 1 "Model 2009 ITL 026" la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației şi internelor, şi al ministrului finanțelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor şi taxelor locale, desfăşurată de către organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 şi 364 bis din 29 mai 2009.

(2) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit **art.** 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este "Model ITL 2010-104", prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul titlu.

51. Clădirile distincte situate la aceeaşi adresă, proprietatea aceleiaşi persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor **art.** 252 din Codul fiscal.

51^1. (1) Pentru aplicarea prevederilor **art.** 252 alin. (1) din Codul fiscal, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au obligația:

a) să identifice contribuabilii care au în proprietate clădiri în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială aflată în raza de competență a acestora şi care au adresa de domiciliu în alte unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale;

b) să întocmească şi să comunice situațiile cu cazurile constatate conform lit. a) celorlalte compartimente de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

(2) Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente prevăzute la alin. (1) au obligația de a transmite lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente.

Norme metodologice:

ART. 253

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale;

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit **art.** 253 alin. (3) din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepția clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%;

g) în cazul instituțiilor de credit care aplică Standardele internaționale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a clădirilor ce aparțin acestor instituții este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor şi instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir şi altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. Consiliile locale adoptă hotărâri, în cursul fiecărui an, privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului Bucureşti, această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menționate la **art.** 253 alin. (3^1) din Codul fiscal, se înțelege acele lucrări care au ca rezultat creşterea valorii clădirii respective cu cel puțin 25%.

(1^1) În cazul în care valoarea lucrărilor de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere nu depăşeşte 25% din valoarea clădirii, locatarul nu are obligația să o comunice locatorului.

(1^2) În cazul în care în cursul unui an fiscal se efectuează mai multe lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, a căror valoare individuală este sub 25%, dar cumulat depăşeşte 25%, locatarul are obligația de a comunica locatorului valoarea totală, în termen de 30 de zile de la data la care se atinge acest nivel.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% şi 20%, respectiv 30% şi 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31 decembrie 2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea clădirilor, iar după această dată nu se mai efectuează nicio reevaluare.

În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:

a) între 0,25 şi 1,50%, în anii 2011, 2012 şi 2013;

b) între 10 şi 20%, în anii 2014 şi 2015;

c) între 30 şi 40%, în anul 2016 şi următorii.

55. (1) Contribuabilii care dețin clădiri cu destinație turistică sunt obligați să depună o declarație pe propria răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcționarea sau nefuncționarea unității de cazare în cursul anului, în vederea încadrării în prevederile alin. (2), respectiv alin. (9) ale **art.** 253 din Codul fiscal.

(2) Pentru încadrarea la alin. (2) al **art.** 253 din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, contribuabilii au obligația de a pune la dispoziția acestuia documente justificative, aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea unității de cazare, cum ar fi: facturi de utilități, facturi fiscale, bon fiscal, state de plată a salariaților etc.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

57. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi înscrise în contract, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoaşterii inițiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe clădire este datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing. Impozitul se stabileşte pe baza valorii la care clădirea este înregistrată în contabilitatea locatorului.

58. *** Abrogat

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât şi pentru cele aflate în funcțiune şi a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor **art.** 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

60^1. În categoria clădirilor cu destinație turistică menționate la **art.** 253 alin. (9) din Codul fiscal intră: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanță, campinguri, căsuțe de tip camping, apartamente şi camere de închiriat, pensiuni turistice, pensiuni agroturistice, case tradiționale, precum şi alte unități cu funcțiuni de cazare turistice.

Norme metodologice:

ART. 254

61. (1) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(2^1) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum şi suprafața construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Impozitul pe clădiri, precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. Structurile de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale întocmesc procesele-verbale menționate la **art.** 254 alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri. Transmiterea proceselor-verbale către celelalte compartimente funcționale se face în termen de 3 zile de la întocmire.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la **art.** 254 alin. (8) din Codul fiscal, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabileşte pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la **art.** 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor **art.** 254 alin. (5) şi ale **art.** 290 din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri;

d) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună şi declarația specială, model stabilit conform pct. 256, în condițiile

prevăzute la **art.** 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază îşi au domiciliul, cât şi la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. *** Abrogat

70. (1) Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66 - 68, chiar dacă aceştia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 255

71. (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțeşte cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor **art.** 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plăteşte în două rate egale, astfel:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei : 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeşte la 16 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întregeşte la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni = 112 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 112 lei

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: 16 lei lei/lună x 6 luni = 96 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna septembrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B. Având în vedere prevederile **art.** 254 alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii octombrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna octombrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B. Având în vedere prevederile **art.** 254 alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii noiembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B. Având în vedere prevederile **art.** 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiaşi an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% în termenul prevăzut la **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificație de 15 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a) - d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei : 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

72^1. Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe clădiri conform prevederilor **art.** 252 din Codul fiscal, se aplică următoarele prevederi:

a) se calculează impozitul pe clădiri pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în conformitate cu pct. 38 - 51 din prezentul titlu, cu excepția contribuabililor care au transmis deja dreptul de proprietate asupra imobilului până la data de 30 iunie 2010;

b) se calculează diferențele de impozit, proporțional cu perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010, conform următoarelor situații:

1. În cazul în care contribuabilul a achitat integral impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, pentru care a beneficiat de bonificația legal acordată, se procedează după cum urmează:

1.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_achitat + B)}{12} \times 6,$$

unde:

I_d - diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010;

I_c - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_achitat - impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificația acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B - bonificația acordată ca urmare a achitării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferența de impozit.

1.2. În cazul în care diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 este achitată integral până la data de 30 septembrie 2010, contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

1.3. În cazul în care contribuabilul nu achită diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 până la data de 31 decembrie 2010, începând cu ziua următoare, contribuabilul datorează accesorii până la data plății.

2. În cazul în care contribuabilul a achitat impozitul datorat pentru semestrul I, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, se procedează după cum urmează:

2.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_achitatS1 + I_datoratS2)}{12} \times 6,$$

unde:

I_d - diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010;

I_c - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_achitatS1 - impozitul datorat şi achitat pentru semestrul I al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

I_datoratS2 - impozitul datorat şi neachitat pentru semestrul II al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferența de impozit.

2.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru semestrul II, calculat conform prevederilor legale anterioare

intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 2.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

2.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 2.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, dar îl achită integral până la data de 30 septembrie 2010, până la aceeaşi dată achitând şi diferența de impozit calculată şi datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

3.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

```
     I_c - I_2010
I_d = ------------ x 6,
        12
```

unde:

I_d - diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010;

I_c - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_2010 - impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferența de impozit

3.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât şi diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 3.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 3.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

4. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 30 septembrie 2010 şi nici diferența de impozit calculată şi datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

4.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

```
I_c - I_2010
```

$$I_d = \frac{\quad}{12} \times 6,$$

unde:

I_d - diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010;

I_c - impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_2010 - impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 - numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 - numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, pentru care se stabileşte diferența de impozit.

4.2. Suma dintre impozitul calculat şi datorat pentru anul 2010, conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, şi diferența de impozit calculat conform pct. 4.1 reprezintă sarcina fiscală a contribuabilului pentru anul fiscal 2010, pentru care se datorează accesorii, conform prevederilor legale în vigoare, de la data celor 3 scadențe de plată, respectiv 31 martie, 30 septembrie şi 31 decembrie 2010, proporțional cu impozitul datorat la scadență.

Norme metodologice:

ART. 256

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România şi indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât şi pentru cele din extravilan.

(2^1) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația de a depune declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoțită de o copie a contractului de leasing.

(2^2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe teren este datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2^3) În cazul terenurilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice ori persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare ori de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru acelaşi teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință şi suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2^1).

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor **art.** 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Norme metodologice:

ART. 257

77. (1) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la **art.** 257 lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

(1^1) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(1^2) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

(2) Termenul unitățile, prevăzut la **art.** 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2^1) În cazul terenurilor prevăzute la **art.** 257 lit. f) şi g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire cu

încăperi care sunt folosite pentru activități economice din cele prevăzute la **art.** 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțeşte cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor **art.** 258 din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la **art.** 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Legea nr. 46/2008, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcționarea şi atribuțiile comisiilor de specialişti, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor **art.** 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la **art.** 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001*) privind constituirea şi funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi stațiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru şi publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării şi operării navelor şi protecției porturilor, precum şi totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale şi comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la **art.** 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

***)** Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 186/2013.

Norme metodologice:

ART. 258

78. (1) Impozitul pe teren se stabileşte anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV şi V;

2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

3. pe categorii de folosinţă, astfel cum sunt evidenţiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4. prin aplicarea nivelurilor şi a coeficienţilor de corecţie prevăzuţi la **art.** 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcţie de categoria de folosinţă, de zone, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la **art.** 258 alin. (6) din Codul fiscal, înmulţite cu coeficienţii de corecţie corespunzători prevăzuţi la **art.** 251 alin. (5).

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1 - 9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităţilor, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se determină prin înmulţirea nivelurilor prevăzute la **art.** 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienţii de corecţie de la alin. (5) al aceluiaşi articol, diferenţiaţi pe ranguri de localităţi.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosinţă, în funcţie de subcategoria de folosinţă, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosinţă	Subcategoria de folosinţă	Simbol (cod)
1. Terenuri cu construcţii	- construcţii	C
	- curţi şi construcţii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- pieţe şi târguri	CT
	- pajişti şi ştranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâşie de frontieră	CFF
	- exploatări miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcţii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajişti cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS
	- solarii şi răsadniţe	ASO
	- căpşunării	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Păşuni	- păşuni curate	P
	- păşuni împădurite	PP
	- păşuni cu pomi fructiferi	PL
	- păşuni cu tufărişuri şi mărăciniş	PT
4. Fâneţe	- fâneţe curate	F
	- fâneţe cu pomi fructiferi	FL
	- fâneţe împădurite	FPF
	- fâneţe cu tufărişuri şi mărăciniş	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantaţii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantaţii arbuşti	LF
	- plantaţii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri şi	- păduri	PD

alte terenuri de vegetaţie forestieră	- perdele de protecţie - tufărişuri şi mărăcinişuri - răchitării - pepiniere silvice	PDP PDT PDR PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare - lacuri şi bălţi naturale - lacuri de acumulare - amenajări piscicole - ape cu stuf - canaluri - marea teritorială	HR HB HA HP HS HC HM
9. Drumuri şi căi ferate	- autostrăzi - drumuri naţionale - drumuri judeţene - drumuri comunale - străzi şi uliţe - drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.) - drumuri şi poteci turistice - căi ferate	DA DN DJ DC DS DE DT DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare - bolovănişuri, stâncării, pietrişuri - râpe, ravene, torenţi - sărături cu crustă - mocirle şi smârcuri - gropi împrumut, deponii - halde	NN NB NR NS NM NG NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situat terenul;

b) zona în cadrul localităţii prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosinţă;

d) suprafaţa terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condiţiile **art.** 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafaţa terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condiţiile **art.** 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: A;

c) categoria de folosinţă: terenuri cu construcţii;

d) suprafaţa terenului: 598 mp;

e) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului **art.** 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - **art.** 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțeşte cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477.54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea depăşind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fâneață":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: C;

c) categoria de folosință: fâneață;

d) suprafața terenului: 1.214 mp;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului **art.** 258 alin. (3) - (5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. În tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - **art.** 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fâneață", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 0,0011 lei/mp = 13,354 lei;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 8,00 din tabelul prevăzut la **art.** 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;

2.4. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafaţa terenului arabil, zona A, în Bucureşti, 0,0607 ha;

b) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului **art.** 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 607 mp - 245 mp = 362 mp.

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit **art.** 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulţeşte cu 36 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, 362 mp se împarte la 10.000, respectiv: 0,0362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;

2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 2,60 corespunzător prevăzut la **art.** 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 2,60 = 3,38 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 3,38 lei x 1,19 = 4,03 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 4 lei.

Norme metodologice:

ART. 259

83. (1) În aplicarea prevederilor **art.** 259 din Codul fiscal, se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările şi completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010 - 2014;

d) Normele tehnice de completare a registrului agricol pentru perioada 2010 - 2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale, al ministrului administrației şi internelor, al ministrului finanțelor publice şi al preşedintelui Institutului Național de Statistică nr. 95/153/1.998/3.241/2010.

85. (1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendaşul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/taxă, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. (1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor **art.** 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Norme metodologice:

ART. 260

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

ART. 261

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate/înregistrate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat, prevăzută la **art.** 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării/înregistrării.

(3) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceloraşi obligații ca şi cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării şi, implicit aceloraşi sancțiuni.

(4) Contribuabilii ale căror mijloace de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 depun declarații fiscale până la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea/înregistrarea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea/înregistrarea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

95^1. (1) În cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar încheiat până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică, are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, până la data de 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing încheiate după data de întâi ianuarie 2007, locatarul are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale competente, însoțită de o copie a contractului de leasing, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing.

(2) Documentele ce trebuie să însoțească declarația fiscală a contribuabililor ce utilizează mijloace de transport în calitate de locatar sunt:

A. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate până la data de 31 decembrie 2006:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a certificatului de înmatriculare a vehiculului;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit **art.** 69 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz);

B. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate după data de 1 ianuarie 2007:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a procesului-verbal de predare-primire a mijlocului de transport;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit **art.** 69 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz).

95^2. (1) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de

specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datorează impozit pe mijlocul de transport şi are obligația declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.

Norme metodologice:

ART. 262

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la **art.** 262 lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum şi documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile **art.** 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intră sub incidența **art.** 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică.

98. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

99. Intră sub incidența prevederilor **art.** 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiței.

100. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecților județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecților se aduc la cunoştință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport , navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la **art.** 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la **art.** 262 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât şi pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor **art.** 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001*) privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 86/2001.

***)** Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 92/2007.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul prevăzut la **art.** 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările şi completările ulterioare.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția şi/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca mărfuri.

106^1. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric şi dacă corespunde în ceea ce priveşte verificarea stării tehnice, menționând în C.I.V.-urile eliberate vehiculelor istorice textul "vehicul istoric".

Norme metodologice:

ART. 263

107. (1) Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la **art.** 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm^3 sau fracțiune din aceasta.

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

108. Impozitul pe mijloacele de transport , datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la **art.** 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 1.500 cm^3: 200 cm^3 = 7,5; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm^3 la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de de până la 1.600 cm^3 inclusiv, respectiv 7 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cm^3 = 56 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulțeşte cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjeşte la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 2.500 cm^3: 200 cm^3 = 12,50; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm^3 şi 2.600 cm^3 inclusiv, respectiv: 30 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 30 lei/200 cm^3 = 390 lei;

2.3. având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţă se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la **art.** 263 alin. (4) din Codul fiscal, impozitul anual se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului , sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinţă eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la **art.** 263 alin. (4) din Codul fiscal. Intră sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de masa totală maximă autorizată a acestora.

114. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinaţie.

(2) În cazul combinaţiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la **art.** 263 alin. (5) din Codul fiscal.

115. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinaţie.

115^1. Sub incidența prevederilor de la **art.** 263 alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport şi agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de **art.** 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață şi/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

115^2. (1) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidența prevederilor **art.** 263 alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloace de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți şi axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform **art.** 263 alin. (6) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți, axe şi autopropulsie, impozitul se stabileşte conform **art.** 263 alin. (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) şi (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la **art.** 283 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 264

116. (1) Impozitul pe mijloacele de transport , precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(1^1) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit **art.** 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate şi certificarea autenticității vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările şi completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport numai vehiculele ce intră sub incidența cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la **art.** 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la **art.** 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la **art.** 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la **art.** 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la **art.** 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor **art.** 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe mijloacele de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu ataş, nivelurile din tabelul de la **art.** 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50% .

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor **art.** 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare şi radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;

2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după data de 1 ianuarie 2007.

b) impozitul pe mijloacele de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea priveşte pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii şi pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul **art.** 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile **art.** 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere impozitul pe mijloacele de transport , respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea impozitului pe mijloacele de transport , începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea impozitului pe mijloacele de transport , începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

119^1. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligația să depună declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a cărui rază de competență îşi are domiciliul fiscal, indiferent de durata deținerii mijlocului de transport respectiv, chiar şi în cazul în care, în aceeaşi zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

120. (1) Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administrației şi internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.

(2) Pentru definirea categoriilor de folosință ale vehiculelor rutiere se vor avea în vedere prevederile Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNTR 2, cu modificările şi completările ulterioare.

121. (1) Potrivit **art.** 10 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conține date despre vehicul şi proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moştenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scăderea impozitului se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfăşoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) *** Abrogat

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) *** Abrogat

123. (1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte un nou impozit , deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează impozitul pe mijloacele de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de **art.** 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveşte declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât şi în ceea ce priveşte schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea cuantumului impozitului , sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului auobligația să declare, conform **art.** 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării şi noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere impozitul cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a

schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeaşi dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, impozitul stabilit în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1^1) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta va solicita radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său şi va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea impozitului şi va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveşte înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului , plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştințeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

Norme metodologice:

ART. 265

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul impozitului pe mijloacele de transport .

129. (1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile **art.** 35 din regulamentul*) prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral impozitul pe mijloacele de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

***)** Regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4) a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, în prezent abrogată. A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006.

Menționăm că şi pct. 122 alin. (4) a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 ().

129^1. (1) Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe mijloacele de transport, conform prevederilor **art.** 263 alin. (2) din Codul fiscal, se aplică în mod corespunzător prevederile **art.** 72^1, cu excepția lit. a), după cum urmează:

- se calculează impozitul pe mijloacele de transport pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, pe baza prevederilor pct. 107 - 110, cu excepția celor care au transmis dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport până la data de 30 iunie 2010.

(2) Hotărârile consiliilor locale privind nivelul impozitului pe mijloacele de transport cu capacitate cilindrică de până la 2.000 cm^3, adoptate pentru anul fiscal 2010, rămân aplicabile şi după data de 1 iulie 2010.

Norme metodologice:

ART. 266

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Norme metodologice:

ART. 267

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliilor județene,

după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la **art.** 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la **art.** 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50% . Mediul urban corespunde localităților de rangul 0 - III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50% .

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuință se înțelege: grajdurile, pătulele, magaziile, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. (1) Autorizația de foraje şi excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelaşi punct.

(2) Autorizația nu este de natura autorizației de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteşte pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la **art.** 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației prevăzute la alin. (1) se plăteşte anticipat şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de şantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3% şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de şantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la **art.** 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile şi în spațiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi a reclamelor se stabileşte de consiliul local şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, valoare care include instalațiile aferente şi nu include TVA.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile **art.** 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

(3) În cazul desființării parțiale cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfăşurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmeşte procesul-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfăşurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înţelege schimbarea destinaţiei unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilităţii certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se stabileşte o taxă reprezentând 30% din taxa iniţială.

(2) Cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se recomandă ca structura specializată să înştiinţeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilităţii în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizaţiei de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia, la data regularizării taxei se stabileşte separat şi taxa prevăzută la **art.** 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar. Această autorizaţie nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta în situaţia în care este necesară emiterea autorizaţiei de construire.

(2) Autorizaţia prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcţie de raza de competenţă.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branşamente decât după obţinerea autorizaţiei, în condiţiile prezentelor norme metodologice, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizaţia privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branşamente, prevăzute la **art.** 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean, prevăzută la **art.** 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de

către autoritățile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reşedinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă, precum şi Certificatul de nomenclatură stradală şi adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează şi taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, se stabileşte pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, şi se plăteşte anticipat eliberării acesteia.

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea situația finală, prevăzută la **art.** 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256.

(6) Procesul-verbal de recepție potrivit modelului stabilit este un formular de natură fiscală.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile **art.** 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele şi în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Norme metodologice:

ART. 268

147. Taxele prevăzute la **art.** 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi asociațiile familiale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfăşurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale şi întreprinderile familiale, cu modificările şi completările ulterioare.

148. Autorizațiile prevăzute la **art.** 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum şi celor pentru înființarea şi funcționarea asociațiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfăşurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) *** Abrogat

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfăşurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfăşurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153. (1) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfăşurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la **art.** 268 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la **art.** 268 alin. (1^1) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației privind desfăşurarea activității de alimentație publică se stabileşte prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal şi se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

154. Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la **art.** 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv şi se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

155. (1) Taxele prevăzute la **art.** 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

b) *** Abrogată

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la **art.** 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileşte, în lei/mp sau fracțiune de mp, prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile **art.** 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri şi se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la **art.** 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor **art.** 268 alin. (4) coroborate cu cele ale **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor **art.** 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159^1 (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfăşurarea activității de alimentație publică, prevăzută la **art.** 268 alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizația se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfăşurarea de activități de alimentație publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile **art.** 268 alin. (5) şi **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

Norme metodologice:

ART. 269

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât şi a autorizației de construire, prevăzute la **art.** 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locaşuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;

e) pentru lucrările privind autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții şi reparații finanțate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.

Norme metodologice:

ART. 270

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la **art.** 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă şi publicitate.

163. (1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% şi 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(1^1) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate serviciile de decorare, neutralizare şi întreținere reclamă.

(2) Nivelul cotei se stabileşte de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plăteşte lunar de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate, pe toată durata desfăşurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Norme metodologice:

ART. 271

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, pe metru pătrat de afişaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(2) În cazul în care panoul, afişajul sau structura de afişaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile **art.** 270 sau **art.** 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afişajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiş, panou sau firmă:

Figura 26, reprezentând modelul de afiş, panou sau firmă, se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173.

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

168. (1) În sensul prevederilor **art.** 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiaşi an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plăteşte de către utilizatorul panoului, afişajului sau structurii de afişaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj, sub sancțiunile prevăzute la **art.** 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

.

Norme metodologice:

ART. 272

170. Intră sub incidența prevederilor **art.** 272 alin. (3) din Codul fiscal şi afişele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la **art.** 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor..

Norme metodologice:

ART. 273

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfăşoară spectacolele.

Norme metodologice:

ART. 274

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se

scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, republicată;

b) Ordinului ministrului culturii şi cultelor şi al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice şi privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența şi controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, precum şi procedura de solicitare şi comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autori sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, după caz, ale moştenitorilor acestora, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice şi competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabileşte asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, valoare care nu include TVA, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi pentru competițiile sportive interne şi internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activități sau servicii de natura celor menționate la **art.** 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

175^1. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înseriere şi numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor **art.** 274 alin. (4) din Codul fiscal, precum şi a conținutului minimal obligatoriu al biletelor şi abonamentelor de intrare la spectacol, conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența şi gestionarea abonamentelor şi biletelor de intrare la spectacole.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare..

Norme metodologice:

ART. 275

178. (1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi audiție de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența activităților specifice grupei 932 din CAEN - alte activități recreative;

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nemenționate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incintă se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabileşte impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum şi, acolo unde este cazul, suprafața utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfăşoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la **art.** 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileşte o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la **art.** 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii prevăzute la alin. (2) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel:

a) localități urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localități urbane de rangul I 5,00;

c) localități urbane de rangul II 4,00;

d) localități urbane de rangul III 3,00;

e) localități rurale de rangul IV 1,10;

f) localități rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20%, prevăzută de **art.** 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența **art.** 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale şi ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Norme metodologice:

ART. 276

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor **art.** 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 277

184. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

Norme metodologice:

ART. 278

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului şi se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

Norme metodologice:

ART. 279

188. În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include TVA.

Norme metodologice:

ART. 280

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naştere sau alte documente care atestă situația respectivă.

Norme metodologice:

ART. 281

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs

pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Norme metodologice:

ART. 282

192. Consiliile locale, consiliile județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003*) privind finanțele publice locale, precum şi modul de organizare şi funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalitățile de consultare şi de obținere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

***)** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2003 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 273/2006.

193. Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice plătitoare, vor fi afişate la sediul autorităților administrației publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afişarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întruneşte şi deliberează asupra contestațiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) *** Eliminat

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport şi distribuție a energiei electrice şi a gazelor naturale.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor **art.** 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Norme metodologice:

ART. 283

197. *** Abrogat

198. *** Abrogat

199. *** Abrogat

200. *** Abrogat

201. *** Abrogat

202. *** Abrogat

203. *** Abrogat

204. *** Abrogat

205. Procedurile prevăzute la **art.** 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritățile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la **art.** 288 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 284

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform **art.** 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri şi lagăre de concentrare din străinătate;

2. a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;

3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4. a făcut parte din detaşamentele de muncă forțată;

5. a fost supraviețuitoare a trenului morții;

6. este soțul/soția persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada că a convieţuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la **art.** 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază şi persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum şi cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma şi de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârşite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme şi de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu,

se acordă pentru persoanele prevăzute la **art.** 3 alin. (1) lit. b) şi **art.** 4 alin. (1) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reținut - atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14 - 25 decembrie 1989, au mobilizat şi au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit şi au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar şi le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum şi celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului şi însemnelor comunismului între 14 - 22 decembrie 1989;

b) urmaş de erou-martir, şi anume: soțul supraviețuitor, părinții celui decedat şi fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la **art.** 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru desfăşurarea unei activități economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I.

d) *** Abrogată

211. Scutirile prevăzute la **art.** 284 alin. (1) - (4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100% pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei*).

***)** Codul familiei a fost abrogat. A se vedea Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

212. Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale prevăzute de **art.** 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situația respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile prevăzute la **art.** 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la **art.** 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică şi de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor **art.** 651 din Codul civil*), succesiunile se deschid prin moarte.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

(4) *** Abrogat

(5) În aplicarea prevederilor **art.** 68 din Legea notarilor publici şi a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale **art.** 75 din regulamentul**) prevăzut la pct. 275, secretarului unității administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştință că moştenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii

succesorale notarului public care ține opisul de evidență a procedurilor succesorale, cu menționarea datelor prevăzute la **art.** 72 din acest regulament**), în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoaşterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conține următoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmării primirii de către notarul public şi observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, şnuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observații" se face mențiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveşte impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moştenitorii răspund solidar în ceea ce priveşte plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât şi asupra celor din registrul agricol.

(13) *** Abrogat

***)** Vechiul Cod civil a fost abrogat. A se vedea **art.** 954 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

****)** Regulamentul prevăzut la pct. 275 a fost aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, în prezent abrogat. A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 2333/C/2013.

Menționăm că şi pct. 275 a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006 ().

215^1. (1) Potrivit **art.** 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit

sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile **art.** 7 - 9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată şi până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

215^2. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215^1 persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul şi copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea şi documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât şi de către cel care dobândeşte.

Norme metodologice:

ART. 285

216. Sub incidența **art.** 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăseşte Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor şi de alte taxe locale prevăzute la **art.** 282 şi 283 din Codul fiscal organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire

socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate.

218. Prin servicii turistice în contextul **art.** 285 alin. (2) din Codul fiscal se înţelege numai combinaţia oricărora dintre activităţile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilităţi pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activităţile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unităţi de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparţin cooperaţiei de consum sau meşteşugăreşti sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporţie de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizaţiei de construire.

Norme metodologice:

ART. 285^1

219^1. Potrivit prevederilor **art.** 17 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române şi reorganizarea Societăţii Naţionale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale **art.** 285^1 din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

219^2. (1) Având în vedere şi prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 96/1998*) privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic**) de către Regia Naţională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Naţională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

a) răchitării, cod EFF-PDs;

b) arbuşti fructiferi, cod PSz;

c) păstrăvării, cod PSp;

d) fazanerii, cod PSf;

e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;

f) centre fructe de pădure, cod PSd;

e) puncte achiziţie fructe, ciuperci, cod Psu;

f) ateliere împletituri, cod Psi;

g) secţii şi puncte apicole, cod Psa;

h) uscătorii şi depozite de semințe, cod PSs;
i) ciupercării, cod PSc;
i) depozite forestiere, cod Paz.
***)** Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 46/2008.
****)** Legea nr. 26/1996 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 46/2008.

Norme metodologice:

ART. 286

220. (1) Facilitățile prevăzute la **art.** 286 alin. (1) - (4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la **art.** 286 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

(3) Facilitățile prevăzute la **art.** 286 alin. (8) şi (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energetică, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările ulterioare, precum şi pentru lucrările de creştere a calității arhitectural-ambientale realizate în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările ulterioare.

221. *** Abrogat

221^1. (1) În vederea respectării legislației comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regională, destinate finanțării realizării de investiții.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile şi condițiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 şi 88 din Tratatul ajutoarelor naționale pentru investițiile cu finalitate regională şi în Liniile directoare ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007 - 2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmează a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007..

Norme metodologice:

ART. 287

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora

anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la **art.** 263 alin. (4) şi (5) şi la **art.** 295 alin. (11) lit. b) - d) din acelaşi act normativ, cu până la 20% .

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor **art.** 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor **art.** 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

Norme metodologice:

ART. 288

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la **art.** 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile **art.** 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la **art.** 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10%, conform prevederilor **art.** 255 alin. (2), **art.** 260 alin. (2) şi **art.** 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor şi taxelor locale, conform **art.** 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât şi în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la **art.** 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi de plată a taxelor prevăzute la **art.** 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul **art.** 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene în exercitarea atribuţiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilităţi fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al judeţului/municipiului Bucureşti, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unităţi administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalităţi prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condiţiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la **art.** III alin. (1) din Legea nr. 343/2006, autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condiţiile acesteia.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor **art.** 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât şi pentru persoanele juridice, în cazul calamităţilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003*) să cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

***)** Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 273/2006.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părţii de venituri a acestora, fapt pentru care autorităţile administraţiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor judeţene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilităţi fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum şi evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

d) întocmirea şi ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii şi totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată şi, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea şi ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a) - h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fişa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum şi creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, oraşului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moştenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;

2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reşedința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiaşi contribuabil la nivelul aceleiaşi comune, aceluiaşi oraş, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului Bucureşti, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numerotează, se şnuruiesc, se sigilează şi se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiaşi autorități a administrației publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât şi cu cel al poziției din registrul agricol ce îl priveşte pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare şi adresa domiciliului fiscal, precum şi a clădirilor şi terenurilor deținute în proprietate/administrare/folosință, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor şi noțiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ținând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații şi instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatări chiar şi de cei cu minime cunoştințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

Norme metodologice:

ART. 289

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum şi la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu..

Norme metodologice:

ART. 291

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul **art.** 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum şi schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât şi persoanelor juridice.

250. Pe baza declarației fiscale şi a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - înştiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate clădirile ce intră sub incidența **art.** 252 din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declarației fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercitarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor şi îndatoririlor de serviciu funcționarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256..

Norme metodologice:

ART. 292

255. (1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice şi a Ministerului Administrației şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la **art.** 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la **art.** 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

ART. 293

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea şi urmărirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor

fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997*) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabilă şi a normelor metodologice privind întocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002**) privind tipărirea, înserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002;

c) Ordinului ministrului finanțelor publice şi al ministrului administrației şi internelor nr. 1993/461/2004***) privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 69 din 20/01/2005.

***)** Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 105/2009.

****)** Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 a fost abrogat. A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2226/2006.

*****)** Ordinul ministrului finanțelor publice şi al ministrului administrației şi internelor nr. 1993/461/2004 a fost abrogat. A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice şi al ministrului administrației şi internelor nr. 2052 bis/1528/2006.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor **art.** 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociația Comunelor din România;

b) Asociația Oraşelor din România;

c) Asociația Municipiilor din România;

d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participă şi reprezentantul Ministerului Administrației şi Internelor.

Norme metodologice:

ART. 294

258. *** Abrogat

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la **art.** 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la **art.** 5 alin. (2) lit. a), **art.** 6 alin. (1), **art.** 7 şi la **art.** 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 295

261. Penalitățile de întârziere datorate şi calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile **art.** 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate şi reținute la sursă.

263. La unitățile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la **art.** 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele județene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% şi, respectiv, 40%, potrivit **art.** 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la

pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile şi penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporție de 60% şi, respectiv, de 40%, potrivit **art.** 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la **art.** 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997*) privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

***)** Legea nr. 146/1997 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile şi cererile ce intră sub incidența Legii nr. 146/1997*).

***)** Legea nr. 146/1997 a fost abrogată. A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

270. *** Abrogat
271. *** Abrogat
272. *** Abrogat
273. *** Abrogat
274. *** Abrogat
275. *** Abrogat
276. *** Abrogat
277. *** Abrogat
278. *** Abrogat

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. (1) Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plăteşte taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate şi reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la **art.** 295 alin. (11) lit. b) şi d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor **art.** 287 din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămăşiță la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referință se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Norme metodologice

Art. 296

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele şi taxele locale, precum şi taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - **art.** 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, precum şi a facilităților fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - **art.** 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile **art.** 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum şi pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce priveşte acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice, şi a facilităților fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - **art.** 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, prevăzute la **art.** 267 şi 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la **art.** 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, prevăzută la **art.** 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, prevăzută la **art.** 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la **art.** 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - **art.** 275 alin (2) coroborat cu **art.** 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hotelieră, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - **art.** 283 coroborat cu **art.** 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la **art.** 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II - IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor **art.** 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condițiile **art.** 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităților deliberative până la data de 31 mai 2004 şi va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la **art.** 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) şi c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adoptă hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) şi h) potrivit prevederilor **art.** 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitățile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal îşi încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru şi taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor **art.** 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la **art.** 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificația pentru plata cu anticipație a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor **art.** 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele şi taxele locale instituite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripție, avându-se în vedere reglementările respective.

290^1. (1) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anii 2007, 2008 şi 2009 se vor stabili având-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2007, în anexa la hotărârea Guvernului adoptată în condițiile **art.** III din Legea nr. 343/2006.

(2) Pentru anii fiscali 2008 şi 2009, Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adoptă hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, până la data de 31 mai a anului precedent şi vor fi aplicate începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. a)

1. Prin persoane fizice rezidente în sensul **art.** 296^3 din Codul fiscal se înțelege persoanele fizice care îşi au domiciliul sau reşedința pe teritoriul României, precum şi străinii şi apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de şedere şi de muncă pe teritoriul României şi au obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii potrivit legislației specifice sistemelor de asigurări sociale.

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. b)

2. În această categorie se includ persoanele fizice nerezidente care realizează, pe teritoriul României, veniturile prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) din Codul fiscal şi care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, sunt obligate la plata contribuțiilor sociale prevăzute în titlul IX^2 din Codul fiscal. Prin instrumente juridice internaționale se înțelege regulamentele comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum şi acordurile şi convențiile în domeniul securității sociale la care România este parte.

Norme metodologice:

ART. 296^3 lit. e)

3. În această categorie se includ și contribuabilii nerezidenți care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România

este parte, datorează în România contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activități dependente se înțelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică și care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăți civile și altele.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. c)

3^1. În această categorie se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele, cu excepția indemnizațiilor cenzorilor, care se încadrează la **art.** 296^4 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. e)

3^2. În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. g)

4. Sumele prevăzute la **art.** 296^4 alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal, cu excepția indemnizațiilor de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti, intră în baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiaşi societăți ori din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

5. Se includ în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la **art.** 296^4 alin. (1) lit. e) şi g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. m)

6. În cazul depăşirii limitei prevăzute la **art.** 296^4 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, partea care depăşeşte reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprinde în baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. n)

6^1. În această categorie se includ remunerațiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv; remunerația cenzorului cu contract de mandat se încadrează la **art.** 296^4 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^4 lit. o)

7. În baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal, se include şi suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la **art.** 296^4 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

ART. 296^4 lit. u)

8. Avantajele asimilate salariilor includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:

a) împrumuturi nerambursabile;

b) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului.

9. Veniturile care se includ în câştigul brut realizat din activități dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, sunt cele prevăzute la **art.** 296^4 din Codul fiscal, care se completează cu prevederile pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea **art.** 55 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, mai puțin veniturile asupra cărora nu există obligația plății contribuțiilor sociale potrivit reglementărilor generale şi specifice fiecărei contribuții sociale, precum şi celor din legislația privind asigurările sociale.

În baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii se includ şi veniturile realizate ca urmare a activităților de creare de programe pentru calculator şi cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.

La încadrarea sumelor şi avantajelor acordate în excepțiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 1

10. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la **art.** 296^15 şi 296^16 din Codul fiscal, coroborat cu pct. 20.

Încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, speciale şi alte condiții de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

Exemplu de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

Se folosesc următoarele simboluri:

N = cota de contribuție pentru condiții normale de muncă (31,3%);

D = cota de contribuție pentru condiții deosebite de muncă (36,3%);

S = cota de contribuție pentru condiții speciale de muncă şi pentru alte condiții de muncă (41,3%);

BCA = baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale (câştig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câştigul salarial mediu brut);

TV = suma câştigurilor realizate la nivel de angajator;

TVN = suma câştigurilor realizate în condiții normale de muncă la nivel de angajator;

TVD = suma câştigurilor realizate în condiții deosebite de muncă la nivel de angajator;

TVS = suma câştigurilor realizate în condiții speciale de muncă şi în alte condiții de muncă la nivel de angajator;

NA = 20,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții normale de muncă (31,3% - 10,5% = 20,8%);

DA = 25,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții deosebite de muncă (36,3% - 10,5% = 25,8%);

SA = 30,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă şi pentru alte condiții de muncă (41,3% - 10,5% = 30,8%);

BCP = baza de calcul plafonată pentru calculul contribuției de asigurări sociale datorate de angajator (numărul de asigurați x 5 câştiguri salariale medii brute);

CMB = câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat;

CAS datorată de asigurat = BCA x 10,5%;

CAS datorată de angajator:

Varianta I. Dacă suma câştigurilor realizate nu depăşeşte BCP:

CAS datorată de angajator = TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA

Varianta II. Dacă suma câştigurilor realizate depăşeşte BCP:

CAS datorată de angajator = (TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA) x BCP / TV

CMB = 2.117 lei (pentru anul 2012)

Se presupune că angajatorul are 4 salariați. În aceste condiții:

BCP este 4 salariați x 5 x 2.117 lei = 42.340 lei

Nr. crt. asiguraţi	Suma câştigurilor realizate (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii normale de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii deosebite de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiţii speciale şi alte condiţii de muncă (lei)	CAS datorată pentru asigurat (lei)
1.	1.000	1.000	0	0	105
2.	1.500	750	525	225	158
3.	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4.	28.000	0	0	28.000	2.940
Total:	55.500	15.500	11.775	28.225	5.828

CAS datorată de angajator:

(15.500 x 20,8 / 100 + 11.775 x 25,8 / 100 + 28.225 x 30,8 / 100) x 42.340 / 55.500 = (3.224 lei + 3.038 lei + 8.693 lei) x 0,76288 = 11.409 lei.

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 2

11. În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

Norme metodologice

Art. 296^5 alin. 2^1

12. În baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ şi următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

13. Contribuția pentru concedii şi indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se va evidenția distinct în anexa nr. 1.1 "Anexa angajator" la "Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate".

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 4

14. Prin câştig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, se înțelege orice câştig în bani şi/sau în natură primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl dețin, cu excepția veniturilor prevăzute la pct. 24.

14^1. În baza lunară de calcul al contribuției la Fondul de garantare se iau în calcul şi cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate suportate de angajator, precum şi cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

Norme metodologice:

ART. 296^5 alin. 5

15. Pe perioada în care persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, baza de calcul al contribuției pentru accidente de muncă şi boli profesionale o reprezintă salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Norme metodologice:

ART. 296^6 alin. 2

16. Pentru persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. f) pct. 1 din Codul fiscal, contribuția pentru concedii şi indemnizații se aplică şi asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale şi se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale constituit în condițiile legii, după caz. Contribuția pentru concedii şi indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 "Anexa angajator" la "Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate", aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010.

Norme metodologice:

ART. 296^6 alin. 4

17. Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale se calculează prin aplicarea cotei de 1%, prevăzută de lege, asupra drepturilor reprezentând indemnizația de şomaj care se acordă pe perioada efectuării de către şomerii care se află în plata acestui drept a practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate, potrivit legii, de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene şi a municipiului Bucureşti.

18. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 296^15 b

19. În cazul depăşirii sumei de 150 lei pentru cadourile oferite, partea care depăşeşte reprezintă venit din salarii şi se cuprinde în baza de calcul prevăzută la **art.** 296^4 şi 296^5 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296^16

20. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale următoarele:

a) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

c) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

d) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

e) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

f) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art.** 296^11;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depăşeşte nivelul prevăzut la **art.** 296^11;

h) indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti;

i) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Norme metodologice

ART. 296^16 b)

21. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, numai pentru contribuția individuală;

b) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

Norme metodologice

Art. 296^16 lit.e)

22. Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) veniturile acordate, potrivit legii, cadrelor militare în activitate, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în ministerele şi instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică şi siguranță națională;

b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti;

c) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

d) sumele din profitul net, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

f) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

i) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

j) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

Norme metodologice

Art. 296^16 lit. c)

23. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru şomaj următoarele:

a) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

b) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale şi regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor şi în consiliul de administrație;

c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti;

d) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

e) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

f) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

g) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

h) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate din Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

j) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

k) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

l) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

o) veniturile obținute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. e) şi g) din Codul fiscal, dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor,

stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație, care se supun plății contribuției de asigurare pentru şomaj;

q) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere, altele decât cele prevăzute la lit. j), k), l) şi m);

r) veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite sau de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii, care se supun plății contribuției de asigurare pentru şomaj;

s) drepturile de salariu lunar acordate polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 296^16 lit. f)

24. Sunt exceptate de la plata contribuției la Fondul de garantare a creanțelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la **art.** 296^15 din Codul fiscal;

b) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu țin de persoana lor;

c) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaților la profit.

Norme metodologice

ART. 296^16 lit. d)

25. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale următoarele:

a) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

c) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale şi regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor şi în consiliul de administrație;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului Bucureşti;

e) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

h) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate din Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

l) ajutoarele lunare şi plățile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, polițiştilor şi funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice şi siguranței naționale;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) veniturile realizate de polițişti, funcționarii publici cu statut special şi personalul civil din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică şi siguranță națională;

o) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuția pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor şi studenților.

26. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin. 5

27. Pentru calculul contribuției de asigurări sociale în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii punctajului lunar prevăzut de legea privind sistemul unitar de pensii publice, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Norme metodologice

ART. 296^18 alin. 5^1

28. Pentru calculul contribuțiilor sociale, altele decât cele prevăzute la pct. 27, în situația hotărârilor judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, prin care se stabilesc obligații de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, asupra cărora există obligația plății contribuțiilor sociale, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin.6

29. Prin loc de realizare al venitului se înțelege persoana fizică sau juridică care are calitatea de angajator sau entitatea asimilată angajatorului.

În cazul în care persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu acelaşi angajator, aceste venituri se cumulează, după care se plafonează în vederea obținerii bazei lunare de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale.

În cazul în care persoanele prevăzute la **art.** 296^3 lit. a) şi b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu angajatori diferiți, veniturile obținute se plafonează separat de către fiecare angajator în parte.

Norme metodologice:

ART. 296^18 alin.8

30. Bazele de calcul prevăzute la **art.** 296^5 - 296^13 din Codul fiscal sunt cele rezultate după aplicarea excepțiilor generale şi specifice.

31. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 296^22

32. Venitul declarat de contribuabilii prevăzuți la **art.** 296^21 alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal reprezintă un venit ales de către aceştia, cuprins între 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi echivalentul a de 5 ori acest câştig.

Încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de:

- venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, în cazul contribuabililor care desfăşoară activități impuse în sistem real;

- venitul estimat a se realiza potrivit **art.** 81 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care îşi încep activitatea în cursul anului fiscal;

- valoarea lunară a normelor de venit, obținută prin raportarea normelor anuale de venit la cele 12 luni ale anului după aplicarea corecțiilor prevăzute la **art.** 49 din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care desfăşoară activități impuse pe bază de norme de venit.

Contribuabilii care desfăşoară activități impuse în sistem real, care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut de lege, nu sunt obligați să se asigure şi nu datorează contribuție de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor. Contribuțiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care au fost realizate venituri sub nivelul plafonului prevăzut de lege nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare şi la stabilirea punctajului pentru pensionare.

Norme metodologice

ART. 296^22 alin. 2

33. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în cazul persoanelor prevăzute la **art.** 296^21 alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal, care au realizat un venit lunar sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Norme metodologice

ART. 296^22 alin. 7

34. În cazul persoanelor prevăzute la **art.** 52 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, încadrarea în plafonul reprezentând echivalentul a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către plătitorul de venituri.

Norme metodologice:

ART. 296^24

35. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în lunile în care persoanele prevăzute la **art.** 296^21 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal au realizat venituri sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul a o treime din salariul de bază minim brut pe țară, pentru persoanele prevăzute la **art.** 296^21 alin. (1) lit. g) şi h) din Codul fiscal, în cazul în care venitul lunar determinat pe baza normelor de venit sau pe baza venitului realizat este sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Norme metodologice

Art. 296^35.

1. În aplicarea prevederilor art. 296^35 alin. (1) din Codul fiscal, prin valoarea construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior se înțelege valoarea evidențiată contabil în soldul conturilor corespunzătoare construcțiilor, fără a lua în considerare construcțiile înregistrate în conturi în afara bilanțului, conform reglementărilor contabile aplicabile.

2. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activității de explorare şi producție a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanțe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanță cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, pentru determinarea bazei impozabile potrivit prevederilor art. 296^35 alin. (1) din Codul fiscal, nu includ valoarea construcțiilor casate.

3. Pentru determinarea bazei impozabile stabilite prin prevederile art. 296^35 alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilii nu includ valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție evidențiate potrivit reglementărilor contabile aplicabile şi nici valoarea aferentă unor construcții aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, înregistrate în conturi corespunzătoare construcțiilor, potrivit legii.

4. Pentru determinarea bazei impozabile stabilite prin prevederile art. 296^35 alin. (1) din Codul fiscal, corelat cu reglementările în vigoare pentru determinarea impozitului pe

clădiri, potrivit prevederilor titlului IX al Codului fiscal, contribuabilii vor avea în vedere următoarele reguli:

a) din valoarea construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior nu se scade valoarea clădirilor prevăzute la art. 250 din Codul fiscal, cu excepția celor aflate sau care urmează să fie trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

b) în cazul în care valoarea evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor este diferită de valoarea care a reprezentat baza pentru determinarea impozitului pe clădiri potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, valoarea care se scade este valoarea evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor;

c) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru clădirile închiriate, luate în concesiune, aflate în administrare ori în folosință este cea definită la pct. 54 alin. (1), (1^1) şi (1^2) din Normele metodologice date în aplicarea art. 253 din Codul fiscal.

5. În aplicarea prevederilor art. 296^35 alin. (2) din Codul fiscal, deducerea valorii lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere se justifică în baza comunicării către locator potrivit pct. 54 alin. (1), (1^1) şi (1^2) din Normele metodologice date în aplicarea art. 253 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 70

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la **art. 68** din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute şi suportate de persoana fizică; şi
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

146^2. Diferențele de venituri din pensii primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii

curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei şi a contribuțiilor obligatorii."

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2010

ART. II

Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, se modifică şi va avea următorul cuprins:

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activități profesionale desfăşurate în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil. Asupra acestor venituri se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează şi se plăteşte contribuția individuală de asigurări sociale şi contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestațiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizație de şomaj în condițiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care dețin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepția cazului în care aceste persoane renunță la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2). În această situație baza de calcul anuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea

bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la **art. 7** alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înțelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activități, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligațiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reținerea şi plata contribuțiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuțiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancțiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligației prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligația de a depune, lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declarație privind evidența nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declarațiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligația de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la **art. 50** alin. (1) lit. a) sau, după caz, la **art. 50** alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuţiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuţia individuală de asigurări sociale şi pentru contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situaţia menţionată la **art.** 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj şi în situaţia în care se regăsesc la **art.** 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinaţie şi comunicate de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit **art.** 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări sociale şi cota de contribuţie de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiţii normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuţia individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanţe de urgenţă.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizaţiei de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuţie datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuţii achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituţii au obligaţia de a transmite cererile asiguraţilor către Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenţia

Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la contribuția individuală de asigurări sociale, respectiv contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecției sociale şi al ministrului finanțelor publice.

Anexa nr. 1
(Anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a titlului IX din Codul fiscal, introdusă prin HG 791/2010)

Model ITL 2010 - 104

Nr. ...../
...../20.....

Stema unității administrativ-teritoriale

Codul de identificare fiscală
.....
Adresă/Cont IBAN/tel/fax/e-mail

ROMÂNIA
Comuna/Oraşul/Municipiul/sectorul
Denumirea compartimentului de specialitate

DE CLARAȚIA SPECIALĂ DE IMPUNERE

Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri, În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Subsemnatul(a) ..... identificat prin C.I./B.I./C.I.P./Paşaport seria..... nr. ..... C.I.F. *) ..... domiciliat în
ROMÂNIA/ ..... județul ..... codul poştal ....., municipiul/oraşul/comuna ..... satul/sectorul ..... str.
..... nr. .... bl. ..... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... e-mail .....,, declar că
dețin în proprietate următoarele clădiri, înscrise în ordinea numerică determinată în funcție de anul dobândirii:

r. crt.	Județul /Municipiul Bucureşti Localitatea / Sectorul	Adresa unde este situată clădirea	Suprafața utilă (m2) / Supr. constr. la sol (m2)	Supr. constr. desfăşurată (m2) / Anul dobândirii	Cotă parte din proprietate fracție / %
	1	2	3	4	5
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			

* Declar că la adresa de domiciliu sunt proprietar / NU sunt proprietar conform actelor anexate
* Prin semnarea prezentei am luat la cunoştință că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepseşte conform legii penale, cele declarate fiind corecte şi complete.
* În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este determinată de data dobândirii
* În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.
* Pentru *n* clădiri se întocmesc *n + 1* exemplare. *1* exemplar rămâne contribuabilului, celelalte *n* exemplare se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale unde sunt situate toate clădirile, inclusiv cea de domiciliu.
* Pentru determinarea suprafeței construite desfăşurate, în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, asupra suprafeței utile se aplică *coeficientul de transformare 1.20.*

Data
Semnătura

[1] Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.
[2] Prin cantitatea estimată pentru un an se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin cantitatea estimată pentru 3 ani se înțelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.
[3] Rubrica Tip autorizație se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.